

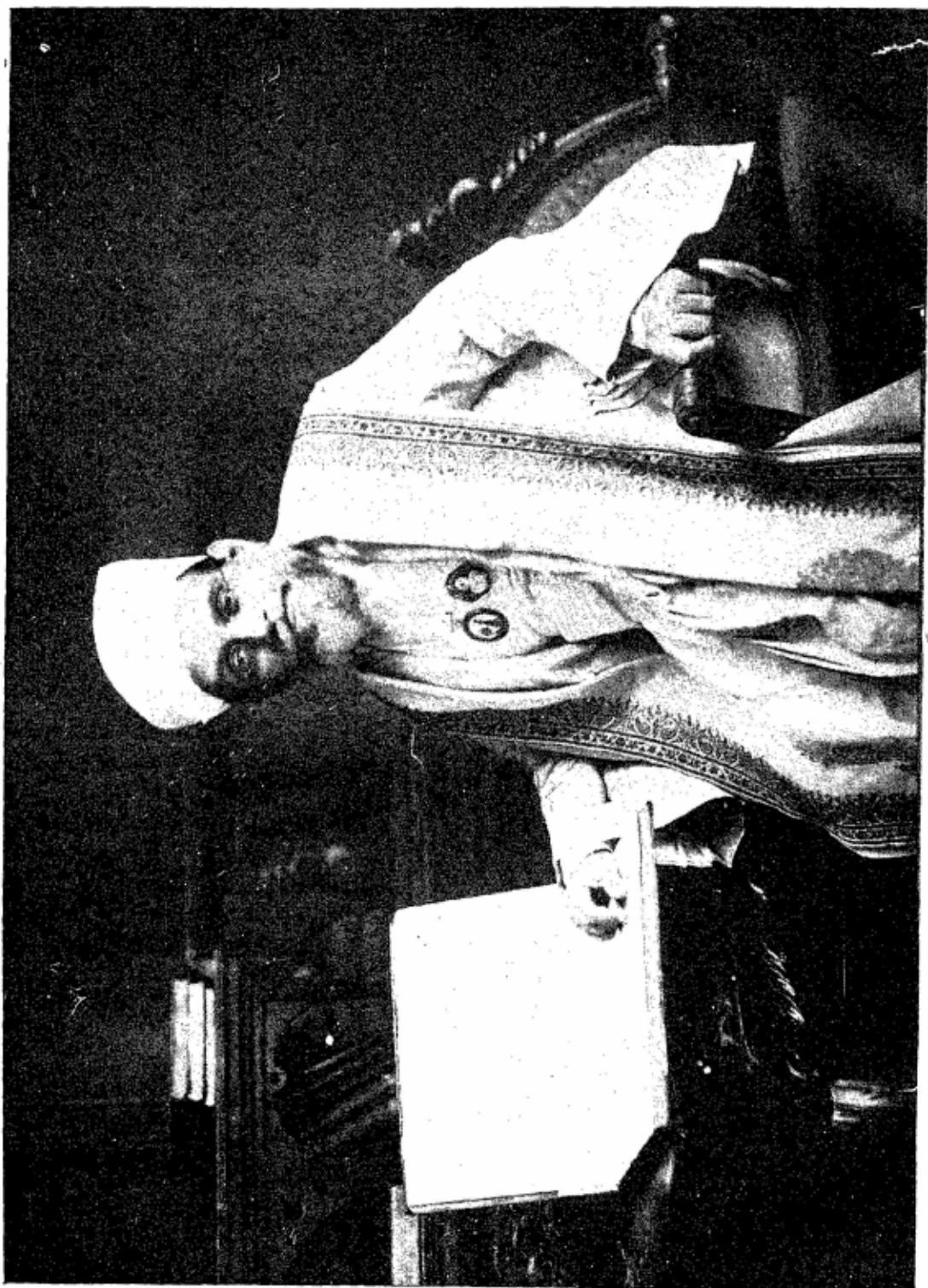
GOVERNMENT OF INDIA

DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY

**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY**

CALL NO. **891.53** *Sun*

D.G.A. 79.

Shams-ul-Ulma Dastur Darab Peshotan Sanjana, B.A.,
Editor and Translator of the Dinkard, (Vols. X-XIV).

THE DĪNKARD.

THE ORIGINAL PAHLAVI TEXT OF THE LATTER PART OF
BOOK VII., THE SAME TRANSLITERATED IN ROMAN
CHARACTERS, TRANSLATIONS OF THE PAHLAVI
TEXT INTO THE ENGLISH AND GUJERATI
LANGUAGES WITH FULL ANNOTATIONS,
AND A GLOSSARY OF SELECT WORDS

34133

BY

DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA, B.A.,
PRINCIPAL, SIR JAMSHEDJI JIJIBHAI ZARATHUSHTI MADRESSA,
BOMBAY:

VOLUME XIV.,

CONTAINING THE PAHLAVI

ZARATHUSHTRA-NĀMAG, PART II.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE OF THE TRUSTEES
OF THE
SIR JAMSHEDJI JIJIBHAI TRANSLATION FUND.

891.53

Sum

LONDON :

KEGAN PAUL, TRENCH, TRUBNER & Co.

Ref. 295
Sum

IN THE YEAR 1284 OF YAZDAZARD, AND 1915 OF CHRIST.
(All rights reserved.)

PRINTED AT BOMBAY AT
THE CANTON PRINTING WORKS, BY G. W. & A. E. CLARIDGE;
THE BRITISH INDIA PRESS, BY B. MILLER; AND
THE SANJ VARTMAN PRESS, BY P. C. PATHAN;
AND
PUBLISHED IN INDIA BY
DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA, B.A.,
85, CUMBALLA HILL, BOMBAY.

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No. 34186
Date 10. 6. 58
By 891.53/544

CONTENTS.

Introduction	Page V.
The Pahlavi Text of the Dinkard, Book VII (to the end)....	Pages 1—100.

ENGLISH TRANSLATION.

THE DINKARD, BOOK VII. THE ZARATHUSHTRA-NÂMAG, PART II.,

CHAPTER III.

- The heading of this chapter
- (§§ 1-4) The proclamation by Zarathushtra of his divine mission after his return from the first conference with Ahuramazda.
- (§§ 5-7) The effront taken by the Kigs and Karapans, on hearing the prophet's sermons, especially those regarding the doctrine of *khvaêtûkdasâ* or self-sacrifice.
- (§§ 8-10) The acknowledgement by the shrewd and far-sighted Tur, Aûrvâitâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, of the truth of the prophet's teachings.
- (§§ 11-13) The practical precepts and personal influence of Zarathushtra which produce a wonderful effect on the character of his hearers.
- (§§ 14-20) The inspiration of Zarathushtra by Ahuramazda as to the way in which a recalcitrant chief like Aûrvâitâ-dêng should be induced to join his party.
- (§§ 21-23) The message of Ahuramazda to Vaêdvôishta delivered through Zarathushtra to sacrifice his material belongings for the sake of the Great Cause.
- (§§ 24-26) The arrogant refusal of Vaêdvôishta to accept the offer.
- (§§ 27-28) The announcement by Ahuramazda of the punishment of Vaêdvôishta.
- (§§ 29-35) The miracle of the cure of the black bull by making him drink the consecrated *haôma-water*.
- (§§ 36-41) The secret machinations of Aharman and his confederate-demons to put an end to Zarathushtra's life and the latter's escape from the secret attack of these powers of evil by the magical use of the divine incantation of the Ahunavairya formula.
- (§§ 42-46) The breaking of the power of the demons on hearing the recital of the Sacred Prayer and their concealment under the earth.
- (§§ 47-48) How good men are deluded into the worship of the demons.
- (§§ 49-50) The place and time for demon-worship.
- (§§ 51-53) The belief of the demon-worshipper that his prosperity is from the evil objects of his worship and his ultimate ruin predicted by Ahuramazda.
- (§§ 54-56) Zarathushtra warned by Ahuramazda of his temptation by the *drûj* in the shape of Spenta Armaiti and advised as to how the demoness was to be foiled in her evil intents.

- (§§ 57-62) The temptation of Zarathushtra by the *drúj*, her being compelled to display herself in her ugliest form and her destruction by the miraculous recital of the Sacred Formula.
- (§ 63) Zarathushtra divulges his secret to men.
- (§§ 64-66) The jealousy of the nobles of Vishtâspa's court at the growing influence of Zarathushtra over Vishtâspa and their plot to bring about his downfall.
- (§§ 67-69) The incarceration and sufferings of Zarathushtra.
- (§§ 70-72) The miracles performed by the prophet to vindicate to Vishtâspa his divine mission, *viz.*, those of the revival of a dead bull to life, of the reading of the thoughts in the minds of the king and his attendants, and of the destruction from the country of the sorcery of the Babylonians.
- (§§ 73-76) The manifestation, under the command of the Creator, of the Ameshaspentas, Vahumana and Ashavahishta, and the spirit of Fire to Vishtâspa and his sages to convince them of the truths of Religion.
- (§§ 77-82) The message of the three Heavenly Beings to Vishtâspa to accept the new Faith and to help in spreading it in the world.
- (§§ 83-87) Nairyôsangha, the messenger of God, administers to Vishtâspa the beverage of consecrated *haoma* and *mang* which enables him to see the future.
- (§§ 88-90) The demons, especially Aeshma, the personification of anger, perceive their hopeless position and try to work against the Irânians through the Khyâónians.

CHAPTER IV.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The manifestation of joy by animate beings and inanimate objects in the royal mansion of Vishtâspa on hearing the sound of the Zarathushtrian hymns.
- (§§ 3-4) The performance by Zarathushtra of the fire ordeal and its effect on the populace.
- (§§ 5-7) Zarathushtra's instructions to Vishtâspa to propagate the faith.
- (§§ 8-10) The manifestations of the wonderful powers of Zarathushtra in the various arts and sciences.
- (§ 11) The Avesta itself is a great miracle.
- (§§ 12-13) The gift of God to Vishtâspa in the shape of a son like Peshô-tanu.

CHAPTER V.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The phenomenon of the chariot of Sraëta of the family of the Vaësrâpas.
- (§§ 3-10) The manifestation in public at the behest of Vishtâspa of the miracle of Sraëta's chariot and the increase in Vishtâspa's popularity therefrom.
- (§§ 11-12) The splitting up of the chariot into two.
- (§§ 13-14) The immediate and far-reaching consequences of the miracles described in this and the preceding chapters.

CHAPTER VI.

The heading of the Chapter

- (§ 1-2) The miracles hinted at of the Prophet's disciples and the collection of the religious books in the *Ganj-i-shapîgân* after the devastation wrought by Alexander.
- (§§ 3-4) The good work of a line of Zoroastrian reformers ending with Vahumana, son of Spentô-dâta.
- (§§ 5-6) The miracles of the high priest Saëna and the calamities inflicted on Irân by Alexander.
- (§§ 7-10) The protection afforded to the Religion by the four high-priests Arezvâô, Sento-spâdâô, Zrayanghâô and Spentô-khratvâô.
- (§§ 11-17) Areta-khshathra, the first Sâsânian Emperor, and Tanû-sara, his prime-minister, as the organisers of the Faith in their age.
- (§§ 18-20) The Reformation of the Religion by Âtarô-pâta, son of Mahraspend.
- (§§ 21) What the Religion owes to a descendant of Mânûshchîhar.
- (§§ 22-25) The spread of Manichean views in Irân.
- (§§ 26-27) The prevalence of the counterfeit faith of Mazdak.
- (§ 28) The praise of Naôshiravân, the Sâsânian monarch, as the last ruler of Irân to re-organise the ancient faith.
- (§§ 29-32) The four signs of the coming of the ravagers of the country, and the precautions to be observed to prevent the entire destruction of learning in those dark ages.
- (§§ 33-37) The degradation and downfall of Irân brought about by the wicked, the refusal of the people to follow the true leaders of the Religion, and the spread of iniquity throughout the length and breadth of the land.
- (§§ 38-39) The good influence of the miracles described in this chapter in keeping up the continuity of the existence of the Faith.

CHAPTER VII.

The heading of this Chapter

- (§§ 1-3) The disorganised condition of the Irânian Religion and country during the ninth and tenth centuries of Zarathushtra's millennium.
- (§§ 4-6) The entire replacement of virtues by vices in Irân in these centuries.
- (§§ 7-10) The disruption of all laws and of government, and the breaking up of the bonds of society.
- (§§ 11-12) The downmost swing of the iron age.
- (§§ 13-18) The disruption of spiritual from temporal authority, religion being at its lowest ebb.
- (§§ 19-21) The infliction of physical and moral calamities.
- (§§ 22-23) The Good Religion will cease to be preached.
- (§§ 24-27) A momentary exaltation of the nefarious rabble and the falling of the poor righteous man into derision and hatred.
- (§§ 28-31) The existence, even in such a dark age, of righteous persons presaging the advent of Aûshîdar.
- (§§ 32-37) The age of hypocrisy and dissimulation which practises irreligion and calls it religion, turns vice into virtue and brings about its own ruin.

- (§§ 38-43) Question whether the fallen people will rise again and the down-trodden monarchs will ever recover their quondam greatness.
- (§§ 44-47) The prediction regarding the appearance of Chithro-maëšana, the Holy, with his 150 disciples to purge the earth of its wickedness.
- (§§ 48-50) The good influence of the teachings of Chithro-maëšana.
- (§§ 51-54) The standing still of the sun to mark the passage of one century into another of Zarathushtra's millennium.
- (§§ 55-58) The miraculous and virgin birth of Aûshîdar.
- (§§ 59-61) The world settles itself down again into law and order when Aûshîdar attains the age of 30.

CHAPTER VIII.

The heading of the Chapter

- (§ 1) The miracle of Aûshîdar at his birth in bodily form.
- (§§ 2-7) The severity of the seven winters of the sorcerer Mahrkûsha, and the rejuvenation of the world thereafter.
- (§§ 8-12) The admonition of the archangel Ashavahishta to men to cease from the slaughter of cattle.
- (§ 13) The proportion in which men will be saved.
- (§§ 14-17) The standing still of the sun to mark the passage of one century into another of Aûshîdar's millennium.
- (§§ 18-20) The miraculous and virgin birth of Aûshîdar-mâh.
- (§§ 21-23) The miracles of Aûshîdar-mâh when he attains the age of thirty years.

CHAPTER IX.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The miracles of Aûshîdar-mâh at his birth in bodily form.
- (§§ 3-6) The visible signs of the growth and development of the human race in the first ten years of Aûshîdar-mâh's millennium.
- (§§ 7-9) The disappearance of untimely death and the gradual acquirement by men of the ability to live without food and drink.
- (§ 10) The release of Azi Dahâk from imprisonment, and the rising of Kareshâspa from sleep to slay Azi Dahâk.
- (§§ 11-14) The standing still of the sun to mark the passage of one century into another of Aûshîdar-mâh's millennium.
- (§§ 15-18) The miraculous and virgin birth of Saôshans.
- (§§ 19) The sun stands still when Saôshans attains the age of thirty.

CHAPTER X.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The miraculous powers and faculties of Saôshans and the possession by him of the Kayânian glory.
- (§§ 3-5) The rapid coming of the human race to perfection during the fifty-seven years of Saôshans.
- (§§ 6-11) The complete renovation of mankind.

INTRODUCTION.

The last volume of the present series brought up the publication of the *Dînkard* to the end of the Second Chapter of Book VII. The rest of the book, comprising eight more chapters, has now been placed before the public in this Vol. XIV. The only old manuscript available for the editing of the book is, as observed by me in my Introduction to Volume XIII, DM. which I was compelled to follow with all its defects and deficiencies. Nine folios in DM. containing the Pahlavi text from chapter II, § 56 upto the end of chapter III, § 90 are missing in the manuscript existing in the Mullan Firoze Library in Bombay, but these are found in DP. The collations in the footnotes to pages 1 to 35 of the Pahlavi text are from these missing folios; for the rest I am indebted to the original manuscript itself.

The edition of the Pahlavi text of the *Zarathushtra-nâmag* has now been completed for the first time accompanied by a translation in English as well as in Gujarati. An attempt has been made, as in the previous volume, to render the translation as readable as possible for the layman without in any way depriving it of its literal sense so very necessary for the student of the language. No pains have been spared to enhance the utility of the work by the addition of copious notes illuminating the obscurity of the language, explaining philological and historical references and indicating, where possible, the allusions to the existing Avesta on which portions of the *Zarathushtra-nâmag* have been based, along with citations from the lost Nasks. The importance of the *Zarathushtra-nâmag* is due as much to the fact that it is based almost solely on the Avesta as then existing as that it is the only available and authentic account of the life and achievements of the great reformer and sage, Zarathushtra.

After having described the marvellous genealogy of Zarathushtra and the miracles accompanying his birth and youth in the first two chapters, the text in the present volume proceeds with what may be regarded as the real miracles performed by the prophet himself knowingly and consciously. The marvels hitherto manifested were as it were supernatural phenomena centered round the innocent infant and untrained youth who was miraculously guided to achieve a higher destiny. After the age of thirty circumstances are entirely changed; Zarathushtra is thrown upon his own resources and the miracles indicate difficulties and failures to which all human efforts, however much they may be allied to the divine, are liable. Indeed, as the book proceeds further the meaning of the very word *afâ*, or "miracle," assumes a broader significance than could have been detected in the earlier portion of it. The miracle denotes, no doubt, the marvellous, the wonderful and the superhuman. But it is really something more than that. Ahuramazda has already laid down a plan on which his universe is to build itself up and progress. Religion is one of the lines on which this progress is to be guided. Man, however evolved and high in the scale of civilization, is unable, without the assistance of Ahuramazda and his Ameshaspentas and Yazatas, to carry out this mighty achievement. The necessity of a divine Revelation and of continual adjustment by Ahuramazda of the affairs of the world are thus obvious. Zarathushtra was a centre of these forces and his miracles are nothing less than the special efforts of God to adjust the clockwork of the universe whenever it gets out of order. Time after time religion is revived and reformed by great personages who are divinely inspired to do this and who derive their energy and inspiration from the original source of all these marvels, Zarathushtra.

At the outset of his career, which, it seems, practically begins after the age of thirty, Zarathushtra fails to draw to his teachings petty chiefs, such as the shrewd and well-disposed Tur, who was named Aûrvâitâ-dêng, a descendant of the Usikhshes, the wealthy Vaêdvoishta, even the pious Parshîd-Tôrâ or the foul

Karapans, Zâg and Cheshmak. On the contrary, Zarathushtra's outspoken attitude, his opposition to the existing creeds, rotten to the core, and his puritanic religion exasperate the people and, in spite of the support of Ahuramazda behind him, he is subjected at first to the mortification and suffering which is the lot of all reformers. His innate purity remains unsullied and his glory shines brighter than ever; the archfiend Aharman, the *druj* or the demon of lie, the demon Buiti or idolatrous practices, and a host of other fell powers of darkness fall upon him and try to surprise and destroy his untainted purity, but to no purpose. At the back of him are the divine power and guidance which lead him unerring to the performance of his glorious mission. Zarathushtra is warned beforehand miraculously of the danger lurking near in some concealed form, and he is apprised of the weapons required to deal with it. The word "Ahuna-vairya" is a potent instrument of spiritual power to ward off evil. The Gâthic writings now extant confirm the statements in the *Zarathushtra-nâmag* when they depict Zarathushtra in sore straits, bewailing the loss of his following and enquiring what he should do and to what land he should go.

Zarathushtra comes out into greater prominence during the two years after he attains the age of forty. He is invited to the court of Vishtâspa, the reigning monarch, to discuss religion with the sages of the land and vindicate his divine mission by displaying his spiritual powers. Zarathushtra completely foils his assailants by meeting successfully with all the 33 problems propounded by them as the hardest to answer and by performing such feats as those of reading the minds of the king and his attendants, and of curing and resuscitating the favourite animals of the king that had become ill or had died. In all this he was guided and helped by Ahura himself or his archangels. The stir made in the land by the stories of these performances can only be guessed from the naive manner in which the author of *Zarathushtra-nâmag* relates how Zarathushtra's opponents, the great nobles of the court, becoming jealous of him, used their influence with the king and got him imprisoned.

Even in the midst of his sufferings in prison Zarathushtra's glory is seen by all to shine brighter than ever. By bringing to life the dead bull of the king Zarathushtra obtains his freedom. The archangels Vahumana and Ashavahishta and the Fire Bûrzîn-mitra appear at the court of Vishtâspa, who is forthwith made to accept the Religion. After Zarathushtra had fully established himself in his own country, he turned his attention to the spread of his religion in the neighbourhood. The naive way in which again the *Zarathushtra-nâmag* puts it is by showing how Aeshma, the demon of wrath and war, incites the Khyaonians, the hereditary enemies of the Iranians, to wage war against them as the rise of Zarathushtra and his religion would practically mean the downfall of idol- and demon-worship. The hand of God directs the operations against Arejâspa and his Khyaonians, and Vishtâspa's army marches successfully through their territory, spreading a knowledge of the tenets of the faith.

The fourth chapter describes the marvellous effects of the recital of the Gâthic hymns on the men and animals in the royal mansion of Vishtâspa, the successful performance by Zarathushtra of the *Var-nirang*, or the fire-ordeal, and the wonderful knowledge and powers of Zarathushtra extending over all the sciences and arts in the world, *e.g.*, medicine, astrology, character-understanding, magic and over many other "spiritual and celestial and aerial and earthly and other world-profitting mysteries which could (only) be attained to by one through angelic sagacity." The miracle of all miracles, in the sense indicated by me above as fulfilling the divine purpose, is the Avesta itself, "the loftiest of the statements in the sum-total of all wisdom of the world."

Chapter V continues to show the way in which Zarathushtra works his "miracles" after his death, by the effects of the causes set in motion by him when alive. The mysterious miracle of Sraêta's chariot, bringing the soul of Sraêta to that of Vishtâspa and breaking itself up into two, "the one spiritual and the other earthly," and the drive of Vishtâspa in that

earthly chariot to the province of his relatives, the Naôtaras, appear to mark an accession of strength to the Revelation by a general acceptance of the faith amongst a large mass of people. Thereafter, the wisest men of other countries derived their religious inspiration from ancient Persia. The *Zarathushtra-nâmag* then justifies the performance of these miracles on the ground that if they had not been performed, and if they had not convinced the primitive men of the truths of the Religion, the Avesta would not have continued down to our age, as it has actually done, and as it was the wish of God.

Chapter VI indicates briefly the miracles of the immediate followers of the prophet, of Vahumana, son of Spentô-dâta, of Saêna, of the four priests, Arezvâô, Srûtô-spâdâô, Zrayanghâô and Spentô-khratvâô, of Areta-khshatra, the founder of the Sâsânian dynasty and of his prime-minister Tanû-sara, of Atarô-pâta, son of Mahraspand, and of his son Avarethrabâô, known otherwise as Zarathushtra, of Khûsrui, son of Kavâd, and lastly of Naôshiravân, the Just. Along with these we are also informed of the malignance of Alexander, Rashnu-raêsha, Mâni, Mazdak and the like, through whose wickedness and apostacy the Religion was made to suffer.

Chapter VII describes the downfall and degradation of Irân and her religion in the last two "centuries" of the "millennium" of Zarathushtra, whatever durations of time these two expressions may exactly denote. The advent of foreigners and of people of foreign religion such as the Ecclesiastical Romans, the Arabs and Christians indicates the loss of power and religion. The miracles which follow this stage were yet to happen in the writer's time. The first great prophet who was still to come is Chithrô-maêsana, with his victorious club and his 150 followers. The passage of one century into another is invariably marked by a miracle, namely, "the sun stops (for some time)." At the end of the millennium of Zarathushtra the miraculous birth of Aûshîdar takes place. His mother, Shemîg-abû, a maiden, conceives the child by absorbing within herself

the germs which Zarathushtra had dropped in the river Kânsava when he came into contact with Hvôvi. The chapter closes with an account of the miracles of Aûshîdar at the time of his birth.

Chapter VIII deals with the miracles of Aûshîdar. History repeats itself. There is again after the days of Yima the destruction of the world by the infliction of severe winters, this time by the arch-wizard Mahrkûsha, for a period of seven years. This destruction is however followed by an immediate reconstruction by the unclosing of the enclosure in which Yima had gathered the best materials for the future resuscitation of the world. Men then live again a life of simplicity and naturalness in point of food and raiment. At the end of the millennium of Aûshîdar, will be born the second of the three unborn sons of Zarathushtra and saviours of the world, namely, Aûshîdar-mah, from the maiden Shapîr-abu in a way similar to that in which Aûshîdar's birth is described.

The millennium of Aûshîdar-mah as described in Chapter IX will see a repetition of the glorious state of the world in the age of Aûshîdar. Life will become simple and less cumbersome yet, the attention of the people being drawn most to the education of the young. Disease and untimely death will be extirpated. There will be a final struggle between the good, accumulated and unused for ages, and the evil, pent up during the same period, as allegorically depicted by the myth of the unloosening of Azi Dahâk from his age-long bonds and the awakening of Kereshâspa from his sleep to slay the foul demon. At the end of the millennium the last and the greatest of Zoroastrian Saviours takes birth miraculously again from the maiden Gûbak-abû from the dormant seeds of Zarathushtra.

The *Zarathushtra-nâmag* ends with a description of the miracles of Saôshyâns, the final Deliverer and Renovator of the world. The work of improving and reforming the world, carried on from time to time by his predecessors, will be brought to a close and perfected. In this millennium will take place

"the annihilation of the devilishness of the too-footed race and others, and the suppression of sickness and old age, death and affliction, and all other distresses of tyranny, heresy and evil; there will be perpetual growth of fresh vegetation, and joyfulness in all the creations." And again "all mankind will stand on one unanimous ground as to the Religion of Ahura-mazda.....The *drûj* Aharman will be annihilated, and the Renovation of the Future Existence will take place. All the good creation will be endowed with purity and complete happiness." Thus will the divine plan be matured and carried out to perfection by human agency assisted from time to time by divine guidance and thus will Zarathustra's divine mission be fulfilled in the ages to come.

I express my indebtedness to the idefatigable labours of my predecessor in the field, the great European scholar Dr. E. W. West, for his translation of the *Zaratûhshtranâmâg* in the Sacred Books of the East. His attempt, however helpful, has still all the drawbacks of a first translation of a difficult Pahlavi book like the Dinkard. Besides, Pahlavi scholarship has progressed considerably since the days of Dr. West. I have at places deferred considerably from this eminent authority, though not without some hesitation at times, and have tried to breathe so far as possible into my translations the spirit of Zoroastrianism to which the *Zarathushtra-nâmâg* was intended to give expression.

In conclusion I would here warn the student against the unfair and ignorant criticisms of Dr. Jûncker on the method of collating the Pahlavi text adopted by Dr. West. The hasty and misdirected remarks of this raw German orientalist, whose pretensions to Pahlavi scholarship are of a doubtful value, against the mature judgment and keen discrimination of the late Englishman have been treated by me with the contempt they deserve, as but the result of a superficial study and lack of proper discernment. The German critic not only fails miserably to understand and appreciate the value of Dr. West's

intelligent collations of the two original manuscripts containing Book VI of the Dinkard, which is the least troublesome and the easiest portion of the work to decipher, but he betrays also his inability even to rate the value of the codices according to their proper relative merits. It is not at all surprising therefore why Dr. Jüncker, envious of the fame of the great English savant, did not publish his criticisms during the lifetime of the latter while he had a chance of being replied to, although Dr. West lived for years after the publication of his collations in my vol. X of the Dinkard.

DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA.

85, CUMBALA HILL,

Bombay, 15th April, 1915.

۱ و ۲ مژد و اچ دد لئو ۱ مژد و دد مژد ۱ و لئو مژد ۱ و مژد
 مژد مژد و مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد

(16) مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد
 مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد مژد

va ôl aôsha î ôlâ sârđag va avbars, î Kîgân va Karapân ôl
 Daêna î Aûharmazda karîtunt, çhîgun hanâ î Daêna yemalelûn-
 êd aîgh:—"Afash gûft Zaratûhshtra aîgh:—"Gaêtâ yasharâêih,
 Tûr î Aûrvâtâ-dêng î Aûsîkhshan! kolâ shaêdân frajâm
 Mâzdayasnîh Zaratûhshtra." (15). Azash gûft Tûr î
 Aûrvâtâ-dêng î Aûsîkhshan aîgh:—"Zaratûhshtra î Spîtâmân!
 al li ôl hanâ anâgîh âkhez-âe, mûn baên lak-ich havâ-âe."

(16). Afash gûft Zaratûhshtra aîgh:—"Pûrsîd min li
 Aûharmazda aîgh:—"Zaratûhshtra! amat avô lenâ baên
 ahvân barâ mađ havâ-âe, haît mûn baên ahû î astâômand
 min anshûtâân pās hû-tûbângarân anshûtâân î arataêshtrân,
 sûd kh^vâstârtûm, va gaôspendân kh^vâstârtûm, va dûr-
 nâmiğtûm, va kabad pishnatûm [aîgh, mandavam vêsh
 barâ yehabûnêd], kabad babâtûm [aîgh, babâ î hiçh-gaôna

1-1. DP. ۱۴۳۵—2. DP. ۱۱۴۵—3. DP. adds ۱—4. DP. ۱۱۴۵—5.

5. DP. ۱۴۳, better ۱۴۳—6. DP. ۱۴۳—7. DP. ۱۴۳—8. DP.

۱۴۳—9. DP. ۱۴۳

1. ¹ 2. ² 3. ³ 4. ⁴ 5. ⁵ 6. ⁶ 7. ⁷ 8. ⁸ 9. ⁹ 10. ¹⁰ 11. ¹¹ 12. ¹² 13. ¹³ 14. ¹⁴ 15. ¹⁵ 16. ¹⁶ 17. ¹⁷ 18. ¹⁸ 19. ¹⁹ 20. ²⁰ 21. ²¹ 22. ²² 23. ²³ 24. ²⁴ 25. ²⁵ 26. ²⁶ 27. ²⁷ 28. ²⁸ 29. ²⁹ 30. ³⁰ 31. ³¹ 32. ³² 33. ³³ 34. ³⁴ 35. ³⁵ 36. ³⁶ 37. ³⁷ 38. ³⁸ 39. ³⁹ 40. ⁴⁰ 41. ⁴¹ 42. ⁴² 43. ⁴³ 44. ⁴⁴ 45. ⁴⁵ 46. ⁴⁶ 47. ⁴⁷ 48. ⁴⁸ 49. ⁴⁹ 50. ⁵⁰ 51. ⁵¹ 52. ⁵² 53. ⁵³ 54. ⁵⁴ 55. ⁵⁵ 56. ⁵⁶ 57. ⁵⁷ 58. ⁵⁸ 59. ⁵⁹ 60. ⁶⁰ 61. ⁶¹ 62. ⁶² 63. ⁶³ 64. ⁶⁴ 65. ⁶⁵ 66. ⁶⁶ 67. ⁶⁷ 68. ⁶⁸ 69. ⁶⁹ 70. ⁷⁰ 71. ⁷¹ 72. ⁷² 73. ⁷³ 74. ⁷⁴ 75. ⁷⁵ 76. ⁷⁶ 77. ⁷⁷ 78. ⁷⁸ 79. ⁷⁹ 80. ⁸⁰ 81. ⁸¹ 82. ⁸² 83. ⁸³ 84. ⁸⁴ 85. ⁸⁵ 86. ⁸⁶ 87. ⁸⁷ 88. ⁸⁸ 89. ⁸⁹ 90. ⁹⁰ 91. ⁹¹ 92. ⁹² 93. ⁹³ 94. ⁹⁴ 95. ⁹⁵ 96. ⁹⁶ 97. ⁹⁷ 98. ⁹⁸ 99. ⁹⁹ 100. ¹⁰⁰

(31) 1. ¹ 2. ² 3. ³ 4. ⁴ 5. ⁵ 6. ⁶ 7. ⁷ 8. ⁸ 9. ⁹ 10. ¹⁰ 11. ¹¹ 12. ¹² 13. ¹³ 14. ¹⁴ 15. ¹⁵ 16. ¹⁶ 17. ¹⁷ 18. ¹⁸ 19. ¹⁹ 20. ²⁰ 21. ²¹ 22. ²² 23. ²³ 24. ²⁴ 25. ²⁵ 26. ²⁶ 27. ²⁷ 28. ²⁸ 29. ²⁹ 30. ³⁰ 31. ³¹ 32. ³² 33. ³³ 34. ³⁴ 35. ³⁵ 36. ³⁶ 37. ³⁷ 38. ³⁸ 39. ³⁹ 40. ⁴⁰ 41. ⁴¹ 42. ⁴² 43. ⁴³ 44. ⁴⁴ 45. ⁴⁵ 46. ⁴⁶ 47. ⁴⁷ 48. ⁴⁸ 49. ⁴⁹ 50. ⁵⁰ 51. ⁵¹ 52. ⁵² 53. ⁵³ 54. ⁵⁴ 55. ⁵⁵ 56. ⁵⁶ 57. ⁵⁷ 58. ⁵⁸ 59. ⁵⁹ 60. ⁶⁰ 61. ⁶¹ 62. ⁶² 63. ⁶³ 64. ⁶⁴ 65. ⁶⁵ 66. ⁶⁶ 67. ⁶⁷ 68. ⁶⁸ 69. ⁶⁹ 70. ⁷⁰ 71. ⁷¹ 72. ⁷² 73. ⁷³ 74. ⁷⁴ 75. ⁷⁵ 76. ⁷⁶ 77. ⁷⁷ 78. ⁷⁸ 79. ⁷⁹ 80. ⁸⁰ 81. ⁸¹ 82. ⁸² 83. ⁸³ 84. ⁸⁴ 85. ⁸⁵ 86. ⁸⁶ 87. ⁸⁷ 88. ⁸⁸ 89. ⁸⁹ 90. ⁹⁰ 91. ⁹¹ 92. ⁹² 93. ⁹³ 94. ⁹⁴ 95. ⁹⁵ 96. ⁹⁶ 97. ⁹⁷ 98. ⁹⁸ 99. ⁹⁹ 100. ¹⁰⁰

al pavan zak marđûm î shaêdâ-yazag shaêdân yazênd, ayûf ôl sakhun-ghâr zak madam âhênehând; ôl tôrâ zak frâj deprûnêsh, î 4 sâlag, shkast-sân, î sihâ-mûi, î sûdâômmand; va mayâ frâj khûrishnih zak tôrâ min zak vîmârih barâ dravist yehvûnêd."

(31). Barâ âkhar raft Zaratûshstra, fratûm baên ahû î astâômmand, mûn ân ham Parshîd-tôrâ shem yehvûnt, Sajâstân pavan rôêshâ madam katrûnast. (32). Afash ôl ôlâ gûft Parshîd-tôrâ aîgh:—"Zartûshstra î Spîtâmân! ôl li hanâ mayâ yehabûn, î haômîgân mûn deprûn-âe". (33). Afash gûft Zaratûshstra aîgh:—"Stây lak yasharâêih, Parshîd-tôrâ! va nikûh shaêdân, franâm Mâzdayasnîh î Zaratûshstra andarg sarîtarân yemalehûn." (34). Stâyîd-ash Parshîd-tôrâ, afash nikûhîd shaêdân, afash lâ min ôlâ mekablûnâ Mâzdayasnîh î

1. DP. 1. 2. DP. 2. 3. DP. 3. 4. DP. 4. 5. DP. 5. 6. DP. 6. 7. DP. 7. 8. DP. 8. 9. DP. 9. 10. DP. 10.

5. DP. 5. 6. DP. 6. 7. DP. 7. 8. DP. 8. 9. DP. 9. 10. DP. 10.

𐬰𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀

(47) 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 (48) 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀

baên zimîg nigân va khazîd havâ-and harvispâ shaêdâ [aîgh-shân kahrpad barâ shkast].” (46) Va paêdâg aîgh-shân âkhar min shkastan zyashân kahrpad, pavan shaêdâ karpîh baên gêhân paêdâg yehvûntan va vinâsishna kardân lâ shâyêd havâ-and; nihân haêm-ash ôl anshûtâân paêdâg yehvûnt havâ-and, marđûmân ôlâ-shân barâ shnâkht aîgh lâ yazadân barâ shaêdâ havâ-and.

(47). Zaratûshtra min gûbishnîh î Aûharmazda ôl anshûtâân gushûft, chîgûn baên hanâ î Daêna, pavan gûbishnîh ôl Zaratûshtra, yemalelûnêd aîgh:—“Qhîgûn baên ahû î astâômand anshûtâân shaêdâ pavan afrâs, pavan dastôbar, yakhsenund; chîgûn havâ-and aîgh yemalelûnd aîgh pavan dastôbar âvâyend dâshtan?” (48). Afash gûft ôl Zaratûshtra, Aûharmazda, aîgh:—“Qhîgûn ôlâ-shân, Zaratûshtra! î hû-anshûtâ, shaêdâ pavan afrâs yakhsenund, va chîgûn havâ-and

שׁוּב מִן הַשָּׁמַיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם
 וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם
 וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם

(57) אֲנִי אֶלְכָּם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם
 וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם
 וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם
 וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם
 וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם

(58) אֲנִי אֶלְכָּם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם
 וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם

afash al ham-hakhagih yehabûn-âe, va al ham-pûrsagih, va al ham-kerdârih framâesh; ôlâ ôl âkharih frûd vashtan, zak î pirûjgar gûbishna frâj yemalelûnêsh, Yakhâ-ahû-vairyô."

(57) *Barâ raft Zaratûshstra avô zak î mânishna-âômand, dûst-âômand gêhân, zak khâpishna î ahû î ast-âômand barâ nigîrishnih râê; adin ôl drûj frâj mað amat pavan nazdîgih î jâmag yetibûnast—zak jâmag î amat Vahûmana barâ ôl ham-pûrsagih yezderûnâ ash barâ hankhetûnt—nakad, kerpa zahbâin, pûr-sîna; afash ham-hakhagih va ham-pûrsagih va ham-kerdârih min ôlâ zadîd, afash dandîd aîgh:—“Havâ havâ-am Spendarmað.”*

(58) *Gûft-ash Zaratûshstra aîgh:—“Barâ-am zak nigîrîd mûn Spendarmað, baên zak î raôshan yôm î an-avar; va zak li*

1. DP. שׁוּב מִן הַשָּׁמַיִם—2. DP. וְהַיָּדָיִם—3. DP. וְהַיָּדָיִם וְהַיָּדָיִם—4. DP. וְהַיָּדָיִם—
 5. DP. adds וְ—6. DP. וְהַיָּדָיִם—7-7. DP. וְהַיָּדָיִם—8. DP. וְהַיָּדָיִם—
 9. DP. וְהַיָּדָיִם—10. DP. וְהַיָּדָיִם—11. DP. וְהַיָּדָיִם

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥

(63) 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥

Qhêshmag Karapan frâj dúbârîd, afash dandîd pavan barâ nasishnih aîgh:—“Anâgîh min litamâ aêdûn chîgûn li vindîd, mâ min lak minîd aîgh-at gehân shâtar mûn gûrdân mâ, mûn pavan zanishna ôl dûsh-khan vazlûnd ; li gehân shâtar sâtûnam madam pavan tanû khayâ, aîgh-at pavan tanû khayâ barâ fradîp min afam lak râê barâ fradîpt havâ-âe.”

(63). Va Zaratûshstra hanâ râza ôl anshûtâ gushûft, afashân aûzmûdan va shaêdâ padash shnâkhtan paêdâgîhast min-ich ham babâ rabâ afdîh ôl anshûtâân—vînâvdâg dúbârishnih î shaêdân pîsh min Zaratûshstra baên gehân, shkast kehrpad zyashân âkhar pavan frâj srâyishnih î Zaratûshstra Daêna min Avistâg paêdâg, î dahyûpad Vishtâspa va marðûm î zak zimânag pavan râstîh padîraft—va hat hanâ ângûn lâ yehvûnt, Vishtâspa va ôlâ-shân avbâmîgân Avistâg, mûn hanâ aêdûnîh

1 DP. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥—2. DP. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥—3. DP. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥—4. DP. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥—5. So in DP.—6. DP. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥

dânâgîh yehvûnêd], âvâyađ gaêtâ şhapîr Daêna i Mazdayasnân mûn avîzagîhâ pavan aûshmûrîşna sâtûnêd mûn Spitâmân Zaratûhşhtra. (80) Srây Ahunavar, stây yasharâêih i pâhlûm, va a-âyazîşnih yemalelûn ôl shaêdân, mâ-ash kâmag lak râê Aûharmazda âfrâstîşnih i denâ Daêna, afashân kâmag Amesû-spendân, afash kâmag lak râê avârig yazadân, mûn şhapîr dahag yasharûb havâ-and. (81) Va pavan zak yâna, pavan zak pâdahîşna, hat lakûm stâyîd şhapîr Daêna i avîzag i Spitâmân yasharûb Zaratûhşhtra, lenâ ôl lak yehabûnim dêr khûdâêih va pâdakhshâêih, va dêr zîndagîh i khayâ 150 şhnat; lenâ ôl lak yehabûnim yashar-sakhûnî va rayâ-hastîşnih i dêr, pavan kâmag pavan hamîshag avâgîh, va khûp madam avâgîh pavan hamîshag avâgîh, va afrâj sachîşnih; va lenâ ôl lak barâ yehabûnim, Pêşyôtanû haît şhem, amarg, aêlûn azarmân, asûdishna

1. DP. 1000000—2. Thus in DP., better 1000000—3. For 1000000—

4. DP. ၁၂၂၁၁၁၁၁—5. DP. ၁၂၂၁၁၁၁၁၁

מלכות ישראל ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד
 ויהוה אחד (82) ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד
 ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד
 ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד
 ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד
 ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד

(83) 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707

haît apûyishna; baên kolâ 2 ahvân zîvandag va sharîtâ min
astâômandân min-cha mainûgân. (82) Pavan zak yâna,
pavan zak pâdahishna, hat lakûm lâ stâyîd shapîr Daêna î
avizag î Spîtâmân yasharûb Zaratûshstra, a-lak pavan lâlâih
lâlâ vâzîmîm, afat âkharîh framâyîm kargâs î zarmân-mînishna,
ôlâ-shân hanâ î lak fraj vashtamûnd khaditund lak, va khûn ôl
zimîg barâ yehamtûnêd, va âvân tanû î lak lâ yehamtûnêd.'''

(83) *Aêvag zak î levatâ vâvarîhastan î Vishtâspa baên Daêna, pavan-ich zak yehamtûnishna î gûbishna î Amesûspendân; âkhar-cha padîsâê handîshishna zy-ash min garân ajân pavan khûn-rijishna î min Arejadâspa î Khyaôna va pas-darishna zy-ash lechadôn ham Khyaôna, min Daêna padîraftagârîh; yaonamîg zak î âgâsîg vinâvdâg-cha nimûdanî ôl Vishtâspa pîrûjîh î madam*

1-1. DP. 𐬨𐬀𐬭𐬀—2. DP. 𐬀𐬭—3-3. DP. 𐬨𐬀𐬭𐬀 𐬭—4. DP. 𐬨—
5-5. DP. 𐬨𐬀𐬭𐬀—6. A correct Pahlavi transliteration of the Avesta
𐬨𐬀𐬭𐬀—7-7. DP. 𐬨𐬀𐬭𐬀—8. DP. 𐬨𐬀𐬭𐬀—9. DP. 𐬨𐬀𐬭𐬀

וְאֵשְׁמָה שְׁחַדְתָּהּ אֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין
 וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין (86) וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין
 וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין (87) וְאֶל הַיָּמִין
 וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין
 וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין
 וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין
 וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין
 וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין

(88) וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין
 וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין
 וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין וְאֶל הַיָּמִין

afash pavan zak madam frāj kh'ārīn dahyūpad Vištāspa,
 zy-ash ī ōlā gūbishna padīraftag." (86) Ashvavahishta
 pādakhshāē azash yansegunā tashta ī nyōg, afash pavan zak
 frāj kh'ārīnīd dahyūpad būrjāvand Kaē-Vištāspa. (87) Va
 shakbahōnast dēh dahyūpad būrjāvand Kaē-Vištāspa, amat
 min vastar frāj yehvūnt afash avō Hūtaōsa gūft aigh:—
 "Yehvūnīd, Hūtaōsa! mūn Spītāmān Zaratūshtra tīj hūnara
 barā hanā yehamtūnēd, pavan tūkhshāgih ī Spītāmān
 Zaratūshtra tīj hūnara aē nikizīd Daēna ī Aūharmazda va
 Zaratūshtra."

(88) Aēvag hanā ī paēdāg aigh:—"Amat Vištāspa Daēna
 mekablūnā yasharāēih stāyīd, shaēdān baēn dūsh-khan alkārīnīd
 havā-and, va Aeshma shaēdā ōl Khyāōnān matāān, va mar ī

1. DP. 14987—2. DP. 14987—3. DP. here repeats by mistake
 the foregoing three lines, namely: 14987—4. DP. 14987—5. DP.
 adds 1 Perhaps, Hūtaōsi.—6. DP. 14987 by mistake.—7-7. DP. 14987

מִשְׁמַחֲמִיךְ¹ שְׂטֵם עָוֹן עוֹן עֲוֹן עֲוֹן עֲוֹן עֲוֹן עֲוֹן
 מִשְׁמַחֲמִיךְ² וְכִי שֶׁאֵין מִשְׁמַחֲמִיךְ שְׂטֵם וְכִי
 עָוֹן³ [שְׂטֵם וְכִי מִשְׁמַחֲמִיךְ⁴] וְכִי וְכִי וְכִי
 כִּי מִשְׁמַחֲמִיךְ¹ שְׂטֵם עָוֹן עוֹן עֲוֹן עֲוֹן עֲוֹן
 עוֹן עוֹן עוֹן עוֹן עוֹן עוֹן עוֹן עוֹן
 עוֹן עוֹן עוֹן עוֹן עוֹן עוֹן עוֹן עוֹן

khshûft, aîgh-ash aêvag pavan tanid frâj makhîtuntan, afash
 ham-rân va pavan ham-khûn-rîjishnîh ôl ham-vashtamûnt; afash
 barâ zak î tâkhal khûp-gasht Khyaôna [aîgh-ash vesh barâ
 akârînîd], ôlâ mar î zak î sakhûn-vîn khûn-rân madam
 khshûft; afash aêdûn pavan zêshâ khûdâêih davyîd, aîgh :—‘Tîj
 hûnara avô ham-yehamtûnêd Khyaôna mad, adîn tîj hûnara
 ôl ham yehamtûnêd Air matâêd’ ”

1. DP. 1403—2. DP. 1404—3. DP. 1405—4. DP. 1406 by mis-
 take—5. According to the Persian numbering of the folios in DM. and
 DP., one folio is here missing, which contained the remaining text of this
 chapter III.

۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱

(11) ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱

(12) ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱

jastan; hân-cha kabad nîrang î vad han-çhaptan î Airân
 khûdâêih pavan kâr dâsht; va haît î kunun-ich katrûnt
 yegavîmûnêd levatâ andagî min afdîh î pavan âtâshân.; (10)
 va lâlâ paêdâgîhastan va âshkârâgînîdânî ôl anshûtâân kabad
 mayâ-îhâ î tag min argîhâ î afd, va darmân î vîmârîh î min
 bazeshgân huskâr fragarlag; kabad mainûgîg va spaharîg va
 vâ-yîg va zimîgîg va hân-ich gêhân-sûd râza, î pavan yazadân
 khratû-îh aôbash shâyad maðan.

(11) Aêvag afdîh î benafshâ Avistâg î pavan hamâg pâhlûm
 aêvâchîh î gêhân, hangardîgîh î vispa-dânâgîh gûbishnân avartûm.

(12) Aêvag maðanî ôl Vishtâspa hanâ-ich î Amesûspendân
 pavan pâdahîshna î Dâena paðirâft va navîgînîd, çhîgûn Pêshyô-
 tanû, va khadituntan î frakhû dahyûpad ôlâ amarg, va azarmân,

1-1. DM. ۱۱۱۱۱—2-2. DM. ۱۱۱۱۱—3-3. DM. ۱۱۱۱۱—4-4. DM.

מן המן מן המן לך מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו
 מן המן ו מן המן ו מן המן ו (13) מן המן ו מן המן ו
 מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו
 מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו

CHAPTER V.

מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו
 מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו
 (1) מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו
 מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו מן המן ו

anîyâz khûrishna, rabâ-tanû, va bûndag nîrûg va pûr gadâ,
amâvand va pîrûjgar, va yazadân hamtâg barâ. (13) Aêvare-
cha î Peshyô-tanû ôl Kanga-daêza khûdâêih, î tamâ qhigûn
dâdâr Âtharmazda aôbash khalkûnt, paêdâgîhastan î pavan-
ich zak rabâ afdîh ôl kabadân.

CHAPTER V.

Madam afdîh î paêdâgîhast âkhar min vîkhîz î yashta-
fravâhar Zaratûshstra ôl zak î pâhlûm ahvân baên zîndagîh î
Vishtâspa.

(1). *Aêvag hanâ î min Daêna paêdâg madam vaîrâstan î*
Sraêta î Vaêsrâpân ras-î, hanâ pavan afdîh î nâmîg, va mađan î

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥

(2) 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥

(3) 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥

srûb î madam afdîh î zak ras-î ôl Vishtâspa, va bavîhûnastan î
 Vishtâspa zak ras-î min Sraêta, va Sraêta pavan pasakhun î
 Vishtâspa:—"Zak ras-î ôl gabrâ-î î yasharûb, mûn rûbân î Sraêta
 pavan zîndagîh î Sraêta, va tanû zak î ôlâ gabrâ pavan zîndagîh
 î ôlâ tanû, agavîn pavan gaêtâ vinâvîlâg ôl ham-yehamtând."

(2). Va rûbân î Sraêta, pavan râdînîdan î zak Sraêta zak
 ras-î ôl ôlâ gabrâ î yasharûbîh qhashm, dîdan padash paêdâg
 yehvânêd, khaditunt yegavîmûnâd, va hân ânînag lâ kardân gûft.

(3). Bûrjâvand Kaê-Vishtâspa qhîgûn min Daêna madam
 shnûdîh î baên zak avigâma hanâ afdîh âgûs yehvûnt, avîrtar
 denâ-îgh afdîh ôl gêhân dagyâ paedâgîhastan, va avarîh î Daêna

1. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥—2-2. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥—3. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥; the Pers. ح for خ
 would be naturally written by a Persian scribe for the Pahl. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥, *kh*. This
 shows that the writer knew the correct pronunciation of this Pahl. word,
 which afterwards came to be pronounced *astânt*.—4-4. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥—5. DM.
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥; it might be 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 "existence"—6. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥—7-7. West
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥—8-8. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥

וּמִשְׁמַחֲוֹתָם לְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם לְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם
 וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם (10)
 שֶׁנֶּחֱמָה לְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם

(11) מִשְׁמַחֲוֹתָם לְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם לְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם
 כִּדְשָׁם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם
 וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם
 וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם
 (12) מִשְׁמַחֲוֹתָם לְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם לְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם
 וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם
 וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם
 וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם
 וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם וְלְעַמְּהֶם

va aêdûn pavan yasharâêih chîgûn pavan yasharâêih pâhlûm;
 va aêdûn pavan rûbân chîgûn ôl rûbân pâhlûm.” (10)
 Hamîh dahishna vandinîd aîgh-ash padîrishna paêdâgînîd
 vad ôl 3 bâr.

(11) Adîn zak ras-î 2 ras-î yehvûnt, mainûg zakâê va
 gaêtâ zakâê; va pavan gaêtâ frâj vâzîd bûrjâvand Kaê-
 Vishtâspa madam avô vîs î Naôdarân pavan hû-ravâkhmanîh
 hû-mînîshnîh; va pavan zak î mainûg frâj vâzîd rûbân î
 Sraêta î Vaêsrâpân madam avô zak î pâhlum ahvân.

(12) Aêvag hanâ î paêdâg pavan 57 shnat î min padîraftan
 î Zaratûshshtra Daêna, va frâj barâ rasîshnîh î Daêna pavan haft-
 kaêshvar paêdâg; baên zîndagîh î Vishtâspa aêdûnîh paêdâg-
 îhast pavan maðan î min kaêshvar pavan Daêna khâyîshnîh ôl
 Frâshaoðshtra î Hvôbân, chîgûn Daêna yemalelûnêd, aîgh:—“ 2 mûn

1. DM. 𐬰𐬀𐬎𐬌—2. DM. 𐬰𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌—3. In DM. 𐬰 is written above the
 line—4. DM. 𐬰𐬀𐬎𐬌

۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱

(13) ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 (14) ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱

aêdân shem yehvând—Spitûîsh va Arezurâspa—mûn tachîd
 havâ-and pavan khratû kh'âyishnih î madam avô Frashaôshtra
 î Hvôbân."

(13) Va hanâ hand varecha va afdih î Vishtâspa va kaêsh-
 varigân madam Zaratûshtra, va hanâ zak î min mađan î Amesû-
 spendân pavan gaôkâsih î madam râst vakhshvarih î Zarat-
 ûshtra min asmân ôl zimîg levîn î Vishtâspa, va zak-ich î
 madam Pêshyô-tanû va ras-î î Sraêta va âvârîg babâ î avar-
 nipisht khaditunt, min Avistâg paêdâg, î ham î ôlâ-shân
 min Zaratûshtra pavan âfrigânih î Aûhar mazda gûbishnih
 padîraft. (14) Va hat hanâ varecha va gadâ afdih î avar-
 nipisht madam khadituntan î ôlâ-shân kaêshvar frazânagân î
 pavan paêlâgih, î min Avistâg paêdâg, lâ yehvûnt; va Vish-
 tâspa malkâ va ôlâ-shân kaêshvar frazânagân lâ khaditunt
 havâ-âe zyashân dênâ Avistâg, mûn paêdâg yehvûnt î hanâ

1. DM, adds :—2. DM. ۱۱۱۱۱۱—3-3. DM. ۱۱۱۱۱۱—4. DM. ۱۱۱۱۱۱

שֶׁל זֶה דָּן לֹא שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה
שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה
שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה

(6) שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה
שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה
שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה

(7) שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה
שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה
שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה
שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה שָׂאָה

aîgh:—"100 sâlag yehvûnêd Daêna amat Shaênava zerkhûnêd, va 200 sâlag amat barâ vaḏîrêd; zak-ich fratûm Mazdayasna 100 sâlag khayâ yehvûnêd, va mûn pavan 100 hâvishtân frâj sâtûnêd madam denâ zimîg."

(6) Min vishûftârân Aleksandar, chîgûn-ash baên Daêna denâ-ich yemalelûnêd, aîgh:—"Aê zak î ham-ayâvag zimistâna ôlâ î Aeshma madam pavan hieh dâmân nihânîhâ mar vaḏîdûn-ayên, î dûsh-gadâ Aleksandar".

(7) Va mîn dastôbarân Arezvâg, zyash vichârishna î shem, "avizag gûbishna"; va Srûtavôg Spâdâg, zyash vichârishna î shem, "srûd avzûnîg"; va Zrayanghâo, zyash vichârishna î shem, "zrayâe ahû"; va Spentô Khratvâo, zyash vichârishna î shem, "avzûnîg khratû".

1. DM. adds :—2. DM. 1933—3. DM. omits.—4. DM. 1933—
5. DM. 1933—6. So DM. for 1933—7. DM. 1933—8. DM.
adds :—9. DM. adds :—10-10. DM. 1933—11. DM. adds :—
12. DM. 1933—13. DM. 1933

۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰
 ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰
 ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

(29) ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰
 ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰
 ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰
 ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰
 ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
 ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰
 ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰

mûn dâmân havâ-and î yasharûbân, aîgh lakhvâr ôl kâr
 yegavîmûnêd pavan kardân î anaôshag rûbân; mûn patvastâr î
 kârân râst, pasakhûn gûftâr, zak Anaôshag-rûbân."

(29) Va madam dakhshag yehamtûnishna î vishûptârân î
 khûdâêih î Airân shatra va Daêna, afd-î î shem yehvûnt avô
 Daêna, denâ-ich yemalelûnêd, aîgh:—"Adîn amat fratûm
 dakhshag, yasharûb Zaratûshtra! yehamtûnêd î raêshîdâr
 î matâ, adîn kaêna zadârtar va an-âmûrzîdârtar î matâ yehvûnd
 sâstâr, va pavan-ich zak raêshênd mân, va pavan zak vis, va
 pavan zak zand, va pavan zak matâ, va pavan zak harvisp-
 ich matâ zak paêdâgîh chîgâm-châê châshishnih î yehamtûnêd, î
 raêshîdâr î matâ; va aêdûn gabrâ î vînâg î frazânag, madam
 nigâs-aê yakhsenunêd, matâ chîgûn-ash pavan minishna âgâs-
 dahishnih.

۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳
 ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳
 ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳
 ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳
 ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳
 ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳
 ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳
 ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳
 ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳

(38) ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳
 ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳
 ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳ ۱۳۳۳

ôlâ-shân bûm barâ marenchinêd pavan sij avârîg-cha anâgih,
 va barâ madam avô zak matâ zak î avârûn an-âshtih patêd,
 barâ zak î avârûn daêva-nîyishna, barâ zak î avârûn spazgih.
 (37) Va lâ-igh min zak matâ zak î avârûn an-âshtih frâj
 avisâihêd, va lâ zak î avârûn daêva-nîyishna, va lâ zak î avârûn
 spazgih, pîsh min zak vad amat ôl ôlâ yehabûnd padîrishna ôl
 âsravan î mainûg sardâr, î pûr gûftâr, î râst gûftâr, î yasharûb;
 va amat ôl ôlâ yehabûnd padîrishna, haît aigh ôlâ-shân matâ
 amat bavîhûnd baêshâzishnih vandênd, va lâ an-âînînagî
 min zak, Zaratûhshtra!"

(38) Va denâ î aûshmûrd nisang-î, î min kabad nifrînîhêd
 mandavam, î min Avistâg pavan yehvûnêd yehamtûnishna, âkhar
 min Vištâspa vad han-çâpishna î Aîrân khûdâêih min Aîrân

1. DM. ۱۳۳۳ comp. Persian *guvârûn*, "a kind of skin dis-
 ease," "a scab".—2-2. DM. ۱۳۳۳—3. DM. adds :—4-4. DM. ۱۳۳۳—
 5. DM. ۱۳۳۳

שֶׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

(11) וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח
וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

(12) וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

(13) וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח וְהוּא מְשַׁבַּח

azash kunun-ich aêlûn vînâvîlâg, azash yehamtûnêd paêdâg.

(11) Va denâ-ich nisang-î afash Daêna yemalelûnêd aigh:—
“Zak avibâma î ayagênin madam gûmîkht [aigh, min hamâg
kûstag nigirênd ayagênin], mûn baên zak î stûrg kh^vâstâr aharmôg
ash baên zerkhûnt havâ-and. (12) Stûrgîh-shân hanâ aigh-shân
pasand an-vînishna î kolâ 2 âinag; afashân kh^vâstârîh hanâ
aigh hamâê amat-shân tûbân anâgîh pavan aîshân vaîdûnând;
amat frâj pavan karkû î garshnân pîr paêdâg yehvûnêd, saryâ
zimânîh râê mûn baên zak gabrâ zerkhûnd, mûn frazânag a-dûst
havâ-and [aigh, aêrpatistâna dastôbarân lâ dûst havâ-and].

(13) “Va âzâd gûbishna havâ-and [aigh, milayâ çharpihâ
yemalelûnd], va dravand havâ-and, va pûr-tagîniðâr gûbishna
havâ-and, aigh gûbishna î aêrpatân va dastôbarân akâr
vaîdûnând; va sîgûnd ahû-âômmandîh va rað-âômmandîh, va

1. DM. 14507—2. This word is written above the line in DM.—

3. DM. 14508—4. DM. 14509—5-5. DM. 14510—6. DM. 14511—7. DM.

14512—8. DM. 14513 for 14514 âzâd.

۱. ۱۳۰۳۰ ۲. ۱۳۰۳۰ ۳. ۱۳۰۳۰ ۴. ۱۳۰۳۰ ۵. ۱۳۰۳۰
 ۶. ۱۳۰۳۰ ۷. ۱۳۰۳۰ ۸. ۱۳۰۳۰ ۹. ۱۳۰۳۰ ۱۰. ۱۳۰۳۰
 ۱۱. ۱۳۰۳۰ ۱۲. ۱۳۰۳۰ ۱۳. ۱۳۰۳۰ ۱۴. ۱۳۰۳۰ ۱۵. ۱۳۰۳۰
 ۱۶. ۱۳۰۳۰ ۱۷. ۱۳۰۳۰ ۱۸. ۱۳۰۳۰ ۱۹. ۱۳۰۳۰ ۲۰. ۱۳۰۳۰
 ۲۱. ۱۳۰۳۰ ۲۲. ۱۳۰۳۰ ۲۳. ۱۳۰۳۰ ۲۴. ۱۳۰۳۰ ۲۵. ۱۳۰۳۰
 ۲۶. ۱۳۰۳۰ ۲۷. ۱۳۰۳۰ ۲۸. ۱۳۰۳۰ ۲۹. ۱۳۰۳۰ ۳۰. ۱۳۰۳۰
 ۳۱. ۱۳۰۳۰ ۳۲. ۱۳۰۳۰ ۳۳. ۱۳۰۳۰ ۳۴. ۱۳۰۳۰ ۳۵. ۱۳۰۳۰
 ۳۶. ۱۳۰۳۰ ۳۷. ۱۳۰۳۰ ۳۸. ۱۳۰۳۰ ۳۹. ۱۳۰۳۰ ۴۰. ۱۳۰۳۰
 ۴۱. ۱۳۰۳۰ ۴۲. ۱۳۰۳۰ ۴۳. ۱۳۰۳۰ ۴۴. ۱۳۰۳۰ ۴۵. ۱۳۰۳۰
 ۴۶. ۱۳۰۳۰ ۴۷. ۱۳۰۳۰ ۴۸. ۱۳۰۳۰ ۴۹. ۱۳۰۳۰ ۵۰. ۱۳۰۳۰
 ۵۱. ۱۳۰۳۰ ۵۲. ۱۳۰۳۰ ۵۳. ۱۳۰۳۰ ۵۴. ۱۳۰۳۰ ۵۵. ۱۳۰۳۰
 ۵۶. ۱۳۰۳۰ ۵۷. ۱۳۰۳۰ ۵۸. ۱۳۰۳۰ ۵۹. ۱۳۰۳۰ ۶۰. ۱۳۰۳۰
 ۶۱. ۱۳۰۳۰ ۶۲. ۱۳۰۳۰ ۶۳. ۱۳۰۳۰ ۶۴. ۱۳۰۳۰ ۶۵. ۱۳۰۳۰
 ۶۶. ۱۳۰۳۰ ۶۷. ۱۳۰۳۰ ۶۸. ۱۳۰۳۰ ۶۹. ۱۳۰۳۰ ۷۰. ۱۳۰۳۰
 ۷۱. ۱۳۰۳۰ ۷۲. ۱۳۰۳۰ ۷۳. ۱۳۰۳۰ ۷۴. ۱۳۰۳۰ ۷۵. ۱۳۰۳۰
 ۷۶. ۱۳۰۳۰ ۷۷. ۱۳۰۳۰ ۷۸. ۱۳۰۳۰ ۷۹. ۱۳۰۳۰ ۸۰. ۱۳۰۳۰
 ۸۱. ۱۳۰۳۰ ۸۲. ۱۳۰۳۰ ۸۳. ۱۳۰۳۰ ۸۴. ۱۳۰۳۰ ۸۵. ۱۳۰۳۰
 ۸۶. ۱۳۰۳۰ ۸۷. ۱۳۰۳۰ ۸۸. ۱۳۰۳۰ ۸۹. ۱۳۰۳۰ ۹۰. ۱۳۰۳۰
 ۹۱. ۱۳۰۳۰ ۹۲. ۱۳۰۳۰ ۹۳. ۱۳۰۳۰ ۹۴. ۱۳۰۳۰ ۹۵. ۱۳۰۳۰
 ۹۶. ۱۳۰۳۰ ۹۷. ۱۳۰۳۰ ۹۸. ۱۳۰۳۰ ۹۹. ۱۳۰۳۰ ۱۰۰. ۱۳۰۳۰

havâ-and, va raesha-gâr î Ganrâg-maînûg; aêvag-ich min ôlâ-shân zanishnatar chigûn 10 daêvâyasna; va ôlâ-shân-ich ôl denâ î li marengînishna yehabûnd, ôl denâ î li Daêna mûn zanishna-âômandih yemalelûnd, aîgh:—‘Amat zîvastan shâyad, pavan râs î lenâ;’ va dravand havâ-and va pavan masîh kâhênd. (35) Vatarîh-ich aîgh pavan pîshôpâêih va pasôpâêih vabîdûnând vinâs, mûn lak Ganrâg-vârâg yemalelûnd; avîjag Spîtâmân! nîvâg ôlâ-shân yemalelûnd mûn hanâ î lak Daêna î Mazdayasnân makhitund. (36) Ôlâ-shân, Zaratûhshtra! barâ min lak zak-ich î li âyazishna va nîyâyishna âfrînênd; vatar hanâ î lak âyazishna mînênd, vatar nîyâyishna, Zaratûhshtra! vatar zak î kôla 2 âfrigânîh mînênd, Avistâg va Zand, mûn lak li frâj gûft, mûn min maînûgân avzûnîg-tûm havâ-îm. (37) Raêsha î sarîtar

1. DM. ۱۳۰۳۰—2. DM. ۱۳۰۳۰—3. DM. ۱۳۰۳۰—4. DM. ۱۳۰۳۰—5-5.

DM. ۱۳۰۳۰, West reads ۱۳۰۳۰ *lagân* “thy people.”—6-6. DM. ۱۳۰۳۰, ۱۳۰۳۰ *nîyishna âfrênd*. The correct reading is indicated by the following clause.—

7. DM. ۱۳۰۳۰ *tara*, “perversely;” comp. Av. *tarômata*.—8. DM. ۱۳۰۳۰ *vâvarigânîh*, “belief.”—9. DM. ۴۴۰. In the case of God the verb is sometimes used in the plural.

CHAPTER VIII.

۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰
 (1) ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰

Madam afdih i âkhar min hazangrôg-zima i Zaratûhshâtân rôeshâ va rasishnih i Aûshîdar, vad hazangrôg-zima i Aûshîdarân rôeshâ va rasishnih i Aûshîdar-mâh, min âgâsih i ham zimânag.

1. Afdih i Aûshîdar pavan zerkhûnishna tanû, gadâ va mîlayâ va kêr; hastishna i hvareshaêta 10 yôm miyân asmân; avîsâishna i 4 zanda-taôkhmag drûj; yehabûntan i 3-zare-mâe an-avargirih ôl aûrvarân; nizârihashtan i frehîbûd va aîbîbûd; vêsh zôrihashtan i patmân; râmihashtan i an-aîrih vêh-dûstih; mêh vakhshishnih i Daêna dâniâgih; va stâyîdan i chand srâdag mâr-jan Daêna i Mazdayasnân makhîtuntan i Aûshîdar mazûnihâ i chârân.

1. DM. adds ۱—2. DM. ۳۰۰۰—3. DM. ۳۵—4. DM. ۱۰۰۰—
5. DM. ۱۰۱—6. DM. ۱۰۰۰—7. DM. ۳۰۰۰

ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ
 ٲٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ
 ٲٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ
 ٲٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ
 ٲٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ

(21) ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ
 ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ
 ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ

(22) ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ
 ٲٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ
 ٲٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ

yehvünt. aigh yasharûb Zaratûhshtra dadîgar avdûm agh ôl
 Hvôv bûn zak frâj shedkûnâ, va zak zak barâ baên yehabûnêd,
 mûn haît aigh 'Vakhshîmîdâr i Nîyâyishna' shem [aigh, râdîh
 barâ avzâyînêd]. (20) Amat 15 sâlag zihânag lâ pîsh min zak
 levatâ gabrâ-ân barâ vifyîdan va lâ-cha âkhar amat âpûstan
 yehvûnêd pîsh min zak vad amat zak lâ-lâ zerkhûnêd.

(21) "Amat zak gabrâ 30 sâlag yehvûnêd, zak hvare-
 shaêta barâ yegavîmûnêd pavan balist i zak asmân 20 yôm
 lêlyâ darenga, harvispa kaêshvar madam tâpêd, mûn 7."

(22) "Aêdûn-ich ôlâ-shân benafshâ paêdâgîh haît [aigh,
 khavitund aigh hazangrôg-zima barîn], mûn denâ Daêna madam
 pavan vashammûntan vashammûnt; aêdûn-ich ôlâ-shân mûn
 râê adîn-ich khavitund aigh mandavam-i i jvîtar haît.

1. DM. ٲٲٲ ٲٲ. In the *Larger Bûndahishna* her name is written ٲٲٲ.

Hvôâvi.—2. DM. ٲٲٲ—3. DM. ٲٲٲ—4. DM. ٲٲٲ

(23) 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥
𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥
𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥
𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥
𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥
𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥

CHAPTER IX.

𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥
𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥
𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥 𐭠𐭮𐭥

(23) "Amat zak gabrâ 30 sâiag yehvûnêd, zak ham-pûrsêd
ôl Amesûspendân, hû-khûdâyân î hû-dâgân; fardâg baên yôm,
zak î raôshân yômî, barâ paêdâg amat ahû î astâômand haît amûst,
va a-Kaî va a-Karapan [aîgh, pavan mandavam î Yazadân
lâ kûr va lâ kar]; va a-nas'honishna [aîgh-ash nafshâ tanû man-
davam î Yazadân jivîd lâ kard yegavîmûnêd], va pûr khayâ dâd
yegavîmûnêd [aîgh, vârân yehvûnt yegavîmûnêd], va mayâ jivâg
jivâg lakhvâr baên Airâna-vaêja, aîgh shapîr Dâitya."

CHAPTER IX.

Madam afdîh î âkhar min hazangrôg-zima î Aûshîdar rôêshâ
va rasishna î Aûshîdar-mâh, vad hazangrôg-zima î Aûshîdar-
mâhân rôêshâ va yehamtûnishna î Saôgshâns, min agâsih ham
zimânag.

וּמְשַׁלֵּם לָהּ שֶׁל שְׂכָרָהּ וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל
וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל
וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל
וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל

(11) וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל
וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל
(12) וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל
(13) וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל
(14) וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל
וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל

(15) וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל
וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל וְלִי מִן הַמִּשְׁכָּל וְלָהּ מִן הַמִּשְׁכָּל

Kaê-Haösrûi, afash ham-hakhangân ôl aîyyârîh Saöghshâns, pavan Frasha-kard kerdârîh, va nivârishna î frehist anshûtâ pavan Gâsânîg haêm va dâta, hân-cha kabad afdîh va shkaftîh baên ôlâ zak hazangrög-zima yehvûntan paêdâg.”

(11) Va denâ-ich yemalelûnêd, aîgh:—“Amat zak hazangrög-zima î dadîgar pavan Daêna î Mazdayasnân barâ sachêd, mâ âkhar fratûm satög-zima barîn haît? (12) Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘Hvareshaêta madam nihûmbêd.’ (13) Va mâ âkhar dadîgar va sadîgar va çahârûm va panjûm, shashûm va haftûm va hashtûm, nahûm va dâhûm satög-zima barîn? (14) Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘Hvareshaêta madam nihûmbêd.’

(15) “Va amat zak î dâhûm satög-zima 30 zimistâna a-rânag, ôl kanîg ôl mayâ madam sâtûnêd mûn. Gûbâg-abû, hanâ aîgh

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

(4) ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

(6) ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

vimârih va zermânih, margih va bîsh, va kâdâ anâgih sâstârih
 va aharmôgih va sarîtarîh; yehvûnêd hamîshag aûrvara zarîn
 vakhshishna, hâm dahishna aûrvâkhmanih, yehvûnd 17 shnat
 aûrvara khûrishna, 30 shnat mayâ khûrishna, 10 shnat mainûg
 khûrishna.

(4) "Va hamâg varecha va gadâ va aôja i madam kolâ
 varechâvandân, gadâ-âomandân, va aôj-âomandân yehvûnt, pavan
 ôlâ i madam ân ham yehamtûnêd, va ôl zak i ôlâ; amat-ash kabad
 kai va nîrûg varechâvand va aôj-âomand hû-sachîhastan; va
 pavan zak i ôlâ-shân aôja va gadâ hamâg drûj va gurd-ash
 vânihêd. (5) Va vispa mardûm madam aêvag hamîh i pavan
 zak i Aûharmazda Daêna yegavîmûnd, min dâdâr kâma, va
 framâna ôl afash, va ham-hakhagân avzârîh."

(6) Pavan frajâm i 57 shnat, drûj Aharman avisâihêd,
 Frasha-kert Tanû-i-pasîn yehvûnêd. (7) Hamâg i shapîr

THE DĪNKARD, BOOK VII.,

(continued.)

[The Pahlavî *Zarathushtra-nâmah*,]

PART II.,

CHAPTER III.

About the miracles, which were manifested from the first conference onwards (*fray*) till the end of the seventh conference, (and) which happened¹ during the long lapse of ten years; and (about) his^{1a} praiseworthiness³ through (his) prophetic power (as exhibited) in the world; and (about) the acceptance of the Religion by the blessed³ Kaê-Vishtâspa within⁴ the two years that followed the ten years which (elapsed) in the conferences.⁴

(1) One (miracle was) this which⁵ became manifest when⁵ he returned⁶ from the first conference; then he by the first commandment of the lord-creator Ahuramazda, then solely in the midst of a flock of the Kîgs and the Karapans, proclaimed⁸ (his) prophetship of that which was for him the Religion of Ahuramazda-worship, and the peace of Ahuramazda; just as he chanted (it)⁷ with a loud voice, he attracted⁸ mankind to the

1. *I yehvânt*. The writer means that those seven conferences occupied a period of ten years during which those miracles were manifested, which are mentioned in this chapter.—1^a Zarathushtra's.

2. Av. *frî*, "to praise." The word might also mean "blessedness." Should it be read *vâvarîgânîh*, by attaching to it the preceding word, it would mean (from Av. *vere*, "to believe"), "trustworthiness."

3. Comp. Av. *barej*, "to bless" or, "to exalt."

4-4. *Chîgân âkhar min 10 shnat î baên hamfârsagîh pavan 2 shnat*. Lit., "within two years, such as (happened) after the 10 years....."

5-5. *Paêtâk aîgh amat*.

6. *Lakhvâr yehvânt*; comp. Mod. Pers. *bâz-shûdan*, *bâz-âmadan*. Literally, "when he (Zarathushtra) was back from the first conference."

7. The Religion. 8. *Karîlunt*; lit., "summoned."

Religion of Ahuramazda. (2) Since (it is) this which the Religion says, namely (*aîgh*) :—" Then as to those who had settled in dwellings¹ and were possessed of cattle,¹ to those who were with the *kusti*² (the sacred garment and girdle) on, (and) who were embodied beings, it was altogether arranged³ by Zarathushtra that thorough attention be paid⁴ to them." (3) And when the request⁵ was made by them (to him) for hearing (his) utterances,⁶ then Zarathushtra with (his) exalted attainments⁷ proclaimed aloud to the world of embodied beings,⁸ what righteousness (was⁹). (4) " I declare it to be the best for you,¹⁰ to praise righteousness and to condemn the demons, and to do homage¹¹ to the Ahuramazda-worshipping Religion of Zarathushtra, and the admiration¹² and praise of the Ameshaspentas (archangels), and also to make known¹³ (to the people) that denouncement¹⁴ of the demons and self-sacrifice¹⁵ (are) the best (for them) ;" so that from the intelligence that is offered (by Zarathushtra, there shall be) faith in that one meritorious act (which is) the great, (and) the most sympathetic¹⁶ of their (acts, *viz.*, the self-sacrifice of) the father, the

1-1. *Mânishna-âômand va gaôspend-âômand.*

2. *Zak i pavan aîvyângahân*, compare Av. *aîvyâônghana* (root *yâongh*, "to put on"), "the sacred badge of the Parsi Zoroastrian, namely, the *kûstî*." 3. *Ham-ârâst.*

4. *Barâ-nigîrishnîh* for *barâ-nigîrishna* (subjunctive).

5. *Nivîdishna*, comp. Av. *ni-vid*, Skr. *ni-vid*, "to invite," "to request the company of," (see *Yasna* I., §§ 1-19).

6. *Ôl nyôkshishna gûbishnîh barâ mat.* Lit., "(when their invitation) for listening to (his) sermons reached (him)."

7. *Pavan madam rasishnîh.* 8. Or, "to the physical world."

9. *Î yasharâêth*, lit., "what righteousness (is)," or, "(to the material world) of righteousness."

10. *Ôl lakîm pâhlîm yemalolînam.*

11. Av. *fra* and *nam* "to perform dutiful reverence," "to bow down."

12. *Â-yazishna.* 13. *Âgâs-dahishnîh.*

14. *Â-gazishna*; comp. Pahl. and Pers. *gazîdan*.

15. *Khvâttûkdasa.* For the interpretation of this word see my essay on "The Alleged Practice of Next-of-kin Marriages in Old Irân," (Trübner & Co., London, 1888).

16. *Hû-dardûm* for *hû-dard-tûm.*

daughter, the son, (and) her who bore them; (and that) of the brother (and) the sister.¹

(5) It is manifest that on account of that sermon innumerable Kigs and Karapans, (who were) demon-worshippers, fell upon² Zarathushtra, and strove for his death; since (it is) this which the Religion says: "It was then³ (that) the cruel⁴ (Karapans) fled away, (those) who were seated near him, (and) who (were) the next-of-kin relations⁵ of Tûr, the obedient ones,⁶ and (with them) the brother of Tûr, just like men who were modest⁷" [that is, they became ashamed on (listening to the doctrine of) the *khvaētūkḍasa* about which he (Zarathushtra) had declared that they should practise it]. (6) This Tûr (was) the Tûr who (was named) Aûrvâtâ-dêng, who (was) a descendant of the Usikhshes⁸; (he was so named) because he was a great king of that quarter, and he had many a soldier and much power. (7) To him spoke the cruel (Karapans):—"Should they

1. "That is, the self-sacrifice of the father towards his wife and children, and *vice versa*; and that of the brothers towards their sisters, and *vice versa*."

2. Comp. Av. *sar*, "to torment," "to break into pieces."

3. Pahl. *havât adîn*. 4. Comp. Av. *mairya*.

5. Lit., "Those who had sucked the breasts of women of the same family."

6. *Vijîr-dâr*, "those who abided by his decisions or orders;" in other words his staunch followers.

7. *Mûn sharm yehvînt*; comp. Av. *fsharema*. From the context of this passage and that of section 7, it appears that the word *khvaētūkḍasa* was used and taken in a bad sense by the early Tûrânians, especially the Kigs and the Karapans, who were the worst opponents of the Religion of Zarathushtra. The Prophet's doctrine was, therefore, misinterpreted by those opponents amongst themselves with an evil motive, and the Avestic idea of "self-sacrifice" or "self-communion" was diverted by them to that of marriages between next-of-kin relations. This accounts for the flight of the party opposed to the Prophet, from amongst the audience while Zarathushtra was delivering his pious sermon.

8. The *Usikhsh* of the Gâthâ, chap. XLIV., § 20, a Tûrânian sect that was opposed to Zarathushtra, just like the Kavis and the Karapans. Compare the Gâthic text: *yâish gâm Karapâ Usikhsh-châ aêshêmâi dâtâ yâchâ Kavâ ânûméné urûdôyatâ*.

exact greatness from him who has little (knowledge),¹ O Tûr, Aûrvâtâ-dêng, the next-of-kin relation of the Usikhshes! where on account of it we should kill this great one, who commingles his² with the propitious statements (of our religion); where we are so much without doubt as to a work therein³ (mentioned), that such (a thing as) *khvaêtûkdasa* should not be practised, he would be making⁴ us doubtful (about it, by declaring) that it ought to be practised."

(8) Thereupon spoke the Tûr, Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, thus: "Mayest thou not kill that man who in my opinion (*âyain*)⁵ is perceived (to be) one who has the most remarkable⁶ desires,⁶ (the only one) of the entire embodied world (who) will attain to power; because it has not seemed to me (that), if thou shouldst kill him for this (reason), wisdom should exist very long⁷ [that is, the lord of wisdom (*ahûk i dânakîh*) will cease to exist on this earth, who is so perfectly reasonable⁸ as this one is]; that is, if they kill a man who has such a good reasoning power, wisdom will cease to exist for a long period."⁹ (9) Thereupon spoke (unto Zarathushtra) the Tûr, Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, thus: "In my opinion¹⁰ thou art pure, who art sincerely reasonable."⁹

1. *Azash mas yansegûnâ mûn kas-dâst*, better *kas-dâst*; otherwise it might be read *kasîhast*.

2. That is, his religious ideas.

3. That is, in the religion of those demon-worshippers.

4. Pahl. *hamâe vâbidûnâ*. 5. *Mûn-am âyain*.

6-6. *Kâmak dôîsratûm*, (comp. Av. *doithra*, "the eye"). Lit., "the desires which are most eyed (observed or watched)."

7. *Lâ hanâ râê, dêr zimân dânakîh yehvûntan, li medammûnast*.

8. The reading *hû-chemîg*, in this section is correct. DM. reads it *hanjamanîg* in § 9, which seems to be an error of the copyist. *Hû-chemîg*, lit., means, "of good reason or reasoning power." Here Zarathushtra's opponent seems to have been convinced of the Prophet's sound and clear reasoning, which was a remarkable characteristic of his sermons.

9. Reading: *ark* (long) *dânakîh lâ yehvûnêt*.

10. Lit., "as for me," meaning "as far as I am concerned (*li râê*)."

(10) Thereupon spoke Zarathushtra thus :—" I should never be that (sort of) mean (*a-frâj*) speaker, by whom it was declared (so) against me ; for him (these) acquirements¹ (are) most favourable,² (namely) an intuitive speech³ and embellished temper and self-sacrifice, and appointment of the high-priest⁴ and performance of (divine) worship."

(11) And here was manifested a great miracle to many, (namely) the true spiritual lordship⁵ and the glorious moral courage⁶ of Zarathushtra, whereof the preparation⁷ (was conducive) to the peace of the supreme lord and creator Ahuramazda ; (and here) was observed the sublime exaltation which (was) his, the superior (*madam*) Prophet of the creatures, by whom anybody who (was) disgracefully⁸ a glutton,⁹ of clandestine movements and a manifold (*gaônak*) cheat, was guided¹⁰ towards a good temperament¹¹ and moderation.¹² (12) Then (again) as to indiligence¹³ which, like the nature of fear and the nature of apostasy, (is) an attractor¹⁴ of innumerable people of different kinds (or creeds) to it,¹⁵ when it reaches intense falsehood,¹⁶ he (who is indolent) becomes little by little proof¹⁷ (against it) and a killer (of it), (and consequently) a desirer of greatness (through the guidance of Zarathushtra). (13) It is declared that through those two (virtues,

1. *Īyāvishna*.

2. *Avzūnīgātūm*, lit., "most increasing," "most propitious."

3. *Andarg gūbishnīh*, lit., "a declaration or speech (emanating) from the inmost of the heart," or "an inward or intuitive speech."

4. *Dastōbar kartan*. The appointment of a qualified person as the head-priest of a community, is here regarded as a meritorious act. Hence it is obligatory on a Zoroastrian that he shall in life elect a high-priest for himself.

5. *Hū-ahūth*. 6. *Gadā-amāvandīh* ; comp. Av. *amavant*.

7. *Pasijak*, comp. Pers. *pasīzah*, "prepared."

8. *Nangīh*, for *nangīhā*. Comp. Pers. *nang*.

9. Comp. *raspatagīh*, used in vol. XII., C., chap. IX., p. 57. Pers. *ras*, "a glutton."

10. *Rāyīnishna* for *rāyīnīl*. 11. *Khūp khūk*, "a good character."

12. *Hū-patak* ; comp. Pers. *pad*, "a guardian."

13. *A-khoīshkārīh*, "inaction," "indolence." 14. *Khāstār*, or *hākhstār*.

15. That is, to indiligence. 16. *Kabad drāgīh*.

17. *Nimūtār*, comp. the use of the word in Mod. Pers.

namely) conscience and excellent (*avartar*) thinking of his, and through the glory of that strong¹ hero (of the Religion, there) was (in this world) abundance (*kabad*) of wealth that was luminous.²

(14) The ruler of the land, the Tûr, who (was named) Aûrvâtâ-dêng, in the midst of (his) wrath and excitement³ and distraction⁴ for (causing) Zarathushtra's death, invited the Kîgs and the Karapans to (listen to) the Revelation of Ahuramazda, just as this which the Revelation says: "And he, Zarathushtra, spoke thus: 'Righteousness in this world, O Tûr, who (is named) Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes! (and) the Ahuramazda-worshipping Religion of Zarathushtra (will bring) all demonism to an end.'"⁵ (15) The Tûr, who (was named) Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, thereupon spoke as follows: "O Zarathushtra of the Spîtâmas! thou shalt not attract (*âkhez-âc*) me to such a danger as thou, too, art in."

(16) And he, Zarathushtra, spoke thus: "Ahuramazda inquired of me thus: 'O Zarathushtra! when thou hast approached us in (our) spiritual abodes,⁶ (I ask thee:) Is (there) someone who from the men in the material world (is) the guardian⁷ of the good-powerful men⁸ who (are) warriors, (and who is) most desiring for benefit and most desiring for cattle, and most famous in distant lands,⁹ and most-possessing food of

1. Comp. Av. *stawra*. 2. *Khanât*, Av. *khan*, "to shine."

3. Comp. Pahl. *sârîdan*; see vol. XIII., Bk. VII., chap. I., § 9, p. 23, l. 4; and the Glossary, s. v.

4. Reading: *avbars*, "distraction"; see vol. XIII., Bk. VI., E. chap. XXVII., p. 12, l. 1; and the Glossary, s. v.

5. Meaning that "Righteousness and the Mazdayasnian Religion of Zarathushtra will cause the destruction of all evil or the demons."

6. *Ahvân*, "spiritual abodes," comp. Av. *anghu*.

7. Comp. Pers. *pâs*, "a guard," "a sentinel."

8. That is, the able or opulent people who are righteous.

9. Reading: *dâr-nâmîgtûm*. It might be read *dâr-zimîgtûm*, meaning "one who owns properties in most distant lands."

many kinds¹ [that is, he gives out things abundantly], (and) most hospitable² in many ways² [that is, the door of every kind of treasure³ (of his) is open⁴] ?' (17) I spoke to him in reply, thus: 'Aûrvâtâ-dêng the Tûr, who (is) the descendant of the Usikhshes.' "

(18) " And he spoke to me in reply, thus:—' That one first from amongst the men (who are) warriors,⁵ O Zarathushtra ! thou shalt attract⁶ to this Revelation of the high thoughts⁷, of the high words, and of the superior deeds⁸ (of us) who⁹ (are) Ahuramazda and Zarathushtra ; if that one is attracted, O Zarathushtra ! and he believes (in it), and also gives currency to this (Religion) of thine, and even sits in front (of thee) as a disciple—in such a manner that¹⁰ he calls himself thy disciple, (and) would act (as such)—and listens to the Religion and would propagate it ; that one, likewise, is always after (thee), O Zarathushtra ! first¹¹ from amongst the men (who are) warriors, (who is) most desiring for benefit, most desiring for cattle, and most famous in distant lands, and most hospitable in manifold ways, (first) of those who have been born until now, (and) who will be born henceforward. (19) And if that one is not attracted, O Zarathushtra ! and he does not believe (in it), nor gives currency to this (Religion) of thine, nor listens (to it), nor would sit in front of thee¹² ; since he would not sit in front (of thee, as thy disciple), as to him (*aîgh*) my idea¹³ is that he will

1. *Kabad pishna-tûm*.

2-2. *Kabad babâtûm*, lit., " who has many doors mostly open for hospitality."

3. Reading : *khanjînak*, Av. *khan*, " to shine ;" comp. Mod Pers. *khazânah*. Perhaps, *khanjîvak*, " a place or depository of riches."

4. *khadtunt*, lit., " is seen or visible."

5. If we would take *anshûtân* in the sense of Pers. *mardân*, the expression might mean " manly warriors."

6. Reading : *âkhezêsh* ; better *hakhzêsh*, comp. Av. *hakhshaêsha*, rt *hach*, " to guide." 7. *Madam minishnîh*. 8. *Avar-varzishnîh*.

9. Better *lenâ mûn*..... 10. *Hanâ aîgh*.—

11. Perhaps, the most pre-eminent one amongst warriors.

12. *Lâ lak patîrak yetbînêt-âe*.

13. *Dânishnîh*, for *dânishnîh*, " knowledge" " anticipation."

not be attracted, (then) thou shalt denounce on him,¹ O Zarathushtra! thus:—‘O seeker of righteousness! thou art possessed of the devil,² and (thou art) the causer of the hardship³ of^{3a} the *tanâpûhr* sinners (who are) worthy of damnation, unto (thy) soul;’ for so, too, it is, and for this (reason) he will be worthy of damnation, because the existence of the Religion is known to him.” (20) (Then Zarathushtra spoke thus:—) “What I declare to thee, O Aûrvâtâ-dêng the Tûr, who art one of the Usikhshes! (is) that thou art possessed of the devil, O seeker of righteousness! and (thou art) the causer of the hardship of the *tanâpûhr* sinners, (who are) worthy of damnation, unto (thy) soul.”

(21) A wonder relating to a demon (became) manifest, relating to him who (was) a Karapan, Vaêdvoishta⁴ by name, an enemy of the good spirits of every description, one of the non-adherents (*a-hakhtân*)^{4a} of Ahuramazda. (22) With reference to him Ahuramazda spoke thus:—“I so lead⁵ that man, O Zarathushtra! who is produced to be over creatures by me, who am the good-thinking⁶ Ahuramazda; since I am free from harm through righteousness [that is, through straight-forwardness I keep back harm from the creatures]; (also) the Ameshaspentas are free from harm.”⁷ (23) Therefore (*adîn*) walk forth, O Zarathushtra! thou shalt ask from him⁸ for me [that is, assume (him) as my own (and⁹ ask from him)] a hundred most

1. *Madam ôlâ yemalclînêsh*.—2. *Zat havâ-âe*; comp. Mod. Pers. *zada budan*, “to be possessed of the devil,” (Steingass.)

3. *Khrâsishma dâtâr ôl rûban*; comp. Pahl. *Vendidâd*, Fragard, V., § 4., where Av. *khraozhdât-urva* is rendered in Pahlavi by *va khrâsishmâ dât ôl rûbân*; see *Vendidâd*, Fd., XV., § 5, *khraôsyéiti*, Av. rt. *khirus*, “to clamour” — Pers. *kharûsîdan*.—3^a That is, the hardship suffered by such sinners.

4. One of the four Karapans, who were opponents of Zarathushtra, and who flourished before the conversion of Vishtâspa by the Prophet. See Bk. VII., vol. XIII. chap. I., § 9. note 5.—4^a Av. *hach*, “to follow.”

5. Reading: *â-dâram*; comp. Pers. *bar ân dâshtan*, “to lead,” or “to instigate,” DP. *âsharam*, meaning “I strike,” (comp. Pers. *âshurdan*), which is not applicable to the context; so the reading is here altered by me.

6. Reading: *hû-andish*. West’s reading: *khvânêsh* “thou shalt invite.”

7. *Jût bîsh havâ-and*. 8. *Vaêdvôishta*. 9 *Yakhsenân*.

vigorous¹ males and females, and a team of four horses²; thus speak to him:— ‘O Vaêdvoîsh̥ta! Ahuramazda demands from thee a hundred most vigorous males and females, and a team of four horses³; if thou givest them (*ân*) to him, splendour and glory (will be) thine through that gift, and if thou dost not give them to him, evil-notoriety (will be) thine through that non-bestowing.’ ”

(24) Then walked forth Zarathushtra to that Vaêdvoîsh̥ta the non-adherent,⁴ and he said to him, thus:—“ O Vaêdvoîsh̥ta, the non-adherent! what Ahuramazda demands from thee is one hundred most vigorous males and females, and a team of four horses; if⁵ thou givest them to him, splendour and glory (will be) thine through that gift; but (*va*) if thou givest not them to him, evil-notoriety (will be) thine through that non-bestowing.” (25) And that Karapan exclaimed (*drâyî*) to Zarathushtra in reply, thus: “ For me (there is) much (*bêsh*) not from thee [that is, my opulence is not from thy doing], nor from Ahuramazda; I am⁷ a better god⁸ (than thee), in opulence I am⁷ more abundant, too, than Ahuramazda, much has been acquired by me, (namely) a thousand droves of swine.⁹ ”

(26) On went Zarathushtra to Ahuramazda, on to the Ameshaspentas; and he, Zarathushtra, said (to them) thus:— “ O Ahuramazda, the spirit of progress, the creator of the world of embodied beings, thou righteous one! thus he (Vaêdvoîsh̥ta) spoke to me in reply: ‘ For me (there is) much not from thee,

1. Comp. Av. *têvîshi*, “ strength,” “ vigour.”

2. *Ā-yûjîshna* 4 *aspa*; comp. Av. *chathru-yûkhta*.

3. The demand does not seem to have been made for an offering or sacrifice in honour of Ahuramazda, but it is a mere demand for causing an increase in the followers and helpers in the religious work of the Prophet. One hundred strong warriors with their families are demanded from Vaêdvoîsh̥ta, the chief of the Karapans (idol-worshippers), for their conversion from demon-worship to Ahuramazda-worship.

4. Of Ahuramazda. 5. Pahl. *va hat*, lit., “ and if.”

6. *Lâ-dahishnîh*. 7. The plural *havâ-îm* is used for a king.

8. *Bagatar*, Av. *bagha*, Old Persian *baga*, “ a god.”

9. *Zak* † 1000 *khûg ramît vandît yegavîmînêt*.

nor from Ahuramazda ; I am a better god than thee, and Ahuramazda, too ; much has been acquired by me, (namely) a thousand droves of swine.' "

(27-28) And he, Ahuramazda, spoke thus :—" From those who (are) ours, O Zarathushtra ! that man of arrogance has acquired splendour and glory¹ [that is, the cattle are created by us, (and look at) his arrogance of (possessing) many cattle²] ; therefore this (will be) his, too, as a retribution for it,³ when at the end of (embodied) life on the third night he approaches (us)⁴ not, on that third night (when) they⁵ have stood aside from his soul [that is, they have stood back from helping him], the seven (good spirits) that are shining, that are bright-eyed ; (and) he will be caused by them to run up to a height, there to that height where very mouldy (*lâlâ parnân*)⁶ food will be largely (*afra*) eaten by him."

(29-30) One (miracle) of Zarathushtra's, the great (*rabâ*) curing by means of the consecrated *haoma* water, (and) the bringing of that (water) by him⁷ from the river Dâitya, was manifested when Vahumana was conveying (him) to the conference (with Ahuramazda) ; just as is evident through the speech of Ahuramazda unto Zarathushtra, thus : " For those⁸ the consecrated *haoma*-water (is meant), which thou bringest, O Zarathushtra ! not for those demon-worshippers, who worship demons ;⁹ in other words (*ayûf*) they¹⁰ may sprinkle it (only) on those who follow (thy)

1. *Gadâi* in the sense of *gadâth*.

2. *Ôlâ avar-minishnîh kabad gaôspendîh*.

3. That is, for his arrogance and evil practices.

4. Or "when at the end, on the third night he does not approach alive (but he will be condemned to hell)" ; that is, he does not come to the good spirits in an immortal state worthy of heaven.

5. Perhaps, the seven archangels.

6. That is, he will be thrown down from the *Chinvat Bridge* into hell, where he will eat mouldy food. Comp. Pers. *parnân*, "mouldiness of bread."—7. Lit., "by this one" (namely, Zarathushtra).

8. For the pious spirits and pious men.

9. Meaning that it is not meant for those who do not worship Ahuramazda.

10. That is, the priests.

words (*sakhun-châr*)¹; (also) to that bull thou shouldst convey it, who (is) four years old, whose body is broken (*shkasta-sân*²), who (is) of black hair and useful (*sût-âômand*); and on drinking the (*haôma*) water that bull will become cured of that illness."

(31) Soon after³ Zarathushtra proceeded first into the embodied world on which dwelt at the end of Sajâstân⁴ he who was of that same name, Parshîd-tôrâ.⁵ (32) And he, Parshîd-tôrâ, spoke to him thus:—"O Zarathushtra of the Spîtâmas! give unto me this water which (is) of the consecrated *haôma* (*haômigân*, and) which thou holdest in thy hand."⁶ (33) And he, Zarathushtra, spoke thus: "Do thou praise piety, O Parshîd-tôrâ! and condemn the demons; declare among the evil people⁷ the blessings of the Ahuramazda-worship of Zarathushtra." (34) Parshîd-tôrâ praised it⁸ and he condemned the demons; but he did not declare among the evil people his acceptance of the Ahuramazda-worship of Zarathushtra. (35) To him went forth Zarathushtra, on (hearing) his praise of righteousness; for him the consecrated *haôma*-water was brought by him, who (was) Zarathushtra, but not for the men who were demon-worshippers and worshipped the demons;

1. Reading: *sakhun-châr*, Av. *char*, "to pass," "to proceed on."

2. Comp. Mod. Pers. *sân*, "the back." 3. *Barâ âkhar*.

4. Generally named Sajistân, which was situated on the frontier of Afghânistân.

5. Parshîd-tôrâ is mentioned in the *Fravardîn Yasht*, §§ 96 and 127, and in the *Bûdahishna*, chap. XXIX., 5. According to the Avesta, there were two men of the name of Parshad-gaô, one of whom was the son of Frâta, another was the brother of Dâzgara-gaô, of the Apakhshîra country. It is easy to ascertain from the context that the Parshîd-tôrâ alluded to here in the Dînkard, is identical with one of the two illustrious personages of the same name recorded in the Avesta. According to the *Bûdahishna*. "Parshadgâ Khembya is in the plain of Peshyânsâi; Khembya for this reason because they brought him up in a *khem* (a jar) for fear of Aeshma (the demon of wrath)." The Avestâ mentions one Fradhâkhshti Khumbya, in § 138, and the Pahlavi *Dâdistân-i-Dînig*, one Fradhâkhshta Khumbigân, in the reply to question 89. 6. *Debrûnâe*, lit., "thou carriest."

7. West, "iniquitous." 8. Namely, piety.

and he, Zarathushtra, brought it for that ox, who (was) four years old, whose body had been broken, who (was) of black hair (and) who (was) useful; (and) owing to the use (*frâj-barish-nîh*) of that water that ox was quite restored from that illness to health.¹

(36) One (miracle was) that which was manifested from the rushing of Aharman (the destructive spirit) for killing Zarathushtra, just as the Revelation says, namely:—"From the northern direction rushed forth Aharman, who is full-of-death; and he who (is) the evil-knowing Aharman, who (is) full-of-death, shouted out thus: 'O *drûjas*! rush upon (him), and kill the holy Zarathushtra.' (37-38) The *drûjas* rushed on towards him, the demon Buiti,² and all (others) who (were) thievishly moving³, (and) who (were) deceitful: and Zarathushtra recited the *Ahûnavar* aloud, (and) the *drûjas*, (namely) the demon Buiti and all (others) who (were) thievishly-moving and deceitful, that (were) near him,⁴ were (thereby) confounded, (and) they ran away. (39) And the *drûjas* exclaimed to him thus:—"Thou art arrogantly observing, O Aharman! [that is, thou dost not at all observe things with reason], and what you order (us) to do is not possible; the death of him who (is) Zarathushtra of the Spîâmas, is not anticipated by us." (40) Owing to the perfect gloriousness of the holy Zarathushtra, he⁴ foresaw in his superior (*madam*) mind thus: 'The wicked, evil-knowing demons conspire (to bring) about

1 *Zak tôrâ min zak vîmârîh barâ dravîst yehvînt.*

2. Vide the Avesta-Pahlavi *Vendîdâd*, Fd. XIX, §§ 1-4., According to Darmesteter: "Bûiti is identified by the *Larger Bîndahishna*, with the Bût, the idol worshipped by Bûdâsp (a corruption of Bodhisattva). Bûiti would be, therefore, a personification of Buddhism, which was flourishing in Eastern Irân in the two centuries before and after Christ. Bûidhi in Fragard XI. may be another and more correct pronounciation of Bodhi." For this quotation refer to S. B. E., vol., IV., p. 209.

3. *Nihân-rûbîshna*, lit., "secretly-moving." The text may be otherwise read thus: *Bût shaêdâ va Sîj î nihân-rûbîshna î fradîptâr.* "The demon Buiti, and the thievishly moving (demon) Sîj (pestilence), who (is) deceitful." To Sîj comp. Av. *Ilhyêjangh*, name of the demon of destruction.

4. Zarathushtra.

my death ;' and (contemplating thus) stood up Zarathushtra, walked forward Zarathushtra."

(41) Here was manifested a great miracle to many in that (passage) which speaks thus¹ : " And he, the holy Zarathushtra, lifted up² a stone³ (and) held (it) in (his) hand ; it was of the size of a gourd⁴ (*kadûg-masâê*), (and) it was obtained by him from the creator Ahuramazda, (namely) the divine⁵ (word) *Yathâ-ahû-vairyo*."

(42-43) And one (miracle was) this which was manifested not only⁶ in the kingdom of Irân to the Irânians, but in every land and to every race, (namely) the breaking of the bodies of the demons, (and) the loud intonation⁷ of the *Ahûnavar* by Zarathushtra ; just as that (passage) which speaks thus : " I admire the help (*châr*)⁸ of the glory of the Kayâns, where-with the holy Zarathushtra was highly associated⁹ through (his) high-thinking, high-speaking (and) high-activity about the Revelation, who was the holiest of all embodied existences in holiness, the best sovereign in ruling, the most splendid in splendour, and the most glorious in glory. (44) And on observing (his) splendour (*vîn-âv-dâkîh*)¹⁰ the demons have already¹¹ fallen down ; and on beholding (his) splendour their stinging and biting habits¹² have passed away¹³ ;

1. Pahl. *pavan zak ê yemalelînêt*.

2. Reading : *frâjyât* (from Pahl. *frâjîtan*). Other readings : *frâj-dât*, "gave back," "put forth ;" and *frâjisht* or *frâjîst* "most elevated."

3. *Kaspâ*, the Huzvareš synonym of the Pazend word *sag*, "stone."

4. DP., *kadag-masâê*, "of the size of a hut;" better *kadûg-masâê*, "of the size of a gourd."

5. *Maînûg*, "spiritual," "divine," "inspired."

6. *Lâ âvâg-ich*. 7. *Frâj-srâyishnîh*.

8. Comp. Pers. *bî-chârah*, "helpless."

9. *Madam levalâ yehvûnt*.

10. The word is composed of *vîn* "sight", and *âv* "splendour" and *dâkîh*, "gift"; lit., it means "seeing the halo of splendour."

11. *Pîsh min zak*, lit., "before that."

12. Comp. Mod. Pers. *mâyah*, "a stinging or biting animal."

13. Reading *frâjîtan*, comp. Avestic rt. *fru*, "to go or pass away." It might be *naflînît*, Pahl. *naflînastan*, "to fall down."

and their licentious indulgence¹ has been withdrawn from men on beholding (his) splendour; on account of that the injurious ones² deplored, (and) they the demons deplored most violently.³ (45) To them was chanted the *Ahūnavar* by the pious Zarathushtra,⁴ (and) all the demons have been buried and concealed⁵ in the earth (thereby) [that is, their bodies have been entirely shattered].” (46) And it is declared that they after the shattering of their bodies, have been unable to come forward and cause destruction in the world as embodied demons; their concealed nature⁶ having become apparent to mankind, men thoroughly recognised them, (and knew) that they were no angels but demons.

(47) Zarathushtra divulged⁷ unto mankind by the words of Ahuramazda, how in this (passage) of the Revelation He spoke unto Zarathushtra in (the form of) a question (*gūbishnih*), namely: “How in the material existence do mankind regard demons as exalted as *dastūrs*⁸? how are they that say that they ought to regard (them) as *dastūrs* (or head-priests)?” (48) And Ahuramazda (further) spoke unto Zarathushtra thus: “O Zarathushtra! how do those who are good⁹ men,

1. Comp. Av. *jah, jahi*.

2. Comp. Av. *Snāvidhaka*, the name of a giant who caused injury and destruction in this world. It is sometimes used as a common noun in Pahlavi, and signifies “a destructive demon.” According to West, the Pahlavi word is probably intended for *shnāyān* “hearing,” or it might be an approximate transcript of the Av. *snaōdhentish*, namely *snōdīyān*, meaning “weeping.”

3. *Stahmagihātar*, lit., “more oppressively or tyrannically.”

4. West: “By the *Ahūnavatr* which the righteous Zaratūst chanted aloud to them.”

5. Pahl. *khazīt* for *khazītāk*; comp. Mod. Pers. *khazīdāh* “concealed,” “lying hid.” It might be read *nigān va apaētāk*.

6. Reading: *nihān haēmīh*. West: *yazadān haēmīh*, “of the nature of sacred beings.”

7. Better *vishūft*, Mod. Pers. *gushūft*, “opened,” or “revealed.”

8. The chief authorities in religious matters.

9. Here such men are ironically called “good.” They are rather the greedy and avaricious people who go to worship demons, because of the deceitful attraction towards the demons by the affirmative replies of the latter to grant every asking, demand and wants, fair or unfair, of their worshippers.

regard demons as exalted? and how are they? to whom (*aigh*) whatever they say, the demons (reply to) thus: 'We will do (it) for you'; (and) whatever they ask the demons (reply to) thus: 'It will happen to you.' "

(49) Thereupon Zarathushtra spoke thus: "Only for that¹, O Ahuramazda! mankind run to that (place) which is a desert-plain² uninhabited,³ where no one stays from the passing away⁴ of light until sunrise⁵ approaches, when (it is) two *hâsras*⁶ of night and behind⁷ (it), [or from after the time of sunset until the time of their returning (there) together⁸, (that is,) when two *hâsras* of night have passed,] where they hear no noise of work, nor voice of men nor dogs⁹. (50) Then as to that¹⁰ they say on returning back (to their country), thus: 'There¹¹ we have conferred¹² with the demons; when we solicit¹³ from them kingship and leadership, they give that to us; when we solicit from them ownership of flocks¹⁴ and opulence, they give that to us.' "

1. *Barâ pavan zak*.

2. *Vishkar-dasht*. For the use of the word *vishkar*, "a jungle," see Bk. VI., E., chap. XXX., § 11, p. 18, l. 3. It is the Pahlavi rendering of the Av., word *skairya*, "a hunting ground." Refer to the *Vendîdâd*, Fragarâ VIII., § 95.

3. *Amânishna*, "without dwelling places," "unpopulated," or "lonely."

4. *Franâmishna*, Av. *fra-nam*, "to bow down (and depart)."

5. *Hû-vakhsh*; comp. Av. *hacha hû vakhshât â-hû frâshmôdâtôit*, "from sunrise to sunset,"

6. In the Pahlavi *Pâzend Frahang* the word signifies a measure of time, about one hour and a half. In the Avesta *hâthra* is used to denote a measure of space, equal to one Roman mile. The Pahlavi text here means that demon-worshippers haunt such a lonely place in search of demon-gods, not before it is 10 or 11 o'clock in the night, but even later than that.

7. Pahl., *lakhvâr*, that is, "after." 8. *Vad ôl ham-vartishnâh*.

9. That is, they frequent a place that is very quiet, in the middle of the night.

10. That is, as to the benefit accruing from demon-worship.

11. In such and such a place. 12. *Ham-pârsît*.

13. *Jadyîm*; comp. Av. *jad*, "to request," *jaidhyêmi*. The Dinkard in this sentence first reads it *zadyîm*, and afterwards *jadyîm*. The latter reading is correct. 14. *Pâh-âômandîh* "possession of cattle."

(51) (Thereupon Ahuramazda spoke thus:) "How can they do such a thing for them? that is, how do the gifts frequently reach (*yehabúnt yehabúnt*) them?¹ so that they speak thus 'It has come to us'?"

(52) Thereupon spoke Zarathushtra thus: "They speak³, O Ahuramazda! about that prosperity² differently³; there is some one who speaks thus: 'Always after that⁴ I have been possessing more men and herds⁵, (and thus it will be) so long as I am in communication with the demons;' and there is some one who speaks thus: 'Always after that I have been continuing worse, and more ill-famous⁶, (and thus it will be) so long as I am in communication with those demons;' since they possess the entire living⁷ for themselves from the demons, [that is, when their different sorts of lives,⁸ whatever they may ask for, are owing to the demons].'" (53) And he, Zarathushtra, (further) spoke thus:—"So they speak about it⁹, O Ahuramazda! 'You should observe very closely¹⁰ that (when) anybody of us (demon-worshippers) gets perverted¹¹, either he laments for the same¹² [that is, he keeps (his) head down on his chest (*ól kanâr*)], or he repents for it [that is, he sees only on one side], or he falls down full of pain,¹³ and in that (condition)

1. That is, how can the demons grant all the gifts asked for, every now and then, by the demon-worshippers?

2. Reading: *âvâtîh*. Another reading: *âzâtîh* (Av. *âzâta*) "generosity," "nobility." 3-3 *Jyēt yemalētūd*.

4. That is, after my communion with the demons. 5. *Ramag-âōmandtar*. 6. *Dûsh-gadâ-âōmand*.

7. *Barâ yekvûnîshnîh yakhsenûnd*; West: "they possess a full subsistence for themselves

8. Lit., "when they live differently owing to the demons, as to whatever they ask for." 9. Lit., "So they speak about it, thus"

10. *Parîn barâ nigîrît*; comp. Av. *parenangh*, *paru* "abundant," "much." West: "further."

11. *Lakhvâr vardêt*, comp. Mod. Pers. *gashtan*, "to go away," "to be converted, or perverted."

12. *Ol ham mûshêt*; see the use of the word *mûshêt* in vol. XIII., Bk. VI., E., chap. XLV., § 21, p. 35, l. 10.; Mod. Pers. *mûsh*, "grief," "lamentation."

13. *Barâ bîsma aîftêt*, comp. Sanskrit *vishama*, "painful," "frightful." West: "only pleasantly cast down (*barâ basîm aîftêt*)."

the demons¹ push (him) away from (receiving) the help¹ (which is) for mankind (from the good spirits).’ ”

(54) Thereupon spoke Ahuramazda thus : “ Just as it is desired by thee, O Zarathushtra ! observe thoroughly (*barâ*) thy life,² upwards from the head, and downwards from the shoe,³ and on thy two different sides,⁴ and thou shouldst produce⁵ (fruits) before and behind, and on all sides ; because we do not ask (*jadyîm*) from thee everything only clandestinely,⁶ just as the demons (do) from mankind. (55) Besides, the demons, when they rush forth with a strong league,⁷ draw away⁸ (mankind) only surreptitiously. (56) Even on towards thee, O Zarathushtra ! the *drûj* will rush forth, a female, golden-bodied,⁹ and full-bosomed¹⁰ [that is, she has put on a bosom-protector¹¹] ; and she will rush to seek¹² companionship¹³ of thee, a female, golden-bodied, and full-bosomed, to seek conference with thee, (and) to seek co-operation¹⁴ with thee ; (but) thou shouldst not grant her companion-

1-1. *Min avâgîh. . shaêdâ barâ nas'hînd.*

2. *Hattî(h) î lak barâ nigîr.*

3. Pahl. reading : *zîrîh regalâ* (corrected from *lêlyâ va regalâ* in the manuscript DP.) ; comp. Mod. Pers. *zîr-pâ*, “ a shoe ”. West : “ the sole of the foot.”

4. West : *arik kûstak va kûstak*, “ afar on various sides.”

5. Reading : *zâyâê* ; comp. Av. *jan*, Pers. *zâyîdân*, “ to bring forth,” “ to produce,” “ to come forward.” It can be read *zadyêâê*, comp. Av. *jad*, “ to beseech,” “ to solicit ;” hence West : “ thou shouldst beseech.”

6. Lit., “ in a surreptitious manner ” (*pavan avînâvdâkîh*). The demons are here supposed to persuade their worshippers to fulfil their evil objects, generally in the darkness of night, secretly and not openly.

7. *Pavan frâj bandishnîh*, “ with strong ties,” “ strongly united.”

8. *Barâ nas'hînd.* 9. *Kerpa zarîn.*

10. Comp. Pers. *pûr-sînâh*. It may be read *vahad kerpa zarîn-pûsîn*, “ a female person with a golden crown ;” comp. Av. *zaranyô-pusa*. But the latter idea does not accord with the context of the whole passage.

11. That is, “ a bodice ;” Av. *fshatâna-pâna* · Mod. Pers. *pêstân*, “ the breast,” and *pân, bân*, “ protector.” West : “ a bodice.”

12. Comp. Pers. *justan*, aorist *zây* ; Av. *jad*, “ to beg.”

13. *Ham-hakhagîh*, Av. *hakha*, “ a friend ;” Pers. *ham-khwâh* “ a fellow-citizen.” 14. *Ham-kertârîh*.

ship nor conference, nor shalt thou order her to do any work; thou shalt recite aloud that triumphant (sacred) formula, the *Yathâ-ahu-vairyô*, in order that she be reversed downwards to (her) end.¹ ”

(57) Onward walked Zarathushtra, towards the world that was full of habitations and friends, in order to observe thoroughly the life of embodied existence which belonged to himself²; then he met the *drûj* who was seated near a garment³—the garment which was deposited (there) by him⁴ when Vahumana was leading him⁴ to the conference⁵ (with Ahuramazda)—a female, a person ornamented with gold, and full-bosomed; and she solicited from him companionship and conference and co-operation; and she murmured⁶ thus: “I am Spendârmât.⁷ ”

(58) And Zarathushtra spoke to her thus: “But I have seen her, who (is) Spendârmât, on a bright day that was cloudless,⁸ and that Spendârmât seemed to me fine⁹ behind,⁹ and fine in the front,¹⁰ and fine all round¹¹ [that is, she was fine on all

1. *Ôlâ ôl âkharîh frût vashtan*; comp. Mod. Pers. *frû-gashtan*.

2. Pahl. *zak khâpishna*, “that (was) his own,” when Zarathushtra returned to this world. Comp. Av. *khâpaithya* or *hvâpaithya* in *paitish nmânem ym hvâpaitihm* (see *Yasht* V, § 62). West: *khâpishnô*, “a beaten track.”

3. *Adîn ôl drûj frâj mat, amat* (for *mûn*) *pavan nazdîkîh i jâmak yetibînast*. 4. Zarathushtra.

5. To the first conference with Ahuramazda.

6. Comp. Av. *dantan*, “a tooth.” Pers. *dandîdan*, “to mutter to oneself in anger,” “to growl.” Another reading: *davyîl*, Av. *davata*. The Pahl. word might otherwise be read *gandît*; comp. Av. *gainti*, *gan*, Pers. *gandîdan*, “to stink,” “to putrefy,” “to make a false statement.”

7. Av. *Spenta-Ârmaiti*, the archangel presiding over the piety and humility of females, etc.

8. *Baên zak i raôshna yôm i an-avar*. As to *an-avar*, comp. Av.-Pers. *abar*; hence *an-avar*, or *bî-avar*, means “without clouds.”

9-9. Comp. Pahl. *hû-avârûn* of which *hû-avrûn* here used is a variant.

10. Reading: *hû-pargûn*; comp. Av. *pairi-chithîl*, “before,” “in front of.”

11. Comp. Av. *tarascha*, *tarô*.

sides] ; (now) turn your back,¹ so that² I may know if thou art Spendârmat."

(59) Thereupon the *drûj* spoke to him thus : " O Zarathushtra, the descendant of the Spîtâmas ! as we are of those who (are) females, that are handsome in the front side and badly ugly from behind, (therefore) do not order me (to turn my) back." (60) After she had (so) squabbled (*patkârît*) a third time (with him,) the *drûj* turned towards (her) back,³ whereupon⁴ Zarathushtra observed her from behind,⁵ when (there) stood⁶ hard *nasâ* matter⁶ under the interior opening,⁷ (which was) full of biting reptiles (*gaz*)⁸ and leeches (*khûn-jalâg*)⁹ and lizards (*kalbug*)¹⁰ and centipedes (*pazgug*)¹¹ and frogs (*vazaga*).¹²

(61-62) Thereupon, the triumphant formula, (namely) the *Yathâ-ahu-vairyô*, was loudly recited by Zarathushtra, then that *drûj* was confounded¹³; and Chêshmâk the Karapan rushed forth, and while he was in a decaying state,¹⁴ he muttered thus : " The injury from here¹⁵ (is) such as has overpowered¹⁶ me ; why (*mâ*) is it thought by thee that thy world (is) more delightful than that of the heroes of any description (*mâ*) who, through (thy) striking, go to hell ? I (too) proceed more joy-

1. *Âkharîh frût vart.* 2. *Aîgh* is here inserted by me.

3. *Ôl âkharîh frût vasht.* 4. *Azash.*

5. *Bâtar*, compare Chaldæ, *bâtîl*, " behind," " through" ; Arabic *bâtîn* " interior," " private."

6-6. *Amat hikhra-suft yegavîmânât* ; comp. Av. *hikhra*, and Pers. *suft*, " hard."

7. Pahl. *andarg-gasht.* 8. Av. *azhi*, Pers. *gaz*, " a snake."

9. Reading : *khûn-jalâg* ; comp. Mod. Pers. *zalâk* or *zalâ* " leeches." Lit., " blood-sucking (reptiles)."

10. Comp. Av. *kahrpu*, Pers. *kalpag*.

11. Comp. Mod. Pers. *pazg*, " a centipede."

12. Av. *vazaga*. This is an allegorical representation showing how Zarathushtra was tempted by vicious and wicked women in this world, how corrupt and filthy the latter were, and how the prophet withstood their temptations by the help of his holy conscience.

13. Reading : *nasî* ; comp. Av. rt. *nas*, " to decay," " to grow weak."

14. *Nasishnîh*, from the same root. 15. That is, from this world.

16. *Vandît*, Av. rt. *van*, " to conquer."

fully in (*madam*) my world in my embodied life,¹ so that thou art deceived as to thine (*lak râê*) by deceits from me² in thy embodied life.³

(63) And Zarathushtra divulged this secret to mankind,⁴ the test of themselves and through it the knowledge of the demons were manifested to humanity also by a great miracle of like nature⁵—(namely), the visible rushing of the demons in this world before Zarathushtra, the shattering of their bodies by Zarathushtra's loud-chanting of the Revelation declared by the Avesta, which king Vishtâspa and the people of his age accepted as truth—and if this had not been so, Vishtâspa and those of (his) generation would not have accepted the Avesta, of which such a (truthful) nature is manifested therefrom, considering it⁶ to be false, and it would not have survived to us.⁷

(64) One (miracle was) this which was also associated (*levata*) with the cognizance⁸ of Zarathushtra from the Revelation about the evil of the perverted religion⁹ of Zâg,¹⁰ who was full of damnation,¹¹ (and that) of the Karapans of Vishtâspa, and many other Kaïs¹² and Karapans that (were) at the court of

1. *Pavan tanû khayâ.*

2. *Barâ fradîpt min afam.* 3. *Aîgh-at pavan tanû khayâ*; lit., "that is, in thy material life."

4. The Prophet revealed unto mankind the danger of vicious temptations in this world, and the test of the good people in the midst of such temptations, and their protection from such temptations by the necessary warning and commandments of the Mazdayasnian Religion. The survival of this Religion up to the present time seems certainly due to its purity, piety and truth.

5. *Min-ich ham-babâ.* 6. Namely, the Avestic Religion.

7. *Ôî lenâ lâ patvast havâ-âe*; lit., "it (the Avesta) would not have been now connected with us."

8. *Âkâs yehvântan.* 9. *Vashtak daênâth.*

10. Zâg is here the name of a demon. In the *Bûndahishna*, chap. XXXIII., § 5, it is the name of a good person.

11. *Pâr-marg*, "full of death or destruction."

12. Comp. Av. *Kavi* or *Kavan*, he who was blind to the truths of the Zarathushtrian Revelation.

Vishtâspa;¹ (about) their united action (*hamîh*) for causing the death of Zarathushtra, the fabrication² of grievous scandals about him² (that were told) to Vishtâspa, and the incitement³ of Vishtâspa for (causing) his death; and (about this that) he will suffer⁴ rigorous imprisonment⁵ and punishment by the command of Vishtâspa. (65) Then, too, the intelligence (he received) about his great (*madam*) deliverance therefrom⁶, the manifestation of a marvellous act of his, and the remarkable testimony of his attainment to prophetic power; (and) after the last question (put to God by him) in the ten years that had elapsed (*sachishna*) in (*his*) conference (with Ahuramazda), about (his) lonely departure⁷, by the advice and command of Ahuramazda, to the court (*babâ*) of Vishtâspa, and to the ordeal (*var*) of that terrible battle (for the sake of the Religion). (66) About his own superior utterance on the race-course⁸ of Vishtâspa, (on) the friendship,⁹ power and triumph of Ahuramazda; (about his) invitation of Vishtâspa to the Religion of Ahuramazda; and besides,¹⁰ the listening of Vishtâspa, on account of his¹¹ own great wisdom, devotion, and spiritual faith, to the words of Zarathushtra, (what) he¹² should have wished for the establishment of (his) prophetship.¹³

(67) (And) afterwards, too—(but) before the words of Zarathushtra were (completely) heard by him,¹⁴ and the character of Zarathushtra could be understood (by him)—

1. *Madam babâ i Vishtâspa.*

2-2. *Vaêrâstan i madam-ash girân a-râst* (untruth). West: "the preparation for severe abuses."

3. See the use of the word *sârîntan* in vol. XIII., Bk. VII., chap. I., § 9. 4. *Yehamtînet*, lit., "he approaches to."

5. *Shkast band*, lit., "strong fetters."

6. That is, from his rigorous imprisonment and punishment.

7. *Aêvatâk fravaftan*, "to stalk ostentatiously alone."

8. *Aspânvar*, "a race-course;" comp. Pers. *aspânvar*.

9. According to the MS., *âstîh*, Av. *âkhshti*, "peace," "friendliness"; it might be read *ayâdîh*, and mean "remembrance."

10. *Levatâ zak*. 11. Vishtâspa's. 12. Zarathushtra.

13. *Vakhshvarîh andâkhîtan râê*. 14. Vishtâspa.

owing to the poisoning of the mind¹ of Vishtâspa against² Zarathushtra by Zâg, who was deadly,³ and the rest of the Kigs and the Karapans, through back-biting⁴ and sorcerous acts, (there was) for Zarathushtra (then) the consignment⁵ by him⁶ to the punishment of a prison⁷, as it is expressed in the words of Zarathushtra, thus:—"I have thoroughly replied to their 33 enquiries,⁸ and I have fastened (the mouths of) 33 of them, (that is), I (have fastened) with 33 fetters the cruel ones, who were wicked and demon-worshippers; (68) (but) as to me the weight⁹ of the evil-vindictive¹⁰ ones rendered useless¹¹ the strength of (my) legs; as to me the weight of the evil-vindictive ones rendered useless the vigour of (my) arms; as to me the weight of the evil-vindictive ones rendered useless the hearing of (my) ears; as to me the weight of the evil vindictive ones rendered useless the sight of my eyes; my bosom was thrust inward upto the back¹² [that is, I

1. *Sijânitan* & *Vishtâspa madam Zarathushtra*. Comp. Av. *ihyêjangan* "destruction," Pahl. *sij*, "pestilence," "infection." It may be read *dîpînitan* or *dîvînitan*, "to demonize;" Av. rt. *dab*, or *div*, "to deceive."

2. *Madam*, lit., "about."

3. *Pâr-marg*, lit., "full of death or destruction."

4. *Spazgishnâhâ*, Av. *spazga*, "slander."

5. *Avispârtant*. 6. *Vishtâspa*.

7. *Band pâtrâs*.

8. Lit., "I have spoken excellently (*madam*) to their 33 interrogatories." His replies to the religious enquiries of those thirty-three Kigs and Karapans, were so cutting and appropriate that their mouths were as though fettered or locked up.

9. Reading: *sang*, Av. *asenga*, Pers. *sang*, "a stone," "a weight." West's reading: *sûd*, "hunger."

10. Reading: *dûsh-vâllag-kash*; comp. Mod. Pers. *vâl-kash*, "a vindictive person." According to West, "*gushn-gîrâh*, 'manhood's inclination,' perhaps *dûshvîrâh*, 'bad provision.' He was left to starve to death in prison."

11. Reading: *ankârtan*; lit., "to render (any physical part of a body) useless."

12. Pahl. *afam barâ sinak ôl parshî madam avgûndît*. Meaning that, by the distress brought on him by the malignant Kigs and Karapans, Zarathushtra suffered starvation, whereby his body became so macerated that his breast-bones almost touched the spine like an utterly famine-stricken man.

withdrew¹ towards the back], from the heavy affliction² caused by the weight of the evil malignance (*dûsh-vail*) of the deadly ones."

(69) And here owing to the brave endurance³ of Zarathushtra, single-handed⁴ he faced⁵ the terrible combat against evil⁶; there, in the manner written (above), became manifest the fall⁷ of his life into so much punishment⁸ from hunger⁹ and thirst,⁹ and from heavy fetters (and) other afflictions—against which (there is) a guardian¹⁰ in the natural vigour of the man, (and) which (afflictions) are not divinely destined¹¹—(then) a great miracle was manifested to Vishtâspa the king and his heroes,¹² when his (Zarathushtra's) body was found¹³ by them in full-glory in the midst of distortions (*shkafîh*) and imprisonment, and of his other afflictions of a life of prolonged starvation.¹⁴

(70) One (miracle was) that which was designed¹⁵ by the good spirits for the purpose of delivering him¹⁶ (Zarathushtra) from that awful hardship,¹⁷ (when) a life-possessing body of

1. *Aigh-am lakhvâr yegavîmûnât.*

2. Reading: *avar-khastishnîh*; comp. Av. rt. *khað* "to beat," "to extirpate;" Pahl.-Persian *khastan*, "to wound." West's reading: *padgashtagîh*, "transformations."

3. *Takîgîh*; comp. Av. *tanjishta*; Mod. Pers. *tag*, "brave," "powerful."

4. *Pavan aêvatâk*, "undefended," "standing by himself."

5. *Sâtûnt*, "walked or proceeded towards."

6. *Ôl agîh*; comp. Av. *agha*, or *aka*, "bad," "evil."

7. *Patûtan*; Av. *pat*. "to fall." 8. Av. *paiti-frasa*, or *paiti-frasha*.

9-9. Reading: *sud va tashna*. It may be read: *sang i vadagân*, "the weight of the evil ones."

10. Meaning, the virtue of endurance; comp. Pers. *pad*, "a guardian," and Pahl. *patâyîtan*.

11. *Baga-dat*, for *baga-dâta*; see my edition of *Dînâ i Maînuîg-i-Khratû*, chap. XXIV. (*bâgûh-bakhta*).

12. Reading: *yalêgân*; comp. Pers. *yal*, "a hero."

13. *Vindât*, Av. *vind*, "to obtain." Reading according to DP., *amat-shân dât*, "was presented to them," "was offered to them."

14. *Dêr a-khûrtârîh zêvandak*.

15. *Andâkht*; it may mean "conceived," "contemplated."

16. *Ôl vahâna i bûkhtîshna i ôlâ*. To *vahâna* comp. Pers. *bahânah*.

17. *Mîn shkafîh*, lit., "from a confused condition, or from bewilderment."

an ungelded bull¹ was invisibly (rendered) by them² lifeless ; (and) afterwards in the great session³ of Vishtâspa and the conference⁴ of the world Zarathushtra, through the strength and faith⁵ in what is the true Word⁶ (of God), restored the same body to life,⁷ just like the miracle about the shining horse⁸ of Vishtâspa, which is mentioned in the sacred text.⁹

(71) One (miracle was Zarathushtra's) foretelling¹⁰ and disclosing¹⁰ through(his)spiritual insight¹¹ what was in the minds¹² of king Vishtâspa and of the people of (his) country, and, likewise, several other valuable¹³ (*chabun*) private matters.¹³

(72) One (miracle was that) several objects of vicious¹⁴ delusions¹⁴ which had been practised by means of sorcery

1. Reading : *jân-âomand tanû bikhêdra* ; comp. Av. *bikhêdhra*, Pahl. *bûkhêdrak*, "not castrated," (see *Vendîdâd*, Frag. XIX., § 21). The author refers possibly to the purely white bull used in certain religious ceremonies by Zarathushtrian priests.

2. Namely, by the good spirits. According to DP., *a-zivandak va a-pâltâk yehvîni*, "became lifeless and imperceptible."

3. Comp. Pers. *nishast*. 4. *Hanjamana*.

5. *Vâvarîganîh*, "belief," "admiration ;" comp. Av. *var*, "to put faith in," "to venerate ;" Av. *vâurayâ*, *vâvar*, *vâûr*.

6. *Zak î râst milayâ*.

7. *Ham-tanû navak lakhvâr kart*; lit., "renewed again the body (to life)."

8. Reading : *aspa î shaêta*; comp. Av. *khshi*, "to glitter ;" *shaêta*, "affluence." The passage here alludes to the marvellous curing of Vishtâspa's horse by Zarathushtra. This miracle is described in detail by the Persian *Zarâtûshtr-nâmah*.

9. Comp. Av. *sravangh*, "the (Avesta) sacred text," and Av. *dis*, Skr. *dish*, "to show," "to exhibit." It may also mean : "which is demonstrated in a remarkable passage."

10-10. *Gûftan va âshkârînîtan*. 11. *Maînû-vînishma*. 12. *Mînishma*, "thoughts."

13-13. That is, they were divulged by him. *Nihâftak chabun* might, otherwise, mean "mysterious (spiritual) wealth."

14-14. Reading : *vad-jamâs* ; comp. Pers. *bad-jamâsh*, "evil or wicked deceit."

by Dahâka in Babylon¹—through the greediness² whereof mankind had come³ to the worship of idols and, consequently,⁴ there was destruction of the world,—were⁵ entirely dispelled and rendered inactive⁵ through the proclamation⁶ of the triumphant words of the Religion by Zarathushtra, (namely) those⁷ (words that were) opposed to that sorcery.⁷

(73) One (miracle was) this which was manifested with the miracles that⁸ are attributed to Zarathushtra,⁸ in the controversy⁹ on the Religion with the famous sages of the region¹⁰ (of Khanîras), who were well-known¹¹ in the world for (their) learning (and) contributors¹² to the sacred texts,¹² (and who were) among those that (were) the most awful opponents¹³ of the most

1. *Bâvîr*; comp. Av. *Bawri*, "Babylon," in *Yasht* V., § 29, and *Yasht* XV., § 19. According to Darmesteter (*Etudes Irânniennes*, II, 210), "the usurper Azi, being a non-Aryan, was identified with the hereditary foe, the Chaldæan; the name Babylon united in it, at the same time, a dim historical record of the old Assyrian oppression, then shaken off and forgotten, and an actual expression of the national antipathy of the Irânians for their semitic neighbours in Chaldæa. After the conquest of Persia by the Musulmâns, Azi was turned at last into an Arab. The original seat of the Azi-myths was on the southern coast of the Caspian Sea." According to *Yasht* XV., § 19, Dahâka built *Kvirintem duzitem*, his palace of Kvirinta, called *Kuleng-dîs* by Hamza, and *Dizukht* by Ferdausi in the *Shâh-nâmah*. Azi-dahâka used to take refuge frequently in this "accursed" fortress of Babylon.

2. *Pavan zak nîyâzânîh*.

3. *Mat yegavîmûnât*.

4. Reading: *azash*. According to DP., *vakhsh*, "increase;" so according to West: "(and its) increase was the destruction of the world."

5-5. *Hamâk vishûpîhast va akârîhast*. 6. *Frâj gûstân*.

7-7 *Zak patîrah zak yâtûkîh*. 8-8 Pahl. *î min Zaratûshstra*.

9. *Patkâr*. lit., "contest;" here "public argument," or "debate."

10. *Kaêshvar*; Av. *karshware*. 11. Comp. Pers. *âshnâ*.

12-12. Reading: *srûb bâj girâyagân*; comp. to *srûb* Av. *sravangh*, "the sacred test," and to *bâj* the Old Persian word *bâji*, "tribute" (in the Behistâna Inscriptions, col. I., § 19), Av. rt. *baj*, Skr. *bhaj*, "to allot;" Pers. *bakhtan*. Hence *bâj-girâyagân*, lit., means "those who are inclined to pay a tribute (to literature)."

13. *Shkaft patkârtar*.

deceitful doctrine, (and) whose desire (was) for freeing themselves from (that) most deceitful religion (of theirs); to them (there was then) the intelligible² manifestation of the truth (by Zarathushtra), and the making of king Vishtâspa and of all those sages³ certain⁴ as to the truth of the Religion. (74) (It was then that) Ahuramazda sent⁵ some,⁶ (namely) Vahumana, Ashavahishta, and the propitious Fire (Bûrzîm-mitra⁷ to this world), for (creating) peace of mind⁸ in Vishtâspa as to the true prophesying of Zarathushtra and as to the wish of Ahuramazda for the acceptance of the Mazdayasnian Religion by Vishtâspa, and for the propagation (thereof) in the world.

(75) The miracle which was revealed to Vishtâspa and the people of (his) region—both through the flight⁹ of those Ameshaspentas down from the sky to the earth, and in their entrance into the residence of Vishtâspa—(was) like this which the Religion mentions thus: "Then He, Who is the creator Ahuramazda, spoke to them, (namely) to Vahumana, Ashavahishta, and the propitious Fire of Ahuramazda, thus: 'Proceed, you who are Ameshaspentas,¹⁰ on to the residence of Vishtâspa, who has the resources¹¹ of cattle (and) who is pre-

1. *Zak dîbzagtâr gûbishna*; lit., "the most deceitful words," meaning the doctrine of the demon and idol-worshippers of the age. Comp. Av. *diwza*, "fraud," rt., *diwz*, "to deceive" (see *diwzat hacha* in *Vend.* XVIII., 1 seq.)

2. *Dânishnikh*. 3. Who are referred to above.

4. Lit., "doubtless." 5. *Shedrûnîtan*, "sending," "mission."

6. *Chand* (of the Ameshaspentas).

7. See the *Selections of Zâdsparam*, chap. XXIII., § 7.

8. *Pavan âshîih*, i.e., "for producing a stronger conviction" in Vishtâspa, and for helping him and his council of sages to believe in the truth of Zarathushtra's prophecy, and in spreading the same throughout the world. 9. *Vâzitan*, Av. *vaz*, "to move," "to fly," "to drive in a carriage."

10. *Amesûspend-ît* for *Amesûspend havâ-ît*.

11. *Afzâr*, means "resources or means;" also it is used in the sense of "a faculty or aptitude for a special kind of action." According to DP., "who possesses the resources of cattle," signifying that he had abundant financial resources. In Avestic Irân payment was generally made in cattle, and not in coins.

eminently (*frâj*) renowned in distant countries,¹ for the divine guidance² (of Vishtâspa) towards this Religion [that is, until he shall stand entirely (*barâ*) for this Religion]; and as to the utterance of the replies (to them)³ of the holy Zarathushtra of the Spîtâmas, for (causing) the acceptance by them⁴ of that utterance.⁵ (76) The Ameshaspentas proceeded on to the residence of Vishtâspa, who had the resources of cattle (and was) pre-eminently renowned in distant lands, (when) the radiances of their bodies⁶ in that lofty mansion, owing to their great vigour and triumph, seemed to that Vishtâspa all heavenly⁷ light; this (then happened) that, when he was thus looking upon it, the great Kaê-Vishtâspa trembled,⁸ he who (was) the premier⁹ trembled, he who (was) the chieftain over all¹⁰ became dizzy,¹¹ (and) he who (was) an aristocrat¹² (was) like the driver of a chariot-horse.¹³

1. Reading: *î dâr frâj nâmâk*.

2. *Avar-âstishnîh*; comp. Pers. *bar-âstâ*, "a skilful guide." It may be read: *avar-hastishnîh*, "faith," "reliance," "superior life."

3. The replies made by Zarathushtra, during the controversy on the Mazdayasnian Religion, to Vishtâspa and the sages of his kingdom.

4. *Zyashân*, "by them," namely, by Vishtâspa and the people of his kingdom. Perhaps, the plural pronoun is used only for the king.

5. West's reading: *zag shân î zak î gûbîshna*, "the nature of those words."

6. Of the bodies of the Ameshaspentas. Comp. Pers. *deh*, "the human body." 7. *Malnâ*, "heavenly."

8. Comp. Pers. *larzîdan*, "to tremble."

9. *Pîshak*; lit., "he who (was) in the front, or (was) the first in rank."

10. *Ôlâ harvispa pat*; lit., "he who (was) above all," or, at the head of all.

11. *Gardîhêt*, lit., "was tumbled down; comp. Pers. *gardîdah*, "revolved."

12. *Ôlâ min avartar naêmak*, lit., "he who (was) from the highest quarter."

13. He was as stupefied as though he was an ordinary driver of a chariot-horse. To the Pahl. word *ras*, comp. Av. *ratha*. Owing to the awe-striking radiance of the Ameshaspentas, Vishtâspa and all his courtiers were highly thunderstruck, and they began to tremble with awful fear.

(77) "And he, the Fire of Ahuramazda, addressed (them) in a manly speech¹, thus :—' Fear not; because for thee, O exalted Kaê-Vishtâspa ! (there is) nothing to fear about²; they (the Ameshaspentas) have not come to alarm³ thee in (thy) residence, nor have they come to alarm thee in thy residence as lawful⁴ and expert⁵ envoys⁶ of Arjâspa,⁷ nor have they come to alarm thee in thy residence as the 2 Khyaônas of Arjâspa, who demand offerings and tribute⁸; nor has come to alarm thee in thy residence the injurious thief⁹, who is all-plundering¹⁰, or the dog of a bandit.¹¹ (78-79) We¹² are three, who have come to thee,¹²

1. *Zak i virân gûbîshna*. Comp. Av. *vira*, "a manly person."

2. *Mâ-at lâ madam tarsishna*.

3. Better reading: *tarsânîtan*; Av. *teres*, "to fear."

4. Reading: *â-dâtak*, "appointed," or "lawful;" according to West, *ayûlak*, "reminder;" according to DP., *âshtak*, "friendly," or "peaceful."

5. *Avarhâr*. 6. *Paêtâmbar*.

7. *Arejat-aspa* of the Avesta, the king of the Khyaônians. He is mentioned in *Yasht* V, §§ 109, 113, 116; *Yasht* XVII, 50; XIX, 87. The allusion is to the envoys, Vidraîsh and Nâmkhvâst, who were sent by Arjâspa at the court of Vishtâspa, for the purpose of compelling the latter to abjure the new Zarathushtrian Mazdayasnian Religion. The refusal of Vishtâspa and his brother Zairivairi (Zarîr) to do so, resulted in the famous war between Vishtâspa and Arjâspa, which ended in the entire victory of the army of Vishtâspa over the Khyaônians. This "war of the Religion" between Arjâspa and Vishtâspa is described in the Pahlavi treatise entitled the *Yât-gâr-i-Zarîrân*.

8. Comp. Pers. *bâj va sâv*. This expression is off and on mentioned by Firdausi in his *Shâh-nâmâh*.

9. Reading: *dûj i khûstâr*; comp. Pahl. *khûstan*, "to wound." According to DP., the word can be read *sag*, which may denote the figure 60 in Pahlavi. Considering the figure that follows, it might be read *se*, "3." West's translation runs thus: "and (there has) not come, for alarming thy abode, the all-overpowering thief who is an injurer, (or) the dog who is a highwayman."

10. DP. *tarîntîâr*, better *tarvîntîâr*, which is the Pahlavi rendering of the Av. *hâm-vaintyâô* in the *Sirûzah Yasht*, § 2 (see also *Âfrîn i Rapithvina*, § 3). Av. *hâm-vaintyâô*, means "victorious," "overpowering;" rt. *van*, "to conquer."

11. Reading: *râsdâr*; comp. Pers. *râhdâr*, "a robber," "a bandit."
12-12. *Se havâ-âm mân-at mat*.

in (thy) residence outside¹ (the heavens, namely), Vahûmana, Ashavahishta, and the Fire of the propitious Lord²; of these thy knowledge³ is most wisely most unprejudiced⁴; if thou shouldst help⁵ (thy spiritual) vision⁶ [that is, if (spiritual) wisdom is in thee], (you will perceive that) this world requires⁷ the good Mazdayasnian Religion, which proceeds in (its) purity⁸ through the recitation⁹ of him who is Zarathushtra of the Spîâmas. (80) Chant¹⁰ the *Ahunavairya*¹¹, praise piety which is best,¹² and utter no worship¹³ for the demons; because the will of Ahuramazda regarding thee is the exaltation¹⁴ (by thee) of this Religion, and as (it is) the desire of those Ameshaspentas, and (also) the desire regarding thee of the other Yazatas (sacred beings), who are judicious¹⁵ and pious. (81) And if you praise the good and pure Religion of the holy Zarathushtra of the Spîâmas, (then) as the gift¹⁶ (and) as the recompense (thereof) we will give to thee a kingship and sovereignty of a long duration, and¹⁷ a long life which (is) a life of 150 years¹⁷; we will

1. Reading: *tarashcha*, comp. Av. *tarô*, *tarascha*, "through," "beyond." West: "over to thy residence."

2. *Ahuramazda*.

3. Referring, to the knowledge which Vishtâspa received from Zarathushtra about the Ameshaspentas.

4. Pahl. *rastaktûm*, comp. Pers. *rastak*, "liberal," "free."

5. Comp. Av. *avangh*, Skr. *avas*, "help;" rt. *av*, "to help."

6. *Vînâgîh*, "sight," rt. *dî*, *vîn*, *bîn*, "to see."

7. *Galtâ âvâyat*.

8. *Mûn avîzagîhâ sâtûnet*, lit., "which goes onward purely."

9. *Pavan aûshmûrishna*.

10. Aorist imper. *srây*, Av. *sru*, "to sing."

11. The *Yathâ-ahu-vairyô* prayer.

12. That is, chant the *Ashem-vôhu* prayer.

13. *A-âyazishnûh*, in the sense of *gazishna*, "execration." In other words: "denounce execrations on the demons."

14. Comp. Pahl. *afrâjîtan*, from *frâj*; Pers. *afrahktan* "to raise."

15. *Shapîr-dahak*, lit., "good-giving." Comp. Av. *hu-dhâcng*, "possessing good sense."

16. Comp. Av. *yâna*, "a blessing," "a gift," West's reading is *jân*, "life," and his rendering is "and as the recompense in this life."

17-17. West: "and the long lifetime of a life of 150 years."

give to thee righteous-speaking¹ and a glorious existence of a long duration,¹ (we will give) constant help in your object,² and good superior³ help in (that) constant helping, and sublime progress⁴; and we will give to thee a son, Peshôtanu⁵ will be (his) name, (who will be) immortal, (who will be) so without old age,⁶ without hunger⁷ and without thirst⁸; (who will be) alive and powerful⁹ in both the lives of the embodied and spiritual existences.¹⁰ (82) If you do not praise the good and pure Religion of the holy Zarathushtra of the Spîtamâs, as the gift (and) as the recompense (thereof) we will not carry thee on high (to heaven), (but) we will order for thee at (thy) end (that) the vultures¹¹ who (are) thinking of decaying (bodies),

1-1. Reading: *ashar-sakhûnîh va rayâ hastishnîh i dêr*; comp. Pahl. *ashar-gûbishnîh*. West's reading: "*Aharishvang* and *Râl-astishnîh*, the equivalents of Av. *Ashish-vanguhi* and *Rasâstât*, who are spiritual personifications of the qualities (integrity and rectitude) mentioned in the text."

2. *Kâmak*. 3. *Madam*. 4. *Afrâj-sachishnîh*.

5. The son of Vishtâspa, born long after this prophesying of Zarathushtra (see chap. IV., 12). He is named Peshôtanu in the *Vishtâspa Yasht*, 4. He is mentioned in the *Bûdahishna*, chap. XXIX., 5; *Vahûman Yasht*, chap. III., 25-32, 36-42, and 51-52. Sections 26, 37 and 38 of the *Vahûman Yasht* states:—(26) *Sâtûnêt Naîryôksanga yêzata va Sraôsha yasharîb min shapîr Chakât-i-Dâtîg ôl Kanga-daeza i Stîyâvakhsha i bâmîk kart, afash kâlâ vabîdûnt aîgh*:—"Frâj sâtûn, Peshyôtanû bâmîk! Chîtrômîyân i Vish-tâspân, Kayân gadâ, i Daëna râst vaërâstâr! frâj sâtûn ol denâ Aîrân matâân i li Aûharmazda dât, lakhvâr vaërât gâs va Daëna khâtâbîh.".....(37) *Va madam yehamtûnêt Peshyôtanû bâmîk, va Âtarô Frôbâg, va Âtarô i Gaôshnaspa, Âtarô i Bârzîn-Mitra i pîrûjgar, barâ makhîtûnêt zak drâj i kabaâ-ôj; barâ khafrûnêt zak ôjdîschâr, aîgh nishîmak i shaêdâân; va yazîshna frâj sâjênd, barsûm frâj vastarênd, va yezbakhûnd Dvâzdah-hômâst, va stâyênd li Aûharmazda levatâ Amesûspendân; denâ zak levîn yemalelân-am.* (38) *Frâj sâtûnêt Peshyôtanû i bamîk ôl denâ Aîrân matâân, i li Aûharmazda dât, ôl Arvend va Vêh-rât; amat dravandân ôlâ khadîtûnt barâ dâgînând, ôlâ-shân tâmtûmîgân va lâ arjânîgân.*

6. Comp. Av. *zaurva*, rt. *zar* "to decay." 7. Av. and Skr. *shudha*, "hunger."

8. Comp. Av. *tarshna*, "thirst," Pers. *tishnagî*.

9. Pahl. *sharîttâ*, a synonym of *pâtakhshâ*.

10. *Min ast-âbmandân min-cha maînîgân*.

11. Av. *kahrkâsa*, Pers. *kargas*, "a vulture," who is always anxious to find out corpses to feed himself.

will behold thee and devour this (body) of thine, (when) thy blood will reach the earth, and no waters will (then) reach thy body'. ”

(83) One (miracle was) that which was connected² with the faith² of Vishtâspa in the Religion through the advent (into this world) of the Ameshaspentas (archangels) as well as their speeches, and, after that, with his³ distressful⁴ anxiety⁵ owing to the heavy⁶ loss of lives⁷ through the bloodshed that (was caused) by the Arêjat-aspa of Khyaôna, and his⁷ later defeat⁸ beyond⁹ the very (district of) Khyaôna ; because of the acceptance of the Religion (by Vishtâspa), and continuously (*yaonamîg*)¹⁰ with the intelligent vision causing Vishtâspa to perceive¹¹ (his) triumph over Arejat-aspa and the Khyaônians. (84) And on account of that most pre-eminent position and harmless¹² sovereignty and splendour and glory owned by him,¹³ the simultaneous¹⁴

1. It is a sort of curse on the unbelievers, for whom no water at death will be available for the purpose of purification, and whose blood will be merged in the earth ; that is, they will die without leaving any male progeny behind them. 2-2. *Levatâ vâvarîhastan*. 3. Vishtâspa's.

4. *Patîsâê*, comp. Av. *paiti* and *sâ* “to torment.” The word is also used in Pahlavi in the sense of “a beginning,” hence the rendering would be : “and later on with the beginning of his anxiety.” West's reading : *patyasât*, “obedience.” 5. *Han-dîshishna* ; comp. Pers. *andishah*,

6-6. Reading : *garân* (“heavy”) *ajân* (“lifeless”). According to DP., *garânîgishna*, “heaviness,” “burden on the head.” 7. Arejat-aspa's.

8. Reading : *pas-darishna*, Pahl. *darîtan*, “to tear,” “to defeat,” Av. rt. *dere* “to tear.” West's reading : *pas-gurdân*, “attendant heroes.”

9. Huzvaresh word : *lechadôn*, “beyond,” or “across.”

10. Comp. Av. adverb *yaônêm*, “perseveringly,” “constantly.” West's reading : *yômîg*, “daily ;” hence it may mean : “daily with the intelligent vision.....”

11. Pahl. *nimûtan*. The sentence may be supplemented thus : “One (miracle was) that which (was) connected continuously with the intelligent vision exhibiting (spiritually) unto Vishtâspa (his future) victory over Arejat-aspa and the Khyaônians.”

12. Reading : *a-sijishnîg*, “without injury,” “without pain.” West's reading : *â-sachishnîg*, “unceasing.” The latter reading may also mean “progressive” (sovereignty).

13. *Benafshâ-cha* ; namely, by Vishtâspa. 5. *Shedrânîtanî baên ham zîmâna*.

sending of the *yazata* (angel) Nairyôsangha¹ to the residence of Vishtâspa by the creator Ahuramazda, as a companion² unto Ashavahishta, to make Vishtâspa drink of the spring of life,³ for⁴ the sublime (*madam*) looking into the abodes of the good spirits⁴—that enlightening beverage (*khûrishna*) on account of which Vishtâspa beheld the great glory and splendour⁵ (of heaven). (85) Just as this, which the Revelation declares that He, Who (is) the creator Ahuramazda, said to the *yazata* Nairyôsangha thus: "Proceed quickly,⁶ O Nairyôsangha, who is the chief of assemblies⁷! to that residence of Vishtâspa, who (has) resources of cattle, (and) who (is) very famous in distant lands; and thou shalt say this to Ashavahishta, thus: 'O Ashavahishta, the authorized⁸ (archangel)! thou shouldst take the fine goblet, highly finer⁹ than the other goblets which are made [that is, a goblet so fine as (one) made to suit for royalty¹⁰]; and thou shouldst carry (in it) our excellent (*madam*) *haôma* and

1. Av. Nairyô-sangha, name of the messenger of Ahuramazda. It is also the name of a fire that dwells in the hearts of kings, and helps them in their royal functions.

2. Comp. Av. *âkhshti*, or *âkhshta*, "friendliness."

3. *Khayâ aina*; comp. Huzvaresh *ain*, Pers.-Ar. *ain*, "a spring."

4-4. In order that his spirit may become exalted, and he may be able to look into the sublime abodes of the spirits in heaven. 5. Comp. Av. *vâza*, *vâz* "to glitter."

6. *Vâz*; comp. Av. *vâza*, "strength," and *vâzishta*, "swiftest," "quickest;" Here *vâz* may also be taken as an aorist imperative of *vâzitan*, "to drive," or "to hasten," Av. rt. *vaz*. Refer to *Vendîdâd*, chap. XXII., 7: *Nairyôsanghō aôchayata yō dadhvāo Ahurō Mazdāo*: "*Nairyôsangha vyâkhana! para-âidhi upa-vazanguha avinmânēm Airyamainē, imat sanghōish.*"—"He, Who is the creator Ahura Mazda, sent a message to Nairyô-sangha: 'Go thou, O Nairyô-sangha, the cheif of assemblies! drive towards the residence of Airyaman, and speak thus to him.'" Hence the Pahlavi *barâ sâtân vâz*..... would signify: "Go, drive swiftly, O Nairyô-sangha! to the residence of Vishtaspa....."

7. Comp. Av. *vyâkhana* of which *hanjamanīg* is the exact Pahlavi rendering. West's meaning: "the assembler."

8. *Pâtakhshâē*, "empowered," or "proper." 9. *Madam nyôktar*.

10. *Pavan khâtâêh shâyat-kart*.

narcotic¹ (*mang*) to Vishtâspa, and make him drink it up to the brim²—the king Vishtâspa, by whom the (divine) Word³ has been accepted.' " (86) Ashavahishta, the authorized (archangel), taking the fine goblet from him⁴, made the blessed king, Kaê-Vishtâspa, drink entirely the contents⁵ of it⁵. (87) And the king of the country, the blessed Kaê-Vishtâspa, lay down⁶ when he had undressed himself,⁷ and spoke to Hûtaôsa⁸ thus:—"O Hûtaôsa! you are (she) to whom will reach, besides this⁹ (Religion), the prompt skill¹⁰ of Zarathushtra of the Spîtâmas, through perseverance¹¹ in (acquiring) the prompt skill of Zarathushtra of the Spîtâmas, so that (*aê*) you will expound¹² the Religion of Ahuramazda and Zarathushtra."

(88) One (miracle was) this which is revealed thus: "When Vishtâspa, accepting the Religion, praised piety, the demons were rendered inactive in hell, and the demon

1. Reading: *mang*, Pers. *mang*; see Pahlavi *Artâ-Vîrâf Nâmah*, chap. I., § 38; II., §§ 22 seq. West's reading: *mât*, "hair" (meaning thereby the *varesa* used for sacred purposes.)

2. *Pavan zak madam frâj*, lit., "full with it up to the brim....."

3. *Zyash i ôlâ gûbishna patraftak*. By the Word the Revelation is meant.

4. From Nairyô-sangha. 5-5. *Î pavan zak*, "what (was) in it."

6. *Shakbahônast*; *shakbah* means in Semitic languages: "to acquire," "to collect," "to toil." In the Pahlavi Version of the Avesta this word is used as the rendering of the Av. word *sakê* (*shakbahônê*) "he lies down." The last meaning is here adopted as it is applicable to the context.

7. *Amat min vastar frâj yehvînt*, "when he had taken off (his) clothings."

8. Av. Hutaôsa, wife of Vishtâspa, who is mentioned in the *Gôsh Yasht*, § 26; *Râm Yasht*, §§ 35-36; and *Ashi Yasht*, § 46. She belonged to the heroic family of the Naôtaras. In the *Gôsh* and *Ashi Yashts* Zarathushtra prays as follows: *Dazdî mê vanguhi sevishtë Dravâspa tat âyaptêm, yatha axem hachayêni vanguhîm âzâtâm Hutaôsâm, anumatê Daênayâo, amukhîê Daênayâo, anvarshîê Daênayâo, yâ mê Daênâm Mâzdayasntm sarascha dât apatcha abtât, yâ mê varezanâi vanguhîm dât frasastm*.

9. *Barâ hanâ*. 10. *Tîj ânara*, "the prompt dexterity or expertness" of Zarathushtra as the prophet, soothsayer, philosopher, physician, sec. Comp. Av. *thwâ hunarâ* in *Yasna* XLIII., § 5.

11. *Pavan tûkshhâkth*. 12. *Nikîzê*.

Aeshma rushed towards the Khyaōnian territories, and towards Arjāspa the cruel ruler¹ of Khyaōna, as that one was the most powerful² of the tyrants³ in that age, (and) he instigated⁴ all of them to battle⁵ by the most terrible clamour⁶."

(89) And here, too, was manifested a great miracle to the Irānian deputation⁷ that had come⁸ to the court of the Khyaōnian Arjāspa; just as this (passage) of the Revelation declares, (namely): "Then directly⁹ he¹⁰ called¹¹ an assembly, (and) Aeshma the unforgivable¹² appeared¹³; he¹⁴ wailed¹⁵ as being without a retinue of followers¹⁶, and he cried aloud thus: 'Distress must be yours, you who are Khyaōnians, through (your) defeat after your engagement (in battle); henceforth it shall not be that the victory of Irān comes over¹⁷ to the Khyaōnians from (amongst) the non-Irānians, because of the companionship¹⁸ in the abode of Vishtāspa of that man who is stronger¹⁹ than those that have been born,¹⁹ (namely) Zarathushtra of the Spītāmas.'" (90) When (it was that) that worst²⁰ kingdom of the cruel Khyaōnian Arjāspa, which was highly heard of²¹

1. Comp. Av. *maīrya*. 2. *Mazvantīm*; comp. Av. *mas-vanaiti*.

3. Av. *sāstar*. Skr. *shāstar*, "an oppressor."

4. *Sārīnūt* (see vol. XIII., chap. II., § 50); comp. Av. *sāra*, and *sāremnō*; Pers. *sār*, "incitement," "affliction." 5. *Kūshishna*.

6. Reading: *zeshta-tūm vāng*; comp. Av. *achishta*. According to DP., *zeshtatūm va hand*.

7. *Rama*, "a body of people," "a flock of followers;" comp. Av. *hvāthwa*, "a good retinue," which Av. expression is rendered into Pahlavi by *hū-rama*. 8. *Matār*, lit., "that had been comers."

9. *Madam pavan zimāna*, "immediately at the time." 10. Arjāspa.

11. Comp. Av. *davata*, used for the utterance of evil people, as Av. *abkhta* is used for the utterance of good people. 12. *Tanāpūhragān*.

13. *Nimūtak*. 14. Aeshma.

15. Comp. Av. *garez*, "to cry aloud," "to wail;" Pers. *garzīdan*.

16. Pers. *gurōh*, "a squadron," "a troop of warriors."

17. Comp. Av. *tarascha*. 18. *Ham-hakhagīh*; comp. Av. *hakha*.

19-19. *Zak ī takīgтар gabrā min zerkhūntak*.

20. Comp. Av. *achishta*, superl. of *aka*. *Zeshta* is generally used in Pahlavi in the sense of the English words "ugly," "hideous," etc.

21. *Madam vashammūnt*. West's reading: *madam vashutamūnt*.

(before), was cruelly disturbed,¹ that is, by its strong (*frâj*) mutual smiting, and its mutual struggling² and mutual slaughter,³ it was altogether engulfed⁴; and besides, (when) its Khyaōnians (were) bitterly⁵ much perverted⁶ [that is, they were much disabled], the cruel one, that one who was eloquent⁷ for blood-shedding,⁸ became highly confused,⁹ and he clamoured thus regarding (his) worst sovereignty :—" Prompt skill (once) approaches (me) simultaneously when the Khyaōnian came (to power), immediately after that¹⁰ prompt skill approaches (him) simultaneously when the Irānian came (to power)."¹¹

1. *Mar-gaōna khshuft* (generally read *āshuft*); Av. *khshup*, "to decay."

2. *Ham-rân*; comp. Av. *râna*, "a fighter," Skr. *rana*, "a battle-field," rt., *ran*, "to fight," "to agitate."

3. Reading: *ham-khun-rjishnîh* instead of *ham-khûrishnîh* in DP.

4. *Ham-vashtamînt*, lit., "was all devoured."

5. Reading: *tâkhal*; comp. Mod. Pers. *talkh*, "bitter."

6. *Khûp-gasht*, "much changed," "much transformed."

7. *Sakhun-vîn*; comp. Mod. Pers. *sakhun-var*, *sakhun-rân*.

8. *Khûn-rân*, comp. Mod. Pers. *khûn-riz*, or *khûn-chakân*.

9. *Madam khshuft*. 10. *Adin*, "thereupon" "soon after."

11. Meaning that, prompt skill was at one time a gift of the Khyaōnian Arjâspa when he was predominant, but now it has become the gift of the Irānian Zarathushtra.

CHAPTER IV.

About the miracles which were manifested (during the interval) from the acceptance onwards¹ of the Religion by Vishtâspa, until the passing away² of Zarathushtra of the revered-*fravâhar* to the best abode, when 77 years³ had passed away⁴ from the nativity, and 47 years onwards from the conference (with Ahuramazda), and 37 years onwards from the acceptance by Vishtâspa of the Religion.

(1) One (miracle was) this which was manifested thus (that) when Zarathushtra chanted⁵ (the hymns of) the Religion in the residence⁶ of Vishtâspa, it could be seen with the eye⁷ that even the animals (and) cattle, and the spirits of the (sacred) fires which were in the midst of the royal mansion, were made to leap⁸ with sincere joy.⁹ (2) From that,¹⁰ too, was manifest a great miracle like this which the Revelation describes thus: "All the animals and cattle and fires of holy places manifested joyfulness, and all the well-adorned¹¹ spirits

1. *Frâj*. 2. *Vîkhîz*, (see Bk. VII., Pahl. intro., § IV., p. 18, l. 5 and Glossary, s. v.), a corruption of *âkhîz*, "rising," "ascension."

3. The original has here "57 years," which is evidently a mistake for "77 years," for we know from chapter II, § 51, that a period of 30 years elapsed after the nativity, and before Zarathûshtra had a conference with Ahuramazda; adding to this the 47 years mentioned here, the time that should have elapsed from the nativity ought to be 77 years and not 57.

4. *Avazît*; Av. *vaz*, Sans. *vah*., lit. "to drive," "to be carried swiftly."

5. *Srût*. 6. *Mân*, lit. "a house." Av. *nmâna* or *demâna*.

7. That is, there could be no doubt on the point.

8. *Âkhumbîhast*.....*hu-ravâkhmanîh*, lit. "joy was leapt to." *Âkhumbîhast*, a denominative verb; comp. Pers. *khamb*, "a trumpet," hence lit., "were summoned to good rejoicings." West. "to dance to."

9. *Hûravâkhmanîh*; Av. *urvâzeman*, "joy," "friendliness."

10. *Mîn*. 11. *Khûp-nîvârt*.

and (those) of their ranks¹ manifested strength, (thinking within themselves) thus : ' We shall henceforth be powerful through the practice of the Religion ' ; when those words will be heard by them, which will be uttered by the holy Zarathushtra of the Spîtâmas."

(3) And one (miracle was) the performance by Zarathushtra of the achievement² of the (fire) ordeal³, indicating a free⁴ and uninvolved⁴ (condition of the soul), in (coming to) the decision and dispensation of justice, which have been mentioned as most decidedly the secrets in the Religion, (and) such (secrets) are of 33 kinds. (4) (It was) this (practice) which after that (time), even until the fall⁶ of the Irânian sovereignty, the disciples of Zarathushtra used to observe ; one of the modes⁷ (of performing the ordeal was) to pour melted brass over a person, as (was the case with) Âtarô-pâta of the good-*fravâhar*,⁸ son of Mahraspand, by whose undergoing (through the experiment) over (the questions of) the Religion and passing⁹ through it successfully⁹, knowledge (was) spread¹⁰ throughout the world ; and concerning the manifestation which (was) also through that great miracle, this, too, is stated on the same subject in the good Religion, namely :—"When many (people) will observe that they, the wicked ones, (even) believe¹¹ in that ordeal of fire."

1. *Mânâ-shân* ; lit. " those like them ;" Av. Pers. *mân*, " to resemble," and *mânâ*, " like," " resembling." West reads *mân-hishânô*, " those quitting the abode," from *hishtan*, " to quit."

2-2. *Var pasâkhtan*. 3. *Bûkht*.

4. *A-girâyît*, i.e., not involved in sin ; comp. Pers. *girâyîdan*, " to involve," " to wrap round," " to cover." This refers to the *var-nirang* or the fire-ordeal through which the Prophet and his successors had passed in the public, to prove the infallibility of the truths of the Avesta Revelation.

6. *Han-chaptan* ; Av. rt. *schap* or *chap*, " to break down."

7. *Âhang* ; comp. Pers. *âhang*, " rule," " custom," " manner of proceeding."

8. *Hû-fravard* ; comp. Av. *fravarti*, *fravashi*, rt. *varet* " to guard," hence " the guardian spirit," also Pers. *parvardan*, " to teach," " to educate."

9-9. *Bûkhtan*. 10. Comp. Av. *stere*, " to spread," Eng. *strew*

11. *Haëmnunênd*, " will put faith in."

(5-6) One (miracle was) that which was manifested just after the previous¹ (*pīsh*) captivity of Zarathushtra and the proclamation² of the Religion to Vishtâspa and the people, such as the acceptance by Vishtâspa of the Religion of Zarathushtra from the moment³ of its advent⁴ (into the world), (when) he (Zarathushtra) spoke to him (Vishtâspa) regarding the proclamation⁵ of the Religion by the king, thus :—" O Kaê-Vishtâspa ! thou shouldst collect together⁶ now the wealth of this faith⁸ (*haēm*) and this Religion which is beyond (all) doubts⁷, that is, thou shouldst accept this faith and this Religion which exists, which (is) the science of sciences, (and) which thou shouldst accept, O king ! so that⁸ by propagating this faith thou mayest stick⁹ to it highly⁹, just as¹⁰ a new support¹¹ props up firmly¹² a mill, so¹⁰ be thou the supporter¹³ of this Religion." (7) And many a victory of Vishtâspa over Arjâspa the Khyaônian and other non-Irânians in that awful battle, is revealed by the Religion, just as Zarathushtra prophesied¹⁴ to Vishtâspa with (the help of) his spiritual vision.¹⁵

(8) And one (miracle was) the mastery¹⁶ of Zarathushtra in perfect goodness and healing power and character-under-

1. *Pīsh*. 2. *Avar-gābīshnīh*. 3. Lit., "original" (*bān*-).

4. Lit. "coming," The very fact that the Religion was accepted by Vishtâspa so soon after its Revelation was a miracle in itself.

5. *Paētākīh*, lit., "manifestation."

6. *Ham-vabīdūn-âe*.

7. *Arūtīg*, lit., "without doubt," comp. Pers. *rūt*, "doubt." West reads it *khrosakō*, "calling."

8. *Aīgh*. 9. *Madam yakhisenun-âe*.

10. Observe the idiomatic use of *chīgūn*.....*chīgūn*, "just as....so."

11. *Stūnak*, Av. *stāna*, "a pillar", rt. *stā*, "to stand." Pers. *sītān*.

12. *Madam yakhisenunishna madam yakhisenunēt*. This use of the cognate object to denote emphasis is peculiarly Avestic, and shows that the text is a translation of a lost fragment of the Avesta.

13. Lit., "support-keeper." 14. *Chāshēt* "taught," from Av. *chash*.

15. Here *daēna* is used in the etymological sense, from Av. *dī*, "to see," and seems to be the "spiritual vision" (*maīnūg-vīnīshnīh*) which is spoken of in the next section.

16. *Ahū-patīh*, Av. *ahū*, "the earthly leader or master." West, *gushāfīh*, "disclosure."

standing, and in the secrets¹ of other professions, mysteriously and completely, which are essential (*shâyat*) to the knowledge of the law and spiritual vision, and (to) the display from the Revelation of the incantations which (are meant) for the warding off² of death, and the annihilation of the demon and the faery, and the disabling³ of sorcery and witchcraft; (9) and (in) the marvellous rites⁴ about soliciting⁵ (the help of) Hvardat and Amerdat for the curing of diseases, and the fighting against wolves and noxious creatures, and the freeing of rain,⁶ and the confining of hail, and the binding of spiders,⁷ locusts⁸ and other terrors (*sahm*) that are opposed to⁹ corn, plants and cattle; and (in) several other rites which were kept in use until the collapse of the Irânian sovereignty, and (there) are (several) which have survived even till now along with a few miracles which (are performed) through fires; (10) and (in) the publication and disclosure unto men of many powerful liquids¹⁰ (produced) from wonderful (medicinal) essences,¹¹ and of remedies for diseases which (are) mixtures¹² (made) by well-experienced¹³ physicians, and (of) many spiritual and celestial and aerial and earthly and other world-profitting mysteries¹⁴ which could (only) be attained to by one through angelic sagacity.¹⁵

1. Comp. Pers. *kirû*, "memory," "the getting of the knowledge of a secret," (Steingass). West, *gîrûkîh*, "retentiveness."

2. *Madam spûkhtan*. 3. *Akârîntan*.

4. *Ajd-nirang*. 5. *Jastan*, Av, *jad*, "to seek," "to solicit."

6. Compare the struggle, as described in the Avesta, between Tishtrya and Apaōsha.

7. *Tûna*, comp. Av. *sûnô*, see *Vend.*, Frag. I; Pers. *tanandû*, "a spider." 8. *Magas*, "locusts," "gnats;" comp. Av. *sûnô madhakha-yaōsha*. Some of the plagues referred to here are mentioned in *Vend.* I.

9. *Pañtîyârah*; lit., "opposition." 10. lit., "waters."

11. *Ark* is the technical expression for a certain class of medicinal essences or preparations. West: "of many running waters from marvellous streams (*ardâyâ*)."

12. Comp. Pers., *fragardah*, "mixture"; Pahl, *a-fragart*, "unmixed," (used in the *Dînkard*, Bk. IV., 12); see also my English foot-note on p 27, Bk. V., vol. X.

13. *Hâskâr*, lit., "thoughtful;" comp. Pers. *sigâlîdan*, "to think."

14. Reading *râza*; West, *lâfô*, "praise." 15. Lit., "wisdom."

(11) One miracle (was) of the Avesta itself, which on account of (its) all-best praise¹ (is) the loftiest (of the) statements in the sum-total (*han-gartīgih*) of all wisdom of the world.

(12). One (miracle was) the coming from the Ameshaspentas to Vishtâspa, as a reward² of his accepting and promulgating³ the Religion, of such a one, too⁴, like Peshô-tanu,⁵ and the seeing by that auspicious⁶ sovereign of him (who was) the immortal, the ever-youthful one,⁷ one needing no food, of a stalwart constitution,⁸ and perfect strength and complete glory, mighty and victorious, and a son⁹ resembling an angel.

(13). The unique splendour of Peshô-tanu over the kingdom of Kanga-daêza, just as the creator Ahuramazda allotted it to him there, was a manifestation to many also by that magnificent miracle.¹⁰

1. Pers. *âlvâz* or *âlvâzah*, "praise," "fame;"

2. Generally *pâdahishna*, Av., *paiti* and *dâ*.

3. Av. *nivâêdhaya*, from *vid*, "to know"; Pers. *navîd*, "good news," "gospel."

4. *Hanâ-ich*, "such a one, too."

5. Peshô-tanu is in the Av. *Yasht* XXIV, here, and in the *Bândahishna*, mentioned as a son of Vishtâspa. He was surnamed Chitrô-Miyânak from the most prominent river of that name in *Kanga-daêza*, where he was the ruler.

6. Pers. *farrukh*, "auspicious." 7. Lit., "one without old age."

8. *Rabâ tanû*.

9. *Yazadân hamtâk barâ*.

10. Here end the miracles of Zarathushtra, performed by the prophet during his life-time. The next chapter contains a list of such manifestations of Zarathushtra as took place after his passing away. According to a later tradition the event of the Prophet's passing away was also marked by a miracle. When the Prophet was assassinated by Brâdrûg-raêsha the Tur, he threw his beads at his murderer and killed him, thus vindicating his divine powers.

CHAPTER V.

About the miracles which were revealed after the passing of Zarathushtra of the revered-*fravâhar* to the best abode in the life-time of Vishtâspa.

(1) One (miracle was) this which is revealed by the Religion about the preparation¹ of a chariot for Sraêta of (the family of) the Vaêsrapas²—this was through a celebrated marvel—and the coming to (the ears of) Vishtâspa of the fame of (that) great marvel in connection with that chariot, and the request of Vishtâspa to Sraêta for that chariot, and the response³ of Sraêta to Vishtâspa :—"That chariot (is) for a holy man whose soul, which (was) Sraêta's in the life-time of Sraêta, and (whose) body (which was) of that (holy) man in the life-time of that body, came visibly⁴ together over the earth."

1. *Vaêrâstan*, lit., "to adorn," "to embellish."

2. Sraêta mentioned here is probably the one referred to in the Pahl. (*Vend.*) XX., § 2 comm. His patronymic, as given here, is Vaêsrapân, which name is spelt Israzân or Israpân in the Pahl. (*Vend.*). In section 7 of this chapter the spelling used is Israpân. The Sraêta of the Dînkard, Book VII., is certainly not the Av. Thrîta, son of Sâyûzdri, whose Fravashi is worshipped in *Yasht* XIII., § 113. West thinks that as the legend in the text appears to refer to the soul of Sraêta, revisiting the world to meet Vishtâspa, this Sraêta may have been the warrior Sraêta, the seventh brother, employed by Kai-Ûs, about 350 years earlier, to kill the "frontier-settling" ox of that time.

3. *Pasakhân*, comp. Av. *sâkheni*, *sangh*, "to speak."

4. It must be remembered that the prophet is performing the miracle from the other side of death, hence he necessarily has to use the soul of one who has already passed on to the next world, but the body must necessarily be the body of one who is living. The miracle as described is at first sight rather vague and chimerical, but the leading ideas are the same which we find described in the spiritualistic experiments narrated by the most eminent scientists of our age.

(2) The soul of Sraêta, on account of the driving¹ of that chariot by that Sraêta to that man of righteous² vision, was³ manifest to his sight thereby; it was (thus) seen (by him) it is said, and not by doing anything else.

(3) The blessed Kaê-Vishtâspa, when he became aware of this miracle at that time (by) listening⁴ to⁵ the Revelation, (in order that) this miracle, too, may be best manifested to the world in a pure form,⁶ and (that) the supremacy of the Mazdayasnian Religion may be best proclaimed,⁷ wished that it may be exhibited to the people of his region. (4) A great miracle was simultaneously⁸ manifested to Vishtâspa and the people of the world, just as it is related in the Revelation, namely:—"Then the Archangels sent down the soul of that (Sraêta) from the brilliant Garô-demana towards the earth created by Ahuramazda, from the light it walked forth towards the soul of Vishtâspa and he, Vishtâspa, proceeded in the light to meet it, towards the propitious south." (5) He (Vishtâspa was) the more talking⁹ amongst the talkative, and more questioning amongst the questioners; and he accosted everyone whom he saw and, likewise,¹⁰ listened attentively¹¹ to those who spoke to him; when they had (just) a sight of him they stood (still), and they carried¹² obeisance to the soul and the person of Vishtâspa.

1. West also, *râdnîtan*, "to drive." 2 *Yasharûbîh* for *yasharûbîk*.

3. Lit., "is" (*yehvânêt*).

4. Comp., Pers. *shnavidan*, "to listen." Av. *sru*, "to hear."

5. *Min*, lit., "from."

6. *Dagvâ*; West's reading *gêhânîgîh*, "worldly existence."

7. *Karîrûnâgtar*, from Huzvâresh *karîrûntan*, rt. *karra*, "to invoke," "to call."

8. *Ham-bût-dîd*. or *ham-bûd-ast*; comp. Pers. *ham-bûdah ast*.

9. Pers. *yâvagi*, "talkativeness," generally used for a foolish talk. The familiarity of Vishtâspa with the poorest of his subjects is described here. West, "acquiring," "gaining." 10. *Âêdân*. 11. *Madam*.

12. Lit., "showed."

(6) It was immediately after that, (but) not long after, that¹ he, the calamity²-striker³, came running along with the soul of Sraêta of (the family of) the Vaêsrapas, from the horrid quarters of the north⁴; that is, he was himself black and his actions, too, were extremely⁵ wicked⁵, the most destructive⁶ of the demons.⁶ (7) And he (the demon) so self-distressed therefrom, cried out to the soul of Sraêta thus:—“Give distress⁷ to him who (is) the driver, (and) who (is) thine, (namely) Vishtâspa, he is highly perverted⁸ for sincere companionship⁹; and by that you shall be worthy of the highly pure holiness, (but) not by things which (are) shadowy¹⁰; that is, (it¹¹ is) the best amongst existing things¹² not for (any) earthly recompense,¹³ but for the love of holiness (itself)¹⁴.”

(8-9) When he had listened to those words attentively,¹ Sraêta of (the family of) the Vaêsrapas stopped in front of the carriage¹⁶; and he spoke in these words¹⁷, namely:—“O mighty king Vishtâspa! I bestow this self-driving¹⁸ chariot on thee

1. *Amat*, lit., “when.” 2. Reading: *î âdrang zatâr*, “who is the striker of affliction.”

3. That is, the evil spirit 4. *Min apâkhtara naêmak î âdrang*; see Pers. *âdrang*, “grief,” “heavy calamity,” “ruin.” West, *âgrand*, “horrid.” The word might also be read *âirvad*, Pers. *âir*, “the north-wind.”

5-5. *Sihâ sihâ*, lit., “black black” or “very black.”

6-6. *Âdrang-tûm min shaêdân*. 7. *khvârîh*, comp. Pers., “distress;” intensive form *dûsh-khvârîh*. West, *khûd âyêt*, “comes himself.”

8. Here *vârûnîh* for *vârûnîk*; Pers., *vârûn*, “inverted,” “unfortunate.” West’s reading: *khvârag*, “maintenance” 9. Reading: *khûp ham-hakhagîh*. West, too, reads *khûp ham-hakhagîh*, “good fellowship;” it might also be read *khûp hamîshagîh*, “for ever.”

10. *Sâtîg-âômand*. That is, not substantial. West: “protective.”

11. Namely, holiness. 12. *Haîtân pâhlûm*. 13. *Nîrmad î zaêtd*. The word *nîrmad* is used off and on in Pahlavi for the fees of a Zoroastrian priest, or for his share in a diocese (*panthak*).

14. Holiness is to be practised not for any earthly reward it brings, but for its own sake, as the proverb goes: “virtue is its own reward.”

15. *Madam*. 16. Pahl. *vâsha*, Av. *vâsha*, Sans. *vâha*, Lat., *vehiculum* “a waggon,” from Av. root, *vaz*, to carry. West’s reading: *levînô-vakhsh*, “the early bestower.” 17. *Âêdûm pavan gûbishna*. 18. Lit., “without (*barâ*) a driver.” Apparently the miracle of the chariot is an allegory.

for (thy) holiness, and only¹ for (thy) love of purity, which is the best of existing things²; and thus much for purity as (is) the best for purity, and thus much for the soul as (is) the best for the soul." (10) On the whole,³ he obtained possession of the gift, whereof (*aigh*) he announced the acceptance three times.⁴

(11) Then that one chariot became (*yehvûnt*) two chariots, the one⁵ spiritual and the other⁵ earthly; and in the earthly (one) the blessed Kaê-Vishtâspa drove over to the province of the Naôtaras⁶ in sincere joyfulness⁷ (and) devotion, and in the spiritual (one) the soul of Sraêta of (the family of) the Vaêsrapas (drove) over to the best abode.

(12) One (miracle was) that which (was) manifested in the 57th year onwards from the acceptance of the Religion by Zarathushtra, and at the coming of the Religion to the seven *kaêshvars* (of the earth); (and) in the life-time of Vishtâspa it was manifested in this manner⁸ by the coming (of people) from the (several) *kaêshvars* to Frashaôshtra of the Hvôvas,⁹ desiring for the Religion; just as the Revelation declares, namely:—"The two, whose names are as follows¹⁰:—Spîtûish and Arezurâspa¹¹—came running to Frashaôshtra of the Hvôvas in search of wisdom."

1. *Aêvâcha*. 2. That is, virtues. 3. *Hamîh*. 4. Probably Vishtâspa repeated the *Ashem Vohu* formula three times.

5-5. Mark the use of *zakât*. *zakât*, "the one.....the other."

6. According to the *Bândahishna*, Naôtara was the descendant of Mânûshchîhar of the Kayâniân dynasty to which Vishtâspa belonged. Hutaôsa, the wife of Vishtâspa, also came of the Naôtara family.

7. *Hû-ravâkmanth*. 8. *Aêdûmth*; West: "a circumstance."

9. He is the Ferashaôshtra Hvôgva of *Yasna* LI, 17, the brother of De-Jâmâspâ, and the father-in-law of Zarathûshtra. He was one of the first disciples of Zarathushtra.

10. *Mân aêtân shem yehvûnt*. 11. According to the *Bândahishna*, these two personages were the high-priests of the two *kaêshvars*, Fradadhafshu and Vidadhafshu, respectively. They were brothers, sons of Uspâsnû, and their *fravashis* are remembered in the *Fravardin Yasht*, section 121.

(13) And it is clear from the Avesta that as soon as so much of the glory and wonder (displayed) by¹ Zarathushtra to Vishtâspa and (his) country-people, and that (displayed) in the coming of the Ameshaspentas in the presence of Vishtâspa, from the sky to the earth, in witness² of the highly³ true prophetship³ of Zarathushtra, and even that regarding Peshô-tanu and the chariot of Sraêta and other matters, which are written above, were observed, (people) accepted from Zarathushtra entirely those words (which were) in praise of Ahuramazda⁴. (14) And if the marvellousness of that splendour and glory, which is described above as observed, had not been manifested to those wise men of these (different) regions, as (it is) declared by the Avesta; and if king Vishtâspa and those wise men of the *kaêshvars* had not looked over this Avesta which became manifest along with so much splendour and marvellousness that appeared to them⁵ from it,⁶ (but) had abandoned the same by disbelieving⁷ it⁶, it⁶ would⁸ not have survived to our times.⁸

1. *Madam*, lit., "over."

2. *Gaôkâsth*, originally *gaô-âkâsth*.

3-3. *Madam râst vakhshvari*.

4. That is to say, one got converted to the Religion and became Ahuramazda-worshipper. This passing remark well indicates the object with which the Prophet performed these miracles. It was neither for self-glory nor for working upon the simple faith of the king and his people, but in order to turn their minds towards the One God and His worship.

5. *Ôl ôlâ-shân azash pâltâk*. 6. The Avesta.

7. Comp. Pers. *bâvar-dâshtan*, "to believe;" hence *avf-bâvar-dâshtan* means "disbelief," "scepticism."

8-8. Lit., "would not have continued (to exist) to our times."

CHAPTER VI

About the miracles which were revealed after (the death of) Vishtâspa until the collapse¹ of the Irânian sovereignty.

(1) There are miracles which were revealed after Vishtâspa until the overthrow of the Irânian sovereignty, besides (*jvît*) those (manifested) from the faith² in the ordeals, and from the accomplishment of other Avestic rites and great powers of the superior Behram Fires, and many other acts of glory³ pertaining to the Religion, which have been associated⁴ with the disciples of Zarathushtra.

(2) Even after the devastation by Alexander which had reached Irân, many (things) were brought again together from a scattered condition by the rulers⁵ who (came) after him⁶; there was one (ruler) who ordered (those things) to be deposited in the (*Ganj-i-Shapîgân*) Treasury of Shapîgân.⁷

(3) And, likewise, (the records of) the fame⁸ and names of great⁹ rulers and high-priests, according as they came

1. *Hanchaplan*. 2. *Vâvarîgânîh*.

3. West: *varich-gârîh*, "religious observances."

4. Lit., "connected with." 5. Referring to king Valkhas (Vologeses I) the Ashkânian, and kings Aretakhshathra and Shahpûhrs of the Sâsânian dynasty. 6. That is, the Greek emperor Alexander the Great.

7. The treasury where an accurate copy of the Avesta and Zend, written on cow-hides in golden letters, is said to have been deposited by Jâmâspa, by the order of the Kayânian monarch Vishtâspa. The name is written *Ganj-i-Shapîgân*, *Ganj-i-Shaspigân*, or *Ganj-i-Shapân*; also *Ganj-i-Khûdâyân* in the *Dînkard*, Bk. V. In Pahlavi the word *shapîg* is used for the sacred shirt (*sûdrah*) of the Parsi-Zoroastrians; so the name *ganj-i-shapîgan* may mean: "the treasury of the (religious writings of the) Zoroastrian *Bastêkûstîyân*" of ancient Irân.

8. *Âfrihasan*. 9. *Madam*.

one¹ after the other¹ for the organisation² of the Religion and the world at different times and at different places; and even of³ the apostate-tyrants who have appeared,⁴ and whose coming was manifest and well-known at different times for the destruction of the Religion and sovereignty and the world (in general⁵).

(4) Just as from amongst the rulers (there was) Vahumana,⁶ the son of Spentô-dâta, regarding whom this, too, is mentioned in the Avesta:—"Vahumana, the truthful and the best organiser⁷ of the community⁸ from amongst the Mazdaysnians."

(5) And from amongst the high-priests (was) Saêna,⁹ just as about him, too, it says, namely:—"It will be 100 years to the Revelation when Saêna will be born, and 200 years when he will pass away; he, too, will be the first Ahuramazda-worshipper whose life will be of 100 years, and who will walk forth on this earth with 100 disciples."¹⁰

(6) And from amongst the devastators (was) Alexander, just as about him it is also said in the Revelation, thus:—"Know

1-1. *Ākhar ākhar*. 2. Lit "ornamentation," "preparation."

3. Meaning: the records of the evil notoriety and names of. 4. Pers. *padîd*, "apparent." West, *paîtî*, "penance."

5. That is, for the destruction of the Religion, government and everything else. It is possible that the word *padîd* might have been inserted by the copyist through mistake.

6. Vahûmana was the son of Spentô-dâta and a grandson of Vishtâspa. He was the last of the Kayânian rulers of ancient Irân. His name does not occur in the Avesta. Spentô-dâta is the celebrated hero, Ispendiyâr, son of Gûshâtâspa, of the *Shâh-nâmâh*, with whom ends the Avesta Kayânian dynasty.

7. *Kerdârtûm*. 8. Av. *hanjamana*. 9. He is the Saêna of the Avesta, who is here called Shaênava in Pahlavi.

10. This is a quotation from the *Fravardin Yasht* section 97:—*Saênahê Ahûm-stûtô ashaônô fravashîm yazamaidê, yô paôiryô satô-aêthryô frakhshtata paîtî âya zemâ*. "We praise the *fravashî* of the pious Saêna, the son of Ahûm-stûta, who first appeared upon this earth with a hundred disciples."

that (*aē*) he, who (is) Aēshma¹, will inflict all-desolating² winters on each³ and every one of the creatures³ without⁴ being seen⁴, the wicked one⁵ who is Alexander of evil glory."

(7) And from amongst the head-priests (were) Arezvāō,⁶ the meaning¹⁰ of whose name (is) "pure speech"; and Srūtō-spādhāō,⁷ the meaning of whose name (is) "beneficial intonation"; and Zrayanghāō,⁸ the meaning of whose name (is) "the lord"¹¹ over the seas"; and Spentō-khratvāō,⁹ the meaning of whose name (is) "propitious wisdom."

(8) Just as about them this, too, it declares, namely:—"I declare thy manifestation¹² and the tokens, too, of their fame¹³:—"When it will be 400 years to this Ahuramazda-worshipping Religion of thine, in the course of (*baēn*) which (*denā*) irreligion will come¹⁴ to an end¹⁴, the people of the world will observe the appearance¹⁵ of a number¹⁵ of

1. The demon of destructive wrath, called Esmodeus in the Old Testament.

2. Reading: *ham-ayāvag*. Comp. Pers. *yāvagt*, "loss," "ruin." It can also be read *ham-ayāzag*, "shaking," "trembling" from Persian *yāzeh*. West, *ham-ayāzakō*, "of like purpose."

3-3. *Pavan hich min dāmān*.

4. *Nihānīhā*; compare the expression *nihān rūbīshnīh*, "moving secretly," which occurs as a rendering of the Avesta word *marshaōnem*, in *Vend.*, XIX., 1; there it is applied to *Stj*, the demon of death. West reads *apashīmān gēhānīha*, "the impenitent world."

5. *Mar*, Av. *mairya*.

6-9. These are called in the Dinkard, Bk. VII., chap. VI., § 7; Arezvāk, Srūtavōk-spādāk, Zrayanghāō and Spentō-khratvāō. They are the four high-priests mentioned in the *Fravardīn Yasht*, § 115:—*Arezvāō Srūtō-spādhāō ashaōnāō fravashīm yazamaidē. Zrayanghāō Spentō-khratvāō ashaōnāō fravashīm yazamaidē*. The last two names are here transcribed in their Avesta form, and are in the genitive singular.

10. *Vijārishna*, "explanation."

11. Reading the word as *ahū*, "lord." West's rendering: "ocean existence."

12. *Paētāgīh ī lak*, "thy appearance" "sight." 13. *Va ālā-shān āshkārākīh dakhshak-ich*.

14-14. To *lēlyā yehvūntan* comp. Pers. *shab shudan* "to terminate."

15-15. *Pavan mar paētākīh*. *Mar* here means "a number of," Av. *mar*, "to count"

planets as well as stars ; and of those who are mine during the century¹—according to a moderate view² who have been amongst mankind for thirty years³—the holy Arezvâô and those three others of them, who are the holiest of the (human) existences⁴, (and) who (are) the most exalted lords⁵ and best *dastûrs*⁶ of the period.' " (9) And this, too, (is added), namely :—" (It is) they who, during the fifth and sixth centuries, will glorify the Ahuramazda-worshipping Religion, and none of them⁷ will save (his) soul except by the coming of (these) four ;" [the exposition (is this) that everybody⁸ will stand through the spiritual guidance (*dastôbarîh*) of these four,—namely, Arezvâô and Srûtô-spâdhâô and Zrayanghâô and Spentô-khratvâô—who⁹ will seek⁹ the thoughts, words and deeds of all those four¹⁰ through the *mânthras*.]

(10) And Rashnû-raêsha¹¹ (was) the apostate¹² of that age, when much injury (was done) to Justice ; and this, too, is declared about it, namely :—" On all those who are the creatures of Spentâ-mainyu, and who believe highly¹³ in those men, (namely), Arezvâô and those three others, calamities will be inflicted by him."¹⁴

1. West here remarks : " If the chronology in the *Bd.* xxxiv, 7, 8, were correct, the interval between the first revelation of the religion and the death of Alexander would be 272 years, and this would make the 400th year of the religion coincide with B.C. 195. The four successive high-priests insure the continuance of orthodox religion for more than a century, or well into the sixth century of the religion as mentioned in § 10."

2. *Mayân mînishnîh* ; lit., " moderate thinking."

3. Lit, " 30 winters." Evidently a distinction appears to have been made here between a *sâlak* and a *zimistâna*, though it is difficult to see exactly what it is. 4. *Hattân*.

5. *Madam radtûm*. 6. *Dastôbartûm*. 7. *Ôlâ-shân lâ atsh*. 8. *Atsh*.

9-9. That is, " everybody will stand, who wishes for, or seeks (them)." 10. *Ôlâ-shân kôlâ 4*.

11. He is mentioned in the *Dînkard*, Bk. III., Dasturji Peshotanji's edition, vol. V., § 198, in which his ten monitions against Saêna aforesaid, are given. He flourished two centuries later than Saêna.

12. *Av. ashemaôga*. 13. *Madam*.

14. *Rashnû-raêsha*. Pahl. *min zak bîshîlârîh bîshî havâ-and*.

(11) And from amongst the organisers of the age¹ (was) Areta-khshātra,² the descendant of Pāpak, as regarding him this, too, is declared, namely:—"Who (is) that powerful Kaê-Areta-khshatra, who (is) mighty, who (is) an embodiment of commandments, who (is) awfully armed,³ who (is) the lord in whose residence (the angel) Ashish-vangh, the good⁴ and bright, walks forth in a virgin body,⁵ who (is) virtuous, who (is) very (*kabad*) bold, who (is) of a beautiful stature (*hū-raōsta*), who (is) high-girt⁶, who (is) truthful, who (is) glorious and noble (*āzāta*)?⁷. (12)⁸ Who is he that on the outbreak of war⁹ seeks success¹⁰ for himself with (the strength of) his own arm? who is he that on the outbreak of war encounters his enemies with (the strength of) his own arm?"

(13) Tanû-sara¹¹ (will be) as his assistant, as about them this, too, it says:—"Zarathushtra inquired of him¹² again

1. *Avibāma* for Av. *aivigāma*.

2. The well-known founder of the Sāsānian dynasty of Irān. For his life see the Introduction to my edition and translation of the Pahl. *Kārnāmag ī Artakhshtar ī Pāpagān*. He is called Kaê-Areta-khshatra, because his pedigree is traced from the Kayānians. 3. *Šašt zayana*.

4. *Vanguhi* is a recognised epithet of Ashi. 5. *Kanīg kerpa*.

6. *Būland aiviyāsta*. 7. Most of these epithets are applied to the yazata Ashi-Vanghui in the *Fravardīn Yasht*, § 107: *Yēnghe nmānē Ashish Vanghui srīra khshōihni fracharaēta, kainīnō kehrpa, srīrayāō ashamayāō, hu-raōdhayāō, uskāt yāstayāō erezvaithyō rāvat chithrem āzātayāō*.

8. This section seems also to be a quotation from the Pahlavi Version of the *Fravardīn Yasht*, § 107, with reference to the hero Karesna, son of Zbaurvant:—*Yō azgātō arezyayāō havaēibya bāzubyā, tanuyē ravō aēshishtō; yō azgātō arezyayāō havaēibya bāzubyā, hamerethem paiti yūidhishtō*.

9. *Artīg*. 10. DM. has *frākhūth* "ease," "prosperity"; possibly *frūjīh*, "victory," "success," is here meant.

11. This name is generally spelt so as to read *Tanû-sara* (lit. "the head of the embodied existence"), *Tanû-gīra* (lit., "the conqueror of the embodied existence"), *Tanūwasar* ("of hairy body"), *Tōsar*, and *Tansar*. He was the *dastūrān-dastūr*, the head-priest, and the prime minister of the first Sāsānian king, Ardashīr Pāpakān. He played a very important part in reforming the Religion, and it was mainly through his efforts that the lost Avesta fragments were gathered together and compiled in the present form, and translated into Pahlavi. This explains the reference in the text. Tanû-sara's letter to Gūshnasp-shāh, king of Padashkhvārgar and Tabaristān, was translated into Arabic by Ibn-al-Moqaffa, and is still preserved to us (*vide* Darmesteter's edition in the *Journal Asiatique*, 1894, Lp. 185-250, 502-555). See my papers on "Tansar's Alleged Pahlavi letter to the king of Tabaristān," read before the B. B. Royal Asiatic Society. 12. Of Ahuramazda.

thus :—‘ Who is the most health-giving for the country, which the demons have enchanted away¹ from (all) good things ? to whom has the office of its *dastūr* been assigned² for the teaching of the wicked and the false ? ’ (14) To him Ahuramazda replied thus : ‘ The potentate³ (is) for keeping the country salutary, who has not exceeded⁴ (the limits of his authority), [that is, he does no harm to the good], who is well-directing [that is, he issues righteous commands], who is of noble blood⁵ and also a priest, who (is) versed in warfare (*patkār*⁶), renowned in the land, (and) holy ; such a one⁷ is the most health-giving (ruler) of the country.’ (15) And this I declare to thee, namely : ‘ The apostasy of destruction is like unto a four-footed wolf, that⁸ gives up the world to a confused formation⁹ [that is, it drags it into confusion by its action] ; it is he who afflicts⁹ the opulent person [that is, he robs him of his wealth] with¹⁰ a murderous hand,¹⁰ and he throws into confusion superior habitations¹¹, the homes of (the people of) the world. (16) But horrible strife¹² doth descend upon that country, besides the wicked *daēva*-worship¹³, (and) besides the dishonest slander ; nor does the horrible strife, nor the wicked *dāeva*-worship, nor the dishonest slander disappear¹⁴ from that country, until they (the people of the land) acknowledge¹⁵ him,

1. *Avispārt*, “ delivered away,” “ removed.” 2. *Debrūnt*, lit., “ conveyed.”

3. *Av. sâstar*, *Skr. shastar*, “ a ruler,” “ a king.” Lit., “ the potentate of a country (is) for rendering it healthy.”

4. *A-raftag*, lit., “ not gone (beyond).”

5. *Āzāta taōkhmak*.

6. Or, “ in (religious) controversies.”

7-7. Meaning that, such (people are) the best restorers or reformers of the country. 8-8. *Mūn zak gēhān frāj yehabūnēt ōl variag tāshishnīh*.

9. *Vīmārīnēt* ; the Persian word *bīmār* is also used sometimes in this sense.

10-10. *Khūnishna dast*. West reads *khūnyān dast*, “ by the hand of the assassin.” It might be read : *khūnīgān-dast* or *khūn-yehvūn-dast*, “ a bloody hand.”

11. *Madam katrūnishnīh*.

12. *Avārūn an-āshīh*, “ immoral discord,” “ wicked struggle.”

13. Reading : *daēva-nīyaishna*. 14. *Avisāthēt*, lit., “ is annihilated.”

15. *Yehabūnd padīrishna*, “ they give acceptance to.”

the priest who (is) the spiritual guide, who (is) the eloquent¹ speaker¹, who (is) the truthful preacher, who (is) the holy Tanû-sara. (17) And when they will accept as (their) spiritual leader him who is the holy Tanû-sara, the eloquent speaker, and the truthful preacher, then those (people) of the land will obtain redress² whenever they desire it, but not (so) by unlawfully³ deviating from (*min*) the Zarathushtrian Religion.”

(18) And as to the restorer of the Religion, Âtarô-pâta, son of Mahraspend, the descendant⁴ of the Fryâna⁴ (race), (and as to) the nature⁵ of the high connection of the glory with (his) family, this, too, the Revelation mentions, namely :—“ When, righteousness is exalted⁶ by the descendants and offspring⁷ of the Tûrânians, when it is said⁸ to be elevated by the Fryânas, [that is, when it is there accepted by them⁹], they further the material world of holiness with perfect¹⁰ understanding,¹⁰ and involve¹¹ the wicked in distress; and, O Zarathushtra! they, too (*ham*), rely¹² on Vahûmana, their joy (is) in the words (of¹³ Ahuramazda¹³).”

1-1. *Pâr gâftâr*; *pâr* meaning lit., “full.” “complete,” “perfect.”

2. *Batshâznishnîh*, “the remedy of a disease.” 3. *Lâ-âznînak*.

4-4. *Fryâna nâf*. The Fryânas were a border tribe, a clan of the Tûrânians. They appear to have been friendly to the Irânians, and were converted to Zarathushtrianism. According to the author of the Dinkard, Âtarô-pâta-i-Mahraspend was a descendant of this race. Doubts must have been felt by certain classes of the Irânians as to whether so much piety and zeal for the Religion could sincerely be shown by a Fryâna, hence the writer cites the authority of the Gâthâ wherein the Fryânas are alluded to. The passage quoted here is a Pahlavi translation of the *Yasna*, *hâ XLVI*. § 12 (see Mills, p. 262). Dr. West instead of reading *Fryâna nâf*, reads *pârsishna va vâch* “questions and statements.”

5. *Chîgânîh*. 6. *Lâlâ yehamtûnêt*. 7. *Naftagân*; Dr. Mills in his translation of the Gâthâs reads *nafteshô*. *Nâfân* and *naftagân* stand for the Avesta *naptyaeshû* and *naftshuchâ*, which are both connected with the Sans., *nâbha*. 8. *Gâft* may be for Av. *âjyaeshû*. 9. The Fryânas.

10-10. That is, *Ârmaiti*, “devotion,” “humility.” 11. This seems to be a translation of the Avesta word *thwakhshanghâ*. 12. Av. *aibî mōist*.

13-13. Added from the Gâthâ XLVI. This whole quotation is very interesting like other similar ones occurring in the Dinkard, as showing that there were more than one edition and translation of the Avesta, extant at the period, out of which only one has survived to us. It is also probable that the author is giving his own explanation of the Avesta. The Pahlavi version of the Avesta passage, as we have it at present, is :—*Amat lâlâ yasharâêih min nâfân va naftagân i Tûrân abjêt pavan Fryânân zak gâft* [*atgh tamâ padtrishna yehvûnêt*], *pavan bûndak mînishnîh gêhân frâj yehabûnd pavan tûkhshâkîh*; *aitûn ôlâ-shân ham pavan Vahûmana katrûnd* [*pavan frârûnîh*], *ôlâshân zak i Aûharmazda râmînitârîh yemalelûnd* [*zak mandavam yemalelûnd zyashân râmînitârîh azash yehvûnêt*].

(19) "The birth of Zarathushtra is from us who are the Ameshaspentas; we, who are the Ameshaspentas, are thus liberal to thee."

(20) Ātarô-pâta was a descendant of Frashâ-vakhsha,¹ (and) well-destined; regarding him this, too, is revealed, namely:—"That steel² age, in which that man, Avarethrabâô,³ will be born, the organiser of prosperity, the furtherer of holiness, possessing a high status in society,⁴ son of Ātarô-pâta, son of Mahrspend:—"I admire also this Avarethrabâô, the restorer (of the Religion), this one (aê) who (is) of the holy fravâhar."⁵

(21) And (about) Vakaêdrûg-dah,⁶ the descendant

1 The name occurs in the *Fravardîn Yasht*, sec. 109: *Frashâ-vakhshahê ashaônô fravashîm yazamaidê*. He seems to be a progenitor of Ātarô-pâta. The Pahl. *tûm* at the end of the word, is sometimes used as a variant of *taôkhma*. Hence *Frasha-vakhsha-tûm* means "of the family of *Frashâ-vakhsha*." Ātarô-pâta flourished in the reign of Shahpûr II. (A. D. 309-379.)

2. Comp. Pers. *fâlâd*, "steel." According to the Pahlavi writers the world has already passed through three ages: the gold age, the silver age and the copper age; we are now in the fourth and the last, namely, the steel age.

3. This name is found written in Avesta characters. From this and the former passages it appears that this Avarethrabâô is the same personage who is known as Zarathushtra, the son of Ātarô-pâta. The book of advice known as *Andarz-i-Ātarô-pâta* was written by the latter for the instruction of this Zarathushtra. Ātarô-pâta was the high-priest and prime minister of the Sâsânian king, Shahpûr II. The *Fravardîn Yasht*, § 106, refers to one Avarethrabâô, son of Râstare Vanghant, whom Dr. West identifies with this Zarathushtra, son of Ātarô-pâta. This theory however cannot be accepted for the following two reasons:—(1) The list of names given in the *Fravardîn Yasht* is, as far as these names can be identified, arranged in the order of the times in which the persons flourished. If so, Avarethrabâô, son of Râstare Vanghant, would belong to the age of the Prophet's immediate successors. (2) It does not appear that any of the names in the *Fravardîn Yasht* belong to the Sâsânian period. Areta-khshatra and Tanû-sara had greater claims for the inclusion of their names in the list than Zarathushtra, the son of Ātarô-pâta.

4. *Hanjamanîg*. 5. This is a quotation from the *Fravardîn Yasht*.

6. The reading of this name is doubtful. It may be *Vakêdrûg-dâ*, Av. *Vâkhedhrô-dâ*. The name does not occur elsewhere as the name of a person, and therefore cannot be identified. Av. *Vâkhedrakae* is the name only of a mountain in the *Zamyâd Yasht*, § 4.

of Mânûshchîhar,¹ and the ancestor of Âtarô-pâta, the well-destined, it² speaks thus :—"From him was Avarethrabâo (born)"; and from this one (will be born) also those who are the opponents of the Religion, the arch-infidels whom they call also Mazdakians.³ (22) As this, too, it² says about them, namely :—"Thou shouldst pore over this Religion of mine with a spiritual mind,⁴ O Zarathushtra ! [that is pore over it exceedingly (*kabad*)], when many, tutored by infidels, proclaim the practice of righteousness and priesthood as (conditions of) sinlessness, (though) they are (really) un-informed (people), and practise (them) little." (23) In the Mazdayasnian Revelation this (is declared), namely :—"Observe thoroughly the Revelation, and seek a redemption for them, or (*va*) for any one whatever of them, who⁵ have been disturbers of the whole material world⁵, and are not restrained⁶

1. In the *Bândahishna*, chap. XXXIII, Âtarô-pâta's genealogy, as well as that of other high priests, is traced back to this Mânûshchîhar. He must not, however, as it is sometimes done, be confounded with the Kayâniân king Mânûschîhar. 2. The Revelation.

3 The followers of the heretic Mazdak who is supposed to be one of the followers of Mânîh, who was put to death in about A.D. 276-277. Mazdak was put to death in A.D. 528. "All men, Mazdak said, were, by God's providence, born equal—none brought into the world any property, or any natural right to possess more than another. Property and marriage were mere human inventions, contrary to the will of God, which required an equal division of the good things of this world among all, and forbade the appropriation of particular women by particular men. In communities based upon property and marriage, men might lawfully vindicate their natural rights by taking their fair share of the good things wrongfully appropriated by their fellows. Adultery, incest, theft, were not really crimes, but necessary steps towards re-establishing the laws of nature in such societies. He preached on abstinence from animal food, other than milk, cheese or eggs, on simplicity of apparel, etc.," (Rawlinson, *The Seventh Oriental Monarchy*, p. 343). The Pahlavi text refers to a third impostor like Mazdak, who preceded the latter, and who must have flourished in the time of Âtarô-pâta, two centuries earlier. He might be a follower of Mânîh.

4. Reading : *ahû-mînishna*, lit., "(with) the mind of a spiritual guide." Reading . *hû-mînishna*, lit., "(with) sincere meditations."

5-5. Lit., the heretics "who have become opponents (of the good Religion) in the material world." 6. *Agiriftâr*, lit., "are uncaptivated by."

by the prescribed¹ rules of holiness, which are (meant) for the best among the living ones ; and such is the Religion of the Ahuramazda-worshippers ; (but) they grant freedom to their own race, they declare actions for their own, and grant to their own the share (thereof). (24) As to food and provisions they are careful, so that they say that food should be in proportion to (one's) hunger ; as to procreation they say that their lineage should be declared through the mothers ; and concerning wolfishness² they proclaim² that anything they would do in the manner of wolves they should do to the gratification of (their) desires ; their offspring is like that of the wolf after the mothers. (25) They form their lineage through the mothers, they would buy a woman like cattle³ ; also those of the offspring (that are born to them) as son-brothers⁴ they take to young women,⁵ (saying) thus : ' We have delivered them to you to be mothers (*ôl amih*),⁶ it is not possible that you should stand to them but as mothers ;' they do not even believe in an ordeal, not even when one submits himself to it openly [that is, acquits himself] ; they swear falsely⁷ in the case of their children, so that the sin of promise-breaking⁸ accrues through them highly (*madam*), and even in their own selves."

1. *Āyīn-ābmand*, lit., " regular."

2-2. *Gūrgih khūnēnd*, Pers. *khvāndan* ; otherwise, " they wickedly practise (Pers. *khūnīdan*, *khūn*, " blood ") wolfishness."

3. *Ôlā-shān nātrik-i gaōspend zabūnānd*.

4. An appropriate expression for the issue of an inhuman union.

5. *Bar*, probably, from Avesta, *barethrī*. Pers. *bar*, " a young woman." *Bar* also means " embrace," Av. *vara*. The text apparently refers to the spread in Persia of the teachings of an alien school of philosophy. 6. Pahl. *am*, " mother."

7. Lit., " They deceive (others) as to their children." With reference to this passage West remarks :—" This quotation, from a Pahlavi version of an Avesta text, would probably be very applicable to the state of the Persian people at many periods in the fourth and fifth centuries, when heresy was prevalent, and orthodox Zoroastrianism was by no means universal. Some of the evils mentioned are inseparable from slavery at all times."

8. The sin of *mītrōg-drūjīh*, or breaking a promise, referred to here, includes also the taking of a false oath.

(26) Regarding the reformation (*ārāstārīh*) of the Religion by the immortal-souled Khûsrû¹, the son of Kavâd, it² says here thus:—"During their degenerate condition, a man will be born, who (will be) righteous (and) immortal-souled, who (will be) an eloquent³ speaker,³ a man of learning, to listen to whose words (there will be) an assembly, [that is, whatever he speaks, he speaks with authority], (and) when he administers justice [that is, to sinners], he shall deal out punishment to them. (27) Certainly,⁴ he exercises (his) influence⁵; when he casts himself in (their) neighbourhood (by a chance), the lookers-on⁶ from that community of that awful personage⁶ are immediately appeased;⁷ owing to him even those men, who were smiters⁸ of the pious⁸, become charitable (*dâtâr*), (and) destroyers of affliction (*sij-dâg*)⁹; just as now those who¹⁰ scattered away religious wisdom, are relievers of distress owing to you (Zarathushtra) of the Spîtâmas, who are the reliever of distress."

1. Khûsrûi I. who ruled over Persia from 531 to 578 A.D. In the reign of his predecessor Kavâd arose the great heretic Mazdak, whose evil influence was all powerful at his court. Mazdak's extremely socialistic views found no congenial soil in the Persian mind, and the nobility and the priesthood becoming jealous rose against him, and brought about his downfall. Khûsrûi, as heir to the throne, took a leading part against the unpopular preacher, and called an assembly of the learned to settle issues with him. Mazdak and his heretical teachings were condemned (A.D. 528-9). It was about this time that the final edition of the Pahlavi version of the Avesta seems to have been compiled. 2. The Revelation.

3-3. *Hûrvân-khînidâr*. Comp., Old Pers. *khînidân*, "to embellish," "to decorate;" from Av. *khan*, "to shine." West, "approver of speech."

4. Reading: *bâstân*, comp. Av. *bâidhistâ*, "most assuredly," and Pers. *bâstân*, "in olden times."

5. *Pa-fshârêt*, for *pavan fshârêt*. Comp. Pers. *fashârdan*, "to squeeze," "to exert pressure." Khûsrûi must have been a great and awe-inspiring speaker. Dr. West, "The constant outpouring of perplexity (*pêch shâridân*) by the perverters is the fear of that hero." The passage is not clear.

6-6. *Dîdârân i ôlâ vîra bîm*. 7. Lit., "immediately take their seats."

8-8. *Yasharûb-jan*. 9. *Sij-dâg*, lit., "burners of distress"; Av. *îthyējāgh*, "calamity," and *dah*, "to burn." 10. *Amat* is here used as a substitute for *mân*.

(28) About Anaōshag-rûbân's¹ vanquishing the leader of heresy, this, too, it speaks, namely:—"On the whole² I tell thee, O Zarathushtra of the Spîtâmas! that in their age, he who (is) a prominent friend (will be) a disbeliever and the greatest deceiver of the wicked as well as of the holy; Anaōshag-rûbân (will be) the leader of armies,³ the lifter-up (*afrâj*) of creatures, of those creatures that are holy, so that they⁴ will go back to their (proper) work with a view to render the soul immortal⁵; (since it is) that Anaōshag-rûbân who (will be) the centre⁶ of true actions, and the utterer of (true) replies."

(29) And about the sign of the coming of the devastators of the sovereignty of the country of Irân and of (its) Religion a⁷ well-known miracle⁷ occurred, in connection wherewith (*avô*) the Revelation declares this, too, namely:—"Then, when, O holy Zarathushtra! the first sign (of the coming) of the ravagers of the country appears, the tyrants become more spiteful smiters and more unforgiving⁸ in the land, and on that account they do harm to the house, and to the village, and to the town, and to the country, and even to all those lands in which is manifested the advent (*yehamtûnîtan*) of any teaching whatever; (namely) those who (are) the ravagers of the country; and thus the man, who is farsighted⁹ and intelligent, keeps a watch over it, so that the country may be given knowledge through (his) judgment.

1. Naōshiravân, the Sâsânian emperor, the last of the great rulers of ancient Persia, who supported the Religion, is referred to here.

2. *Harvispîn*.

3. *Haēnâdâr*; Av. *haēnâ*, Sans. *saēnâ*, "an army." It can also be read *khaēnâdâr*, "a decorator," "a reformer," "a light-bearer;" from Avesta, *khan* "to shine." West, *ayūkhtâr*, "controller."

4. That is, the people of the world.

5. There seems to be a pun on *anaōshag-rûbân*.

6. *Patvastâr*; lit., "one who links up or joins together;" comp. Av. *paiti* and *band*, "to fasten."

7-7. *Afât ī shem*. 8. *An-āmûrzîrtar*. According to the oriental view, the spirit of forgiveness is the mark of a good ruler.

9. *Vînâg*, lit., "seeing"; Av. *vin*, "to see"; Per. *bînân*.

(30) "Then, when the second sign (of the coming) of the ravagers of the country (appears).....¹

(31) "Then, when the third sign (of the coming) of the ravagers of the country appears, the *âthrava* (priests) become indiscrete² talkers [that is (to say), they do not speak anything wisely]; for this reason³ they (the people) do not accept them, and that (too) when they do not speak the truth; (but) the ravagers of the country believe in them, and on that account, too, they do harm thereby to the house, and to the village, and to the town, and to the country, and to every land in which is manifested the advent of any teaching whatever; (namely) those who (are) the ravagers of the country; and thus the man, who (is) farsighted and intelligent, keeps a watch over it, so that the country may be given knowledge through (his) judgment.

(32) "Then, when the fourth sign (of the coming) of the ravagers of the country appears, the consecration⁴ of fires disappears⁵, and (so) do holy men, so that they take no care of them (the fires), nor do they convey the consecrated water⁶ to the *ratû*,⁷ so that they, (who are) the ravagers of the country, withholding (his) stipend,⁸ do not pay it to the *ratû*; and on that account, too, they do harm to the house, and to the village, and to the town, and to the country, and to every land in which is manifested the advent of any teaching whatever; (namely) those who (are) the ravagers of the

1. The text describing the second sign of the coming of the ravagers is missing in the original manuscript. This second sign probably appeared in connection with the warrior-class.

2. *A-vichtâr*, "without judgment."

3. *Hanâ râê mâ*, lit., "for this reason because....."

4. *Hâ-barishnîh*, lit., "the pious conveying."

5. *Lâlâ aôjêt*; Av. rt. *vaz*, "to take flight."

6. *Zaôśra*; Av. *zaôthra*, "the fluid substance consecrated and offered to good spirits."

7. The spiritual preceptor, the representative of God on earth.

8. *Bâhar*, "a fee," "a share."

country; and thus the man, who (is) far-sighted and intelligent, keeps a watch over it, so that the country may be given knowledge through (his) judgment."

(33) Regarding the downfall¹ of the Irânian monarchy, this, too, it says, namely:—"O Zarathushtra! that very worker² of iniquity³ will lead⁴ to a perverted⁴ constitution⁴ those country peoples, so that they shall cause⁵ the destruction⁵ of those who hold⁶ possession of a powerful sovereignty⁶; and then⁷ that one is a perfect smiter of the pious people, then⁷ he is their destroyer according to (his) wish. (34) That worker of iniquity, too, O Zarathushtra! does⁸ not live long after that⁸; besides, his progeny are extirpated⁹ [that is, they are annihilated]; besides, his soul falls to the bottom of the dark abode which is the horrible¹⁰ hell; and on account of their¹¹ own deeds (and) entirely¹² owing to themselves indescribable¹³ unhappiness¹⁴ befalls their bodies, when they do not give acceptance to¹⁵ the *âthravan*¹⁶ (priest) who (is) the spiritual leader, who (is) the orator,¹⁷ who (is) the truthful speaker, who (is) holy. (35) That wicked one, O Zarathushtra! he¹⁸ boldly (*frâj*) opposes in favour of¹⁹ the temporal and spiritual leadership of the

1. *Han-châpishna*. 2-2. *Mar*, Av. *mairya*. 3. *Yehamtûnînet*, lit., "will cause to arrive."

4-4. *Ôl vartak tâshishnîh*; Av. *varet*, "to pervert," and *tash* "to frame," 5-5. *Hâ-shkâftak barâ vabîdûnayên*, lit., "they may cause the entire break-down of (those)", Av. rt. *shkâp*, "to break"; Pers. *shkâftan*.

6-6 *Mûn ôlâ hatt khâtâllîh î tûbânîh havâ-and*. 7-7. *Adîn....adîn*.

8-8 *Lâ dêr âkhar dêr-zivêt*, "does not live long, long after (that)."

9. *Nasênd*, Av. *nas*, "to decay" "to be destroyed."

10. *Âdrang*, vide chap. V, § 7, note 2. 11 That is, of those who are iniquitous. 12. *Harvispîn*.

13. *A-dât*, lit., "not given or denounced before." Or, *âdât*, "established," "destined." West, "unseemly."

14. In the manuscript, the word is written *asht*, which is a miswriting for the following word *a-shâtîh*. Comp. Av. *shâiti*. 15. That is, they do not follow the guidance of.

16. *Âsravan*, Av. *âthravan*. West reads *asrân*, "imprisonment," from Pahl. *asrûntan*, "to bind." 17. *Pûr-gûstâr*.

18. That is, the righteous spiritual leader mentioned above.

19. *Pavan*, lit., "for."

whole embodied¹ world, which I so well deserve²; and he (also) opposes (*patkârê*) the selection³ of an evil (and) fabricated religion³; and (he is) against the acquittal⁴ of (all) suitors,⁵ whether guilty⁶ or guiltless,⁶ who by (allowing) the distant⁷ living of (their) original family-relations in villages⁷, shall make them very miserable.⁸

(36) "And as to the land, too, through which Aharman⁹ wanders, he destroys those (who are) of that country through disease and other calamities; and besides (*barâ*), over¹⁰ near that country¹⁰ befalls immoral strife¹¹, besides the immoral *daêva*-worship,¹² (and) besides the iniquitous slander. (37) And even from that country that immoral discord does¹³ not disappear,¹³ nor that immoral *daêva*-worship, nor that iniquitous slander, until¹⁴ they acknowledge¹⁵ as (*ôl*) the *âthravan* him who is the spiritual leader, the orator, the truthful preacher, and holy; and when they (so) acknowledge him, it is then that those countries obtain relief if they wish, but not by any unlawfulness¹⁶ (resulting) from them,¹⁶ O Zarathushtra!"

(38) And this that is recounted (above) (is) a statement¹⁷ in which (there is) many a thing (that is) deprecated,¹⁸ which survives¹⁹ in (the Avesta), (and) which comes¹⁹ (to us) from the

1. *Astâwmand*. 2. *Aîgh li shapîr shâyîm*; comp., Pers. *shâyîdan* "to be worthy of."

3-3. *Daênâ-tâshishnîh vichîr kardan î vad*, lit.: "the approval of the fabrication of a religion which is evil. Here *tâshishnîh* is used for *tâshishnîg*, Av. *tash*, "to make," "to frame."

4. *Barâ-dahishnîh*. 5. *Patkârtârân*, "litigants."

6-6. *Dravandân-ich yasharûbân-ich*.

7-7. *Dêr-hastishna vîs dâtak î bûnîk*; refers to opulent people who live at a distance from their poor family-relations, and are not in touch with them, nor are they helping them.

8. *Hû-nîyâzân-ich vabîdûnând*, lit., "make them entirely needy."

9. *Ganvâk-mâinûg*, name of the evil destructive spirit. 10-10. *Madam avô zak matâ*. 11. *An-âshthîh*. 12. *Daêva-nîyishnîh*. 13-13. *Avisâthêt*, lit., "is annihilated." 14. *Pîsh min zak vad amat*. 15. *Yehabând patîrishna*. 16-16. *Âînînagî mîn zak*. 17. *Nisang-î*.

18. *Nîfrihêt*; Pers. *nîfrî*, meaning "execrations." 19-19. *Pavan yehvûnêt yehamûnîshna (mîn Avistâk)*.

Avesta, (happening) after (the age of) Vishtâspa until the overthrow of the Irânian monarchy from the territory of Irân; it is manifest that this, which is written (therein), came to the knowledge of the people of the world. (39) This, too, is a superior evidence¹ of the above (statement) :—" And if this, which is declared by the Avesta concerning the occurrences which (are to be) manifest after (the age of) Vishtâspa until the end of the Irânian sovereignty, had not taken place, the belief in the Avesta which too, was till the present time such a treasure (*chabun*), and which will certainly be (so in the future), (and) from which are revealed in its respective place the destruction and annihilation amongst those rulers and *dastûrs* from (the time of) Vishtâspa onwards, could not have survived to² us (up to now)."

1. *Gaôkâs*, for *gaô-âkâs*; Av. *gûp* and *kas* "to see"; Pers. *gavâhi*.

2. *Ôl lenâ lâ patvast havâ-âe*, lit., "could not have been connected (*patvast*) with us."

CHAPTER VII.

About the marvellousness of the manifestations (which were) publicly (*paētāk*) revealed after the overthrow of the Irānian monarchy from the territory of Irān, until the end of the millennium of Zarathushtra and the arrival of Aūshīdar¹, the descendant of Zarathushtra.²

(1) There happened³ this miracle of the faith⁴, too, concerning the knowledge about the first bondage (of Irān), about the ninth and tenth centuries (of that millennium), which is revealed by the Avesta. (2) (It is) the present spectacle, which is the indicator of the condition (of Irān), such as the overthrow of the Irānian sovereignty from the territory of Irān, and the destruction of (all) laws⁵, customs and ways (of the Irānians) by the monarchy of (the nation with) dishevelled hair,⁶ and of

1. The Prophet had three sons in his lifetime and three others are to be born to him from the seed he leaves behind in this world. The first of these is Aūshīdar.

2. *Zarātūshtrān*, compare *Spītāmān*, "of the family of the Spītāmas." Aūshīdar's descent as described below will, from the mother's side at least, be from Zarathushtra. 3. *Havā-at*, lit., "there was."

4. *Vāvarīgānīh*, "faith," "confidence." The meaning of the sentence is that the prophesy by Zarathushtra regarding the coming of the great ones in succession after his death and about their success or adversity, has been fulfilled up to the age of the writer and, therefore, there is no reason why those marvellous sayings of the Prophet relating to the events which are yet to happen in the future, should not come to pass as true.

5. *Rastag*; Pers. *rastah*, "rule," "institute."

6. *Vijārta-varesa*. These are referred to, in section 47 below, as the Turkish or Arab demons. They came to Irān from the east. In the *Vahūmana Yasht*, chap. II, §§ 22, 24, 28, and chapter III, §§ 1, 6, 13, it is stated that they will invade Irān in the first millennium of the Religion.

the Christians¹ of high skill. (3) And also (such as) the commixture² of all the laws and the correlatives², too, of all those of the 4 systems of beliefs³ which are uppermost⁴, and the coming with them of the sodomites⁵ and the low⁶ and the dark⁷ and the maimed⁸ of the time, and the destruction and overthrow of men of birth⁹ and fame¹⁰ in their age.

(4) And the deviation¹¹ of the nature of wisdom from the Irânian to the non-Irânian countries, which (is) a demonstration¹² of the truth and modesty of the Religion, and gratefulness, and peacefulness, and charity, and other virtues, the entertainment¹³ whereof (is) an embellishment¹³ regarding the nature of superior wisdom. (5) And the abundance¹⁴ and violence¹⁴ of heresy, and falsehood, and deceit, and slander, and quarrelsomeness,¹⁵ and fraudulence, and ungratefulness, and discord, and miserliness and other vices, the connection whereof (with one, causes)¹⁶ also the deterioration¹⁷ of character¹⁷, and the abandoning¹⁸ of the care¹⁸ of the Ameshaspentas of fire, water and earth. (6) And the tyranny of the evil religion¹⁹ and idol-worship, and the lessening²⁰ of liberty,²⁰ and the abundant²¹ prevalence²¹ of greed in the person

1. These are supposed to be the Byzantine Christians. 2. *Agavânham dâtagîh va patvandîh-ich*. 3. *Vâvarîhastan*.

4. *Ôl avatar pâig*. Dr. West considers that these four faiths are Zoroastrianism, Mahomedanism, Christianity, and either Judaism or Idolatry. The reference is here to some system or brotherhood, such as we now have of the Bihâists in Persia, which consisted of a mixture of certain elements of the existing principal religions.

5. Comp. Pers. *kavan*, or *kuvan*, "a sodomite."

6. *Khûrtakân*. 7. Comp. Pers. *tîreh*, "obscure," "dark."

8. *Âzîdagân*; comp. Pers., *âzîdan*, "to injure," "to prick."

9. *Bûnîk*, "of a good family or origin." 10. *Paêdâk*, "well-known."

11. *Frût gashtan*. 12. *Nimûtan*. 13-13 *Nivârishna mâhmânîh*.

14-14. *Kabadîh va chîrîh*, "excess and violence"; West reads, *kabadîh* (f) *vichîrîh*, "the abundance of the decisions."

15. Comp. Pers., *siturg*, "impudent," "quarrelsome."

16. Vices which lead to or mean.

17-17. *Khvârtan î haêm*. 18-18. *Shedkûnâ pâhrîjîh* ("respect, reverence").

19. *Aka-daênîh*. 20-20. Reading: *kamîh î âzâtagîh*; or, reading: *âvâtagîh*, "prosperity." 21-21. *Vêsh pâatakshâêîh*.

of mankind, and the fulness¹ of heretical² views² in regard to sorcery, and the abundant³ propensity³ of many (a people) for suppressing⁴ the Religion of God.⁵

(7) The annihilation of the mastership of men, of one⁶ being over the other⁶, the desolation of cities⁷ even by grievous⁸ distress⁸, and the non-Îrânian evil monarchs who oppose one another and (their) grievous⁹ wounding,⁹ and the butchery¹⁰ of cattle, and the passing away¹¹ of the spirit of joy from the Îrânian countries, and the lodgment of lamentation¹², and weeping¹², and mourning¹³, and clamour in the territory (of Îrân), and irredeemable¹⁴ stupidity¹⁴, and degeneration¹⁵, and misfortune¹⁶, and the shortening of the life of man. (8) And (also) an abundance¹⁷ of laws¹⁸ of a conflicting nature¹⁸, and the approval of infidels by¹⁹ the oppressors, and the disapproval (by them) of people of good character and learning, and the fast²⁰ and frequent approach of want²⁰ and pestilence and other adversities, and the disruption²¹ and perverse²² constitution²² which overpower the internal provinces and lands belonging

1. *Pârîh*. 2.-2. *Jvît dâistânîh*. 3-3. *Kabad girâyishnîh*.

4. *Madam stâbîh*, "overpowering." Pers., *stâh*. 5. *Yazatân*, God. 6-6. *Aêvag madam tanîd*.

7. *Jîvâkân râstâkân*, "populated places." 8-8. *Mûstî-ich î girân*. 9-9. *Girân raêsha*. 10. *Zanishna*.

11. *Pazdîgîh*, comp. Av. *pazdu*, Pers. *pazdî* "a worm"; hence, "consumption or destruction." 12-12. *Shîvan va mûl*. 13. *Snađtyân*.

14-14. *A-vandishna kaîdanîh*; comp. Pers., *kaîdanî*, "stupidity." West reads *avandishna kadîh*, "unobtainable stature."

15. *Nasîl zûrîh*. West, "non-existent strength."

16. Lit., "a destiny which has received a blow;" or, according to West, "blighted destiny."

17. *Kabadîh*. 18-18. *Âîn î sarâtag sarâtag*; lit., "of different kinds." Comp. Av. *saredha*. As an alternative for *âîn* West suggests *haêna*, "squadrons."

19. Lit., "among." 20-20. *Zût zût rasishnîh î ntyây* (starvation). West, "the coming of the Zôti (reading: *zaôta*) to want."

21. Comp. Av. *shkap* or *chap*, "to break down." Comp. Pers. *shkâftan*.

22-22. *Vartag tâshishnîh*, Av. *tash*.

to the Irânian districts. (9) And the maintenance¹ of infidelity¹ to the Religion of God, the leanness² and affliction³ and slander of those of the good Religion, and the crying⁴ and wounding⁵ of the propagators of the Religion and (other) wickednesses, and the extirpation of most of the good works in the districts of Irân. (10) Much other misery which has been smitten⁶ during these two centuries (mentioned) in the Avestâ, some of which has passed away (with them)⁷, some of which (is) visible (now), and (some) of which is coming on as is evident (*paêtâk*).

(11) And this, too, (is) a statement regarding them, (which) the Revelation mentions thus: "That (is) the age which is highly mingled with iron⁸ [that is, (it is) of iron from any standpoint⁹ they view it], in which strongly¹⁰ begging¹¹ apostates will be born among them.¹² (12) Their strength (is) this that their approval¹³ is blind¹⁴ to both the doctrines¹⁴; their begging (is) this that always when they are able they do harm to others; when an old man appears at a meeting¹⁵ of youngsters,¹⁶ the latter¹⁷ are unfriendly¹⁸ to him on account of the evil age

1-1. *Â-zandîh dâshtagîh*; comp. Av. *zanda*, "a false interpreter or the Avesta," "an infidel."

2. Av. *nî-zairîna*, Pers. *nîzâr* "macerated."

3. Comp. Pers. *gardîh*, "misfortune."

4. *Khrûsagîh*; Av. *khrus*, "to cry."

5. *Khâstâgîh*; comp. Av. *khad*, "to pierce"; Pers. *khâstan* "to extirpate."

6. *Makhîtunt yegavimûnêt*. 7. That is, with those centuries.

8. Reading: *ayagênîn* (Av. *ayanghaêni*), generally read *âsinîn*.

9. *Kûstag*, lit., "side." 10. Comp. Skr. *sthurâ*, *sthûla*; Pers., *siturg*, "thick," "able-bodied". West, "sturdy."

11. *Khvâstâr*. 12. *Ash bâen*.

13. *Pasand*. 14-14 *Avînishna kolâ 2 âinag*, that is, they do not at all approve of the two doctrines. West, "their approval is unobservant of both the doctrines (*âinag*)."

15. Reading: *karku*, comp. Av. *karshu*, "a thick crowd," "a meeting;" or reading: *gurôg*, Pers. *gurôh*, "a crowd." West, *galag*, "a crowd."

16. Comp. Av. *varshni*. DM. *gû-dânân* "those who know how to make speeches." 17. Lit., "they." 18. *A-dûst*; Av. *zush*, "to love." That is they prove themselves hostile to him.

in which that man, who (is) a sage¹, is born [that is, they are unfriendly to the high-priests of a (Zoroastrian) religious institution,²].

(13) "They speak flatteringly³ [that is, they utter⁴ smooth words⁴], and they are wicked, and they use very eloquent⁵ language, so that they do render useless the teachings of *aêrpats* and *dastûrs*; and they dissever⁶ the temporal authority from the spiritual authority, and they attribute evil reputation to royalty and high-priesthood as (being) immoral, but (when these two are) united, (then) they bear⁷ a good name.⁸ (14) Anything, which they say, is always⁸ bad⁹; and that country which had a judge,¹⁰ they cast into a destructive¹¹ ordeal¹², (namely) into hell; know that they do inflict injury to all¹³ of them¹³ therein, until they attain to entire (*barâ*) wickedness through¹⁴ the (religious) reckonings they rely upon¹⁴, (both) he who is of the evil offspring disseminated¹⁵ by the apostate, (and) he who is the worst wolf, full of calamity¹⁶, full of depravity.¹⁷

1. *Frazânak*, Av. *fra* and *zan*, "to know."

2. Reading: *Aêrpatistâna dastôbaran*. Here *aêrpatistâna* is to be distinguished from *dâpîristâna*, "a scientific institution."

3. *Âzâta gûbîshna*; comp. *âzâtîh*, "praise," "freedom."

4-4. Comp. Pers. *charb zabânî*.

5. *Pârdagînistâr*. Reading: *pârtagînistâr*, Av. *pouru* and *taka* "flowing"; it means "fully-flowing" or "very eloquent." Also comp. Pers. *pardak*, "an enigma," hence "enigmatical."

6. *Sigând* "they cut." Huzvâresh rt. *sig*, "to cut."

7. *Hâ-nâm*. West's rendering: "they bring together (*avô ham*) those (who are) singular."

8. Comp. Old Pers., *hakaramchiy*. 9. *Agîh*, "evil"; West, "mischief."

10. *Dâtôbar*. 11. *Ganâg* for *ganwâg*, "smiting," "painful." Av. *angra*, rt. *angh*, "to torment." 12. *Var*; Av. *varangha*, "an ordeal."

13-13. Reading: *ham-ashân*. West, *amtyân*, "without intermission."

14-14. *Pavan aûshmûrîshna madam yegavîmûnd*, lit., "through the (religious) reckonings (or recitations) which they rely upon." That is, by acting according to the directions of their evil religion.

15. *Dâsh-vîft*; *vîstan*, "to emit seed", Av. rt. *vîp*.

16. *Voîghen*, transcribed in Avestic characters; lit., "calamity."

17. *Sarîtarîh*.

(15) "They strike here (below), the friend (smiting) him who (is) a friend; they defraud¹ him (the friend) of (the reward of) his own deeds [that is, always when they are able to do so, they would rob him of his wealth], and they make it over to him from whom they get² abundance² in return; (and) when not (so), they seek him who (would be) an associate³ in theft³, and get the latter (*zak i zakâê*) to defraud the poor man, so that they may seize upon his belongings (*khvâstak*); and they drive⁴ him⁵ away when he would make a complaint.

(16) I shall not again create for thee, not here (below, such) a friend for him who is a friend, nor⁶ a brother for him who is a brother, nor a son for him who is a father, nor even a father for him who is a son; advised by me and putting faith in me they (will) reside⁷ in desirable places [that is, they will stay wherever they should (stay)], and they will walk in the garment⁸ in which they should (walk); and as to their (path) they will be made to quit⁹ it for the path of faith, and they will give utterance to the propitious (*avzûn*) learning (derived) from a knowledge of me."

(17)¹⁰ "This, that is (*ae*) the propitious learning of those of ours, we recognise as existing on account of the ascendancy of the poor¹¹, and the downfall of the great—greater than the poor on account of education—so that he (the poor) is, therefore,

1. Reading: *zabûnênd*, (traditional reading) *zadûnênd*; Chaldaë *zab*, "to buy" "to rob." According to DM., *zivend*, Av. *dib*, "to deceive," Pers. *ziv*, "deceit," "fraud."

2-2. A denominative verb from *patishna*, "abundant food."

3-3. Reading: *nishîn-jan* or *nishîn-gan*, "an associate in smiting," comp. Pers. *nishîn*. West, *nishîn-gân*.

4. *Rivînênd*, Av. rt. *rich*, "to throw off," "to abandon." It can also be read *rijinênd*; comp. Old Pers., *rîzîdan*, "to be bruised," "to be broken into pieces," "to rot." 5. The poor man.

6. *Va la*, 7. *Mânishna yehvûnd*.

8. *Barhâmak*, comp. Pers. *bar ham kardan*, "to put on together," "to wear."

9. Comp. Pers. *gûsârdan*, "to abandon."

10. Sections 17 and 18 do not seem to be the words of Ahura-mazda. 11. *Kas*, "the low."

at the mercy¹ of the tyrant in every respect.¹ (18) One who is thinking of the spirits,² becomes a spirit; one who (is acting) like a tyrant, becomes a Kavîg;³ being demoniacally disposed, one becomes a demon; and being a Kavîg in disposition, one becomes⁴ a follower of thieves.⁴”

(19) When good disposition and wisdom turn away from the countries of Irân [that is, they pass away], then destruction⁵ and winter, too, produced by the demons who are *daêva*-worshippers, rush together over these Irânian countries from the neighbourhood of disasters (*vôighn*), so that there will be less of rain, and there will be an increase in the secretly-moving and deceitful pestilence, that is plague; thus those of perverted wisdom, too, who are wicked, and even the unholy infidels rush together as companions⁶. (20) Like unto the howling (of the demons) they clamour thus:—“Consume and destroy, O king!⁷ since (it is) for thee to consume, and (it is) for thee to destroy; destroy even the (sacred) fires⁸, and consume even as food those of whom *sraôshâ-vareza*⁹ has been always the protector, and those who lead through (their) guidance the poor man of righteous judgment.” (21) That is, they would make them entirely separate¹⁰ (from others), and smite them; they carry away their wisdom which (is their) wealth; (know) that (*havâ-at*) when they rob them of their wealth, their¹¹ wisdom is lost.¹¹

1-1. *Pavan kolâ mandavam-ê pavan pâe î ôlâ î sâstâr yehvûnêt*. Lit., “in every thing he will be (or stand) at the foot of the tyrant.”

2. *Maînûg mînûg*. 3. Originally, a royal title, degraded later on and applied to persons spiritually blind. 4. *Ol dûjân hakhtêt*.

5. *Levî-mandavamîh*, “annihilation.”

6. *Pavan ham-hakhagîh*, Av. *hakha*, “a friend.” Comp. Pers. *hamk-hwâh*, “a fellow-citizen.” 7. Meaning, the king of the demons.

8. That is, the consecrated fires established in sacred places of worship.

9. The priest of penance or obedience is so called. Or, “those of whom the practice of obedience (*sraôshâ-vareza*) to Ahuramazda has been the protector.”

10. *Hâ-shkâftan*; comp. Av. *skap* or *chap*; Pers. *shkaftan*, “to break down,” “to split.” 11-11. *Ashân khratû bârt yehvûnêt*, lit., “their wisdom is carried away.”

(22) "And in that age, O righteous¹ friend¹, descendant of the Spîtâmas! my desire is not for thy coming,² nor for (spreading) the belief of the departure of the soul (to the spiritual world), [that is, the conveying and conducting of a truthful³ speaker³ (like thee) are (then) not required]; (in that age) those who are mean-spirited⁴ infidels will destroy this Word of thine, (namely) the Avesta and the Zand, [that is, they shall render them powerless⁵]; those mean-spirited infidels will injure their own souls for the love of the wealth which they produced."⁶

(23) And about the ninth and tenth centuries this, too, it⁷ reveals namely⁷:—"While⁸ that age is in progress, O Zarathushtra of the Spîtâmas! this happens that many a heretic will preach⁹ on the righteousness of the *ratû*-ship and the *dastûr*-ship,⁸ and few on the wickedness (of demons); and (under that garb) they will dry up¹⁰ waters, and wither¹¹ trees, and annihilate¹² all prosperity the manifestation of which (is) through holiness."

(24) He, Zarathushtra, again enquired of him thus:—"So what do they give to them thereby¹³, O Ahuramazda! when they dry up waters, and wither trees, and annihilate all prosperity the manifestation of which (is) through holiness?"

(25) Thereupon Ahuramazda replied (to him) thus:—"So do

1-1. Comp. Pers. *dûst* & *vîzah*, "a sincere friend."

2. *Yâtûnishna*, "coming."

3-3. *Mitra-gû*, "a speaker of love and friendship."

4. *Kûdag*; comp. Pers. *kûtâh*, "mean." West, *kardag*, "perfect." There is a reference here to mean-spirited teachers of other religions, who distorted the true meaning of the Avesta. 5. *Nizâr*, "lean," "macerated."

6. *Kard*, lit., "which they made." 7-7. Lit., "(the Revelation) speaks thus:"

8-8. The Pahlavi passage should read thus: *Amat zak avibâma sâtûnêt, hanâ yehamtûnêt, Spîtâmân Zaratûshtra! aîgh kabad aharmôg ratîh va dastôbarîh yasharûbîh yemalelând*.....

9. *Yemalelând*. "will speak."

10. Comp. Pers. *nâsfâdan*, "to be lean," "to decay."

11. Av. *hushka*, "dry;" Pers. *khûsîdan*, "to dry up," "to shrivel," or " *khûshîdan*, "to wither". 12. Av *nas*, "to decay." 13. *Pavan zak*

they give them those (things), O Zarathushtra ! while (*amat*) they¹ declare something² greater² for (their) progeny and relations,⁸ such as (they would) for their own souls, so that they speak much⁴ in favour of a share (*nirmat*) for themselves, [that is, that for their own selves]. (26) Besides, they give (reward) to the Kîgs⁵ and the Karapans⁵, to the shepherd⁶ who (is) a husbandman, and to the swift-horsed man who (is) a warrior well-known⁷ (among them), in such a manner as⁸ we in this world distribute a share of meat to those who are greater than the former, so that they may bestow on us sovereignty (*sharîtâih*); [(that is) in such a manner as⁸ we here below give meat (as a present) to those whom we hold highly dear.]⁹ (27) The wealth of a wicked man even here (below), O Zarathushtra ! is in the midst of the house¹⁰, among uncivilized¹¹ people, a lofty ornament¹²; (know) that we¹³ hold strong opinions¹³, of which the acceptance¹⁴ is most expressed¹⁴, just like the judgment of a poor pious man regarding one who is worthily righteous, whose public piety is to respect¹⁵ duties and acts of merit.

1. They, that is, the heretic spiritual guides and high-priests, flatter them, and manage to obtain their fees from their congregation in this way. This is probably a reference to the degraded condition of the priesthood.

2-2. *Min zak mas*, lit., "greater than those."

3. *Nafshâ-ân* in the sense of *khvîshân*.

4. The priests talk much for obtaining their fees rather than for saving the souls of their people.

5-5. These are the spiritually blind and the deaf people.

6. *Anshûtâ-pâha*; Av. *pâsu, fshu*; Av. *fshuyant* "thrifty"; *fshû*, "to increase." 7. *Aêvâj-aê* for *aêvâjîk*. 8. *Chigân*. 9. The meaning of the whole paragraph is doubtful. The reply to the question is not quite fitting. The sense seems to be that presents are distributed to those whom the donors love or whose attention they wish to draw towards them. In the two centuries in question people will obtain gifts by flattering others. This act of unholiness will cause the drying up of water, the withering of trees, and the destruction of sacred fires.

10. Reading: *pavan mîyân mânishnîh*. If we read it: *pavan mîyân mînishnîh*, "in a moderate view."

11. *An-ârâstân*, lit., "unrefined"; comp. Pahl. *ârâstan*, Pers. *paêrâstan*, "to adorn," "to elevate"

12. *Bûland vaêrâyishnîh*. 13-13. *Dînâ t stavra vahhdânîm*.

14-14. *Î patîrîshna gûbîshnatar*. 15. *Franâmishna*; Av., *fra-nam*, "to bow down."

(28) "He asked of me again, thus:—'Will (there) be¹ so in that age, here (below) in this world, the best manifestation of the Ahuramazda-worshipping Religion [that is, will² any one profess truly the Ahuramazda-worshipping Religion³]?' "

(29) Thereupon Ahuramazda spoke thus:—"There will be, O Zarathushtra! such superior⁴ ones among those men, as have been here (below) eloquent theologians, and they will be also men of limited wealth⁴ in the material world; and the wicked and tyrannical men will call them, too, pestilence-creators and destruction-producers, (full) of harm and sorcery; excepting thee, O Zarathushtra! they will sanctify righteousness more largely, more powerfully, and more strenuously⁵. (30) Blind are those devils, who communicate with thee, and who are unaware of the tyrants; and observant are those devils who communicate with them⁶, and think intelligently⁶; unknowing are those apostates who being near cause opposition against them so that this they say, namely: 'What thou sayest is manifest to us, that is, it is not so as thou declarest it'; when⁷ they speak (further) thus: 'This business of thee, O man! is not mine [that is, it should not be done by me], nor thine [that is, you also should not do it], because this (is) no piety [that is, it is no act of merit].' (31) Since this one has been created for these words and thoughts of thine, of which thou, too, art aware—Aûshîdar, who is a picture of the Thinker of every thing whatsoever is here,—O Zarathushtra of the Spîtâmas! for by the (material) intermingling of his own soul it comes into notice whether he is a holy person, or he has not been so."

1. *Haît*. 2-2. Lit., "will there be the dwelling of the Ahuramazda-worshipping Religion in anyone." 3. *Madam*. 4. I have read *andagag khvâstag*, "little wealth."

5. Reading: *arvandâg-âômandîhâtar*; comp. Av. *aurvanta*, "a warrior."

6-6. Lit., "who think with knowledge of those who are in communication with them." 7. *Mân* is here used for *amat*.

(32) And this, too, it says, thus :—" As to those who will take¹ birth¹ in the ninth and tenth centuries, I tell thee, O Zarathushtra of the Spîtâmas ! that they will be mostly the *drûjas* of greed, (and) it will be in their² wombs that they will be moulded, they who will help the vicious through their greatness in leadership, or through their fame in being followers (*pasôpâêih*)."

(33) About them this, too, it says, thus :—" Those men are more worthy of destruction " ; ' so spoke about them Ahuramazda, namely ' :—" those (so-called) holy persons, who carry about dead bodies in this world³, in order⁴ to destroy every (creature)⁴ of mine (by its infection) ; they destroy fires and deeply flowing⁵ waters ; their bodies (are) also cesspools of water⁶, which (are) of a frightful⁷ aspect⁷, (and) they are more helpful to causers of distress, those who are the corpse-holding wicked men (*dravands*). (34) Regarding them I say to thee, O Zarathushtra of the Spîtâmas ! that in those ninth and tenth centuries (there) will be born⁸ those who (are) the progeny of the *drûjas*, and are the wound-makers⁹ of Aharman, even one of them is more fit to be killed¹⁰ than ten *daêva*-worshippers ; and they, too, cause destruction to those (creatures) of mine—those of my Religion—regarding whose destruction¹¹ they say thus : ' If it is necessary for them to live, (they shall live) in our

1-1. Lit., " come." 2. That is, in the wombs of the *drûjas*.

3. The crime of carrying dead matter, without proper ceremonies and formalities, was regarded by the ancient Persians as a very heinous one. According to the *Vendidad* a person convicted of this offence deserved the extreme penalty of the law.

4-4. Reading *pavan kolâ nâstan* (Av. *nas*) & li. West, *pavan kolâ dastâr*, " according to every high-priest."

5. *Gîrân tachishna*. 6. West, too, reads *mayâ-vakhdân*, Pers. *âb-gîr*, " cesspools of water." 7-7. *Chîharag-âbmand* & *sahmgân*.

8. *Yehamtând*, lit., " come," " arrive" (in this world).

9. *Râsha-gâr* " killers " ; lit., " wound-makers " ; comp. Av. *raêsha*, " wound " ; or Pers. *rôshgâr*, *rôsh*, " wicked " ; hence " wicked-doers." West, *reshgâr*, " wound-producer."

10. *Zanishnatar*. 11. *Zanishna-âbmandîh*, lit., " destructiveness."

own way'; but (*va*) they are wicked, and they reduce the power¹ of the great ones. (35) The worst² even (is) that they commit sin in the matter of precedence and subordination, who call thee one³ like Aharman³, O holy one of the Spîtâmas! they call them champions⁴, who kill those of thy Religion who are Ahura'nazda-worshippers. (36) O Zarathushtra! they celebrate⁵ even my *yazishna* and *niyâyishna* rituals without (naming) thee⁵; and O Zarathushtra! they think this thy worship as worst,⁶ and thy extollings as worst; they think also of these two blessings as worst, the Avesta and the Zand, which I announced to thee, I who am the most bountiful of spirits. (37) They encourage⁷ the worst kind of⁸ bloodshed⁹ as the best action for men, (namely) immoderate slaughter, who declare joy (to result) from that worst kind of deed; they also destroy¹⁰ (for themselves the bliss of) spiritual abodes; they annihilate¹¹ their own souls¹¹; they cause ruin to the bodily existences of this world; they consign their own souls to lamentation¹²; and (they destroy) the Religion, too, on which is based¹¹ the mode¹⁴ of leading¹⁵ (to the right path) the people of the good Religion, who are associated with the most evil people of the same period."

1. *Va pavan masth kâhênd*, "and they diminish those in authority."

2. *Vatarîh* for *vađtarîh*. Reading: *va tarîh*, "and their arrogance." The sin in the matter of precedence and subordination, as explained further on, is disrespect towards superiors and ill-treatment of inferiors.

3-3. *Ganrâk vârag*. To *vârag* comp. Pers. *vârêh*, "like," "resembling"; that is, one resembling the evil spirit Aharman. It can also be read *janâg halag*, "striking (and) destroying"; to *halag* comp. Pers. *halk*, "ruining," "leading to destruction." West reads *khalakê*, "a trifle." His rendering is: "the sin which is smiting thee, they call a trifle (*khalakê*)."
4. *Nivâg*; *nêv*, "a hero," "a champion." West reads *va janâg*, "and the smiter."

5-5. *Barâ min lak zak-ich ê li yazishna va niyâyishna âfrinênd*. The text in the original has been restored by me to suit the context. West reads "*barâ min lak zak-ich ê lagân vandishna âzârênd*, "they distress those (duties), too, which (are) to be acquired (by) thy people (*lagân*)."
6. Otherwise: "they condemn this thy worship."

7. *Srâyênd*; Av. *thrâ*, "to nourish." 8. *Sarî-tar*. 9. Av. *raêsha*. 10. *Marenchînênd*. 11-11. That is, they destroy the happiness of their souls in heaven, by submitting them to damnation in hell.

12. *Khrîsîshna*; Av. *khrûdh* or *khrus*, "to bewail." 13. *Madam mâ*, lit. "on which (is)." 14. *Âlnînak*. 15. *Râyînitân*.

(38) And this, too, it¹ says (namely):—"Zarathushtra asked Ahuramazda thus:—'So what (is) it (which) we should prescribe for those, who are not capable of military² exploits², that is, they have no weapons³ of war,³ they have no soldiers, and no supervising⁴ protector⁴; and their tormentors are many?' 39. Ahuramazda replied thus: 'Thou shouldst develop the strength of those men who are strong-minded⁵, in whom (there is) a characteristic⁶ of⁷ being without comprehension,⁷ who⁸ are capable of joining the army⁸, (and) whose⁹ tormentors are many.'⁹"

(40) And regarding the passing over of authority from the evil ones of that period this, too, it¹ declares, namely:—"Zarathushtra asked thus: 'Does that one, O Ahuramazda! who is a Kaê or a Karapan, who is the worst ruler in authority, mingle again with the good¹⁰?' (41) Ahuramazda replied: 'That one, too, O Zarathushtra!' (42) Zarathushtra enquired of him thus: 'Does that one, too, O Ahuramazda! who belongs to good sovereignty, mingle again with the good, such as the Kaêsara¹¹ and the Khâkân¹²?' (43) Ahuramazda replied to him thus: 'That one, too, O Zarathushtra.'

1. The Revelation. 2-2. Reading: *pavan dâra-snesh* (for *snesh-dârîh*), lit., "for wielding weapons"; comp., Av. *dâra*, Skr., *dhâra*, "the sharp edge of a weapon," and Av. *snatha*, "a smiting weapon." It might be read *pavan kêr î dâênîh*, lit., "for religious exploits," which meaning is not applicable to the context. West, *pavan drîgûsh*, "through being poor."

3-3. *Avzâr*. 4-4. *Madam pâmag*. 5. *Tôsht* (Av. *tevlshi*, "strength") *mînishna*; better reading *tôshîn mînishna* (from the same Av. word).

6. *Dakhshag*, Av. *dakhshata*, lit., "a characteristic mark." 7-7. *Pavan hâsh mûn lâ hait*, lit., "who are nothing in point of understanding."

8-8. *Pavan spâh tâbânîk havâ-and*. In the absence of intelligence you should do the best you can by developing their physical strength.

9-9. *Afashân kabad bîshîtâr*. 10. That is, "Does he ultimately improve and come in the class of good rulers?"

11. Refers to the Kaêsara or Cæsar of the Eastern Empire of Rome.

12. The monarch of the ancient Chinese Empire in the West. The idea in this paragraph is, whether an ordinarily good ruler in Persia will attain to a mighty name again as those of the great neighbouring Empires.

(44) About the same evil ones¹ this, too, it says, namely:—"They, when they are cognisant and (when) they understand, prefer *dirams*² (money) to (words of) holiness, that is, a reward³ appears to them to be better than good work and righteousness; they prefer darkness⁴ to light, and the worst world (of hell) to the best one (of heaven), and they promote difficulties. (45) 'About them, too, I say to thee that they are more to be destroyed than the leaping⁶ snake⁷, which (is) like the wolf and the lion; and they continuously advance⁸ in malice and harm until⁹ the time when⁹ that man comes, who (is) Chithrô-maêsana¹⁰ the holy, with (his) victorious club (*vazra*).' (46) He marches (forth) with three (times) fifty¹¹ men who (are his) disciples, who (are) strong, lofty, watchful of their duties¹² and religious opinions, who (are) of broad¹³ shoulders,¹³ of stout arms, very popular¹⁴, so that

1. Refer to §§ 37-39. 2. *Diramak*; comp. Pers. *diram*, name of a silver coin, hence "money." West, *galimag* "sayings." These men know the law, yet for evil designs they prefer money to right conduct.

3. *Pârag*; comp. Pers. *bâreh* or *pâreh*, "a bribe," "a bribe given to a judge," "a reward."

4. In Pahl. *tam* or *tûm* is used; comp. Av. *temangha*, "darkness."

5. *Avâgînênd*, "help forward." 6. *Shasp*; comp. Pers. *shasp*, "leaping."

7. *Gaz*; comp. Av. *azi*, Pers. *gazâ*, "a biting serpent."

8-8. *Hamâe min zak franâmênd*.

9-9. *Vad amat*. 10. Chithrô-maêsana is spelt in various ways. West suggests that the primary form is *Chîtrô-mêhan*, Av., *Chîthrô-maêthanem*, "of the racial home;" a title applied to a river in Kanga-daêza, and also to the *dastur* presiding over that province. It is supposed to be another name of Peshô-tanû, son of Vishtâspa. It is believed that he is immortal, and will appear again in the world on the Day of the Resurrection, and restore to Irân her old Religion.

11. Lit., "fifty triplets," that is 150. This number is indicated in the *Vahûmana Yasht*, chap. III, 27, 29, 42: *Va frâj sâtânêt Peshyô-tanû i bâmîk, levatâ 150 gabrâ i yasharûb mûn hâvishta i Peshyô-tanû havâ-and, pavan sihâ samûr jâmak pavan matnûg shapîr yakhsenând*. West translates "fifty triplets." 12. Lit., "work," "business."

13-13. *Frâkhâ sâpt*; Av., *supti*, Sans. *shuṣṭi*; comp. Pers. *suft*, "the shoulder"

14. *Kabad millîyâ*; Semitic, s. v., "popular," "democratic." West, *kabad milîh* "very hairy." The description of the hair is however given separately later on.

their stout¹ stature (is clothed) in black (garment made of fur);² wherefore (*aigh*) those demons and the vicious ones are afraid of them. (47) And that one smites Aharman together with the brood³ of which he is the father,⁴ the "demon of greed", whom, as is manifest, the *drûj* worships⁵ with a complete worship⁵; and those (of his disciples), who march forward on high service⁶ on horseback, smite the Turkish⁷ demon with dishevelled hair,⁷ the Arabs, and also Shedâspa⁸, the Christian Arûmân.⁹

(48) "And he instructs men chiefly in the instruction¹⁰ regarding (their) duties, the contented and the discontented; whoso does not agree in what he says, is not pleased by him¹¹; (but) contentedly lives¹² he, O Zarathushtra! whom he¹¹ brings round to (believe in) the Religion. (49) The same (person) he exalts¹³ with that mace (of the Religion), who (is) that¹⁴ very¹⁴ (person) who is rendered happy¹⁴ through (his) hands, (whose) happiness¹⁵ he is to maintain¹⁵ with his powerful arms, and with his youthful strength.¹⁶ (50) He attaches

1. *Stavra*; see Av. s. v.; West, "rough." 2. *Sihâkgînih* for *sihâk-gûnih*, lit. "in black colour."

3. *Dâmân*, "creatures." 4. *Ab*, "father," the usual form in Pahlavi is *abû*. West reads: 3 *azg*, "three branches," viz., the Turkish demons, the Arabs and the Shedâspes: Pers. *azg*, "a branch."

5-5. *Yazêt pavan agavîn yazishna*.

6. *Bûland pîshagîh*.

7-7. The Turks were so called. These are the original inhabitants of Tartary, who finally settled in Europe. The Ottoman Turks had not, of course, come into existence.

8. This name is written Shedâspîh in *Vahûmana Yasht*, chap. III., §§ 3, 5, 8, 21. It is supposed to be a corrupt pronunciation of the name of some Byzantine emperor or general who defeated the Persians. Theodosius is the name suggested.

9. The Byzantine Romans were known to the Irânians as *Kirâsiyâkig*.

10. *Âkhizishna*, Av. *hach*. "to guide"; originally from *â-hachtiân*, "to teach." 11. The teacher. 12. Lit., "walks contentedly."

13. *Masînêt*; comp., Av. *masu* Pers. *mah*; hence "to cause to be great"

14-14. *Hanâ-ham*.

15-15. *Khvârihêt khvâr dâstân*; comp. Av. *khâthra*, "repose."

16. Comp. Av. *tevishi*, "strength."

power and victory entirely (*barâ*) to the Religion of Ahuramazda, and on account of that power and victory all (the people) become reverent¹ to it; when those (personages will) come who are the (unborn) sons² of Zarathushtra, who are to produce the Renovation in the world, (to produce) the undying and immortal ones who will be hungerless and thirstless long, for ever and everlasting (time)³."

(51) And regarding the destiny⁴ of the ten centuries comprised in the one millennium of Zarathushtra, and the intelligence (of the coming) of Aûshîdar, son of Zarathushtra, this, too, it relates, namely:—"When that century, which (is) the first concerning the Ahuramazda-worshipping Religion, from the time that Zarathushtra proceeded to the conference onwards (*frâj*) passes, what is destined (*barîn*) for the first century? (52) Thereupon Ahuramazda replied: 'The sun stops⁵ (for sometime).' (53) What is subsequently destined for the second, and third, and fourth, and fifth, and sixth, and seventh, and eighth, and ninth, and tenth⁶ centuries? (54) Thereupon Ahuramazda replied: 'The sun stops (for some-time.)'

(55) "Then, when the (last) thirty years of the tenth century are unelapsed⁷ [that is, when thirty winters are unelapsed (*lakhvâr*)], a maiden who (is called) Shemîg-abû⁸ walks forward to the waters⁹, she⁸ (who is) the mother of him who

1. *Fra-nâmêt*, "bows to," "respects," Av. *fra-nam*.

2. These are Aûshîdar, Aûshîdar-mâh and Saôkshâns, who appear each at an interval of 1,000 years to renovate the world.

3. *Dêr hamâê vad avô vispa*. 4. Comp., Pers., *barin frahâng*, "the science of Divinity," also "name of a book ascribed to Tahmûras;" *barin dâira*, "the heavenly sphere," "the terrestrial globe." West, *ôvrinag* "separation." 5. Otherwise, "The sun conceals itself." Comp. the uses of the Persian word *nihumbîdan*, "to stop," "to cover" to conceal;" (see Steingass).

6. What occurs in the tenth is given below separately.

7. *A-rânag* for *a-rândag*, "unelapsed," lit. "not passed."

8. *Shemîg-abû* is the Pahlavi rendering of the Av. name *Srâtat-fedhrî*, i.e., "having a renowned father," (*Zvârish*). 9. To the Lake Kânsu

(is called) the illustrious Aûshîdar¹, and her origin is from Vôhû-raôcha², the son of Franya, who is related to the family of Isatvâstra³, who (is) the son of Zarathushtra, (and who is) born from Aurvij.⁴ (56) Then she sits in that water, and drinks it; and she highly conceives⁵ in her body⁵ those superior (*madam*) germs, which were the third of the last germs for Hvôvi, those which the holy Zarathushtra dropped; and those (germs) produce in her that son whose name is *Vakhshînitâr i Yasharâêh*,⁶ 'The Increaser of Righteousness.' (57) Though she is fifteen years of age⁷, the maiden has⁸ not before that united sexually with men,⁸ nor even afterwards when she becomes pregnant, until the time when she gives birth.

(58) "When that man attains the age of thirty, the sun stands⁹ still⁹ in the zenith of the sky for the lapse of ten days and ten nights, and it comes back again to that spot where it was¹⁰ created first at (the time of) the original¹⁰ (*frâj*) creation, so

1. In the *Fravardîn Yasht*, § 129, he is called *Ukhshyat-creta*, "The Raiser up of the Bones (of the dead)," "The Revivor." The name of the maiden who gives birth to him is *Srûtat-fedhrî*. In the *Saddar Bûdahishna*, she is called *Bad*. It is stated that, bathing in the Lake Kâsava, she will become pregnant from the seed of Zarathushtra, which is preserved there, and will bring forth a son. 2. One of the three sons of Frânya remembered in the *Fravardîn Yasht*, § 97. He appears to belong to the family of Isatvâstra. See foot-notes, pp. 86-87.

3. Isatvâstra was the eldest of the three sons of Zarathushtra, born to him in his life-time. He was the chief of the priests, and became the *Magûpatân-magûpat* of his age. He died when the Religion was a hundred years old. The two other sons, Aûrvatatnara and Khûrshîd-chihar were agriculturist and warrior respectively.

4. She is apparently one of the three wives of Zarathushtra. The names of Zarathushtra's wives are not found in the Avesta, except that of Hvôvi, the daughter of Ferashaôshtra, whose name occurs in the *Fravardîn Yasht*, § 139. 5-5. *Frâjêt*; comp. *frûkhtan* or *afrûkhtan*, "to kindle."

6. *Vakhshînitâr i Yasharâêh*, an imperfect transcript of the Avesta name *Ukhshyat-creta*.

7. This was considered to be the age of puberty. At the age of fifteen a person was supposed to have entered full manhood in ancient Irân.

8-8. *Levatâ gabrâân barâ vîfyftan*. 9-9. *Barâ yegavîmânêt*. 10. *Fratûm frâj brêhîst*.

that it occupies one quarter out of four quarters¹, and sheds² (its) burning light³ over all the *kaēshvars*, which (are) seven. (59) So, too, of themselves, O Zarathushtra! from such circumstances⁴ (so, too) the manifestation of them is, so that they (the people) should know that (it is) the millennium which is destined⁵ (for those) who have been heard⁶ of by listening⁷ to this superior (*madam*) Religion⁸; so, too, they (are) for whom people do not know⁹ then that it is a thing⁷ that is extraordinary.⁷

(60) “Then, when that man becomes thirty years of age, he confers with the Ameshaspentas (archangels), who (are) good rulers, who (are) sincerely liberal⁸; on the next day⁹, that which is a bright day, it is manifest as though the embodied world (*ahū*) is unembarrassed¹⁰, and without the Kaē and the Karapan [that is, it is neither dumb nor deaf as to things pertaining to God], and without distress¹¹ [that is, it has not made itself separate from the things pertaining to God]; and it¹² is rendered full of life¹³ [that is to say, it has become raining], and water¹³ again appears¹⁴ at different places in Airyana-vaēja, where the good Dāitya¹⁵ (is).”

(61) These are the characteristics of the two great centuries, the ninth and the tenth; the accuracy of the foretellings regarding what is to come to pass (is ascertained from) what (*denā*) (has already) happened; and the accuracy (of the prophecies) regarding those events of those two great (centuries) which have already arrived, (and) which are described above, are being witnessed¹⁶ (by us).

1. Lit., “one finger-breadth out of four fingers-breadth.” 2-2. *Tāpēt*. 3. *Min aētūn*. 4. *Barīn*. 5-5. *Pavan vashammūnishna vashammūnt*. 6. When these signs are not observable, people must know that the proper time for the coming of the Renovator has not arrived. 7-7. *Mandavam-i i jūtar haft*. 8. *Hū-dahgān*; Av., *hū-dāo*; comp. old Pers. *hūdah*.

9. *Frādāg*; that is, on his 31st birthday; the morrow of the Day of Judgment. 10. *A-mūst*. 11. *A-nas'honishna*. 12-12. *Pūr khayā dātīg yegavīmūnēt*. West, *pūr khayā dātīg*, “produced full of life.”

13. *Mayā*. 14. *Yegavīmūnēt*. 15. The name of a river in Airān-vaēj, the *Vanghū* *Daitya*, (the “good-created,”) of the Avesta. 16. *Gaōkās*.

CHAPTER VIII.

About the miracles which (happened) after the end of the millennium of Zarathushtra and the advent of Aûshîdar, until the end of the millennium of Aûshîdar, from the knowledge of the same period¹.

(1) The miracles of Aûshîdar at (his) birth in bodily form, of (his) gloriousness and words and deeds², (of) the position³ of the sun in the middle of the sky for ten days, the annihilation of the fiends of the four terrible⁴ races, the production of 3 cloudless⁵ springs for the trees, the enfeebling⁶ of the fondness of excess and blemish⁷, the much strengthening of the bonds of union⁸, the enjoyment⁹ of the good friendship of foreign countries, the great progress¹⁰ of the philosophy (*dânâkîh*) of the Religion, and the extolling of the greatness¹¹ of the resources¹¹ of the Mazdayasnian Religion, the several kinds of criminal scourges¹² for the smiting (of wickedness) by Aûshîdar.

1. *Min âkâsîh î ham zimânak.*

2. West: "as to birth, glory of person, sayings and deeds."

3. West: "standing."

4. Comp. Pers. *zandah*, "terrible," "wicked." West's reading is *zang*, from Av. *zangra*, "the foot"; DM. 4-*zanga*, "four-legged."

5. Reading: *an-avar-girîh*, Av. *awra* and *gar*; comp. Pers. *ba abra girifta*, "cloudy." Hence the whole expression signifies "cloudless."

6. *Nizârîgîhastan*, comp. Av. *zar*, "to be old"; Pers. *nizâr*, "lean," "macerated."

7. *Freht-bût va atbt-bût*, comp. Av. *buiti*, "an idol"; lit, "the idol of excess, and the idol of vice." West, "superfluity and destitution."

8. *Patmân*, Pers. *paêmân*.

9. *Râmîhastan*, "indulgence"; perhaps "the indulgence to the good-friendship of non-Arian countries."

10. *Mêh-vakhshishnîh*, lit., "the great growth (of learning)."

11-11. *Mazînihâ î chârân*; comp., Av. *mazena* (*maz*) "exalted," "greatness," and Pers. *châr*, as in *lâ-châr*.

12. *Mâr-jan*, comp. Av. *ashtrâm-mairîm*, "an instrument for punishing criminals." Crime and wickedness were smitten away from the world by Aûshîdar by means of his religious instruments.

(2-3) In the fifth century of the very millennium (there was) the appearance of the wizard Mahrkûsha¹ for four years², in those years which are famous³ in all the *kaêshvars* that are

1. Pahl. *Markûsa*, Av. *Mahrkûsha* (see Westergaard's Fragment VIII., 2). Pahl. *Markûs* is mentioned in the Pahlavi Version of the *Vendidad*, Fragard II, §§ 22, *seq.*; *Dînâ-i-Mainûg-i-Khratû*, chap. XXVII., §§ 24-33; and *Dâdistâna-i-Dînik*, chap. XXXVII., §§ 94-96; and off and on in the *Dînkard*. The reference to him in the Larger *Bândahishna* runs as follows:—

Amat hazârak i Aûshîtar roêshâ yehvûnêt, Markûs stj-chîhart min taôkhmak i Tûr-i-Brâtrûk-raêsha, i khunîh i Zarâtûshstra yehvûnt, ôl paêtâgîh yehamtûnêt, pavan yâtûk daênîh va parîg-kâmakîh sahmgân matrâ, i Markûsân karîtûnd, vabîdûnêt; 3 shnat pavan zimistâna zak i sarta, va pavan hamîn zak i garma, levatâ amar varf va takarg dahishnîh avisântîr; ângûn hamâk martûmân achârak âtâsh avisâend; va âkhar lakhvâr ârâyishnîh i martûm va gaôspend min Vara-i-Yima-kart yehvûnêt; dend kâr râê pavan nihûftakîh kart yegavîmûnêt;—“When the millennium of Aûshîdâr comes to an end, the plague-faced (fatal) Markûs of the family of Tûr-i-Brâtrûk-raêsha, who was the murderer of Zarathushtra, will come into appearance; through the religion of the sorcerers, and through idolatry, he will cause terrible raining, which they call Markûsân; for 3 years he will be the destroyer through cold winters and hot summers, accompanied with the production of continuous fall of snow and frozen rain; thus all men will perish helplessly by fiery heat, and at last the reconstitution of mankind and cattle will be by the *Vara-i-Yima-kart*; for this purpose it was constructed in a concealed (subterranean) place.”

Markûsân in Pahlavi is also taken as a denominative adjective derived from the Chaldæ *malkôsh*, meaning “autumnal rain,” and an attempt has been made to reconcile the Irânian legend of the world destroyed by winter with the Semitic legend of the Deluge. Against this theory two objections have been raised by M. Halévy: “(1) That *malkôsh* is purely a Hebrew word, and not Aramaic; and (2) that the rains called *malkôsh* are beneficent rains falling in the arrear of the season; the ritual in which it is mentioned thanks God who causes the rains to descend. It has nothing to do directly or indirectly with the Deluge.” The most important objection is that in the Irânian legend *Mahrkûsha* is the name of a man or a wizard, who sends down hail and snow in the dire winters.

2. DM. states seven years, which does not seem to be correct from the context of this section. Other authorities mention only three years.
3. *Baên shnat zak i srûb*. *Srûb* means “famous,” Av. *sru*, “to hear.” The years in which Mahrkûsha exercised his evil power on the earth.

seven, the coming and approach of the winter of Mahrkûsha, the annihilation¹ of most of mankind and cattle within three winters and in the fourth, through the severity² of those winters of the sorcerer³ Mahrkûsha, and through the blessings of the good spirits⁴ the dying away of the male⁵ progeny⁶ of Mahrkûsha during the fourth winter. (4) The unclosing⁷ of the Vara-î-Yima-kart⁸, the coming out of mankind and cattle (animals) from it,⁹ and (consequently) the complete¹⁰ renovation¹¹ of mankind and cattle most excellently¹² occurring from them.¹³

1. *Avîsâtishna*. 2. *Shkafîh*.

3. Here *yâtûgîh* is used for *yâtûg-î*. According to DM., "of (resulting from) the sorcery of Mahrkûsha."

4. This is the literal meaning of the expression *dahmân âfrîn*. "*Dâhmân Âfrîn*" is also the title of a benedictive prayer, otherwise known as the "*Âfrîn î Amesûspendân*."

5. Also written *garshna*, which is generally the Pahlavi rendering of the Av. *varshni*, "a male animal," rt. *varesh*.

6. Reading: *zâgân*, comp. Pers. *zâg û zîg*, "children;" according to DM. it can be read *zâishna*, "birth;" Pahl. *zâdan*; Av. *jan*, "to beget."

7. *A-khûmbishna*, from Pahl. *khûmbishna*, "concealing or hiding into a jar (Av. *khumba*)."

8. Read the description of this Vara given in detail in the Av. *Vendîdâd*, Fragard II., §§ 25-42. Ahuramazda commands Yima to make a Vara, thus:—"Âat tem Varem kerenava, charetu-drâjô kem-chit paiti chathrushanâm, hathra taôkhma upa-bara pasvâmcha staôranâmcha, mashyânâmcha, sînâmcha, vayâmcha, âthrâmcha sukhram sabchen-tâm. Âat tem Varem kerenava charetu-drâjô kem-chit paiti chathrushanâm, narâm aiwi-khshôithne; charetu-drâjô kem-chit paiti chathrushanâm, gavâm gâvayanâm" Yima is forewarned by Ahuramazda of a dire universal calamity happening in the future, which will clear off imperfect humanity from this world. He is, therefore, commanded to build a Vara as a refuge for the choice specimens of the good creation, viz., man, animal, tree, etc., which are to replace those that will be destroyed by severe winters.

9. Meaning, the Vara. 10. *Pûri* for *pûrîg*.

11. *Râbîshnîh*, "spread," "increase," "progress."

12. *Avîrtar*. 13-13. *Min ôlâ-shân yehwântan*.

(5-6). After those winters (there was) much and great increase¹ as to² the milk of cattle, and considerable³ nourishment of man³ from milk, and no⁴ illness⁵ in the bodies of cattle; fullness and spaciousness⁶ of the world, and the glory⁷ of united⁸ humanity, and the sublime (*rabâ*) increase of liberality, and the decrease (*nizârîh*) of poverty among mankind; just as the Revelation declares, namely:—"So also, that (man), O Zarathushtra, though (*amat*) he be more unfortunate⁹ than he who (is) the acceptor¹⁰ (of his gifts, is) like the donor who, in the material world, (is) so forward in liberality by (*barâ*) his gifts; that¹¹ (man) is remembered¹¹."

(7) And this, too, it declares, namely:—"When that winter will end¹², of which it is said that it (will be) full of heavy frost¹³, and fatal¹⁴, then beasts¹⁵, dark-coloured, and walkers¹⁶ far and wide¹⁶ will proceed towards the Mazdayasnians, and so they¹⁷ will contemplate that 'Hereafter the Mazdayasnians will no more hate us than they would

1. *Kabad va rabâ avzân*. That is, increase in quantity and quality. West, "abundant and great increase."

2. *Madam zak î*. 3. *Vêsh srâyishnêh î mardûm*. Comp. Av. *thrâ*, Skr. *trâ*, "to thrive," "to nourish." 4. *Kam*, "little," "less."

5. *Khûjîmagîh*; comp. Pers. *khûchîdan*, "to grieve."

6. *Frâkhûîh*, comp. Pers. *farâkh*, "spacious," "plentiful."

7. *Khanîîh*; Av. *khan*, "to shine."

8. *Ham-bâjîtag*, comp. Pers. *ham-bâj*, "an associate;" lit. "an association (of mankind)."

9. *Dûsh-vakhtar*, for *dûsh-vakht-tar*, Pers. *bad-bakht-tar*.

10. *Patîraftârtar*.

11-11. *Zak pavan mênishna katrûnêt*, lit. "that one remains in the mind or thought." According to DM., *zak pavan mânishna katrûnêt*, "that one remains in the dwelling."

12. *Sachêt*; Av. *sach*, "to go," "to pass away."

13. *Vas-takarg*, "much frost," "full of snow-flakes", comp. the Pahl. text of the *Vendîdâd*, Fragarð II., §§ 22 seq. *Madam ôl ahû î astâbmand zak î sarîtar zimistâna yehamtûnêt, mûn min zak stahmagîh zyash vas-takarg mrûtag zimistâna*. It is the rendering of the Avesta: *avi ahûm astvantem aghem zemô janghentû, yahmat hacha stakhrô mrûrô zyâô*.

14. *Marenechîntâr*, "destroyer," Av. *mrûrô*.

15. Better *dadân*, "beasts," namely, cattle; comp. Pers. *dad*.

16-16. *Frâkhû-raftâr*. 17. The wild beasts.

their own offspring¹; like a son the Mazdayasnians will here below bring up² the cattle which are good-yielding³, with love devoid of hatred⁴.

(8) "Then Ashavahishta will loudly summon⁵ and address⁵ the Mazdayasnians from the highest⁶ quarters⁶, thus:— 'You are Mazdayasnians (worshippers of Ahuramazda)⁷; none (of you) shall be such a slaughterer of cattle as you have been slaughterers before. (9) You should admonish good offerings to the *yazatas*⁸, you should admonish glory⁹ for (one's) person⁹; you being Ahuramazda-worshippers¹⁰, are you slaughtering cattle? (and) are you slaughtering those¹¹ of them by whom benefit is rendered unto you¹¹? who¹² will speak unto you thus [that is, on account of your help, (who) will speak to you thus]:—'You are Mazdayasnians, you will eat me for the comfort⁹ (of your body), until toads¹³ and bloody-lizards¹³ will eat¹⁴ me¹⁵.' (10) And you (as Mazdayasnians) admonish good offerings, admonish comfort (of the body), (and) the Mazda-

1. *Zāk*, comp. Pers. *zāk*. 2. *Madam debrūd*.

3. *Hā-dāg*, "yielding in abundance objects of benefit" to the world, such as milk, etc. 4. *A-kīnīh zūshāram*, "love without any tinge of malice;" comp. Av. *kaēnā* and *zāōsha*.

5-5. *Madam barā karitūnēt va aētūn yemalelūnēt*. 6-6. *Avartar naēmag*, "highest heaven." Here the comp, adj. is used for the superlative.

7. West: "You are for the worship of Mazda."

8. Reading: *vah-dahishna pavan yēzata*. According to DM., *vakhshishna pavan yezata*, "progress towards the *yēzatas*." West: *vakhshishna pavan dāta*, "increase in gifts."

9-9. Comp. Av. *ahmāi tanvō vazdvare*, "renown or glory for his person;" Av. rt. *vangh*, Skr. *vas*, "to shine."

10. *Mazdayasna-īt* for *Mazdayasna havā-īt*. 11. *Zak min olāshān ol lakūm atiyārīnīt*. 12. Meaning, the cattle as a body.

13-13. *Gaz va khun-karbā* "scorpions and bloody-lizards;" compare Av. *vazaga*, and *kahrpu*; Pers., *gaz* and *karbā*.

14. Comp. Av. *gāgh*, Skr., *ghas*, "to eat," "to devour." After the fifth century of his millennium, Aūshīdar will begin to renovate the world, when the slaughtering of cattle by men will cease, and the cattle will die its natural death, and its dead body will be eaten and devoured not by men, but by reptiles on the earth.

15. That is, "until I die a natural death, when not men but reptiles will begin to eat me."

yasnians slaughter cattle, even (slaughter) those of them by whom benefit is rendered unto them; [that is, (saying) 'you are Mazdayasnians, you eat me for the comfort (of your body), until toads and bloody-lizards will eat me.' "

(11) Willingly¹ the Mazdayasnians slaughter cattle, and willingly the Mazdayasnians cause cattle to be butchered², and contented³ (are) the cattle when they⁴ butcher (them); and gladly¹ the Mazdayasnians eat cattle, and contented (are) the cattle when they eat them. (12) And then when good spirits stand⁵ (as judges), the slaughterers and whatever⁶ they slaughter, and the butchers and whatever they butcher, and the eaters and whatever they eat, are together judged⁷ (by them).

(13) And this, too, it declares, namely:—"When that century comes to an end⁸, which (is) the fifth as regards the Religion of the Mazdayasnians in the second millennium, of all those who will be then living⁹ upon the earth, both the wicked¹⁰ and the righteous, two-thirds¹¹ of the country of Irân will be righteous, and one-third will be wicked; and so also the Tûrânians, those who (are) round about Irân, (and) the non-Irânians round about Irân, will remain¹²; the great increase¹³, here¹⁴ in the dwellings of those (who will be) in the material world, will remain (the same) as now."

(14) And this, too, it¹ declares, namely:—"When that millennium comes to an end, which is the first as regards the

1. *Khûrsandîhâ*. 2. *Bûrînênd*, (a causal verb) Av. *bar*, "to bore," "to cut," Pers. *bûrîdan*.

3. *Khûrsand*. 4. The Mazdayasnians.

5. *Yehvînd*. 6. *Mûn-chesh*, "whatever object."

7. *Pâyîd*, comp. Pers. *pâyîdan*, "to watch," or *pây*, "rank," "grade." West: "are watched (by) them)."

8. *Barâ sachêt*. 9. Reading: *ahûig*; *ahûi* in DM., perhaps for *ahûi-astâbmand*.

10. Better: *dravandân-ich*.

11. Comp. Av. *dva-thrîshva*.

12. That is, they will remain as they are now.

13. *Mas-avzûnîgîh*. 14. In this world. 15. The Revelation.

Religion of the Mazdayasnians, what is destined¹ at the end of² the first century? (15) Thereupon Ahuramazda spoke thus:—‘The sun³ stops at the zenith (*madam*)⁴.’ (16) And what is destined at the end of the second and third and fourth, fifth, sixth, seventh and eighth, ninth and tenth centuries? (17) Thereupon Ahuramazda spoke thus:—‘The sun³ stops at the zenith.³’

(18) “At the time when (the last) thirty years⁴ of the tenth century remain unelapsed⁵, a maiden⁶ who (is called) Shapîr-abû, (*aîgh*) who (is) the mother of him who (is) the good Aûshîdar-mâh, proceeds on to the water⁷; her family descends⁸ from Vôhû-raôcha⁹, the son of Frânya, who¹⁰ is related to the family¹⁰ of Isatvâstra, who (is) the son of Zarathushtra,

1. Comp. my edition of *Dînâ-î-Maînûg-î-Khratû*, chap. XXVII, § 10:—*pavan barîh va zimânag va vachêr î barîn sâtînêt*. *Barîn* in Pahlavi means: “Providence,” “Destiny,” “The Supreme.”

2. *Âkhar*, lit., “after (the first century).”

3-3. *Madam nihûmbêt*; or “the sun conceals itself, or keeps itself out of view.” This is the traditional reading, but the philological reading is *ni-khûmbêt*, from Av. *khûmba*, “a jar.” Paul Horn reads the inf.: *nihembîtan* or *nâhûmbîtan*.

4. Lit., “thirty winters.” 5. *A-rânag*, for *a-rândag*, “unelapsed”, “remained;” comp. Pers. *rûz rândan*, “to pass ones days.” West: “are unelapsed.”

6. The maiden here mentioned is *Vanghu-fedhrî* of the Avesta, whose name is here rendered into Pahlavi by *Shapîr-abû* “having a good father.” The Avesta name literally means “of a good parentage;” wherein *fedhrî* is the feminine of *patar*, *pitar*, “a father.” *Vanghu-fedhrî* is the name of the mother of *Ukhshyat-nemangh* (Pahl. *Aûshîtar-mâh*), one of the three future prophets, who will be born in order to achieve the Renovation of the world (see *Fravardîn Yasht*, § 142). In Persian the maiden is called *Vêh-pad* or *Vêh-bad*.

7. That is, to the waters of the Lake Kânsava.

8. *Frâj-raôkhmak*, “pre-lineage.”

9. *Vôhû-raôchô î Frâhnyân*, who is mentioned in the *Fravardîn Yasht*, § 97, as *Vôhu-raôchah*, the son of *Frânya*. The latter had two more sons, namely: *Ashô-raôchah* and *Varesmô-raôchah*. *Yôishta* (*Gôishta Fryâna*) belonged to the same family. They seem to be some of the primitive teachers of the Religion. 10-10. Reading: *î baên dâtâg*.

(and who) is brought forth by (the Prophet's wife) Aûrvij¹. (19) Then in that water she sits and drinks it, (and) she conceives² highly in (her) body² those superior (*madam*) germs which (*aigh*) (were) the second³ of the last of his germs for Hvôvi³, those that the holy Zarathushtra dropped,⁴ and those (germs) will produce⁵ in⁵ (her) that son whose name is *Vakhshînitâr-i-Niyâyishna*⁶ [that is, offerings⁷ (unto God then) increase⁸]. (20) Though Fifteen years of age, the damsel (*zihânak*) has not before that time united⁹ sexually with the male species⁹; nor even after when she becomes pregnant¹⁰, until the time when that (maiden) gives birth.¹¹

1. Zarathushtra had three wives, namely, Urvij, Arnij, and Hvôvi, of which the first and the third were *pâdshâh-zan*, and the second *chakar-zan*. Isatvâstra was born of the first, namely Urvij (a *pâdshâh-zan*). According to the Pahlavi legend regarding the marvellous births of the three future prophets, found in the Pahlavi *Bûdahishma* (Larger Edition), chap. XXXII., § 8:—*Adîn 3 barâ* (sons) *Zaratûshtra, chîgûn Aûshîtar, Aûshîtar-mâh, va Saôkshâns min Hvôvi yehvûnt; chîgûn yemalelûnêt aigh*:—"Zaratûshtra 3 yâvar ôl nazdîgîh Hvôvi nîshâ hamâl vazlûnt, kolâ yâvar zak taôkhma ôl zimîg vazlûnt; Nairîyôsanga yêzata raôshnîh va zâr î zak taôkhma mekablûnt, va pavan nigâs dârishnîh ôl Anâhîta yezata avispârt; avigâma nafshâ ôl mâtar gûmîjênd; 99999 fravâhar î yasharûbân pavan pâmagîh gûmârt yegavî-mûnd. (See S. B. E., vol. V., p. 144, and compare the Dinkard, Book VIII, chap. XIV., §§ 13 seq.)

2-2. *Madam lâlâ parû-tanu mân yehvûnt*; comp. Av. *paru*, "full of," and *tanu*; *parû-tanu*, "pregnant." Or, *zak shûsra* (comp Av. *khshudra*) *madam lâlâ fravart*, "(she drinks) those superior germs pertaining to the superior fravâhar (of Zarathushtra)." According to West: *ôlâ zak shûsra madam lâlâ frûkht*, "she kindles in a high degree those germs." 3-3. *Datîgar avdûm ash ôl Hvôv bûn*; here *Hvôvi* is the name of Zarathushtra's *pâdshâh-zan* ("privileged wife"). West: *ash ôl avô bûn zak frâj shedkûnt*. "(he) was dropping forth originally." 4. Here *frâj shedkûnâ* is used for *frâj shedkûnt*.

5-5. *Baên yehabûnêt*. Here in all statements and predictions of the Revelation the historical present tense of verbs is used for the future tense, and sometimes a singular verb for a plural verb. 6. Which name means "The Developer of the Worship" of Ahuramazda. It is the Pahl. rendering of his Avesta name *Ukshshyat-nemangh*.

7. *Râtîh*; comp. the use of the Av. word *râiti*. The Pahl. word off and on means: "liberality," "charity." 8. Lit. "are caused to increase." 9-9. Reading: *levatâ gabrâân barâ vipyîtan*; comp. Av. rt. *vip*.

10. *Âpûstan*; comp. Av. *âpuhtra*; Pers. *âbastan*, "pregnant."

11. *Pîsh min zak vad amat zak lâlâ zerkhûnêt*. Otherwise, "until that (prophet Aûshîtar) is born."

(21) "When that man becomes thirty years old, the sun stands still¹ in the zenith of the sky for² the lapse of twenty days and nights, shedding its burning light over all the *kaēshvars* (regions), which are seven."

(22) So, too, is the manifestation of themselves³ [that is (people) should know that a millennium is destined (for⁴ each of them)] who are known⁵ through (our) listening to this superior Religion; so, too, they⁶ (are) for whom then (people) should know that (it is) a thing which is different.⁷

(23) "When⁸ that man becomes thirty years of age, he sits in conference with⁹ the Ameshaspentas (archangels), the good rulers who are sincerely¹⁰ liberal¹⁰; during the next day¹¹, that which is a bright day, it is manifest as though¹² the embodied world is unembarrassed¹³ and without (the presence of) the Kaïs and the Karapans¹⁴ [that is, (there is) none blind nor deaf¹⁵ to the things pertaining to God¹⁶], and without distress¹⁷ [that is, it¹⁸ has not made itself separate from the things pertaining to God]; and it is rendered full of life¹⁹ [that is, it has become raining²⁰], and (there is) water again in the different districts in Aīryana-vaēja, where the good Dāitya (is)."²⁰

1. *Barā yegavīmūnēt.*

2. *Pavan bālist ī zak asmān*, lit., in the highest part of the sky; comp. Av. *barezishta* and *asman*.

3. The appearance and birth of the three future prophets predicted by the Revelation. 4. *Hazangrōg-zima barīn*. 5. Lit., "which is heard of." 6. The future prophets.

7. Meaning that their birth is something different (supernatural), and it is a marvellous occurrence. West's rendering is entirely different.

8. "This, too, it (the Revelation) says, namely:—" is here understood. 9. *Ham-pūrsēt*. 10-10. *Hū-dākān*. 11. *Fradāk baēn yōm*.

12. *Barā paētāk amat*, for *paētāg barā amat*. 13. *A-mūst*, better read *a-marsta*; comp. Av. *mared*, "to crush;" or, Pers. *mūst*, "miserable."

14. That is, the opponents. 15. *Lā kūr va lā kar*; comp. Pers. *kūr* and *kar*; Av. *ku*, *kevitā*, and *karenā*. 16. *Mandavam ī Yazadān*.

17. *A-nas'hōnishma*. 18. The material world or the embodied existence.

19. *Va pār khayā dāt yegavīmūnēt*, lit., "and lives are produced plentifully."

20-20. West differs: "that it has become extending, and is again great in various places in Aīrānvej where the good Dāitya is." 21. Vide vol. XIII, note 2, p. 58.

CHAPTER IX.

About the miracles which (happened) after the end of the millennium of Aûshîdar and after the advent of Aûshîdar-mâh, until the end of the millennium of Aûshîdar-mâh and the arrival of Saõkshâns, from the knowledge of the same period.

(1) The miracles of Aûshîdar-mâh at (his) birth¹ in bodily form, (his) glory and words and deeds, the position of the sun in the middle of the sky for a duration of twenty days¹, and the approach² of the milk³ of cattle to the highest⁴ increase⁴, just as that (passage)⁵ says that only one young⁶ cow is milked for a thousand men [that is, it brings as much milk as (suffices for) a thousand men]; and as to leanness of hunger and thirst, so it says that from one beverage⁷ only one is satiated⁸ for three nights; (and) whoso eats meat⁹ of the size of a breast⁹, has too much for him for three days and nights. (2) The lessening¹⁰ of the weakness of old-age¹⁰, and the longevity or increase¹¹ of life, the growth of nobleness (*airih*) and peace, and the excellence¹² of charity and joy in this world. (3) Just as this (passage) of the Revelation says, namely: "When the first ten years¹³ in that final millennium elapse¹⁴, then the Ahuramazda-worshippers are induced to

1-1. See footnotes to chap. VIII, page 2-2. *Yehamtûnîtan*, for *yehamtûnishna*.

3. Comp. Av. *paëman*, *payangh*; Pers. *pîm*, "milk."

4-4. *Ôl avarâtûm avrûn*. 5. Of the Revelation.

6. *Az*, comp. Av. *azi* (see *Vend.*, IX., 37:—*azyâo*), rt. *az*, "to graze;" according to the Pahl. comm., it means "a cow three years old."

7. Reading: *payân*, from Av. *pi*, "to drink," "to nourish"; or *pishna*, "a meal," Av. *pithwa*.

8. *Sîr yehvûnêt*. 9. *Sînak masâê-t*; Pers. *sînah*, "the breast."

10-10. Reading: *kamîgîh zermânîh*, lit., "the lessening of old age."

11. *Vêshîh*. 12. Comp. Av. *vahishta*, "best."

13. Lit., "winters," 14. *Barâ sachêt*, Av. *sach*, "to pass on."

mutually ask one another¹, thus : ' Are we longer-preserving² ourselves (now) than was the case before³, owing to the cattle that are well-yielding, so that we require little food and less (*kam*) clothing? Have we more fully⁴ attained to love (now) than was the case with us before, owing to those cattle? Are we more liberal, owing to old age, in the hair⁵ of which the growth (is now more) than it had been the case before⁵? Are the thoughts and words and deeds of the women and children of ours more refined than they were before? (4) And was there such a thing, too, that one who was prepared⁶ for pure actions⁶, has become retrograded⁷ in the education of (his) child, and (his) punishment is arranged (therefor)? Does one (now) regard a Karapan like a *drúj*⁸, (and) does one kill him for his worst thinking, (him who is) without piety, (or) without any love for piety? (5) Near (*nazda*) here in this world does pestilence disappear⁹, just as it was heard¹⁰ through listening¹⁰ from the ancient Ahuramazda-worshippers, the truthful¹¹ proclaimers¹¹? (6) And now when we in a majority¹² are also so great supporters¹³ of this doctrine¹³, do we sanctify piety¹⁴ most steadily¹⁵ and

1. *Avô ham-pârsînênd*, lit., "they will be made to ask one another."

2. Reading: *dêr-varespatar* for *dêr-varespattar*, comp. Av. *dareghô-vârethman*, in which *vârethman* means, "a shield," or "shelter," rt. *var*, "to protect;" hence "affording protection for a long time," and Pahl. *vârespāt*, means "the master of protection." The literal rendering is: "Are we better masters of protection of life for a long period than we have used to be before now." West's reading: *sar-varsichtar*, "more hairy-headed." 3. *Chīgân pîsh yehvînt*. 4. *Bûndaktar*, "more completely."

5. Lit. "in the hair which has grown up more (now) than (in the hair which) had grown up before? For *farahîhâtar*, lit., "full of thoughtfulness and grandeur." 6-6. *Avîz-kâr* (for *avîzak-kâr*) *ârdîhêd*.

7. Comp. Av. *uruzda*, "impurity."

8. *Drúj âtînîg*; otherwise "of the *drúj*-class."

9-9. *A-sîjagîh yehamîûnêd*, lit. "non-pestilence arrives."

10-10. *Pavan vashammûnishna vashammûnt*. 11-11. *Râst frâj-gûftârân*.

12. *Marak*, "in numbers," Av. *mere*, "to count," Pers. *mar*.

13-13. *Mas-dâstâr î dâdistâna*, "those who exerted most to maintain the Religion." 14. *Yasharâêth yasharâyînam*.

15. Reading: *arûshak-âmandîhâtar*, comp., Huzvâresh *arûj* or *arûsh*, "firm," "steady." West's reading: *kharûshak-âmandîhâtar*, "more vociferously."

most ardently¹ [that is, do we perform acts of religion and merit] ? ”

(7) This, too, it² declares, namely:—“ No one (*mâ lâ*) will pass away (from this world) in that last millennium, except those³ whom they will kill by hanging on the scaffold⁴, and except those⁵ who will die on account of old age⁵. (8) When fifty-three years of that millennium of his are unelapsed, sweetness and fat in milk and vegetables are so complete⁶ that men on account of their having no necessity of meat⁷, shall abandon⁸ the eating of meat ; and milk and vegetables shall become their food. (9) When three years have remained they shall abandon also the milk diet, and their food and drink shall be water and vegetables.

(10) “And during that millennium of his (there) shall be the release⁹ of Dahâk from (his) imprisonment⁹, the rising¹⁰ of Kereshâspa for the killing of Dahâk, the arrival of Kaê-Haôsrûi and his associates for helping Saôkshâns in the achievement¹¹ of the Renovation (of the universe)¹¹, and the improvement¹² of most of mankind with the nature and laws prescribed¹³ in the Gâthâs¹³, and several other miracles and wonders of which the happening in that millennium of his is revealed¹⁴.”

1. *Tvakhshâkshâtar*, comp. Av. *thwakhsh*, “to exert.”

2. The Revelation. 3. *Zakâê min zak*.

4. *Dâr-snesh* ; comp. Av. *dâuru* and *snaitish*. It may mean “by the spearing weapons,” or “by piercing with spears” (comp. Av. *dâuru*, “a spear,”)

5-5. *Mûn min zermânîh barâ vadîrênd*. 6. *Spûrîgîhêt*.

7. *Basaryâ*, “flesh,” “meat-food.” 8. *Shedgânând*.

9-9. *Rânak bandîh î Dahâk* ; comp. Pers., *rân*, “driving,” “expelling.” Refer to the *Zand î Vahûman Yasht*, chap. III., §§ 55-61 ; *Bândahishna*, chap. XXIX., §§ 7-9 ; and *Dâdistâna-î Dînîg*, question XXXVI, 97, wherein details are mentioned relating to Dahâk, Kereshâspa and others.

10. Comp. Old Pers. *udapatatâ* ; Av. *uz* and *pat*.

11-11. *Pavan Frasha-keretîh kertârîh* ; Av. *Frashô-kereti*, “resuscitation.”

12. *Nîvârishna*, “embellishment ;” Av. *ni-var*, “to decorate.”

13-13. *Gâsânîk*, “pertaining to or contained in the Gâthâs.”

14. *Paêtâk*.

(11) And this, too, it declares, namely: "When that millennium, which is the second as regards¹ the Mazdayasnian Religion¹, comes² to an end², what is destined at the end of the² first century? (12) Thereupon Ahuramazda spoke thus: 'The sun conceals itself?' (13) And what is destined at the end of the second, and the third and the fourth and the fifth, the sixth and the seventh and the eighth, the ninth and the tenth century? (14) Thereupon Ahuramazda spoke thus: 'The sun conceals itself.'

(15) "And when thirty winters³ of its tenth century remains⁴, the maiden who is (named) Gûbâk-abû⁵, that one who is the mother of him who is Saôkshâns, the testifier⁶ (to the Revelation), that is, (he is) the demonstrator⁷ of the path by which to entirely remove⁸ the opposition of the Blemish-giver⁹, proceeds on to the waters, her family descent¹⁰ (is) from Vôhû-raôcha, the descendant of Frânya, who is connected with the family of Isatvâstra, who (is) the son of Zarathushtra, and who is brought forth by (the Prophet's wife) Aûrvîj. (16) 'That maiden, whose name is all-overpowering¹¹, is so all-overpowering, as she through a delivery¹² gives birth to him who overpowers all, (namely) the injury from the demons as well

1-1. *Pavan Daëna Mazdayasnân.*

2-2. *Barâ sachêt*, "entirely passes." 3. Years. 4. *A-rânag*, "unpassed," "unelapsd."

5. The Pahlavi rendering of the Av. proper name *Eredatfedhri*, "having a testifying father," (see West, p. 115, note 1).

6. *Gûbâk*. 7. *Nimûttâr*, "one who shows" how to do a thing, "an exhibiter." 8. *Barâ-bûrian*, "to carry away entirely or thoroughly."

9. *Aîb-dat* (the Evil Spirit) *paîttyâarak*.

10. *Afash frâj taôkhmak*, lit., "her former lineage." See the footnotes to chap. VIII., §§ 18-19.

11. *Havispa tarvîntîlâr*; comp. Av. *vîspa taurvairi*, "all-destroying." Comp. Av. *Fravardîn Yasht*, § 142: *Kanyâô Eredat-fedhryô asha nyâô fravashîm yazamaidê, yâ vîspa-taurvairicha nâma; avatha vîspa-taurvairi yatha hâ tem zîzanât, yô vîspa taurvayât daëvâatcha tbaêshâô mashyâatcha, paitishtâtêê jaê-karshtahê tbaêshanghê*. The last three Avesta words are not rendered in the Pahlavi version given above in this section.

12. *Pavan zerkhûnishna*, lit., "through begetting."

as¹ that from mankind.' (17) Then in that water she sits, when the maiden is fifteen years (of age), and it² gives into her³ him, whose name⁴ (is) the Victorious Benefitter, also (his) name (is) the Body-maker⁴; such⁵ a Benefitter as does good to all embodied lives, and such a Body-maker as seeks great⁶ comfort⁷ for embodied men, alike possessing body and possessing life⁸. (18) Not before that time⁹ had she coupled¹⁰ with men, nor afterwards when she becomes pregnant¹¹, nor before the time when she delivers.

(19) "When that man (Saōkshâns) becomes thirty years (of age), the sun stands still in the topmost part (zenith) of the sky for thirty days and nights long; and at that position it arrives again, namely, at that which is destined for it¹²."

1. *Zak-ich* *va zak-ich*, 2. The water. 3. *Zak baên-dahêt*, "introduces or injects in that (maiden) "

4-4. Comp. Av. *Fravardîn Yasht*, § 129: *Yô anghat Saōshyâns Verethraja nâma, Astvat-eretascha nâma. Avatha Saōshyâns yatha vispem ahûm astvantem sâvayât; avatha Astvat-eretô, yatha astvâô há ushtanavâô astvat-ithyêjanghem pâitishât* Also comp. *Vendîdâd*, XIX.

5. *Tanû-kertâr*, for Av. *Astvat-eretô*.

5. *Chîgûn ham*, 6. *Madam*.

7. *A-sijîh*, lit., "non-disturbance," "non-injury;" hence, "ease or happiness."

8. According to the Avesta mentioned above, he will stand against the destruction of all bodily creatures, and help forward their physical and spiritual welfare.

9. Before she sat in the water of the river Kânsu.

10-11. See the foot-notes to chap. VIII., §§ 20 *seq.*

12. Lit., "which is fixed through destiny."

CHAPTER X.

About the miracles which (occurred) after the end of the millennium of Aûshîdar-mâh and the arrival of the Beneficent Victor,¹ until the end of 57 years of Saôkshâns² and the gift of the Renovation³ in the world.

(1) About the miracles of Saokshâns as to (his) person, splendour, (and) glory, it⁴ says thus: "When the last rotation⁵ of those rotations of the age (years) of Aûshîdar-mâh occurs, that man Saôkshâns will be born⁶, whose food will be spiritual, whose body (will be) like the sun [that is, his person will be as shining as the sun];" this, too, that "he sees from all sides with six eyes⁷, (and) he closely perceives the remedy for the afflictions of the *drûj*."

(2) This, too,⁸ that "he will possess⁹ the Kayânian glory, which (is) victorious, and which the brave Fraêdûn¹⁰ bore when Azi-Dahâka¹¹ was killed by him; and Kaê-Haôsrûi¹² carried it when he killed the Tûra Frangrasyan¹³ (Afrâsyâb); and Frangrasyan bore it when he smote Dravê Zainîgâg¹⁴; (and)

1. *Sât-âdmand Pîrûjgar*. 2. The last of the 3 prophets who will accomplish the Resurrection and the Renovation of the world.

3. Av. *Frashô-kereti* mentioned in *Yasht* XIII., 58, *Yasna* LXII., 3.

4. The Revelation. 5. *Vartishnûh*. 6. That is, 28 years later than the date suggested in chap. IX., §§ 15-19.

7. That is, he sees things three times more fully than the ordinary human being can do. 8. This, too, the Revelation declares.

9. *Lêvatâ yehvânêt*, lit. "will be with."

10. See vol. XIII., Pahlavi Introduction, § 25. 11. See *ibid*, § 26.

12. See *ibid*, § 39. 13. See *ibid*, §§ 31, 39.

14. According to Darmesteter's version of the Larger *Bândahishna*, chap. XLI., "it is the name of an Arab chieftain who invaded Irân in early times and killed many with his evil eye, till the Irânians invited Afrâsyâb to destroy him" (see West, pp. 116-117).

Kaê-Vishtâspa¹ shall bear it when he sticks² entirely to righteousness, whereby he shall remove the *drûj* from this world of righteousness.³

(3) And this, too, that "During fifty-seven of his years (there) will be the annihilation of the devilishness⁴ of the two-footed race⁴ and others, and the suppression⁵ of sickness and old age, death and affliction⁶, and all other distresses of tyranny, heresy, and evil; (there) will be perpetual⁷ growth of fresh vegetation⁷, (and) joyfulness in all the creations; (there) will be seventeen years of vegetable eating, thirty years of liquid food, and ten years of spiritual food."

(4) "And all the grandeur and glory and power which have been in all those who (are) illustrious, glorious and powerful, will reach together in him who⁸ (will be) above them⁸, and in those who (will be) his; when many just and able⁹ ones will be well-helped forward¹⁰, and (rendered) splendid and powerful; and through their power and glory all the *drûjas* and (their) heroes¹¹ will be overpowered¹². (5) And all mankind will stand¹³ on one unanimous ground¹³ as to the Religion of Ahuramazda, owing to the will of the Creator, and the command to him¹⁴ (*Saôkshâns*), and the instrumentality¹⁵ of his companions."

1. See Pahlavi Intro., § 41. 2. *Hakhtêt*.

3. See *Zamyâd Yasht*, §§ 92—93.

4-4. *Dô-zangân taôkhamak drûjîh*.

5. *An-âvishna*, lit., "without lustre," or "lifelessness." Comp. Pers *âb*, "lustre" as of a diamond.

6. Av. rt. *tbish*, "to torment."

7-7. *Hamîshak aûrvara zarîn vakhshishna*.

8-8. *Î madam ân*. 9. Comp. Pers. *kaî*, "just," "innocent," "noble,"

10. *Hû-sachîhastan*, Av. *sach*, "to proceed onward."

11. *Gurâ-ash*, comp. Pers. *gûrâ*, "a hero."

12. *Vânîhêt*, Av. *van*, "to conquer."

13-13. *Madam aêvak hamîh yegavîmând*, where *aêvak-hamîh* means 'unity.'

14. *Ôl* here used as a substitute for *ôlâ*.

15. *Avzârîh*.

(6) At the end of (those) fifty-seven years, the *drûj* Aharman will be annihilated, (and) the Renovation of the Future-embodied-existence¹ will take place. (7) All the good creations will be endowed² with purity (and) complete happiness³. (8). Just as the Revelation declares, namely: "When that millennium comes to an end, which is the third of the Religion of the Ahuramazda-worshippers, then the Ahuramazda-worshipper, whose name is the Victorious, walks forth from (the river) Kânsû⁴ with a thousand companions and maidens⁵ of surpassing⁶ nature⁶, also virtuous attitude⁷, (and) of good character⁸; and he will smite the wicked men who are oppressive, and annihilate them."

(9) "Then those Ahuramazada-worshippers will smite, and (there will be) no smiters of them. (10) Then those Ahuramazda-worshippers will create a desire for⁹ the Renovation in the world, (they will be) ever-living, and ever-beneficent, and ever longing for the Lord¹⁰. (11) Then I, who am Ahuramazda, will produce the Renovation in the world according to (my) will, ever-living, and ever-beneficent, and ever-longing for the Lord."

1. *Frasha-kereta Tanû-t-pasîn yehvânêt.*

2. *Nivârihênd*, "will be adorned or embellished."

3. *Av. pôuru-shaëtta.*

4. Name of a sea, which is identified with the Hâmûn Sea in Seistân. See *Bûndahishna*, chap. XIII., 16; XX., 34; XXI., 6-7.

5. Reading: *bigar*, comp. Arabic *bigar* or *bâgarah*, "a maid."

6-6. Reading: *pa vand haêma* for *pavan vand-haêma*, lit., "with a conquering nature." Here *vand* for *vandig*.

7. Reading: *nôk-var-ich*; comp. Pers. *bar*, "bearing," "attitude."

8. *Hû-râs*, lit., "of a good path."

9. *Kâmah yehabûnd*. 10. Ahuramazda.

END OF BOOK VII.

દીનકર્દ કેતાબ,

તેની

અસલ પહલવી એબારત, ઈંગ્રિજ અક્ષરે તેનું વાંચણ,
ઈંગ્રિજ તથા ગુજરાતીમાં તેનો શરેહ સાથે
તરબુમો, અને તેમાં આવેલા મુશ્કેલ
પહલવી શબ્દોની ફરહંગ.

કર્તા:

દારાબ દસ્તુર પેશોતન સંજાણા, બી. એ.,

નામદાર સર જમશેદજી જરથોસ્તી મદરેસાના વડા શિક્ષાગુરુ.

વૉલ્યુમ ચઉદમું,

દીનકર્દના સાતમા પુસ્તકમાં આવેલું
પહલવી ઝરથોસ્ત-નામું, ભાગ ૨ જો.

નામદાર સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટ્રાન્સલેશન ફાઉન્ડેશન વસ્તી સાહેબોના
આસરા હેઠલ છપાવી પ્રગટ કર્યું છે.

લંડન:

ફ્રેન્ક પૉલ, ટ્રેન્સ, ટ્રાન્સ અને કુપની.

ચાલકજરદી સને ૧૨૮૪, ઈસ્વી સને ૧૯૧૫.

[All Rights Reserved.]

સુબ્રમ મધે, “ ધી કેક્લતન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ” માં, મેસર્સ કલેરીજ અને કુંપનીએ,
“ ધી બ્રીટીશ ઇન્ડિયા પ્રેસ ” માં મીં બી. મીલરે, અને “ સાંજ વર્તમાન ”
પ્રેસમાં મીં રૂ. ન. વાચાગાંધીએ દીનકર્દતું આ ૧૪ મું વૉલ્યુમ જાપ્યું છે,
અને

દારાબ દસ્તુર પેશોતન સંજાણા, બી. એ., એ
નાં ૦ ૮૫, ખંબાલા હીલ, સુબ્રમ મધે પ્રગટ કીધું છે.

ગુજરાતી તરજુમાનું સાંકળ્યું.

દીનકંદ પુસ્તક સાતમું,

પહલવી અરથોશ્ત-નામું. ભાગ ૨ એ,

બાબ ત્રીજો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૪) અહુરમઝદ સાથની પહેલી ગાફતેગોમાંથી પાછા ફરીઆ પછી અરથુશ્તનું પોતાની ખુદાઈ પેગામબરીનું જાહેર કરવું.
- (§§ ૫-૭) પેગામબર સાહેબની વાચઝો, ખાસ કરીને ખવઝેતૂગ-દસ, યાને જાતી ભોગ આપવાની બલામણમાં, સાંભલીને છેડાઈ પડેલા કોકા તથા કરપનો.
- (§§ ૮-૧૦) પેગામબર સાહેબના શીક્ષણોની સચાઈ, ઉસિક્ષોના નખીરા તુર અઉર્વાઈતા-દેંગ જેવા પોંહચેલ અને દુરઅદેશ શખસથી કથુલ કરવામાં આવી.
- (§§ ૧૧-૧૩) અરથુશ્તના કાર્યસાધક શીક્ષણો અને અંગત ચાલચલણની તેઓનાં સાંભલનારાઓ ઉપર ચમતકારીક અસર.
- (§§ ૧૪-૨૦) અઉર્વાઈતા-દેંગ જેવા સામી પક્ષના સરદારને પોતાની હારોલમાં કેમ સમજાવી લેવો તે બાબે અહુરમઝદ તરફથી અરથુશ્તને મહેલી વહી.
- (§§ ૨૧-૨૩) દીનને માટે પોતાની દુન્યવી માલમતાનો ભોગ આપવા અરથુશ્ત પાસે અહુરમઝદે મોકલેલો વઝેદોઈશ્ત ઉપર પેગામ.
- (§§ ૨૪-૨૬) વઝેદોઈશ્તે એ માગણી સ્વીકારવા તકાબરીથી ના પાડી.
- (§§ ૨૭-૨૮) વઝેદોઈશ્તને શું શીક્ષા થશે તેનું અહુરમઝદ તરફથી જાહેર થવું.
- (§§ ૨૯-૩૫) હોમનું ધજેલું પાણી પાછ કાળા ગોધાને સાજો કીધો તે બાબેને મોજેજો.
- (§§ ૩૬-૪૧) અરથુશ્તની જીંદગીનો છેડો આણુવા અહરેમન અને તેના ગોઠીયાઓએ કીધેલી છુપી મસલત અને અહુનવધર્યના પાક કલામની ચમતકારીક અસરથી એ ધુરાઈની શક્તિઓના છુપા હુમલામાંથી અરથુશ્તનું બચી જવું.

- (§§ ૪૨-૪૬) એ પવિત્ર કલામનું લાણુતર સાંભળી દેવાની શક્તિનું દુટ્ટી જનું અને તેઓનું જમીન હેઠલ ભરાઈ જવું.
- (§§ ૪૭-૪૮) દેવાની પરસ્તેશ કરવા લલા આદમીઓને કેવી રીતે ભોલવી નાખવામાં આવે છે તેનું બયાન.
- (§§ ૪૯-૫૦) દેવાની પરસ્તેશ કરવાની જગ્યા તથા વખત.
- (§§ ૫૧-૫૩) દેવ પરસ્તનું માનવું કે તેની સંપત્તિ જે જથ્થુન દેવાને તેઓ આરાધે છે તેઓથી છે, અને અહુરમઝદે તે દેવ પરસ્તના અંતની કાધેલી આગાહી.
- (§§ ૫૪-૫૬) સ્પેન્ત આર્મધતિના આકારમાં દુજ અરથુશ્ત્રને લલચાવશે તે માટે અહુરમઝદે આપેલી અરથુશ્ત્રને ચેતવણી, અને તેની કરપીણ શીક્ષાઓને કેમ તોડી પાડવી તે બાબે અહુરમઝદનું શીક્ષણ.
- (§§ ૫૭-૬૨) અરથુશ્ત્રને દુજે કેમ લલચાવ્યા, દુજને તેની કદરૂપી હાલત ઉંગાડી પાડવાની તેને કેમ ફરજ પાડી અને પવિત્ર કલામ પઢવાએ તે કેવી રીતે નાશ પામી તેનું બયાન.
- (§ ૬૩) અરથુશ્ત્રે માણસોને પોતાનો ભેદ ખુલ્લો કાઢે.
- (§§ ૬૪-૬૬) વીસ્તારપની અરથુશ્ત્ર ઉપરની વધતી જતી મેહેરબાનીને લીધે તેની દરબારના ઉમરાવોનું અરથુશ્ત્ર ઉપર અદેખાઈથી જોવું અને તેને તોડી પાડવાનું કાધેણું કાવતું.
- (§§ ૬૭-૬૮) અરથુશ્ત્રનું દેહમાં પડવું અને તેનાં સંકટો.
- (§§ ૭૦-૭૨) પોતાની ખુદાઈ પેગામબરીની સચાઈ સાબિત કરવા માટે અરથુશ્ત્રે કાધેલા મોજેજઓ, જેવા કે મુવેલા ગોધાને સજીવન કાઢે, શાહ અને તેના લોકોના મનમાંના વીચારો વાંચીઆ, અને બાબીલોનીઅન જાદુગરીનો દેશમાંથી નાશ કાઢે.
- (§§ ૭૩-૭૬) દીનનાં સીધાંતોની વીસ્તારપ અને તેના દાનાવોની ખાતરી કરવા દાદાર અહુરમઝદના ફરમાનોથી બહમન અને અરદીએહેશ્ત અમશાસ્પદોનું, તથા આદર યજ્ઞનું જાહેર થવું.
- (§§ ૭૭-૮૨) નવો દીન કણુલ રાખવા અને તેને પ્રજામાં ફેલાવવા માટે એ ત્રણ યજ્ઞોનો વીસ્તારપને પેગામ.
- (§§ ૮૩-૮૭) અમશાસ્પદોના સંદેશા લઈ જતાર નધર્યોસંગ યજ્ઞે ધજેલા હોમનું પાણી તેની સાથ મંગ બેલીને પીવાડયું જેથી તે ભવીષ્ય જોવાને શક્તિવાન થયો.
- (§§ ૮૮-૯૦) દેવો, ખાસ કરીને યુસ્સાનો એશમ દેવ, પોતાની હાલતથી નાઉમેદ થાય છે અને ખ્યઓની પ્રજાની મદદથી ધરાનીઓને તુકશાન કરવા ઇચ્છે છે.

આખ ૪ થો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) અરથુશ્ત્રના ગાથાનું ગાયણુ સાંભલીને વીસ્તારપના બાદશાહી મકાનમાં જીવવાલી તેમજ નીરજીવ પદાર્થોમાં ખુશાલીનું પેદા થવું.
- (§§ ૩-૪) આતશની વરનીરંગનો અરથુશ્ત્રથી કરી બતાવવામાં આવેલો અખતરો અને પ્રજા ઉપર તેની અસર.
- (§§ ૫-૭) દીનને ફેલાવવા માટે અરથુશ્ત્રે વીસ્તારપને કાઢેલો આગ્રહ.
- (§§ ૮-૧૦) જુદા જુદા હુનરો અને એલમો ઉપર અરથુશ્ત્રનો અભયબ કાણુ.
- (§ ૧૧) અવસ્તા એજ એક મોટો મોજેજો.
- (§§ ૧૨-૧૩) પેશોતન જેવા એક ખેટાની અહુરમઝદ તરફથી વીસ્તારપને ભેટ.

આખ ૫ મો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) વએસપ કુટુંબના સ્ત્રએતની રથને લગતો મોજેજો.
- (§§ ૩-૧૦) સ્ત્રએતની રથના મોજેજનું, વીસ્તારપના ફરમાનથી લોકોમાં જાહેર દેખડાવવું, અને તેથી કરી વીસ્તારપની લોકપ્રીયતાનું વધવું.
- (§§ ૧૧-૧૨) એ રથનું જે રથમાં છુટું પડી જવું.
- (§§ ૧૩-૧૪) આ અને આગલ આખમાં વર્ણવેલા મોજેજઓનાં તુરત વેલાના તથા લાંબે વખતે નીપજનાર પરીણામોનું બયાન.

આખ ૬ થો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) પેગમખરના ચેલાઓના મોજેજઓ વીશેનો ઇસારો અને સીકનદરથી થયેલી ખરાબી પછી અવસ્તાની કેતાઓનો ફરીને ગાંજે-ઇ-શાયગાનમાં એકઠો કરવામાં આવેલો સંગ્રહ.
- (§§ ૩-૪) અસ્પંદ્યારના ખેટા બહમન સુધી ઉતરી આવેલા દીનના સુધાર-કોનોનું ભણું કાર્ય.
- (§§ ૫-૬) વડા દસ્તુર સએનવના મોજેજઓ તથા ઇરાન ઉપર સીકનદરે વરસાવેલા ગળ્યો.
- (§§ ૭-૧૦) ચાર વડા દસ્તુરો, અરેઝવાઓ, સુતો-સ્પાદાઓ, અરથંધહાઓ તથા રપેન્તો ખતવાઓએ આપેલું દીનને રક્ષણ.

- (§§ ૧૧-૧૭) સાસાની વંશના પહેલા શાહ અરદશીર અને તેના વડા વજીર અને દસતુ-
રાન દસતુર તનૂ-સરે પોતાના જમાનામાં દીન સમારી તે બાબેનું વર્ણન.
- (§§ ૧૮-૨૦) આદરબાદ માહરેરૂપદાનથી દીનનું સમરાવું.
- (§ ૨૧) મીનોચીહરના એક નખીરાથી થયેલો દીનને ફાયદો.
- (§§ ૨૨-૨૫) ઇરાન દેશમાં માનીતા વીચારેનો ફેલાવો.
- (§§ ૨૬-૨૭) મઝદકના ઉભા કીધેલા દીનનું ઇરાન દેશમાં ખરપા થવું.
- (§ ૨૮) સાસાની રાજા નવશીરવાન ઇરાનનો છેલ્લો રાજા હતો જેને આપણી
પૂરાણી દીન ફરીને સુધારી.
- (§§ ૨૯-૩૨) દુનીઆની ખરાબી કરનારાઓના આવવાના ચાર ચિનહો અને એ
રોશની વગરના જમાનામાં જ્ઞાનનો સદંતર નાશ થતો અટકાવવા
માટે લેવા કહેલી સાવચેતી.
- (§§ ૩૩-૩૭) ધુરાઓથી નીપજાવવામાં આવેલી ઇરાન દેશની હીનપસ્તી અને
પડતી, દીનના ખરા સરદારોને તાબે થવા લોકોએ પાડેલી ના,
અને દેશમાં એમર ફેલાયેલી બદી.
- (§§ ૩૮-૩૯) દીનની હસ્તી ચાલુ રાખવા કાળે થયેલા આ બાબમાં વર્ણવેલા
મેળેજઓની સારી અસર.

બાબ ૭ મો.

આ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૩) ઝરયુશ્વરના હજારાની નવમી તથા દસમી સદીઓ દરમિયાન ઇરાની
દીન અને દેશની ખીગડી ગયેલી હાલત.
- (§§ ૪-૬) એ સદીઓમાં ઇરાનમાંથી સદગુણોનું દુર થવું અને તેઓની જગ-
યાએ દુરગુણોનું આવવું.
- (§§ ૭-૧૦) સઘલા કાયદાઓ તથા કાનુનોનો ભંગ, અને સંસારની એકચતાનું
છુટું પડવું.
- (§§ ૧૧-૧૨) લોખંડી જમાનાની સર્વથી નીચલી હાલત.
- (§§ ૧૩-૧૮) દીનીક સત્તાનું રાજ્ય કારોબારથી છુટું પડી જવું, અને દીનની
હલકી હાલત.
- (§§ ૧૯-૨૧) શારીરીક તથા નૈતીક આફતોનું વરસવું.
- (§§ ૨૨-૨૩) ભલી દીનનું લોકોમાં પંથરાવાનું અટકવું.
- (§§ ૨૪-૨૭) બદબખ્ત હલકા લોકોનું ઉંચ હાલતે થોડો વાર પુગવું અને ગરીબ
અશો મદનું હસીમાં તથા ધીકારમાં આવી પડવું.

- (§§ ૨૮-૩૧) એવા સીધા જમાનામાં પણ પવિત્ર પુરુષો થશે જેવાની હસ્તી હોશેદરના આવવાની આગમચેતી દાખલ ગણાશે.
- (§§ ૩૨-૩૭) ટોંગ તથા ડગાઇનો જમાનો જે અધર્મી રહી પોતાને દીન પાલતો લેખે છે, દુરાચરણને સદગુણ તરીકે ગણે છે, અને પોતાને હાથેજ પોતાની ખરાબી કરે છે.
- (§§ ૩૮-૪૩) સવાલ કીધો છે કે એક વારની પડતીએ આવેલા લોકો ફરીને ઉંચ તબક્કે પુગશે કે, અને નબલા પડી ગયલા રાજકરતાઓ ફરી પોતાની અસલી જુલંદી મેલવશે કે ?
- (§§ ૪૪-૪૭) અશો ચીથ્રો મયાનની તેના ૧૫૦ મેલાઓ સહીત દુનીઆને બદીથી ટાલવાને માટે આવી પુગવાની અગમચેતી.
- (§§ ૪૮-૫૦) ચીથ્રો મયાનના શીક્ષણોની ભલી અસર બાબે.
- (§§ ૫૧-૫૪) ઝરયુક્તના હજારની એક એક પછી આવતી સદીઓનો છેડો અને શરૂઆત દેખાડવા ખોરશેદતું આકાશમાં છુપાઇ રહેવું.
- (§§ ૫૫-૫૮) હોશેદરનો ચમતકારીક અને કુમારીકાને પેટનો જનમ.
- (§§ ૫૯-૬૧) હોશેદર જ્યારે ત્રીસ વર્ષની ઉમરે પુગે છે ત્યારે દુનીઆનું શાંત થવું અને સુધરવું.

બાબ ૮ મો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§ ૧) શારીરીક આકારમાં જનમ લીધો તે વેલાએ કીધેલા હોશેદરના મોજેજાઓ.
- (§§ ૨- ૭) મહરકુશ જાદુગરના સાત શીયાલાઓની સખતાઇ, અને ત્યાર કેડે આલમનું ફરીને નવું થવું.
- (§§ ૮-૧૨) દોરોને જાણે નહીં કરવાનું અરદીખેડેસ્ત અમશારૂપંદતું આદમીઓને ફરમાન.
- (§ ૧૩) એ જમાનામાં કેટલાં માણસોને મુકિત મલશે અને કેટલાનો નાશ થશે તેનો અડસટો.
- (§§ ૧૪-૧૭) હોશેદર માહના હજારની એક એક પછી આવતી સદીઓનો છેડો તથા શરૂઆત દેખાડવા ખોરશેદતું આકાશમાં છુપાઇ જવું.
- (§§ ૧૮-૨૧) હોશેદર માહનો ચમતકારીક અને કુમારીકાને પેટનો જનમ.
- (§§ ૨૧-૨૩) હોશેદર માહ જ્યારે ત્રીસ વર્ષની ઉમરે પુગે છે ત્યારે દુનીઆના કાયદા કાજે તેનાં કીધેલા મોજેજા.

આખ ૯ મો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) શારીરિક આકારમાં જનમ લીધો તે વેલાએ કીધેલા હોશેદરના મોજેજો.
- (§§ ૩-૬) હોશેદર માહના હજારના પહેલાં દસ સાલમાં માણસ જાતનાં વધારાના દેખાટતા ચીનહો.
- (§§ ૭-૯) કવજતનાં મોતનું દુર થવું, અને માણસોની હલવે હલવે ખોરાક તથા પીણા વગર રહેવાની શક્તિનું આવવું.
- (§ ૧૦) ઝોહાકનું અંદમાંથી છુટવું, અને તેને મારવા કાળે કેરસારપનું બાબમાંથી ઉઠવું.
- (§§ ૧૧-૧૪) હોશેદર માહના હજારની એક એક પછીની આવતી સદીઓનેા છેડો તથા શરૂઆત દેખાડવા કાળે ખોરશેદનું છુપાઈ જવું.
- (§§ ૧૫-૧૮) સોશીઓસનો ચમતકારીક અને કુમારીકાને પેટનો જનમ.
- (§ ૧૯) સોશીઓસ ત્રીસ વર્ષની ઉમરે પુગે છે ત્યારે ખોરશેદનું થંભ ઉભું રહેવું.

આખ ૧૦ મો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) સોશીઓસની ચમતકારીક શક્તિઓ તથા સીદ્ધિઓ, અને કયાની ખોરેહનું તેનામાં ઉતરવું.
- (§§ ૩-૫) સોશીઓસના ૫૭ વર્ષમાં આદમ જાતનું જલદી સંપુર્ણ થવું.
- (§§ ૬-૧૧) માણસ જાતનું સંપુર્ણ ક્રોધોગર્હ થવું.

દીનકર્દ,

પુસ્તક સાતમું (ચાલુ)

પહેલવી ઝરથોસ્ત-નામું, ભાગ બીજો.

બાબ ૩ નો.

પહેલવી ગોફતેગોથી તે સાતમી ગોફતેગોના છેડા લગત (જે ઝરથુસ્ત્ર સાહેબને અહુરમઝદ સાથે) દસ વર્ષના લાંબા અરસામાં થઈ હતી^૧ (તે અરસામાં) જાહેર થયેલા મોજેબો વીધે; અને (તે પેગમબર સાહેબની) દુન્યામાં દેખાડેલી અગમચેતી કરવાની (અદ્ભુત) શક્તિથી તેઓ વખાણુને પાત્ર^૨ થયા હતા તે વીધે; અને તે દસ વર્ષનો અરસો કે જેમાં આ (સાત) ગોફતેગો થઈ ગઈ હતી^૩ (તે અરસા) પછીના બે વર્ષમાં આશીરવાદને લાયક^૪ (શાહ) કંઈ શુસ્તાસ્પ તરફથી દીન કબુલ રાખવા (વીધે).

(૧) એક મોજેબો આ (હતો) કે જે^૫ તે (પેગમબર સાહેબ) પહેલવી ગોફતેગોમાંથી પાછા ફરીઆ^૬ ત્યારે જાહેર થયો હતો;^૭ ત્યારે તેઓએ દાદાર અહુરમઝદના પહેલાં પ્રથમ ફરમાનથી, જ્યારે તેઓ કીકો અને કરપનોના ટોલાંની વચમાં માત્ર (એખલાજ વીંતલઈ ગયા) હતા ત્યારે, તેઓએ

૧. ચેહુવૂન્ત. લખનાર કહેવા માંગે છે કે એ ૭ ગોફતેગોને ૧૦ વર્ષ લાગ્યાં હતાં કે જે અરસામાં, આ બાબમાં જણાવેલા, ઝરથુસ્ત્રના મોજેબો જાહેર થયા હતા.

૨. અવં ફ્રિ, “વખાણુ કરવાં.” એ શબ્દનો અર્થ આશીરવાદ પણ થઈ શકે. જો એને આગલા શબ્દ સાથે જોડીને વાવરીગાન વાંચીએ તો અવસતા વેરે “માનવું” ઉપરથી એનો અર્થ “વિશ્વાસની લાયકાત” (trustworthiness) યા “ચકીન” થાય.

૩. ચીગુન આખર મીન ૧૦ રતત ઇ બઝેન હુમ પૂરસગીહ પવન ર રતત. બોલેબોલ તરજુમો:—“બે વર્ષમાં, જેમ તે ૧૦ વર્ષ પછી (બન્યું) તેમ.....”

૪. જુવો અવં બરેજ, “આશીશ દેવા” (to bless) અથવા “જીલંદ કરવું.”

૫-૫. પઝેદાક અઈધ અમત.

૬. લખવાર ચેહુવૂન્ત, જુવો ચાલુ દારસી શબ્દો, બાઝ-શુદન, બાઝ-આમદન; બોલેબોલ તરજુમો આ પ્રમાણે છે: “ત્યારે તે (ઝરથુસ્ત્ર) પહેલવી ગોફતેગોમાંથી પાછો (ફર્યો) હતો ત્યારે.”

(પોતાનો) પેગામબરી દાવો આશકારા કર્યો,^૧ કે જે તેઓના વીચાર પ્રમાણે અહુરમઝદ પરસ્તી દીન અને અહુરમઝદની શાંતી હતાં; જેવી (આ ચીજ)^૨ તેઓએ મોટે અવાજે સરોહ સાથે બહેર કીધી, તેવાં તુરતજ અહુરમઝદની દીન તરફ માણસ જાતને તેઓએ ખેંચ્યાં.^૩ (૨) સખળ કે આ પ્રમાણે દીન જણાવે છે: “ત્યારે તેઓ કે જેઓ મુકામે^૪ કરી ઠરીઠામ થઈ ગયા હતા અને ગાય ઢોરોની માણેકી ભોગવતા હતા,^૫ જેઓ (આ) ખાકી દુન્યામાં (સુદરે) કુસ્તીના^૬ (પવીત્ર પહેરણ) સાથે હતા, (અને) જેઓ શારીરીક હસ્તી ધરાવતાં હતાં તેઓ માટે ઝરથુશ્ત્ર સાહેબે તદ્દન નકી કયું હતું^૭ જે તેઓ ઉપર પુખ્ત ધ્યાન આપવું.^૮” (૩) અને જ્યારે તેનાં વચનો^૯ સાંભલવાને માટે તેઓ તરફથી (તેને) એલતેમાસ કરવામાં આવી,^{૧૦} ત્યારે ઝરથુશ્ત્ર સાહેબે અપોઈ શું હતી^{૧૧} તે (પોતાનાં) યુલ્હં જ્ઞાનથી^{૧૨} શારીરીક હસ્તીવાલી દુન્યાને^{૧૩} મોટે અવાજે બહેર કયું. (૪) “અપોઈની વખાણ કરવી તથા દેવોને ધીકારવા અને (અપો) ઝરથુશ્ત્ર સાહેબની માઝદયસ્ત્રી દીનને નમસકાર કરવો^{૧૪} તથા અમધાસપંદોની યઝસ્ત્રી^{૧૫} તથા વખાણ (કરવી), એ હું તમો (આદમીઓ) માટે સર્વથી શ્રેષ્ઠ તરીકે બહેર કરું છું^{૧૬} અને વળી (તેઓને) જણાવું^{૧૭} જે દેવોને

૧. કરીતૂન; બોલેબોલ અર્થ “બોલાવ્યાં.”

૨. એટલે, દીન.

૩-૩. માનિશન-આઓમંદ વ ગઓરપેન્દ-આઓમંદ.

૪. ઝક ઇ પવન અધવ્યાનગહાન, જુલો અવં અધવ્યાઓંધહુન (ધાતુ યાઓંધહુ “પેહરવું”) એટલે “કુસ્તી,” જે દીનની નીશાની છે.

૫. હમ-આરાસ્ત.

૬. બરા-નિગીરિશનીહ; ખરં જેતાં બરા-નિગીરિશન (શકયાર્થ) જોઇએ.

૭. ઓલ ન્યોકશિશન ગુબિરનીહ બરા મત, બોલેબોલ તરબુમો: “(ત્યારે) (તેની) વાઓંજો સાંભલવાને માટે (તેઓનું) આમંત્રણ તેને) પહોંચ્યું.”

૮. નિવીદિશન; જુલો અવં નિ-વિદ, સૌં નિ-વિદ, “આમંત્રણ કરવું,” “સોહયત ઇચ્છવી” (યસ્ત્ર હા. ૧-૬૦ ૧-૧૯).

૯. ઇ યશારએઇહ, અસલ અર્થ “અપોઈની (હાઝમંદ દુન્યાને),” યા “અપોઈ શું છે?”

૧૦. પવન મદમ રસિશનીહ.

૧૧. અથવા “ખાકી દુન્યાને.”

૧૨. અવં ક્ર અને નમ “માનપૂર્વક નમન કરવું,” “નમવું.”

૧૩. આ-યઝિશન ૧૪. ઓલ લકૂમ પાહલુમ ચેમલેલૂનમ ૧૫. આગાસ દહિશનીહ.

માટેનો તીરસકાર,^૧ તથા જાતી ભોગ^૨ (તેઓ સાફ) ઉત્તમ (છે);” જેથી કરીને તે બુધ્ધિબળ જે (ઝરથુશ્ટ્ર સાહેબે) દેખાડ્યું તેથી તે લાયક કાર્ય (જે) મોટું (છે તે) ઉપર તેઓની આસ્થા બેસશે, કે જે કાર્ય ઉપર તેઓની દીલસોજી^૩ સર્વથી વધુ હતી—પીતાનો, બેટીનો, બેટાનો તથા જે (માવતરે) તેઓને જનમ આપ્યો તેનો, તથા ભાઈનો અને બેહનનો (સ્વભોગ).^૪

(૫) એવું જાહેર થયલું છે કે તે વાએઝ (સાંભલીઆ) પછી, અગણીત કીકો અને કરપનો, (જેઓ) દેવોને પુજનાર (હતા), તેઓ ઝરથુશ્ટ્ર ઉપર ધસારો લઈ ગયા,^૫ અને તેને મારી નાખવાની કોશેશ કીધી; જે પ્રમાણે દીનમાં જણાવેલું છે કે:—“ત્યારે^૬ પછી તે ફૂર (કરપનો,) જેઓ તેની નજદીક બેઠા હતા, (અને) તુરના નજદીકના બેશીઓ,^૭ જેઓ (તેના) તાબેદારો^૮ હતા, તથા તેઓ સાથે તુરનો ભાઈ (હતો), તેઓ નાસી ગયા, જાણે કે તેઓ શરમાલ પુરૂષો હોય.” [યાને, તેને (ઝરથુશ્ટ્ર સાહેબે) “ખેતવદથ”ને લગતું^૯ શીક્ષણ તેઓને આપ્યું કે તે પ્રમાણે તેઓ વસ્તે (તે શીક્ષણ સાંભલીને) તેઓ શરમીંદગા થઈ ગયા હતા.]

૧. આ-ગઝિશન.

૨. ખવએતુકદસ. એ શબ્દની સમજણ માટે જુવો “The Alleged Practice of Next-of-kin Marriages in Old Iran” જે વીપય મેં ઇ. સ. ૧૮૮૮ માં પ્રગટ કીધો હતો.

૩. હુ-દર્દ-તુમની વતી હુ-દરદમ છે.

૪. યાને આપનો પોતાની મોહરદાર તથા બચ્ચાને માટેનો જાતી ભોગ અને બચ્ચાંઓને તથા મોહરદારને તે પીતા તરફનો; તથા ભાઈઓને તેઓની બેહનો તરફનો જાતી ભોગ અને બેહનોને પોતાના ભાઈઓ તરફનો.

૫. જુવો અવ૦ સર, “ફૂખ દેવું,” “ટુકડા કરી નાખવા.”

૬. પહલવી, હુવાત અદીન.

૭. બેલેબોલ તરજુમો: “જેવોએ એકજ કુટુંબની ઓરતોનું દુધ પીધું હતું.”

૮. વિજીર-દાર, “જે કોઈ તેના હુકમ યા ફરમાન મુજબ ચાલે તે,” “મલ તીઓ,” “શાગીર્દ.”

૯ મુન શમ યહેવુન્ત; અવ૦ ફશરેમ.

૧ આ તથા ૭ મા ફકરા ઉપરથી દીસે છે જે અસલી તુરાનીઓ, અને ખસુસ કરીને જે કીક અને કરપનો ઝરથુશ્ટ્રના દીન દુશમનો હતા તેઓ, ખવએતુકદથ શબ્દને ખરાબ અર્થે વાપડતા હતા. એ કારણસર પેગામબર સાહેબનું શીક્ષણ તેઓમાં ખોટી રીતે સમજવામાં આવતું હતું અને તેનો ખોટો ભાવાર્થ હાથે કરીને ઉઠાડવામાં આવતો હતો. “જાતી ભોગ” અને “આત્મ સ્મરણ”ના અવસ્થાના ખ્યાલને ધણીજ નજદીકના સગાંબહેલોના લગન કરવાના શીક્ષણમાં ફેરવી નાંખવામાં આવ્યો હતો. આ ઉપરથી આપણે સમજી શકીએ છીએ કે ત્યારે ઝરથુશ્ટ્ર સાહેબ પોતાની વાએઝ આપતા હતા ત્યારે સામી પક્ષનાઓ સાંભલનારાઓમાંથી કો નાસી ગયા હતા.

(૬) આ તુર તે પેલો તુર (હતો) કે જેનું નામ અઊર્વાઈતા-દેંગ હતું, અને જે ઉસીક્ષાની^૨ આલાદનો નખીરો હતો; (તેને એ નામ આપવાનું) કારણ એ જે તે જગયાનો એ એક મોટો રાજકરતા હતો, અને તેની પાસે બહુ સેપાહ તથા સત્તા હતાં.

(૭) તે કૂર (કરપનો) એ તેને આ પ્રમાણે કહ્યું: “અરે તુર ઉરવાઈતા-દેંગ, ઉસીક્ષાના નજદીકના ખેશી! જે (માણસ) પાસે થોડું (જ્ઞાન) છે તેની પાસેથી શું તેઓએ મોટાઈની આશા રાખવી જોઈએ? કયાં આપણે એ મોટા (માણસ) ને તે સખખસર થાર કરીએ કે જે (આપણા ધર્મના) નેક વચનોને પોતાના (પુરાં શીક્ષણો)^૪ સાથે લેલી નાખે છે; (જેવા આપણે) ખેતવદ્ધને માટે (ચોકસ છીએ) તેવા આપણે તેમાં^૫ (ખીજ) કંઈ ચીજ માટે એટલા નફી છીએ કે તે નહીં કરવી? તે (ઝરયુસ્ત્ર) આપણામાં શકે ઉત્તપન કરે છે^૬ (એમ કહીને) કે આપણે તે કરવી જોઈએ.”

(૮) તે ઉપરથી ઉસીક્ષાના નખીરો તુર ઉરવાઈતા-દેંગે આ પ્રમાણે કહ્યું: “તે પુરૂષ કે જે મારા મત (આઈન) પ્રમાણે^૭ હાડમંદ દુન્યાના સઘલા (માણસો)માં સર્વથી અઝાયબ જેવી ઇચ્છાઓ^૮ ધરાવતો જણાય છે, જે તમામ હાડમંદ દુનીઆમાં (એખલોજ) સત્તા મેલવશે, તેને તું ના માર, કારણ કે એમ મને લાગતું નથી કે જે તું એને આ (સખખ) સર મારે તો આ જેહાંનમાં ડાહપણ ધણો લાંબો^૯ વખત રહે, [એટલે જે, ડાહપણનો

૨. એ ગાથા હા. ૪૪-૬૦ ૨૦ માં જણાવેલા તુરાની ઉશિક્ષ ટોલો છે કે જે કવીઓ અને કરપનોની પેઠે ઝરયુસ્ત્રની સામે હતો. એ ફકરામાં જણાવે છે: યાઇશ ગાંમ કરપા ઉસીક્ષ્યા અએષેમાઇ દાતા યાયા કવા આંનખેને ઉરદાયતા.

૩. અઝશ મસ યનસેગુનાં મુન કસ દાસ્ત (કસ-દાસ્તને ખરે રીતે તો કસ-દાસ્ત વાંચવો જોઈએ; ખીજ રીતે એ કસીહુસ્તખી વાંચી શકાય).

૪. યાને તેના ધાર્મિક વીચારોમાં.

૫. યાને તે દેવ-પરસ્તોનાં ધર્મમાં.

૬. પહલવી હુમાએ વળીદૂનાં.

૭. મુન—અમ આઈન.

૮. કામક-દોઇસ્તૂમ (જુલો અવગ દોઇસ્તૂ, “આંખ”); ખોલે ખોલ તરબુમો: “વીકારો જેની ઉપર ઘણીજ નજર રાખવામાં આવે છે (તપાસ રાખવામાં યા ધર્માનમાં રાખવામાં આવે છે).”

૯. લા, હના રાએ, દેર ઝિમાન દાનાગીહુ યહેવ્તન, લી મેદમ-મૂનસ્ત.

સરદાર (આહુક ઈ દાનાકીહ) કે જે આના જેવો સમજ શકતીવાલો^૧ છે, તે હસતી ધરાવતો બંધ પડી જશે], તે સખળ સર જો તેઓ આવી સરસ સમજ ધરાવનાર શખસને મારે તો ઘણો લાંબો વખત સુધી^૨ (હન્યામાં) ડાહ્યણુ હસતી ધરાવતું બંધ પડશે.” (૯) ત્યાર પછી ઉસીક્ષોના નખીરા તુર ઉરવાઈતા-દેંગે (ઝરથુશ્ટ્રને) આ પ્રમાણે કહ્યું; “મારા વીચાર^૩ પ્રમાણે, તું કે જે ખાલેસ સમજ શક્તિ ધરાવે છે^૪ તે પાક છે.”

(૧૦) તે ઉપરથી ઝરથુશ્ટ્ર નીચે પ્રમાણે બોલ્યો: “તે શખસ કે જેને મારી સામે (આ ચીજ) જાહેર કીધી તેના જેવો હું એક હલકો (અ-ફાજ) વકતા થઈશ નહીં; તેને માટે (આ) (નીચે જણાવેલા) ગુણો^૫ સર્વથી વધુ લાભકારી^૬ છે:— ઈશ્વરી પ્રેરીત (inspired) વાચા,^૭ સ્વભાવ આભુષણ પામેલો સ્વભોગ, વડા દસતુરની^૮ નેમણુક અને (અહુરમઝદની) યજ્ઞન કરવી.

(૧૧) અને અત્રે એક મોટા મોજેજ સમાન, ઘણાઓને ઝરથુશ્ટ્રની ખરી મીનોઈ સરદારી^૯ તથા કીર્તિવંત હીમત^{૧૦} નજર પડ્યાં કે જેની તૈયારીથી^{૧૧} તે સર્વોપરી સરદાર તથા દાદાર અહુરમઝદની શાંતી

૧. આ ફકરામાં હૂ-ચિમીગ શબ્દ બરોબર લાગુ પડે છે. અસલ હસ્તલેખ એને ૯ માં ફકરામાં હૂ-જમનીગ વાંચે છે, જે નક્ક કરનારની ત્રુટ દીસે છે. હૂ-ચિમીગનો અસલ અર્થ “સારી સમજ શક્તિ” અથવા “તર્ક શક્તિ” થાય છે. અત્રે ઝરથુશ્ટ્રના દુશ્મનને તે પેગામબરની ઉંડી અને સ્પષ્ટ શક્તિની ખાતી થઈ હોય એમ લાગે છે. એ એઓની વાંચેઝની જાણવાજોગ ખુબી હતી.

૨. વાંચો: અરીક દાનાકીહ લા થેહુવનેદ.

૩ બોલેબોલ અર્થ, “મારે માટે તો”, યાને “જ્યાં સુધી મને લાગતું વલગતું છે ત્યાં સુધી.” (લી રાઇ).

૪. હૂ—ચિમીગ.

૫. ઈયાવિશન.

૬. અવઝૂનિગતૂમ, અસલ અર્થ, “ઘણીજ વૃદ્ધિ કરનાર,” “ઘણોજ મેહરયાન.”

૭. અંદગ ગુબિશનીહ, અસલ અર્થ, “જીગરનાં અંદરના ભાગમાંથી જાહેર કરવું” યા બોલવું” અથવા “અંદરની યા પ્રેરિત વાચા.”

૮. દસ્તોબર કદંન; અત્રે એક લાયક શખસની કામના વડા દસ્તુર તરીકે નેમણુક કરવી એ એક સવાબતું કામ ગણવામાં આવ્યું છે. એ ઉપરથી દેખાઇતું છે જે એક જરથોશ્ટીએ પોતાની જાંદગીમાં પોતાને માટે એક દસ્તુર પસંદ કરવો જોઇએ.

૯. હૂ—અહુહહ.

૧૦. ગદા—અમાવન્દીહ; જીવો અવન્ અમવન્ત.

૧૧. પસિજગ, જીવો ફાન્ પસીહહ, “તૈયાર થયવું.”

(પંથરાય); અને (વળી અત્રે) તે ઉંચ પંકતીના (મદમ) હુન્યાના પેગામખરની જે ઉમદા મોતેખરી (હતી) તે બેવામાં આવી, કે જે (પેગામખરના શીક્ષણ)થી જે કોઈ બેશરમી^૧ ખાધરો હોય,^૨ યા છુપી હીલચાલો કરતો હોય (hypocrite) યા ઘણી રીતે (ગઝોનક) હુચો હોય તેને સારા સ્વભાવ^૩ ઉપર તથા સારી ચાલચલણ^૪ ઉપર રહેતુમાઈ કરવામાં^૫ આવતી હતી. (૧૨) ત્યાર પછી હરામખોરી^૬ (લેવો), કે જે ધાસતીના શુણ પેઠે તથા નાસતીકપણાના શુણ પેઠે, જુદી જુદી જાત (અથવા ધર્મ)ના અસંખ્ય લોકોને પોતા^૭ તરફ ખેંચનારી^૮ છે, કે જેમ કરતાં તે પુષકલ જુઠાઈ^૯ ને પોંદુએ છે; તે શખસ કે જે આલસુ છે તે ઝરથુશ્ત્રની રહેતુમાઈથી થોડો થોડો તે (હરામખોરી)ની સાંમે^{૧૦} થતો જાય છે, (તેનો) નાશ કરનાર (થાય છે); અને (તેથી કરીને તે) મોટાઈને માટે (ઝરથુશ્ત્રની રહેતુમાઈથી) કોથેશ કરનારો (થાય છે). (૧૩) (એવું) જાહેર થયલું છે કે (દીનના) એ મજબુત^{૧૧} ચોદાના આ બે (સહજુણો), તેનું અંતઃકરણ અને તેની શ્રેષ્ઠ (અવરતર) વીચાર શક્તિથી, અને તેની કીર્તિથી (આ હુન્યામાં) પુષકલ (કખદ) દોલત હતી કે જે પ્રકાશીત^{૧૨} હતી.

(૧૪) દેશનો રાજકત્તા તુર જેનું (નામ) ઉરવાઈતા-દેંગ (હતું) તે (પોતાના) ગુસ્સા, તથા (પોતાના) જુસ્સા^{૧૩} અને નાસીપાસી^{૧૪} વચ્ચે ઝરથુશ્ત્રનું

૧ નંગીહ; નંગીહાની વટી વપડાયો છે. ફાં નંગ, “શરમ.”

૨. જુવો રસ્પતગીહ, દીનકર્દ વોલ્યુમ ૧૨ મું, ખાળ ૯ મો, સફા ૫૭ મો સતર ૧ લી; ફાં રસ, “ખાધરો.”

૩. ખૂપ ખૂક, “સદાયરણ.”

૪. હૂ—પતગ; સરખાવો ફારસી પદ, “રખશક”, “મુરખમી.”

૫. રાયીનિશન; રાયીનીત ને માટે વપડાયો છે.

૬. અખીશકારી, “સુસતી,” “આળસાઈ.”

૭. એટલે, હરામખોરી તરફ.

૮. ખાસ્તાર અથવા હાખતાર.

૯. કખદ દૂગીહ.

૧૦. નિમૂતાર, જુવો હાલતી ફારસી જળાનના એજ શબ્દનો અર્થ.

૧૧. જુવો અવં સ્તત્ર.

૧૨. ખનીત, અવં ખન, “પ્રકાશવું.”

૧૩. જુવો પહલવી સારીદન; જુવો વોલ્યુમ ૧૩, પુસ્તક ૭ મું, ખાળ ૧ લો, ફકરો ૯ મો. સફા ૨૩, સતર ૪ થી; એ શબ્દ એ વોલ્યુમના શબ્દ કોપમાં પણ છે.

૧૪. વાંચો: અવખસ, “નાસીપાસી.” જુવો વોલ્યુમ ૧૩, પુસ્તક ૬ થું, દીખાઓ, ફકરો ૨૭ મો, સફા ૧૨ મો, સતર ૧ લી, અને તેનો શબ્દ કોપ.

મરણ (નીપજવવા) માટે, અહુરમઝદની દીન (સાંભલવાને) માટે, ક્રીકો અને કર-પનોને આમંત્રણ કર્યું, કે જે પ્રમાણે દીનમાં કહે છે: “અને ઝરથુશ્ત્ર આ પ્રમાણે બોલ્યા: ‘અએઉસીક્ષોના નળીરા, તુર, (જેતુ નામ) ઉરવાઈતા-દેંગ છે! આ દુનીઆમાં અષોઈ (જાહેર થાય) ! ઝરથુશ્ત્રની માઝદયસ્ની દીન સઘલી દેવપરસ્તીનો નાશ કરશે.^{૧૫}’” (૧૫) ઉસીક્ષોનો નળીરા, તુર જેતું (નામ) ઉરવાઈતા-દેંગ હતું તે આ પ્રમાણે બોલ્યો: “અએ સ્પીતમાન ખાનદાનના ઝરથુશ્ત્ર! તે ધાસ્તી કે જેની અંદર તું પોતે પણ છે તેમાં તું મને ખેંચી શકશે (આખેઝાએ) નહી.”

(૧૬) અને તેને, ઝરથુશ્ત્રે, નીચે પ્રમાણે કહ્યું: “અહુરમઝદે મને આ પ્રમાણે પુછ્યું: ‘જ્યારે તું (હમારી) મીનોઈ દુનયામાં^૧ હમારી તરફ આવ્યો છે, ત્યારે (કહે કે) હાડમંદ દુનયામાં આદમીઓમાં તે ભલા જોરેમંદ પુરુષો^૨ કે જેઓ લડવઈઆઓ છે તેઓને ખંચાવનાર^૩ કોઈ છે? જે કાયદા માટે ઘણો ઇચ્છા રાખનાર છે, અને ગાય ઢોર માટે ઘણો ઇચ્છા રાખનાર છે, અને દુરના દેશોમાં ઘણો ક્રીતિવંત^૪ અને ઘણી જાતના ખોરાકનો પુષ્કળ ધરાવનાર^૫ [યાને, એ પુષ્કળ ચીજો આપી દીધે છે], તથા ઘણી રવેશે^૬ પુષ્કળ પરોણાગત કરનાર^૭ છે યાને, (એના) દરેક જાતના ખજાના^૮નું ખારણું ઉઘાડું^૯ છે] (૧૭) મેં તેને (અહુર-મઝદને) જવાબ વાલ્યો: ‘ઉરવાઈતા-દેંગ તુર, જે ઉસીક્ષોનો નળીરા છે.’”

(૧૮) “અને તેને મને આ પ્રમાણે જવાબમાં કહ્યું: ‘અએ ઝરથુશ્ત્ર! આ દીન તરફ તારે તેને લડવઈઆઓમાંથી^{૧૦} પેહલો ખેંચવો જોઈએ^{૧૦}, કે

૧૫. એટલે જે, “અષોઈ તથા જરથોસ્તી ધર્મ સઘલી ભુરાઈ અથવા દેવોનો નાશ કરશે.”

૧. અહુવાન, “મીનોઈ મકાનો.” જુવો અવં અંઘહું.

૨. યાને, શક્તિવાલા યા તવંગર લોકો જેઓ સવાબગાર છે.

૩. સરખાવો ક્રા. પાસ, “ચોક્કીખાન,” “દરખાન.”

૪. વાંચો: “ર-નામીગતૂમ. એને દૂરઝિમીગતૂમ બી વાંચી શકાય, જેનો અર્થ: “જે દુરના મુલકોમાં મીલકત ધરાવતો હોય.”

૫. કબદ પિશન-તૂમ.

૬-૯. કબદ ખખાતૂમ, અસલ અર્થ, “જેને પરોણાગત માટે ઘણા દરવાજા માટે ભાગે ઉઘાડા છે.”

૭. એને ખનજનક વાંચવો, અવં ખન “પ્રકાશવું”; જુવો હાલનો ફારસી શબ્દ “ખજાનહું,” એ કદાચ ખનજવક “ખજનો રાખવાની જગ્યા અથવા ભંડાર” હોય.

૮. ખદીતુન્ત, અસલ અર્થ, “દેખાય છે અથવા નજરે પડે છે.”

૯. જે અનશૂતાઆન શબ્દને ફારસી મરદાનને અર્થે લઈએ, તો એ શબ્દનો અર્થ “શરતીર યોદ્ધાઓ” થાય.

૧૦. એને આખેઝેશ વાંચવો છે. હખેઝેશ વાંચવો વધુ દરોખસ્ત દીસે છે; જુવો અવં હફઝેશ; ધાતુ હય “રસ્તો દેખાડવો.”

(જે દીન) (આપણુ ખાંને) જેઓ^૧ અહુરમજ્દ તથા જરથોસ્ત છીએ તેઓના ઉંચ વીચાર,^૨ ઉંચ વચન અને સર્વોપરી^૩ કામોની છે; અગરજો, અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર ! તે (શખસ આ દીન તરફ) ખેંચાય, તે કબુલ રાખે, અને આ (તારી) દીનને ફેલાવે, અને (તારી) સામને એક ચેલા દાખલ, જેવી રીતે^૪ એક (માણસ) પોતાને તારા ચેલા તરીકે કબુલ રાખે છે તેવી રીતે, બેસે અને તેવી રીતે વર્તે તથા દીન સાંભલે અને તેને આગલ વધારે, તો વહી તે શખસ હુમેશાં (તારી) પુકે (ચાલનાર) છે; અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર ! લડવધ્યાઓમાં તે પેહલો^૫ છે, (જે) કાયદા માટે સર્વથી વધુ ઇચ્છા રાખનાર, ગાય ઢોર માટે સર્વથી વધુ ઇચ્છા રાખનાર, અને દુરતા મુલકમાં સર્વથી બોહલી કીર્તિ^૬ ધરાવનાર, તથા ઘણી રવેશે પુકલ પરોણાગત કરનાર, તથા જેઓ હાલ જન્મયા છે અને હવે પછી જન્મશે તેઓમાં સર્વથી (ઉત્તમ) છે. (૧૬) અને અગરજો, અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર ! તે શખસ (આ દીન તરફ) નહી ખેંચાય, અને તે કબુલ નહી રાખે, અને (તારી) આ દીનને નહી ફેલાવે, અથવા (તે) નહી સાંભલે, અથવા તારી સામને નહીં બેસે^૭, તો (તારી) સામે (તારા ચેલા તરીકે) નહી બેસે તેથી મારો વીચાર^૮ તેને માટે એ (અધઘ) છે કે તે (તારી દીન તરફ) ખેંચાશે નહી; (ત્યારે) તું તેને જાહેર રીતે અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર ! આ પ્રમાણે વખોડી કાઢજે^૯, “તું કે જે અધોધનો ઇચ્છનાર ! તે દેવોના તાબામાં છે,^{૧૦} અને તનાકૂર શુનેહગારોની સખતાઈનો પેદા કરનાર છે, (જેઓ) (તારી) રવાન માટે દોજખને પાત્ર (છે)^{૧૧}; ખરેખર એજ પ્રમાણે છે, અને આ (સખખ) સર તેને શીક્ષા કરવામાં આવશે, કારણ કે દીનની હસ્તી તેને ખબર છે,” (૨૦) (ત્યાર પછી ઝરથુશ્ત્ર આ પ્રમાણે બોલીઓ :) “અચ્ચે ઉરવાઈતા-દેંગ તુર ! તું કે જે ઉસીક્ષોથી ઉતરી આવેલો છે ! તને હું

૧. લેના મૂન.....વાંચવું વધારે ઠીક લાગે છે.

૨. મદમ મીનિશનીહ.

૩. અવર વર્જિશનીહ.

૪. હના અધઘ.

૫. કદાય “લડવધ્યાઓમાં સૌથી અતિપ્રસિદ્ધ.”

૬. લા લક પતીરક ચેતીખુનેત-આએ.

૭. દાનિશનીક; દાનિશનીહની વરી, “જ્ઞાન,” “અગમ બુદ્ધિ.”

૮. મદમ ઓલા ચેમલેહુનેશ.

૯. જુવો ફારસી જદ બુદ્ધન, “આંગમાં આવવું” (સ્તાઈનજેસની ફારસી દીક્ષનરી).

૧૦. ખુસિશન-દાતાર ઓલ રૂખાન. જુવો પહલવી વંદીદાદ, ફરગરહ ૫, ફકરો ૪, જ્યાં અવં પ્રઓજ્ઞત ઉર્વનો પહલવીમાં ખુસિશન-દાતાર ઓલ રૂખાન તરજુમો કરીધો છે; જુવો વંદીદાદ, ફરગરહ ૧૫, ફકરો ૫, પ્રઓસ્થેઈતિ, અવં ધાતુ ખુસ, “ખરાગ મારવા;” ફાં ખરૂસીદન.

કહું છું તે એ કે તું જે અપોધનો ઇચ્છનાર ! તે દેવોના તાબામાં છે, અને તનાકૂર શુનેહગારોની સખતાધનો પેદા કરનાર છે, (જેઓ) (તારાં) રવાનને માટે દોજખને પાત્ર (છે).”

(૨૧) એક મોજેજે એક દેવને લગતો જાહેર (થયો); તે વએ દવોદ્ધશ્ત^૧ નામનો એક કરપનને લગતો હતો, જે હરેક ક્રીસમના યજ્ઞોનો હુશમન અને અહુરમઝદને નહી માનનારાઓ (અ-હખતાન^૨) માંનો એક (હતો). (૨૨) તેને માટે અહુરમઝદ આ પ્રમાણે બોલ્યો : “માટે હું તે શખસ જે બીજી પેદાયશો ઉપર ચઢીયાતો છે તેને આ પ્રમાણે રસ્તો દેખાડું છું^૩, અએ ઝરથુશ્ત્ર ! હું કે જે લલું વીચારનાર અહુરમઝદ છું, કારણ જે અપોધને લીધે હું લલી મનશનીવાલો^૪ છું [યાને, સીધે માર્ગે ચાલવાથી હું દવેશને હુ-ચાંથી દુર રાખું છું]; અમેશાસ્પંદો પણ દવેશથી નીરાલા છે.”

(૨૩) તેટલા માટે (અદીન), અએ ઝરથુશ્ત્ર ! આગલ ચાલ, તેની પાસથી^૫ મારે માટે માંગ [યાને, (તેને) મારો (અહુરમઝદનો) પોતાનો હોય એમ ધારીને^૬ તેની પાસે (માંગ)], ૧૦૦ ઘણાંજ મજબુત^૭ આદમીઓ અને ઓરતો, તથા (ગાડીમાં) જોડેલા ૪ ઘોડા^૮; આ પ્રમાણે તેને કહે: ‘અએ વએદવોદ્ધશ્ત ! અહુરમઝદ તારી પાસેથી ૧૦૦ ઘણાંજ મજબુત આદમીઓ

૧. ચાર જાણીતા કરપનો જેઓ ઝરથુશ્તના હમનખરદ હતા, અને જેઓ વીસ્તારપે દીન કબુલ રાખી તે અગાઉ થઇ ગયા હતા, તેઓમાંના એક કરપનનું આ નામ છે. જુવો વોલ્યુમ ૮, પુસ્તક ૭ મું, બાબ ૧, ક્રેકે ૯, નોટ ૫.

૨. જુવો અવ૦ હુચ, “પૂઠે ચાલવું,” “પછવાડે જવું.”

૩. હું એને ફાસી^૧ આદારમ વાંચું છું; દસતુર પેશાતનવાલી અસલ નકલમાં આશરમ મલે છે, જેનો અર્થ “હું મારું” (જુવો ફા૦ આશુરદન) થાય છે, જે હયાં બંધખેસ્તો થઇ પડતો નથી. તેથી મેં હયાં ફેરફાર કર્યો છે. સરખાવો ફાસી^૨ ખર આન દાશાતન, “રસતો દેખાડવો,” અથવા, “ઉશ્કેરવું.”

૪. હૂ-અન્દીશ વાંચો; વેસ્ત એને ખવાનેશ વાંચી, “તારે બોલાવવો જોઇએ” અર્થ કરે છે.

૫. જવીત બીશ હવા-અન્દ.

૬. યાને વએદવોદ્ધશ્ત પાસથી.

૭. થખસેનૂન.

૮. જુવો અવ૦ તેવિશિ, “તાકાત,” “શક્તિ”.

૯. અયુઝિશન ૪ અસ્પા, જુવો અવ૦ ચથુ-યુખ્ત.

અને ચોરતો, તથા (ગાડીમાં) જોડેલા ૪ ઘોડા માંગે છે;^૧ જો તું તેને તે (આન) બખશે તો તે બખશેશથી પ્રખ્યાતી અને કીર્તિ તારાં થશે; પણ (વ) જો તું તેને તે નહી બખશે તો તે બખશેશ નહી અર્પણ કરવાથી તને લોકમાં નખોળું લાગશે.”

(૨૪) ત્યાર પછી તે યેવકાર (અ-હખતાન) વચ્ચેવોધસ્ત તરફ ઝરથુસ્ત્ર ચાલ્યો, અને તેને આ પ્રમાણે કહ્યું: “યેવકાર વચ્ચેવોધસ્ત! તારી પાસેથી અહુરમઝદ જે ઇચ્છે છે તે ૧૦૦ મજબુત આદમીઓ અને ચોરતો, અને (ગાડીમાં) જોડેલા ૪ ઘોડાઓ છે; અને જો તું તેને તે બખશે તો તે બખશેશથી પ્રખ્યાતી અને કીર્તિ તારાં થશે; પણ (વ) જો તું તેને તે નહી બખશે તો તે બખશેશ નહી અર્પણ કરવાથી^૩ તને લોકમાં નખોળું લાગશે.” (૨૫) અને તે કરપને ચીરડાઈને ઝરથુસ્ત્રને જવાબમાં કહ્યું (દ્રાપીદ): “મને તારેથી કાંઈ ઘણું (ખેશ) નથી [યાને, મારી સંપત્તિ તારાં કાર્યથી નથી], અથવા તો અહુરમઝદથી (નથી); (તારા કરતાં) હું એક વધુ ચઢ્યાતો ખોદા છું^૪, અહુરમઝદ કરતાં પણ મારી સંપત્તિ વધારે જસતી છે, મારી પાસ પુષકલ (માલમતા) છે, એક હજાર ડુઝરોના ટોલાં મેં મેલ્યાં^૫ છે.”

(૨૬) અહુરમઝદ તથા અમશાસપંદો તરફ ઝરથુસ્ત્ર આગલ ચાલ્યો; અને તેને, ઝરથુસ્ત્રે, (તેઓને) આ પ્રમાણે કહ્યું: “અચ્ચે અહુરમઝદ, વૃદ્ધિનાં મીનો, હાડમંડ હુન્યાના પેદા કરનાર, અષો! આ રીતે તે (વચ્ચે-વોધસ્તે) મને જવાબમાં કહ્યું: ‘મારે માટે તારેથી અથવા અહુરમઝદથી કાંઈ પુષકલતા નથી; હું તારા તથા અહુરમઝદ કરતાં બી વધુ ચઢ્યાતો ખોદા છું^૬; મેં પુષકલ મેલ્યાં છે, એક હજાર ડુઝરોનાં ટોલાં (મેં મેલ્યાં છે).’”

૧. આ માંગણી કાંઈ અહુરમઝદની આરાધનાને માટે એક ભેટ આપવા અથવા અર્પણ કરવા માટે કરવામાં આવી હોય તેમ નહી, પરંતુ પેગામબર સાહેબના દીનના કાર્યમાં સામેલ થનારાઓ તથા મદદગારોની સંખ્યામાં માલ વધારોજ કરવા માટે કરવામાં આવી હોય એમ લાગે છે. એક સો જોરેમંદ લડવધયાઓ તેઓના કુટુંબ સહીત વચ્ચેવોધસ્ત, જે કરપનો (ખુત પરસતો)નો સરદાર છે, તેનેથી માંગવામાં આવે છે કે તેઓ દેવચરની ધર્મ છોડી માઝદચરની દીનને પાળે.

૨. અહુરમઝદ તરફ યેવકાર.

૩. લા દહિરનીહ.

૪. બગતર, અવં બગ, અસલી ફાં બગ.

૫. ઝક ઇ ૧૦૦૦ ખુગ રમીત વિન્દીત ચેગવીમુનેત.

૬. હવા-ઈમ શબ્દ બહુ વચનમાં છે કારણ જે રાજા ખોલે છે.

(૨૭-૨૮) “અને તે, અહુરમઝદ, આ પ્રમાણે બોલ્યો:—“અએ ઝરથુસ્ત્ર! તેઓ કે જે આપણા (પોતાના છે), તેઓ પાસથી આ તકોબરી-વાલા આદમીએ પ્રબચાતી અને કીર્તિ^૧ મેલવ્યાં છે [યાને, ગાય ઢોર આપણે પેદા કીધાં અને તે તકોબરી કરે છે કે તેની પાસ ઘણું ગાય ઢોર^૨ છે (તે તો જીવો)!]; માટે તેના^૩ અવેજમાં તેને પણ આ (શીક્ષા થશે), કે જ્યારે (તેની શારીરિક) જીંદગીને છેડે ત્રીજી રાત્રે તે (આપણી તરફ) આવી પુગતો નથી,^૪ ત્યારે તે ત્રીજી રાત્રે તેઓ^૫ તેના રવાનથી બાબુએ થઈ જાય છે [યાને તેને મદદ કરવાથી પછાત રહે છે], તે સાત (લલા અમષાસપંદો), જેઓ રોશન તથા સફેદ ચશમવાલા છે; અને તેઓથી તેને એક ઉંચાઈએ દોડાવવામાં આવે છે, ત્યાં તે ઉંચાઈએ કે જ્યાં ઘણા પુગાયલો^૬ ખોરાક (લાલા પરનામ) મોટે ભાગે (અફ્રાજ) તેના ખાધામાં આવશે.”

(૨૯-૩૦) ઇંજયલા (પવીત્ર) હોમના પાણીની મદદથી એક મોટા (રખા) ઇલાજનો, તથા દાઇતી નદીમાંથી તેનાથી^૭ તે (પાણી) લાવવાનો મોજેજો, (જે) ઝરથુસ્ત્રે (કીધો હતો), તે જ્યારે બહુમન (અમષાસપંદ તેને અહુરમઝદ સાથની) ગોફતેગો (કરવા) લઈ જતો હતો, ત્યારે જહેર થયો હતો; એ અહુરમઝદે ઝરથુસ્ત્રને કહ્યું તે ઉપરથી ખુદ્દુ^૮ દેખાય છે: “જે હોમનું પાણી તું લઈ જાય છે તે તેઓ^૯ માટે છે, અએ ઝરથુસ્ત્ર! નહી તે દેવપરસ્ત માણસો માટે કે જેઓ દેવોને ઇંજે છે, યાને (અયૂશ) એઓ ઉપરજ તેઓ^{૧૦} છાંટે કે જેઓ (તારા) સખુનો ઉપર અમલ કરનારા

૧. ગદાઈલુને અર્થે ગદાઈ આવ્યો છે.

૨. એલા અવર-મોનિરનીહ કબદ ગઓરુપેન્દીહ.

૩. તેના તોર અને દુરાચરણોને લીધે.

૪. અથવા, “જ્યારે ત્રીજી રાત્રે છેડે, તે જીવતો નજદીક આવતો નથી (પણ તેને દોજખની શીક્ષા કરવામાં આવે છે),” એટલે જે, તે બહેસ્તને લાયકની અમર્ગ હાલતમાં (હમારી) નજદીક આવતો નથી.

૫. તેઓ, યાને, તે સાત લલા અમષાસપંદો.

૬. એટલે જે, તેને ચીનવદ પુલ ઉપરથી દોજખમાં ગબડાવી દેવામાં આવશે, કે જ્યાં તે ફૂગાયલો ખોરાક ખાશે. સરખાવો ફાં પર્નાન, “રોટલીની ફૂંગ.”

૭. બોલેબોલ તરજુમો, “આ એક (શખસ)થી,” એટલે જે, ઝરથુસ્ત્રથી.

૮. તેઓ માટે, એટલે પાક મીનોઓ તથા પાક આદમીઓ માટે.

૯. એનો અર્થ એ જે એ પવિત્ર બાબ જેઓ અહુરમઝદને આરાધતા નથી તેઓ માટે નથી.

૧૦. યાને, તારા ધર્મશુદ્ધો.

(સખુન ચાર)^૧ છે; (વળી) તે ગોષા કે જે ચાર વર્ષની ઉમરનો, લાંગેલા શરીરનો (શકસ્તસાન^૨), કાળા વાળવાલો, અને ઉપોગી (સુતાઓમંદ) છે, તેને માટે તારે તે (હોમનું) પાણી લઈ જવું જોઈએ; અને તે (હોમનું) પાણી પીતાં તે ગોષા દરદથી સાજો થઈ જશે.”

(૩૧) ત્યાર પછી તુરતજ^૩ ઝરથુશ્ત્ર પેહલાં હાડમંદ દુન્યામાં ગયે કે જે ઉપર સજસ્તાનને^૪ છેડે તે વસ્તો હતો કે જેનું તેજ નામ પરશીદ-તોરા^૫ હતું. (૩૨) અને તે પરશીદ-તોરા આ પ્રમાણે બોલ્યો:—“અએ સ્પીતમના ખાનદાનના ઝરથુશ્ત્ર ! મને આ પાણી આપ કે જે ઇજેલા હોમ (હોમોમીગાન)નું છે, (અને) જે તું તારા હાથમાં ધરાવે છે.” (૩૩) અને ઝરથુશ્ત્રે આ પ્રમાણે જવાબ દીધો : “અએ પરશીદ-તોરા ! અષોઈની તું વખાણુ કર, અને દેવોને ધીક્કાર; ધુરા બોકોમાં ઝરથુશ્ત્રની માઝદયસ્ત્રી (દીન)ના આપીરવાદ જાહેર કર.” (૩૪) પરશીદ-તોરાએ (અષોઈની) સેતાયશ કીધી, અને તેને દેવોને ધીક્કારીઆ, પણ તેને ધુરા (બોકો) માં પોતે માઝદયસ્ત્રી જરથોસ્ત્રી દીન કબુલ રાખી છે એમ જાહેર કીધું નહી. (૩૫) અષોઈની તેની સેતાયશ (જોઈને) ઝરથુશ્ત્ર સાહેબ તેની આગલ ગયા, તેને માટે ઝરથુશ્ત્ર ઇજેલા હોમનું પાણી લાવ્યા, પણ તે માણસો

૧. એને સખુન-ચાર વાંચવો, અવ૦ ચર, “ચાલવું,” “આગલ વધવું”.

૨. જુવો હાલનો ફારસી શબ્દ સાન “પીઠ.”

૩. ધરા આખર.

૪. એને ધણુ ખરું સજસ્તાન નામ આપવામાં આવે છે; એ મુલક અફઘાનીસ્તાનની સરહદ ઉપર આવેલો છે.

૫. પરશીદ-તોરાનો ઇસારો ફરવરદીન યસ્ત, ફકરા ૯૬ ને ૧૨૭, તથા યુનહદિશન, બાબ ૩૯, ફકરા ૫ માં આવે છે. પવીત્ર અવસ્તા પ્રમાણે પરશદ-ગાઓ નામના એ પુરૂષો થઈ ગયા હતા, જેમાંનો એક ક્રાતનો બેટો હતો, અને બીજો અપક્ષિર દેશના રહેવાશી દાઝગર-ગાઓનો ભાઈ થતો હતો, આ ફકરા ઉપરથી અનુમાન કરવું સહેલ છે કે અત્રે દીનકર્દમાં જણાવેલો પરશીદ-તોરા તે અવસ્તામાં નોંધાયેલા એજ નામના એ પ્રખ્યાત પુરૂષોમાંનો એક હોવો જોઈએ. યુનહદિશન પ્રમાણે, “પરશદગા ખેમ્બ્ય, પેશ્યાનસાઈના મેદાનમાં છે, તેને ખેમ્બ્ય કહેવાનું કારણ એ જ એશમ દેવની બીડીકને લીધે એને એક બરણી (ખેમ્બ)માં ઉછેરવામાં આવ્યો હતો.” ફરવરદીન યસ્તના ૧૩૮ માં ફકરામાં ક્રધાક્ત ખુમ્બ્યને, અને પહેલવી દાદિસ્તાન-ઇન્દીનિગ, પુરસેશ ૮૯-૧૪ ના જવાબમાં ક્રધાક્ત ખુમ્બિગાનને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૬. દેઝુનાએ, અસલ અર્થ “તું લઈ જાય છે.”

૭. વેરત એનો અર્થ “કુટ” કરે છે.

કે જેઓ દેવપરસ્ત હતા, અને દેવોને પુજતા હતા તેઓને માટે (તે પાણી) તેઓ લાંબા નહીં; (વળી) ઝરથુશ્ત્ર તે (પાણી) પેલા ગોધાને માટે લાંબા કે જે ચાર વર્ષની ઉંમરનો (હતો), જેનું શરીર લાગેલું હતું, (અને) જે કાળા વાળવાલો અને ઉખેળી (હતો); તે પાણીનાં વાપડવાથી (ફ્રાજ-ખરીશનીહ) તે ગોધા બીમારીમાંથી તદ્દન તનદરોસ્ત થયો.^૧

(૩૬) એક (મોજેજે) ઝરથુશ્ત્રને મારી નાખવાને માટે (નાશકારક) ગનામીનોએ (તેઓ ઉપર) ધસારો કરીધો હતો તેને માટે (બહેર થયો હતો), જે પ્રમાણે દીનમાં કહ્યું છે:—“ઉત્તર તરફના ભાગમાંથી તે પુર મોતવાલો ગનામીનો દોડ્યો, તે કે જે પુરી દાનેશવાલો પુર મોતવાલો હારેમન છે, તેને આ પ્રમાણે ખુમ પાડી: ‘અએ દુઝ્ને! (તેની) ઉપર દોડો, અને પવીત્ર ઝરથુશ્ત્રને મારી નાખો.’ (૩૭-૩૮) દુઝ્ને તેની ઉપર ધસ્યા, ખુતર દેવ તથા (બીજા) સઘલા દેવો, (જેઓ) છુપી હીલચાલ કરતા અને દગલબાજ હતા; અને ઝરથુશ્ત્ર મોટેથી અહુનવર ગાઈને લાણીયા, (અને) જે દુઝ્ને તેમની નજદીક (હતા), (જેવા કે) ખુત દેવ, અને (બીજા) સઘલા (દેવો), જેઓ છુપી રીતે હીલચાલ કરતા અને દગલબાજ હતા, તેઓ તેથી ગભરાઈ જઈને નાસી ગયા. (૩૯) અને દુઝ્નેએ તેને આ પ્રમાણે ખુમ પાડીને કહ્યું:— ‘અએ ગનામીનો! તું અંહકારની નજરે જુવે છે [યાને તું (કોઈ પણ) ચીજ સમજ શકિતથી મુઠલ જોતો નથી], અને (હમને) તું જે કરવા ફરમાવે છે તે બની શકે તેવું નથી; સ્પીતમાન ઝરથુશ્ત્રનું મોત (કેમ નીપજાવવું) તે હમો આગમજથી જોઈ શકતાં નથી.’ (૪૦) પોતાના સંપૂર્ણ પ્રતાપથી, અશો ઝરથુશ્ત્રે ઉંચ પ્રકારની (મદમ) મન શક્તિએ જોયું કે, ‘તે હુટ પુરી દાનાઈવાલા દેવો માઈ મોત (નીપજાવવાની) યુક્તિ રચે છે, અને (એમ ખ્યાલ કરી) ઝરથુશ્ત્ર બરપા થયા, અને તેઓ સાહેબે ચાલવા માંડ્યું.’

૧. ઝક તોરા મિન ઝક બીમારીહ બરા દ્રવીસ્ત ચેહુવન્ત.

૨. જુવો વંદીદાદ, ફરગરદ ૧૯, ફકરા ૧-૪, તથા તેનું પહલવી. દાર્મસ્તેતે કહે છે: “યુઘતિ દેવને મોટી ખુતદહિસ્નમાં ખુત નામની મુસ્તી જેને યુદાર્પ પુજતો હતો તેને મલતી જણાવી છે. એ યુદાર્પ તે યોધિસતવનું અપબહંશ છે. તેટલા માટે યુઘતિ એ ખુધ ધર્મની નીશાની છે કે જે ધર્મ પૂર્વ ધરાનમાં ધરવી સન પૂર્વ એ સદી અગાઉ અને કાષ્ટસ્તની એ સદી પછી પગભર હતો. ફરગરદ ૧૧ માં યુઘધિ નો ધસારો છે તે યોધી શબ્દનો બીજો અને વધુ ખરો ઉચ્ચાર હોવો જોઈએ. (S. B. E. Vol. IV, p. 209.)

૩. નિહાન-રબિશન, “છુપી રીતે ચાલતો.” અસલ લખાણ આ રીતે પણ વાંચી શકાય:—ખુત શએદા વ સીજ ઈ નિહાન-રબિશન ઈ ફદાપ્તાર; “યુઘતિ દેવ તથા ચોરી છુપીથી હાલતો સીજ (દેવ) (મરકી), જે લુચ્છો હતો.” જુવો અવ. ધચેજધંહ, જે નાશના દેવનું નામ છે.

(૪૧) હયાં ઘણાઓને એક મોજેજો તે (કકરામો) નજરે પડ્યો કે જેમાં કહેવામાં આવ્યું^૧ છે કે: “તેને, અષો ઝરથુશ્ત્રે, એક પથર^૨ ઉંચકી-ઓ,^૩ (અને તેને પોતાના) હાથમાં પકડીઓ; તે એક દોઢી^૪ જેટલો (કદુગ મસાએ) હતો, (અને) તેને તે દાદાર અહુરમઝદથી મેલવ્યો હતો, (યાને) યથા અહુ વઘર્યો જે ખુદાઈ^૫ (કલામ છે) તે.

(૪૨-૪૩) અને એક (મોજેજો) આ (હતો) જે માત્ર^૬ ઇરાન શહેરમાં ઇરાનીઓનેજ જાહેર થયો હતો (એટલુંજ) નહી, પણ દરેક દેશમાં ને દરેક જાતમાં (જાણીતો છે), (તે આ કે) ઝરથુશ્ત્રે દેવોના શરીરો લાંબાં અને મોટે સરોદે^૭ અહુનવર લખ્યા; જે પ્રમાણે કહેલું છે કે: “કયાંની-ઓના ખોરેહની મદદ (ચાર)^૮ ને હું ઇચ્છું, જેની સાથે અશ્વો ઝરથુશ્ત્ર (પોતાના) ઉંચ વીચાર, ઉંચ વાચા (અને) દીનને માટેના ઉંચ કામોથી જોડાયેલો^૯ છે, જે હસ્તી ધરાવનાર સર્વ પેદાયશોમાં અષોઈમાં સર્વથી અષો, રાજ કરવામાં સર્વથી મોટો રાજકર્તા, પ્રકાશમાં સર્વથી પ્રકાશીત અને કીર્તિમાં સર્વથી વધુ કીર્તિવાલો છે. (૪૪) (અને તેનો) ઝલકાત (વીનાવદાગીહ)^{૧૦} નીહાલીને દેવો આગમજથી^{૧૧} તેની આગલ પડી ગયા છે, તેઓની ડસયલ (stinging) અને કરડતી (biting) ટેવો^{૧૨} (તેનો) ઝલકાત નીહાલતાં જતી રહી છે,^{૧૩} અને (તેનો) ઝલકાત

૧. પવન ઝક ઈ ચેમલેહુનેદ.

૨. કસ્પા; પાઝંદ શબ્દ સંગ અથવા “પથર”નો એ હુઝવારેશ રૂપ છે.

૩. વાંચો: ક્રાજયાત, એ ક્રાજદન “ઉચે કરવું” (To raise) એનો ભુત્ત કર્મણિ ફ્રંત છે (?) એના ખીજાં વાંચણો: ક્રાજ-દાદ, “પાછું આપ્યું,” “આગલ મુક્યું;” ક્રાજસ્ત અથવા ક્રાજસ્ત “સર્વથી ઉચું.”

૪. દસતુર પેશાતનજીની નકલ: કદગ-મસાએ, “એક ઝુપડાં જેટલો મોટો;” એને કદુગ-મસાએ “એક દોઢી જેટલો મોટો” વાંચવો ઠીક થઈ પડશે.

૫. મઈનૂગ “મીનોઈ,” “ખુદાઈ,” “પ્રેરિત.”

૬. લા અએવગીચ. ૭ ક્રાજ-સાચિશનીહ. ૮. સરખાવો ફાસી^૬, ખી-ચારહ “ખીચારો.”

૯. મદમ લેવતા ચેહૂત.

૧૦ વીન, “દેખાવ,” આવ, “પ્રકાશ” અને દાગીહ “અખશેશ;” એટલે “પ્રકાશવું” ખોરેહ જોવું.”

૧૧. પીશ મિન ઝક; અસલ અર્થ, “તે અગાઉ.”

૧૨. જુવો હાલનો ફારસી શબ્દ માયહુ, “એક ડાખ મારતું” યા કરડતું જાનવર.”

૧૩. સરખાવો, અવ૦ ધાતુ ફુ, “જવું,” “પસાર થવું”; એને ફ્રનીદન વાંચવો. એ નફૂનીત ખી હોય, પહેલવી નફૂનસ્તન “પડી જવું.”

નીહાલતાં માણસોમાંથી તેઓનું વ્યભિચારી છુટાપણું^૧ દુર થઈ ગયું છે; અને તે માટે તે ઇબ્દ દેનારાઓએ વીલાપ કીધો, (અને) તેઓ કે જે દેવો છે તેઓએ બહુ સખત^૨ વીલાપ કીધો. (૪૫) તેઓ આગલ અષો ઝરથુસ્ત્રથી અહુનવર ગાઈને લણવામાં આવ્યો,^૩ (અને) સઘલા દેવો ધરતીમાં દટાઈ અને સંતાઈ^૪ ગયા [યાને, તેઓના શરીરો તદ્દન ભાંગી ગયાં]. (૪૬) અને કહેવામાં આવ્યું છે જે તેઓના શરીરન ભાંગી જવા પછી શારીરીક દેવો તરીકે દુન્યામાં બાહર આવવાને અને ખરાબી કરવાને તેઓ અશક્ય છે; તેઓનો છુપાયેલો^૫ ખવાસ માણસ જાતને બહાર થઈ જવાથી માણસો તેઓને પુખ્ત રીતે પીછાણતા થયા, (અને બણ્યું જે) તેઓ યજ્ઞો નથી પણ દેવો છે.

(૪૭) દીનના આ ફકરામાં એક સવાલ (ગુબિર્શનીહ)ના (આકાર) માટે (અહુરમઝદ) ઝરથુસ્ત્ર સાથે કેમ બોલ્યો તે ઝરથુસ્ત્રે અહુરમઝદના શબ્દોથી માણસોને વાકેફ કીધાં:—“માણસો કેવી રીતે (આ) હાડમંદ દુન્યામાં એક દેવને ઉંચી પંક્તિ આપે છે, બણે તે એક દસતુર^૬ (હોય); જેઓ એમ કહે છે જે તેઓએ તેમને દીનના દસતુર (યા વડા)ઓ તરીકે ગણવા જોઈએ તેઓ કેવા હોવા જોઈએ ?” (૪૮) અને અહુરમઝદે ઝરથુસ્ત્રને

૧. જુવો અવ૦ જહુ., જહિ.

૨. સરખાવો અવસ્તાનું વિશેષ નામ સ્નાવિધક. એ એક દષ્ટ્યનું નામ છે કે જેને આ દુન્યામાં હલાકી અને નાશ પહોંચાડ્યો. અત્રે પહલવીમાં એને એક સામાન્ય નામ તરીકે વાપડ્યો છે અને એનો અર્થ “નાશ કરતો દેવ” કોઈકવાર થાય છે. વેસ્ત પ્રમાણે એ પહલવી શબ્દ સ્નાયાન, “સાંભળવું” ને માટે હોય, અથવા એ અવસ્તા સ્નેયોધેન્તિશ શબ્દનો નજીક મલતો ઉતારો હોય. એમ લખ્યો તો સ્નેદીયાન વંચાય, “રડવું,” “વીલાપ કરવો.”

૩. સ્તહમગીહાતર. અસલ અર્થ “વધુ સિતમ યા જુલમથી.”

૪. વેસ્ત: “અહુનવધિયી” કે જેને અષો ઝરથુસ્ત્રે મોટેથી તેઓ સન-મુખ ગાયો.”

૫. પહલવી ખઝીદકની વડી અત્રે ખઝીદ વપડ્યો છે; જુવો હાલનો ફારસી શબ્દ ખઝદહુ, “સંતાયણું,” “છાણું.” એને નિગાન વ અપઘતાક બી વાંચી શકાય.

૬. વાંચો નિહાન હએમીહ. વેસ્ત: યજ્ઞદાન હએમીહ, “યજ્ઞોના ખવાસનું.”

૭. વીશુદ્ધ વાંચવો વધુ ઠીક થઈ પડશે. હાલનો ફારસી શબ્દ ગુથ્દત “ઉંઘાડું,” “પ્રગટ થયણું.”

૮. યાને, ધારમીક આખદોમાં તે એક મુખ્ય સત્તાધિકારી હોય.

(વધુ) આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ ઝસ્થુસ્ત્ર! જેઓ લલાર પુરૂષો છે, તેઓ દેવો ને ઉચ પકિત કેવી રીતે આપે છે? અને તેઓ કેવા શખસો છે, કે જેઓ ગમે તે બાલે છે (યા માંગે છે), તેઓને દેવો આ પ્રમાણે (જવાબ આપે છે): ‘હમો તમો માટે તે બળ લાવીશું;’ જેથી કાંઈ તેઓ માંગે છે તેના (જવાબમાં) દેવો (કહે છે) ‘તે ચીજ તમને ફલશે’!

(૪૯) ત્યારે ઝસ્થુસ્ત્રે આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ અહુરમઝદ! માત્ર તેનેજ માટે^૧ માણસજાત તે (જગ્યાએ) દોડે છે કે જે વેરાન^૨ જંગલ^૩ છે, જ્યાં રોશનીનાં પસાર થઈ જવા પછીથી^૪ તે સૂર્યના ઉદય^૫ લગી કોઈ પણ રહેતું નથી, જ્યારે રાતના બે હાસર^૬ (થઈ જાય છે) અને (તેની) પૂઠે^૭ [અથવા સૂર્યના અસ્ત થવાથી તે (ત્યાં) તેઓ પાછા ફરીને સાથે એકઠા મલે^૮ ત્યાં સુધી, (યાને) જ્યારે રાતના બે હાસર પસાર થઈ ગયા હોય]; જ્યાં તેઓ કામકાજની, અથવા માણસો અને કુતરાઓની કાંઈથી ગડબડ સાંભલતા નથી.^૯ (૫૦) ત્યાર પછી તે માટે^{૧૦} તેઓ (પોતાને દેશ) પાછાં ફરતાં, આમ

૨. આ ઠેકણે એવા માણસોને ઠેકડી કરી “લક્ષાં” કહેલાં છે. ખર જોતાં તો તેઓ હવસી ને લોભી પુરૂષો છે, જેઓ દેવોની પરસ્તેશી જાય છે, સખખ કે તે દેવો તેઓના પુંઝરીઓ જે કાંઈ સવાલ પુછે છે અથવા પ્રમાણીકે યા અપ્રમાણીકે માગણી કરે છે તેઓને હા-કારમાં જવાબ આપી પોતા તરફ ખેંચે છે.

૩. ખરા પવન ઝડક.

૪. અમાનિશન, “રહેવાના મકાનો વગરનું,” “વેરાન” અથવા “એકાંત.”

૫. વિશગર દશત. વિશગર શબ્દના વપડાશ માટે જુવો પુસતકે ૬ થું, દીખાવો, આખ ૩૦, § ૧૧, સંકે ૧૮, સતર ૩; “જંગલ.” વંદીદાદ ફરગદ^૧ ૮, ફકરા ૯૫ માં આવતા અવં સ્કંદય^૨ “શીકારગાહ”નો એ પહલવી તરજુમો છે.

૬. ક્રનામિશન, અવં ક્ર-નમ, “નીચે જવું;” “વાંકુ વલી (ચાલી જવું).”

૭. હૂ—વક્ષ; સરખાવો અવં હૂય હૂ વક્ષાત આ હૂ ક્રાશમોદાતોઇત, “સૂર્યોદયથી તે સૂર્યાસ્ત લગી.”

૮. “પહલવી પાઝંદ ફરહાંગ” પ્રમાણે એ એક વખતનું માપ છે. એક હાસર ૧૧ કલાક જેટલો લાંબો થાય છે. અવસ્તામાં હુશ શબ્દ જગ્યાના માપને માટે વપડાયો, જે માપ રોમન માઇલની લંબાઇ જેટલો હતો. અત્રે પહલવી લંબાણ ઉપરથી સમજ પડે છે જે દેવોની પરસ્તેશ કરનારાઓ આવી એકાંત જગ્યાએ દેવોની શોધમાં રાત્રે ૧૦ યા ૧૧ વાગ્યે અથવા ત્યાર પછી જાય છે.

૯. પહલવી, લખવાર એટલે “પછી.”

૧૦. વૃદ્ધ ઓલ હુમ-વરદિશનીહ.

૧૧. યાને, તેઓ એક ધણીજ શાંત જગ્યાએ, મધ્ય રાત્રે, જાય છે.

૧૨. દેવ પરસ્તીથી નીપજતા કાયદા વીધે.

કહે છે: ‘ત્યાં આપણે દેવો સાથે ગોફતેગો કીધી છે; જ્યારે આપણે તેઓ પાસેથી બાદશાહી અને પેશવાગીરી (સરદારી) માંગીએ, ત્યારે તેઓ તે આપણને આપે છે; જ્યારે તેઓ પાસેથી ગાય ઢોરોનાં ટોલાં અને સંપત્તી માંગીએ, ત્યારે તેઓ તે આપણને આપે છે.’”

(૫૧) (તે ઉપરથી અહુરમજદે આ પ્રમાણે કહ્યું): “તેમને માટે તેઓ આવી ચીજ કેમ કરી શકે? યાને, એ લેટો તેઓને વારે ઘડીએ કેમ પોંહયે છે (ચેહબુનત ચેહબુનત) જેથી તેઓ કહે છે કે: ‘તે (લેટ) હમને પોંહચી છે’”!

(૫૨) એ ઉપરથી ઝરથુશ્ટ્ર આ પ્રમાણે બોલ્યો: “અએ અહુરમજદે! તે આબાદી માટે તેઓ જુદી રીતે કહે છે; કોઈક આમ કહે છે: ‘એમ કીધા પછી હું વધુ માણસો અને ગાય ઢોરો ધરાઉં છું’ (અને) જ્યાં સુધી દેવોના સમાગમમાં છું ત્યાં સુધી, (એમ ચાલુ રહેશે)’; કોઈક (વળી) આ પ્રમાણે કહે છે: ‘એમ કીધા પછી હું બદતર, અને વધુ અપજશ વાલો થતો રહ્યો છું, અને જ્યાં સુધી હું દેવો સાથે સમાગમ રાખું છું ત્યાં સુધી (એમ ચાલુ રહેશે),’ કારણ કે તેઓ પોતાનું સઘળું જીવતદાન પોતા માટે દેવોથી ધરાવે છે, [એટલે કે, જ્યારે તેઓની જુદી જુદી જાતની જાદગીઓ, જેની કાંઈ તેઓ માગે તે દેવોથી છે]” (૫૩) અને તે, ઝરથુશ્ટ્ર, આ

૧. યાને, ફલાની ફલાની જગયાએ.

૨. હમ-પૂરસીદ.

૩. જદયીમ; સરખાવો અવં જદ. “આગ્રહ કરવો.” જદયેમિ. આ ફકરામાં દીનકર્દ એને પેહલે જદયીમ લખે છે, અને પાછલથી જદયીમ લખ્યો છે. આ છેલ્લો આકાર ખરો છે.

૪. પાહુ—આઓમંદી, “ગાય ઢોરોનો કબજો.”

૫. યાને, દેવો વારેઘડીએ જેથી કાંઈ તેઓના પુનરીઓ મંજિ તે કેમ આપી શકે?

૬. એને આવાદીહ વાંચ્યો છે. બીજું વાંચણ: આઝાદીહ (અવં આઝાત.)

“ઉદારતા,” “બુન્યાદિ.”

૭. જવીત ચેમસેલૂન્દ.

૮. એટલે, દેવો સાથેની મારી ગોફતેગો (સમાગમ) પછી.

૯. રમગ—આઓમંદતર.

૧૦. દૂશ-ગદાઆઓમંદ.

૨. બરા ચેહબુનિશનીહ ચખસેનૂન્દ; વસ્ત: “તેઓ પોતા માટે પૂણું ગુજારે ધરાવે છે.”

૩. બોલેબોલ તરબુમો: “જ્યારે તેઓ દેવોથી (યાને દેવોને લીધે) જુદી રીતે રહે છે, જેથી તેઓ બોલે તે માટે.”

પ્રમાણે (વધુ) બોલ્યો: “અચ્ચે અહુરમઝદ! તે માટે તેઓ કહે છે: હમારા (દેવપરસ્તો) માનો કોઈ કયાં (અર્ધધ) ગુમરાહ^૨ થઈ જાય છે તે ઘણી સંભાલથી તપાસો^૩, યાતો તે એ કારણસર^૪ વીલાપ કરે છે [એટલે, તે (પોતાનું) માથું પોતાની છાતી (ઓલ કનાર) ઉપર રાખે છે], યા તેને માટે તે પસતાવો કરે છે [એટલે, તે માત્ર એકજ બાજુ જુવે છે], અથવા દુખથી^૫ તે પડી જાય છે, અને તે (હાલત)માં દેવો તે મદદ^૬ કે જે (લલા ચઢોથી) માણસોને (આપવામાં) આવે છે, (તે મેલવવાથી તેને) દુર^૭ ઘસડી જાય છે!”

(૫૪) ત્યાર પછી અહુરમઝદે આ પ્રમાણે કહ્યું: “અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર! જે પ્રમાણે તું ઇચ્છા રાખે છે, તે પ્રમાણે તું તારી જીંદગી સંપુર્ણ રીતે, ઉપર માંથાથી તે નીચે જોડા^૮ સુધી તપાસ, અને તારી બનને બાજુએ^૯ નેગાહ કર^{૧૦}, અને (તેનું ફલ) તને આગલ અને પાછલ, અને સઘલી બોરડુએ જડશે^{૧૧}; કારણ કે જેમ દેવો માણસોથી (માંગે છે), તેમ હમો તારી પાસથી હરેક ચીજ છુપીજ રીતે^{૧૨} માંગતા (જદયીમ) નથી.

૧. બોલેબોલ તરબુમો: “માટે તેઓ તે વીશે આ પ્રમાણે બોલે છે.”

૨. લખવાર વરદેત, જુવો ચાલુ ફારસી શબ્દ ગરતન, “જતું રેહવું,” “ફેરવઈ જવું” યા “ગુમરાહ થઈ જવું.”

૩. પડન બરા નિગીરીદ, સરખાવો અવનં પરેનંઘલ, પઉર, “પૂષકલ,” “ઘણું”. વેસ્ત: “આગલ.”

૪. ઓલ હમ મૂશેત, જુવો મૂશેદનો અર્થ વોલ્યુમ ૧૩, પૂસ્તક ૬, દીબાઓ, બાબ ૪૫, § ૨૧, સફો ૩૫, સતર ૧૦; હાલનો ફાન શબ્દ મુશ, “દલગીરી,” “વીલાપ.”

૫. બરા બીસ્મા અઉક્ટેદ, જુવો સૌન વિષમ, “દુખ દાયક,” “ધારતી ભરેલું;” વેસ્ત: “માત્ર ખુશ લાગે એવી રીતે પડી ગયલું.”

૬. મિન અવાગીહ...પએદા બરા નસહૂદ.

૭. પહલવી વાંચન ઝીરીહ રેગલા (દસ્તુર પેશોતનજવાલી નકલમાં લેલીઆ વ રેગલા છે તે સુધાર્યો છે); જુવો ફારસી ઝીર-પા, “જોડો;” વેસ્ત: “પગની પાતલી.”

૮. હઈતી(હ) ઈ લક બરા નિગીર.

૯. વેસ્ત: અરિક કુસ્તગ વ કુસ્તગ, “જુદી જુદી બાજુએ દુર.”

૧૦. વાંચો: ઝાયાએ, જુવો અવનં જન્, ફાન ઝાચીદન, “જણવું,” “પેદા કરવું,” “આગળ આવવું.” એને ઝદયેઆએબી વાંચી શકાય, સરખાવો અવનં જદ “આગ્રહ કરવો,” “ફરમાસ કરવી;” એ ઉપરથી વેસ્ત: “તારે આગ્રહ કરવો જોઈએ.”

૧૧. અસલ અર્થ, “છાનીમાની રીતે” (પવન અવીનાવદાગીહ). હયાં દેવો પોતાના પૂંજરીઓને સમજવતા દીસે છે કે તેઓએ પોતાની ખૂરી નેમો ઘણું કરી રાત્રે અધકારમાં છુપી રીતે ખૂરી પાડવી અને બોલલી રીતે નહીં.

(૫૫) વળી, જ્યારે દેવો મજબુત સંપન્ન કરીને ધસારો લઈ આવે છે, ત્યારે (માણસોને) છાનામાનાજ ઘસડી જાય છે.^૨ (૫૬) અએ ઝરથુશ્ત્ર! તારી તરફ પશુ તે (દુજ), એક સોનેરી બદનની^૩, ખીલેલી છાતીવાલી^૪ ઝોરતના (આકારમાં), ધસી આવશે [યાને તેને એક છાતીનું બખતર^૫ પેહર્યું છે], અને તે સોનેરી બદનવાલી ખીલેલી છાતીવાલી ઝોરત તારી સંગાત^૬ શોધતી^૭, તારી સાથે ગોફતેગો ચાહતી, (અને) તારી હમ મદદ માંગતી ધસી આવશે; (પશુ) તારે તેને તારી પાડોશમાં (રાખવી) નહી, તેની સાથ વાતચીતનો વહેવાર (રાખવો) નહી, અથવા, હરકોઈ કાર્ય તેને (કરવાને) ફરમાવવું નહી; (એથી ઉલટું) તારે યથા અહુ વધર્યોની ફતેહમંદ (પવિત્ર) બંદગી ઓચરવી, કે જેથી તે (બદકાર ઝોરત) ઉંધી વળે ને (તેનો) છેડો (આવે).”^૮

(૫૭) વસ્તીવાલી અને મિત્રોથી ભરેલી હુન્યા તરફ ઝરથુશ્ત્ર આગલ ચાલ્યો,^{૧૦} કે જેથી ખુદ પોતાની^{૧૧} હાદમંદ હુન્યાને અચ્છી રીતે તપાસી શકે; ત્યાર પછી દુજ આગલ તે આવી પોહ્યો કે જે એક પોષાક નજદીક

૧. પવન ક્રાજ બન્દિશનીહ, “મજબુત ગાંઠથી,” “મજબુત રીતે જોડાયલું.”

૨. ઘરા નસહૂન્દ.

૩. કેર્પ ઝરીન.

૪. જુવો ફારસી પુર-સીનહ. એને વકદ કર્પ, ઝરીન-પુસીન, “સોનેરી તાજવાલી નારનું શરીર,” પશુ વાંચી શકાય, સરખાવો અવં ઝરન્યો-પુસ, પશુ આ છેલ્લા શબ્દનો અર્થ હયાં લાગુ પડતો નથી.

૫. એટલે, “ખોડીસ,” યાને, છાતી તડી રાખવાને સ્ત્રીઓ પેહેરે છે તે વાસકુટ; અવં કૃષતાન-પાન. ફારસી પેસ્તાન, “છાતી,” અને પાન, ખાન, “રક્ષણ કર્તા.”

૬. હમ-હખગીહ, અવં હખ, “મીત્ર;” ફારસી હમ-ખાહ, “હમ શહેરી.”

૭. જુવો ફારસી જુસ્તાન, અનીયમીત કાલ, જાય; અવં જદ, “માંગવું.”

૮. હમ-કેરદારીહ.

૯. ઝોલા ઝોલ આખરીહ ફૂદ વશતન; સરખાવો હાલનો ફારસી શબ્દ ફૂ-ગશતન.

૧૦. અહુરમઝદ સાથની પહેલી ગોફતેગો પુરી થવા પછી ઝરથુશ્ત્ર સાહેબ આ હુન્યામાં પાછા ફર્યા ત્યાર પછી.

૧૧. પહેલવી ઝક આપિશન, “જે તેની પોતાની હતી;” સરખાવો અવં આપ-ધથ્ય અથવા હુવાપધથ્ય; પઠ્ઠતિશ ન્માનેમ યિમ હુવાપધથીમ (યં પ, § ૬૨) વસ્ત: આપિશનો, “લોકોએ પગે ચાલીને પાડેલા રસ્તો.”

બેઠી હતી^૧, કે જે પોષાક જ્યારે (અહુરમઝદ સાથે) ગોફતેગો માટે તેને બહુમન અમણાસપંદ લઈ ગયા હતા ત્યારે તેને^૨ (ત્યાં) મેલ્યો હતો; (તે દુન) નારી આકારમાં, સોનેરી આભુષણમાં સજ થયેલી, ખીલેલી છાતી-વાલી, બેઠી હતી; અને તેનેથી સોહબત તથા વાતચીત અને હમ મદદ તે આહતી હતી; તે આ પ્રમાણે બબડીઃ “હું સ્પેન્દારમદ (ફરેશતો) છું”^૪

(૫૮) અને અરથુશ્ત્રે તેને કહ્યું કે: “પણ મેં સ્પેન્દારમદને, એક રોશનીવાલા વાદળાં વગરના દીવસે^૫ જોઈ છે; અને તે સ્પેન્દારમદ મને પછવાડેથી^૬, આગલથી^૭ અને આરપાર^૮ [એટલે કે, બધી બાબુથી] સુંદર નજરે પડી હતી; (ત્યારે જોઈ) તું ફરીને પીઠ ફેખડાવ કે જેથી^૯ હું જાણું જે તું (ખરેખર) સ્પેન્દારમદ છે.”

(૫૯) ત્યારે દુજે આ પ્રમાણે જવાબ દીધો: “અએ સ્પીતમ ખાનદાનના અરથુશ્ત્ર! હમો તે નારીઓમાંની છીએ, કે જે આગલી બાબુથી સુંદર છીએ, અને પછવાડેથી બદસુરત અને બિહામણા છીએ; (માટે) (મારી) પીઠ ફેરવવાને મને તું ફરમાવ ના.” (૬૦) (આ પ્રમાણે) ત્રણ વેળા તેની સંગાત તેણીએ ખટપટ કીધી (પતકારીદ), પછી દુજે પોતાની પીઠ ફેરવી^{૧૦}, તે ઉપરથી^{૧૧} અરથુશ્ત્રે તેને પછવાડેથી (ખાતર)^{૧૨} જોઈ, જ્યારે (તેને દીકું

૧. અદીન ઓલ દુન ફાજ મત, અમત (મુનની વડી) પવન નઝ-દાગીહુ ઇ બમગ ચેતાબુનસ્ત.

૨. અરથુશ્ત્રે.

૩. સરખાવો અવસતા, દન્ટન, “દાંત”; ફારસી દનદીદન, “ગુસ્સાથી મનમાં બડબડવું,” “ધુરકવું.” એનું બીજું વાંચન: દબ્બીદ, અવં દવત એ પહલવી શબ્દ ગનદીદબી વાંચી શકાય, ફારસી ગનદીદન, “ગંદ મારવી.” “કાહવું,” “ખોટા વચન બોલવા.” જુવો અવં ગઈન્તિ, ગન.

૪. અવં સ્પેન્ત-આમર્ઘતિ, પવીત્રાઈ, ખાનુએનું નમાનાપણું, વીગેરે ઉપર મવક્કલ અમશારપંદ.

૫. બએન ઝક ઇ રએોશન ચોમ ઇ અન-અવર; એ છેલ્લા શબ્દ સાથે સરખાવો: અવં અત્ર, ફાં અઅર; એ ઉપરથી અન-અઅર, બી-અઅર, “વાદલાં વગરનું.”

૬. જુવો પહલવી હૂ-અવારન, જેનો અર્થ વપડાયલો બીજો રૂપ હૂ-અત્રૂન છે.

૭. વાંચો: હૂ-પર્ગન; જુવો અવસ્તા પઠરિ-ચિથીત, “આગલ.”

૮. જુવો અવસ્તા તરસ્થા, તરે.

૯. મેં હાં અઘધ ઉમેરીઓ છે.

૧૦. આખરીહુ ફૂત વરત.

૧૧. અઝશ.

૧૨. ખાતર, ખાલદી બાષામાં એનો અર્થ “પછી,” “પછવાડે” થાય છે.

કે) ઝહેરી સર્પો (ગઝ)¹ તથા જળો² અને ગીલોરીઓ (કલખુગ)³, અને કાનકચુરો (પઝગુગ)⁴ અને દેડકા (વઝગ)⁵થી ભરપુર તેના પછવાડેના છિંદ્રની⁶ હેઠલ સખત⁷ વસ્તુ (નસો) હતી⁸.

(૬૧-૬૨) ત્યાર પછી ઝરથુશ્ત્રે યથા અહુ વધર્યોના કીરોળ ભરીઓ કલામ મોટે સરોવે ગાયો, અને તે દુજ દેહશત પાત્રી,⁹ તથા ચેશમગ (નામનો) કરપન ધસી આવ્યો, અને જ્યારે તે એક સડી જતી હાલતમાં¹⁰ હતો ત્યારે બડબડ્યો કે: “હયાંથી¹¹ ઇબ એટલી તો છે કે તેને મને ગાલેબ કીધો છે¹²; (પણ તું) ઝરથુશ્ત્ર એમ કાંય (મા) ધારે છે કે બીજી કોઈ કીસમના (મા)નરો, કે જેઓ (તારા) કટકાથી દોજખમાં જાય છે, તેઓની દુન્યાં કરતાં તારી દુન્યાં વધારે ખુશાલ છે? હું (પણ) મારી તનહોમંદ જીંદગીમાં¹³ મારી દુન્યામાં વધારે (મદમ) ખુશાલીથી જાઉં છું, જેથી તું તારી (દુન્યા)ને માટે (લક રાએ) તારી તનહોમંદ જીંદગીમાં¹⁴ મારા ફરેબોથી છેતરાય છે.¹⁵”

(૬૩) અને ઝરથુશ્ત્રે આ ભેદ માણસોને ખોલ્યો કીધો¹⁶, (કે) તેઓની અજમાયશ અને તેથી દેવો વીધેનું જ્ઞાન તેજ જાતના¹⁷ એક મોટા

૧. અવં અજિ, ફાસી⁹ ગઝ, “સર્પ.”

૨. વાંચો: ખૂન-જલાગ, જુવો હાલનો ફાં શબ્દ ઝલુક અથવા ઝલુ “જલો,” અસલ અર્થ “લોહી સુસનાર ઝહેરી જાનવરો.”

૩. જુવો અવં કલખુ, ફાસી⁹ કલખગ.

૪. ફાં પઝગ, “કાનકચુરો.”

૫. અવં વઝગ. ઝરથુશ્ત્રને દુષ્ટ અને પાપી ઝોરતોએ કેવી રીતે લલચાવ્યા હતા, તેઓ કેવી નીતીબદ્ધ અને નાપાક હતી, અને પેગામખર સાહેબ દીનની મદદથી તે લાલચોની સામેને કેમ યથા તે આ ફકરામાં આલંકાર રૂપે દરશાવવામાં આવ્યું છે.

૬. પહલવી અન્દર્ગ ગરત.

૭-૭. અમત હિંચ સુકૃત યેગવીમનાદ; સરખાવો અવં હિંચ અને ફાં સુકૃત, “સખત.”

૮. વાંચો: નસીદ; જુવો અવં ધાતુ નસ, “સડી જવું”, “કાઢવું.”

૯. નસિશનીહ, એ આગલી નોટમાં કહેલા ધાતુ ઉપરથી આવ્યો છે.

૧૦. યાને, આ દુન્યામાંથી.

૧૧. વનદીદ, અવં ધાતુ વન, “જાતવું.”

૧૨. મદમ પવન તતૂ ખયા.

૧૩. અઘધ-અત પવન તતૂ ખયા; ખોલેખોલ અર્થ, “તારી ખાકી જીંદગીમાં.”

૧૪. ખરા ફદીપ્ત મિન અફમ.

૧૫. પેગામખર સાહેબે આદમજાતને દુનીયામાંની દુષ્ટ લાલચોના ભય, તથા એવી લાલચોની અંદર લલા આદમીઓની કસોતી શું છે તે, તથા માઝદવસ્ત્રી દીનની જરૂરી અગમચેતીઓ અને હુકમોથી એ લાલચો સામેનો ખંચાવ, એ સધલું ખુદલું કીધું. આ દીન હાલ સુધી ચાલુ રહી છે તેનું કારણ માત્ર તેની પરદેજગારી અને સચાઈ છે.

૧૬. મિન-ઇચ હુમ-ખયા.

મોજેબથી માણસોને બહાર થયાં—(જેવાં કે) અરથુશ્ત્ર અગાઉ દેવોની આ દુન્યામાં બહાર દોડધામ, અવસ્તા કે જે શાહ વીશ્તારૂપ અને તેના જમાનાના ઢોઢાએ સચ્ચાઈ તરીકે કબુલ કીધી હતી તેમાં બહાર થયેલી દીનના અરથુશ્ત્રથી મોટે સરોદે (પહાયલા) કલામોની (મદદ)થી તે (દેવો)નાં શરીરોનું ભંગવવું—અને જો તે પ્રમાણે બન્યું ન હોત તો વીશ્તારૂપ અને તેના જમાનાના ઢોઢાએ, અવસ્તા જેનો આટલી બધી (સચ્ચાઈનો) ખવાસ (આપણને) બહાર છે, તે ખોટા લેખીને તેઓએ કબુલ રાખ્યા ન હોતે, અને તે (યાને અવસ્તાની દીન)નો સીલસીલો આપણુ લગી આવ્યો ન હોતે.^૨

(૬૪) અને એક (મોજેબે આ હતો) કે જેનો પણ સંબંધ (લેવતા) અરથુશ્ત્રની, પુર મહોતવાલા^૩ ઝાકના^૪ તેમજ વીશ્તારૂપના કરપનોના તથા બીજા ઘણાક કીકો^૫ અને કર્પનો જેઓ વીશ્તારૂપની દરબારમાં હતા^૬ તેઓના ગુમરાહ ધર્મની^૭ બદી વીષેની દીનમાંથી (મેલવેલી) માહીતી^૮ સાથે રાખવામાં આવ્યો હતો; અરથુશ્ત્રનું મરણ નીપજાવવાની તેઓની એકચતા (હમી) વીશે, તેને મોટે ભાવે નાલેસીઓ^૯ જે વીશ્તારૂપને કહેવામાં આવી હતી તેઓને ઉભી કરવા વીશે, અને તેનું મરણ નીપજાવવાને વીશ્તારૂપને ઉશ્કેરવા^{૧૦} વીશે, (અને) વીશ્તારૂપના હુકમથી તેને સખત બંદીખાને^{૧૧} નાખવા વીશે^{૧૨} તથા તેને શિક્ષા કરવા વીશે (દીનની મદદથી વાકેફ થયા

૧. તે, યાને, અવસ્તાની દીન.

૨. ઓલ લેના લા પતવસ્ત હુવા—આએ; બોલેબોલ તરબુસો: “તે (અવસ્તા) હાલ આપણી સાથે જોડાયેલા હોતે નહીં”.

૩. પૂર-મર્ગ, “પૂર મોહત યા નાશવાલો.”

૪. અત્રે ઝાગ શબ્દ એક દેવના નામ તરીકે વપડાયો છે. યુન્દહિશન, બાબ ૩૩, ક. ૫ માં, તે એક નેક પુરુષનું નામ છે.

૫. સરખાવો અવ૦ કવિ યા કવન, તેઓ કે જેઓ જરથોશ્ત્રી દીનની સચ્ચાઈઓ બોધ શકતા નથી.

૬. મદમ બખા ઇ વીશ્તારૂપ.

૭. વશતગ દએનીહુ. ૮. આગાસ ચેહુવૂન્તન.

૯. વધરાસ્તન ઇ મદમ અશ ઝીરાન અ-રાસ્ત (જુહાઇ). વસ્ત: “સખત, ગાલ ગલોચની તૈયારી.”

૧૦. સારીનીતન શબ્દ, જે વોહયુમ ૧૩, બાબ ૧, ફકરા ૯ માં આવેલો છે તે કેમ વપડાયેલો છે તે જુવો.

૧૧. શકેફત બન્દ, અસલ અર્થ “મજબુત બેડી.”

૧૨. ચેહુમતુનેત, અસલ અર્થ “તે (નજદીક) આવે છે.”

હતા) (૬૫) ત્યાર પછી, વળી, તેમાંથી^૧ પોતાના મોટા (મદમ) છુટકારા વીશે, પોતાને લગતા એક મોજેબના નહેર થવા વીશે, અને (પોતાને) ઉંચ પેગામબરી શક્તિ મલવાની ગવાહીની નજીવાજેગ સાબેતીના નહેર થવા વીષે; (અને અહુરમઝદ સાથની પોતાની) ગોફતેગોમાં દસ વર્ષના અરસામાં (સચિશન), તેને (ખુદાને જે) છેલ્લે સવાલ (પુછ્યો) તે પછી, વીસ્તારપની દરબારે (બગા), તથા (દીનને માટેની) પેલી ભયંકર લડાઈની કસોટી- (વર) તરફ, અહુરમઝદની સલાહ અને હુકમથી (પોતાનાં) એકાંત વીદાય થવા^૨ વીષે (ઝરથુશ્ટ્રને દીનથી) વાકેફગારી (થઈ હતી). (૬૬) વીસ્તારપના શરતના મેદાન^૩ ઉપર, તથા અહુરમઝદની મીત્રાચારી,^૪ અને તેની સત્તા તથા ફતેહ (ઉપર)ના તેના પોતાના ઉત્તમ કલામ વીશે; અહુરમઝદની દીન તરફ વીસ્તારપને આમંત્રણ (દેવા વિશે); અને તે ઉપ્રાંત,^૫ (પોતાની) પેગામબરી^૬ સ્થાપવા માટે તેને^૭ શું ઇચ્છવું જોઈએ, તે માટેના કલામોને વીસ્તારપે, પોતાના ડાહપણ, ભક્તિભાવ, અને મીનાઈ એતેકાદે કરી ધ્યાનથી સાંભલીઆ (તે વીષે).

(૬૭) (અને) ત્યાર પછી, વલી-(પણ) ઝરથુશ્ટ્રના શબ્દો તેનેથી (વીસ્તારપથી) (તમામ) સંભલાયા, તથા ઝરથુશ્ટ્રની ચાલચલણ (તે) સમજી શકીઓ તે અગાઉ—પુર મોહતવાલા^૮ ઝાકે, અને બીજા કીગો તથા કરપ- નોએ, નાલેશી^૯ તથા બદ્દગરીના કામોંએ, ઝરથુશ્ટ્ર સામે^{૧૦} વીસ્તારપનાં કાન

૧. એટલે, તેનાં સખત બંદીખાનાં તથા શીક્ષામાંથી.

૨. અએવતાગ ક્રવફતન, “ભપકામાં એકલું ચાલવું.”

૩. અસ્પાનવાર, “શરતનું મેદાન ;” જુવો ફાસી, અસ્પાનવર.

૪. અસલ નકલ પ્રમાણે આશતીહુ; અવ૦, આદિત. “સુલેહ,” “શાંતી,” “દોસ્તી;” એને અયાદીહુ પણ વાંચી શકાય જેનો અર્થ “યાદ દાસ્ત” થાય.

૫. લેવતા ઝક.

૬ વક્ષવરી અંદાખતન રાએ. ૭. યાને, વીસ્તારપે.

૮. પૂર-મર્ગ, અસલ અર્થ, “મોત યા નાશથી ભરપુર.”

૯. સ્પઝગીશનહહા, અવ. સ્પઝગ, “નાલેશી.”

૧૦. મદમ; અસલ અર્થ, “આસપાસ.”

ભાલેરવાને લીધે,^૧ તેનેથી (વીશ્વારૂપથી) બંદીખાનેની^૨ શીક્ષા ફરમાવવામાં આવી,^૩ જેમ ઝરથુશ્ત્રના (પોતાનાજ) શબ્દોમાં બહેર કરવામાં આવ્યું છે કે:—“મેં તેઓના ૩૩ સવાલોના^૪ પુખ્ત રીતે જવાબ વાલીયા છે, અને તેઓમાંના ૩૩ નાં (મોઢાંઓ) બંધ કરીયાં છે, (તથા) તે કૂર (આદમીઓ), જેઓ ફૂટ અને દેવપરસ્ત હતા તેઓને ૩૩ સાંકલોએ મેં (બાંધીયા છે). (૬૮) (પણ) મારે માટે તો તે ફૂટ કીનાખોર (શખસો)ના^૫ બોલોએ^૬ મારા પગોનું તાકાત નકામું^૭ કરી નાંખીયું છે; મારે માટે તો તે ફૂટ કીનાખોર (શખસો)ના બોલોએ (મારી) બાબુઓનું કૌવત નકામું કરી નાંખ્યું છે; મારે માટે તો તે ફૂટ કીનાખોર (શખસો)ના બોલોએ (મારા) કાનોની સાંભલવાની શક્તિ નકામી કરી નાંખી છે; મારે માટે તો તે ફૂટ કીનાખોર (શખસો)ના બોલોએ (મારી) આંખોની દ્રષ્ટિ નકામી કરી નાંખી છે; તે પુર મોહતવાલા (શખસો)ના જબુન દ્રેષના (દૂષ વધલ) બોલથી પેદા થયલાં સખત સંકંટને લીધે^૮ મારી છાતી પીક^૯ લગી અંદર દબઈ ગઈ હતી [યાને, હું પીક તરફ પાછલ હડીઓ^{૧૦}].

૧. સીજનીદન ઇ વીશ્વારૂપ મદમ ઝરથુશ્ત્ર. સરખાવો અવં ઇથેજવંઘલ, “નાશ;” પહલવી સીજ “મર્કા,” “રોગ.” એને દીપીનીદન યા દીવીનીદન, “દેવોમાં ફેરવી નાંખવું” બી વાંચી શકાય; અવં ધાતુ દબ યા દિવ, “ઠગવું.”

૨. બંદ-પાતકરાસ.

૩. અવિસ્પાદની.

૪. બોલેબોલ તરબુમો, “મેં તેઓની ૩૩ પુરસેશોના બહુજ અચ્છી રીતે (મદમ) જવાબ આપયા છે.” તે તેત્રીસ કીકો તથા કરપનોના ધાર્મિક સવાલોને તે આપેલા જવાબો એટલા તો નીશ્ચિત અને કારગર હતા, કે તેઓનાં મોઢાંને ગોયા તેનેથી કરીને સાંકલ પડી હોય યા તાલુ મરાયું હોય તેમ થયું.

૫. દુશ-વઢલિગ-કશ; બુવો હાલતું ફારસી વઢલ-કશ, “એક કીનાખોર શખસ;” વેસ્ત પ્રમાણે, ગુશન-ગીરાઈહ, “માણસ જાતની વલાણ.” કદાચ એ દુશ વીરા-ઈહ, “ખરાબ ખોરાક” હોય; તેને બંદીખાનામાં ભુખે મરી જવા દેવામાં આવ્યો હતો.

૬. એને સંગ વાંચીઓ છે, અવં અસંગ; ફાં સંગ, “પથ્થર,” “બોજો.” વેસ્ત એને સૂઢ વાંચી, “ભુખ” અર્થ કરે છે.

૭. એને અનકાદન વાંચીઓ છે; અસલ અર્થ, “(શરીરના કોઈપણ ભાગને) નીરઉપયોગી કરી નાંખવો.”

૮. એને અવર-અસ્તિશનીહ વાંચીઓ છે; સરખાવો પહલવી ફારસી અસ્તન, “ધાયલ કરવું”; વેસ્ત એને પદગશ્તીહ વાંચી “સ્વસ્પાંતર,” “એક આકારમાંથી બીજામાં બદલાવું” અર્થ કરે છે.

૯. પહલવી, અક્રમ ખરા સીનગ એલ પરિત મદમ અવગૂંદીત. અર્થ એ જે કીકો અને કરપનોથી તેની ઉપર જે સંકટ લાવવામાં આવ્યું હતું, તેથી ઝરથુશ્ત્રને ભુખમરો સેહવવો પડ્યો, જેને લીધે તેનું શરીર એટલું તો તાવદાન થઈ ગયું કે તેનાં છાતીના હાડકાં લગલગ ખરડાની કરોડે લાગ્યાં, જેમ કોઈ તદન દૂકાલથી ભુખે મરતાંને થાય છે તેમ.

૧૦. અધલ-અમ લખવાર યેગવીમનાદ.

(૬૬) અને અત્રે ઝરથુશ્ત્રની બાહુર સહનશક્તિને^૧ લીધે, તે બદ્દીની^૨ સામેની લયંકર લડતમાં એકલે હાથે^૩ ટક્કર જીતવા ગયો;^૪ ત્યાં (ઉપર) લખ્યું છે તે પ્રમાણે, તેની જીંદગીની, બુખ^૫ અને તરસની,^૬ તથા ભારી બેડી (અને) બીજાં દુઃખો, કે જેની સામે આદમી જાતની કુદરતી તાકાતમાં (ગોચર) એક રક્ષક^૭ (છે), (અને) જે (દુઃખો) ખુદાના નીરમાન^૮ કીધેલાં નથી, તે (દુખોની) આટલી બધી શીક્ષામાં^૯ પડવું^{૧૦} જાહેર થયું; (ત્યાર પછી) જ્યારે તેનું (ઝરથુશ્ત્રનું) તન, વળપેચમાં (શક્રતીહ) અને ખંદમાં, તથા ચાલુ બુખમરાની^{૧૧} જીંદગીના તેનાં બીજાં સંકટોની વચમાં, તેના પુર બહારમાં તેઓથી જોવામાં આવ્યું,^{૧૨} ત્યારે શાહ વીશ્વાસ્થ અને તેનાં પહેલવાનોને^{૧૩} એક મોટો મોજેજો જાહેર થયો.

(૭૦) એક (મોજેજો) આ (હતો), કે જે ભલા યજ્ઞોથી તેને (ઝરથુશ્ત્રને) પેલાં લયંકર સંકટમાંથી^{૧૪} છોડવવા કાજે^{૧૫} યોજવામાં^{૧૬}

૧. તકીગીહ; સરખાવો અવ. તનજીશ્ત. હાલતું ફાર્સી તગ, “બાહુર,” “કાવતમંદ.”

૨. ઝોલ અગીહ; સરખાવો અવં અલ, અથવા અક, “ભુકું”, “દુષ્ટ”.

૩. પવન અએવતાગ. “રક્ષણ વગરનું”, “એકલી હાલતમાં”, “પોતાના પગ ઉપરજો ઝોસતવાર”.

૪. સાતૂન્ત, “આગલ ચાલીઓ અથવા આગલ વધીઓ”.

૫-૫. એને સૂદ વ તશન વાંચીઓ છે. એ સંગ ઇ વદગાન બી વાંચી શકાય, “જુશઓનો ભાર”.

૬. એટલે સહનશક્તિનો ગુણ. સરખાવો ફાર્સી પદ, “એક રક્ષક”, અને પહેલવી પતાઇદન.

૭. બગ-દાત ની વીતી બગ-દત આવ્યો છે; જુવો દીના ઈ મંઇનૂગ-ઇ-અતૂ, બાબ ૨૪, બાગૂક-અખત.

૮. અવં પમતિ-કસ, યા પમતિ-કપ.

૯. પતૂદન; અવં પન, “પડવું”.

૧૦. દેર અખૂરદારીહ ઝીવન્દગ.

૧૧. વિન્દાત, અવં વિન્દ, “મેલવવું”. જે દસતુર પેશોતનજીવાલી નકલ પ્રમાણે અમત-શાન દાદ વાંચીએ તો, “તેઓને આપવામાં આવ્યો હતો”.

૧૨ વાંચી: યલેગાન, ફાર્સી યલ, “એક પહેલવાન”.

૧૩. મિન રક્રતીહ, અસલ અર્થ, “ગુચવાડા ભરેલી હાલત”.

૧૪. પહેલવી ઝોલ વહાન ઇ ખૂજિતશન ઇ ઝોલા. એ વહાન શબ્દને ફાં બહાનહ સાથે સરખાવો.

૧૫. અન્દાખત; એનો અર્થ “કલખ્યું”, “ગોર કીધો” બી થાય.

આવ્યો હતો, (ન્યારે) એક ખસી નહી કીધેલા^૧ ગોધાનું જીવ ધરાવનાર શરીર^૨ તેઓથી અદ્રવ્ય^૩ રીતે જીવ વીનાનું (ખનાવી દેવામાં) આવ્યું^૪; (અને) ત્યાર બાદ, વીસ્તારપત્ની મોટી બેઠકમાં^૫ અને દુન્યાનાં મંડલમાં^૬ અરથુશ્ત્રે (પોતાના) કૌવત અને (ખુદાનો) જે સાચો સખુન^૭ છે તેનાં ઇતખારથી^૮ કરીને, જે પ્રમાણે વીસ્તારપત્ની પ્રકાશીત થોડા^૯ વીધેનો મોજેજો (છે) જેને વીધે પવિત્ર લખાણોમાં^{૧૦} ઇશારો મલે છે, (તે) માફક, તેજ શરીરને સજીવન કરીયું^{૧૧}.

(૭૧) એક (મોજેજો) શાહ વીસ્તારપત્ની, તથા (તેનાં) દેશનાં લોકોના મનમાં^{૧૨} શું હતું, તે (અરથુશ્ત્રથી પોતાની) મીનોઈ મનશક્તિથી^{૧૩} આગ-મજથી જાહેર કરવાનો^{૧૪} અને ખુદલું^{૧૫} કરવાનો (હતો), અને વળી (તેને) કેટલીક ખીજ કીમતી અમુદ્ય (ચખુન)ખાનગી ચીજો^{૧૬} (ખુદલી કીધી).

૧-૧. એને જાન-આગેમંદ તત્ત્વ ખીખેદ વાંચો; જીવો અવં બિખેદ, પહલવી ખીખેદગ, “ખસી નહી કીધેલો”; વંદીદાદ, ફગદ ૧૯, § ૨૧; મોખેદ સાહેબો ધર્મની ચોકસ કીયાઓમાં શુધ સફેદ રંગનો ગોધો વાપડે છે તેને માટે ઇસારો હશે.

૨-૨. એટલે, લલા મીનોઓથી. દસતુર પેશોતનજીવાલી નકલ પ્રમાણે, અ-ઝીવન્દગ વ અ-પએદાગ યહેવૂન્ત, “ખેજન અને અદ્રવ્ય થઈ ગયો.”

૩. સરખાવો ફાસી^૧ નિશસ્ત.

૪. હુન્જમન.

૫. ઝક ઇ રાસ્ત મિલયા.

૬. વાવરીગાનીહુ, “એતેકાદ”, “ખ્યાર”; જીવો અવં વર, “ઇતખાર રાખ વો”, “માન આપવું”; અવં વાઉરયા, વાવર, વાઉર.

૭. વાંચો: અરથ ઇ શએત, જીવો અવં ફિ, “પ્રકાશવું,” શએત, “તવાં-ગરી.” અત્રે વીસ્તારપત્ની થોડાને અરથુશ્ત્રે સારો કીધો તે બાબે ઇસારો છે. ફાસી અરથુશ્ત્ર નામામાં એ મોજેજો લખાણથી વર્ણવ્યો છે.

૮. સરખાવો અવં સ્વંઘહુ, “પવિત્ર કલામ,” અને અવં દિસ, સૌં દિશ, “દેખાડવું.” એનો અર્થ “એક ચમતકારી ફકરામાં દેખાડવામાં આવ્યું છે” ખી થાય.

૯. હુમ તત્ત્વ નવક લખ્યાર કદ, બોલેબોલ તરજુમો, “તનને ફરીને જાન આપીઓ.”

૧૦. મીનિશન, “વીચારો.”

૧૧. મઠનૂ વીનિશન.

૧૨-૧૨. ગૂફતન વ આશકારીનીદન.

૧૩. નિહૂફતક ચખુન; ખીજો અર્થ, “(મીનોઈ)દોલતવા કેટલાક ખીજ ભેદો.”

પુસ્તક ૭ મું, ઝરથોસ્ત-નામાંનો બાબ ૩ જે, ક્ર. ૭૧-૭૩. ૨૭

(૭૨) એક (મોજેજે આ હતો કે) દુરાચણી^૧ મોહની^૨ કેટલી વસ્તુઓ, કે જે ઉપર બેબીલોનમાં^૩ ઝોહાકે તરફથી, - કે જેનાં લોભને^૪ લીધે માણુસજાત બુતપરસ્તી ઉપર આવી ગયું હતું^૫ અને, તેથી કરીને^૬, દુન્યાનો નાશ (થતો) હતો, - (તે ઝોહાકે તરફથી) અમલ કરવામાં આવતો હતો, (તે વસ્તુઓ) ઝરથુશ્ત્રના દીનના ક્રેતેહમંદ કલામોના જાહેર થવાથી^૭ સમુલગી નાશ પામી અને નકામી થઈ પડી,^૮ કે જે (કલામો) જાહુગરીની^૯ સામને હતા.

(૭૩) એક (મોજેજે) આ (હતો) કે જે (ખનીરસ) કેશવરના પ્રખ્યાત વિદ્વાનો સાથની દીન માટેની તકરારમાં^{૧૦} જે મોજેજેજે ઝરથુશ્ત્રને^{૧૧}

૧-૧. એને વદ-જમાશ વાંચીઓ છે; સરખાવો ફાર્સી બદ-જમાશ, “દૂષ્ટ યા છુરી ઠગાઈ.”

૨. બાવીર, સરખાવો અવ૦ બમ્બિ, “બાબીલોન,” યસ્ત ૫, § ૨૯, તથા યસ્ત ૧૫, § ૧૯. દાર્મસ્તેતે કહે છે, “ઈરાનની ગાદી છીનવી લેનાર અગ્નિ એ આર્ય ન હોવાથી, તેને ખાલદ્યનો, જેઓ ઇરાનીઓના જીવેદાનના શત્રુઓ હતા, તેઓ સાથે બેળી નાખવામાં આવતો; તેની સાથે બેબીલોનનું નામ અસલી આસીરીયન જુલમાત, જે તે વેલાએ નીકલી જઈને જુલખ ગયો હતો, તેની એક ઝાંખી ઇતિહાસીક યાદ આપતું, અને ખાલદીઆમાં પોતાના સેમેતીક પાડોશીઓ સામને ઇરાની પ્રજાનો અણુગમો જાહેર કરતું. મુસલમાનોએ ઇરાન જીતી લીધું તે પછી અગ્નિ આખરે એક અરબ તરીકે ઓલખાવા લાગ્યો. અગ્નિને લાગતી દંતકથાઓ અસલ કાસ્પીઅન સમુદ્રના દક્ષિણ કીનારા ઉપર જનમ પામી હતી.” યસ્ત ૧૫, § ૧૯ પ્રમાણે ઝોહાકે કિવરિન્તનો પોતાનો મહેલ, કિવરિન્તેમ દુઝિતેમ, બાંધીઓ હતા, જેને હમઝા નામનો અરબ ગ્રંથકર્તા કુલેંગ દીશને નામે ઓળખાવે છે, અને શાહનામાં શીરદુસી તેને દિહુખતનું નામ આપે છે. બાબીલોનના આ “આપને પાત્ર” કીલ્લામાં અગ્નિ દહાકે (ઝોહાકે) વારંવાર આસરો લેતો હતો.

૩. પવન ઝક નીયાઝાનીહ.

૪. મદ યેગવીમ્નાદ.

૫. વાંચો: અઝશ, દસ્તુર પેશોતનજીની નકલ પ્રમાણે, વક્ષ, “વધારો;” વેસ્ત: “(અને એનું) વધવું” દુન્યાનો નાશ હતો.”

૬. ફ્રાજ ગુફતન.

૭. હુમાગ વિશૂપીહસ્ત વ અકારીહસ્ત.

૮-૮. ઝક પતીરગ ઝક યાતૂગીહ.

૯. કઝેધર; અવસ્તા, કપ્ધવરે.

૧૦. પતકાર, અસલ અર્થ “અગડો”; અત્રે લાગુ પડતો અર્થ “જાહેર તકરાર,” “વાદવીવાદ.”

૧૧-૧૧. પહલવી ઇ મિન ઝરતૂહસ્ત.

લાગુ પાડવામાં આવ્યા છે^૧, તેઓની સાથે જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો, કે જે વિદ્વાનો (પોતાની) વિદ્વાને માટે સ્થિતિમાં સારી પેઠે જણાયલા હતા,^૨ (અને) જેઓ પવિત્ર શાસ્ત્રોમાં ઉમેરો કરનારા (હતા),^૩ (જેઓ) અતી ભુલાવો ખવાડનાર શીક્ષણના^૪ બહુ લયંકર શતરૂઓમાંના^૫ (હતા), (અને) જેઓની ઇચ્છા પોતાનો (પેલો) અતી ભુલાવો ખવાડનાર ધર્મ (જે તેઓ પાલતા હતા) તેમાંથી છુટા થવાની હતી; તેઓને (ત્યાર પછી ઝરથુસ્ત્રથી) સમ્યાધનું સમજ પડી શકે તેવી રીતે^૬ જાહેર થવું, અને શાહુ ગુસ્તાસ્પ અને પેલા સઘલા વિદ્વાનોનું^૭ દીનની બાળે બેશુમાન^૮ થવાનું હતું. (૭૪) (ત્યાર પછી) ઝરથુસ્ત્રની ખરી અગમચેતી બાળે, તથા વીસ્તાસ્પથી માઝદયસ્ની દીન કબુલ થવા માટે, અહુરમઝદની ઇચ્છા બાળે અને દુનીઆમાં (તેનો) ફેલાવો થવા બાળે, વીસ્તાસ્પનું મન શાંત કરવા થકી અહુરમઝદે થોડા “અમશાસ્પંદો આ દુનીઆ તરફ” રવાના કીધા^૯ (જેવા કે), બહુમન, અરદીબેહસ્ત, તથા શ્વિધ કરનાર આતશ (ખૂર્જીન મીહર).^{૧૧}

૧. સરખાવો ફાસી આશના.

૨-૨. વાંચિ: સૂખ બાજ ગિરાયગાન; સૂખ, સરખાવો અવં સૂવંગ, પવિત્ર કલામ અને બાજ, સરખાવો અસલ ફાસી શબ્દ બાજ, “ખંડની” (જુલો બહોસ્તાનના શિલાલેખો, કોલમ ૧, § ૧૯); અવં ધાતુ બજ, સૌં મજ, “લાગ પાડવો”; ફાસી બખતન. એ ઉપરથી બાજ ગિરાયગાન નો અસલ અર્થ, “તેઓ કે જેઓ સાહિત્યને મદદ આપવા ચાહતા હોય.”

૩. ઝક દીબઝગતર ગૂબિરન; બોલેબોલ તરજુમો, “ધણુબ દગલબાજ શબ્દો,” યાને, તે જમાનાના દેવપરસ્તો તથા શુતપરસ્તોનાં શીક્ષણો. સરખાવો અવં દીવઝા, “લુચ્યાધ,” ધાતુ દીવઝ, “હગવું”; જુલો વંદીદાદ પરગર્દ ૧૮, શરૂઆતના ફકરાઓમાં આવતો દિવઝત હય.

૪. શક્રુત પતકારતર.

૫. દાનિશનીક.

૬. જેઓ વીશે ઉપર ઇસારો છે તેઓ.

૭. એટલે, એકસ.

૮. પવન આસ્તીહ, યાને, વીસ્તાસ્પની “વધારે મુસ્તફીમ ખાતરી કરવા માટે,” અને ઝરથુસ્ત્રની પેગમબરીની સમ્યાધમાં મનાવવાને, તેને (વીસ્તાસ્પને) તથા તેના દાનાવોનાં મંડલને મદદ કરવા માટે, અને એ સમ્યાધઓ દુનીઆમાં સઘલે ઠેકાણે ફેલાવવા માટે.

૯. અમેશાસ્પંદોમાંના ફટલાક (ચંદ).

૧૦. શેદુનીદન, “મોકલવું”, “એલચી ખાતું.”

૧૧. જુલો આદસ્પર્મનાં ચુટી કાઢેલાં લખાણો, બાબ ૨૩ મો, ફકરો ૭ મો.

(૭૫) તે મોજેજે જે વીસ્તારૂપ અને (તેનાં) કેશવરના લોકોને બહાર થયો—અને રીતે, (એક તો) પેલા અમશાસ્પદોના આસમાન તરફથી જમીન ઉપર નીચે ઉડી આવવામાં, અને (બીજો) વીસ્તારૂપના રેહઠાણમાં તેઓના દાખલ થવામાં—તે આ રીતે (હતો) કે જેને માટે દીન આ પ્રમાણે કહે છે:— “ત્યારે તે, કે જે દ્વાર અહુરમઝદ છે, તેને તેઓને, (યાને) બહમન, અરદીબેહસ્ત અને અહુરમઝદના વૃદ્ધિ કરનાર આતશને, નીચે પ્રમાણે કહ્યું: તમો કે જેઓ અમશાસ્પદો^૨ છેવો તેઓ વીસ્તારૂપ, જેની પાસે ગાય ઢોરનાં સાંધણો^૪ (છે), (અને) જે દુરના દેશોમાં^૫ આ દીન તરફ મીનોઈ રાહનુમાઈ^૬ માટે પુષ્કલ (ફાજ) બાણીતો છે [યાને, તે દીનને માટે ઉસ્તવા-રીથી (અરા) ઉભો રહે ત્યાં સુધી], તમો તેનાં રેહઠાણ ઉપર આગલ વધો; અને અષો સ્પીતમાન ઝરથુસ્ત્રને (તેઓ તરફથી^૭ પુછવામાં આવેલા સવાલોના) જવાબો ઉચરવામાં (અને) અને તે સખુનો તેઓ^૮ પાસથી કબુલ (કરાવવા) માટે (તમો મદદ કરો). ” (૭૬) તે અમશાસ્પદો વીસ્તારૂપના મકાન તરફ આગલ વધીયા, કે જેની પાસે ગાય ઢોરોનાં સાંધનો (હતાં), (અને) જે દુરનાં દેશોમાં આ દીન તરફ મીનોઈ રાહનુમાઈ માટે પુષ્કલ બાણીતો (હતો); અને ખુલદ હવેલીમાં તેઓનાં (તે અમશાસ્પદોનાં) શરીરોનાં^૯ તેજ, તેઓના ખુલદ કાવત તથા

૨. વાઝીતન, અવ૦ વઝ, “હીલચાલ કરવી,” “ઉડવું,” “ગાડીમાં હંકારવું.”

૩. અમેસુસ્પેન્દ-ઇત; અમેસુસ્પદ હવા-ઇતની વીતી.

૪. અફઝાર. એતો અર્થ “સાંધણો” થાય છે; વળી “એકસ પ્રકારનું કાર્ય કરવા માટેની શક્તિ” એવોપી અર્થ થાય છે. દસતુર પેશાતનજવાલી નકલ પ્રમાણે “જેને ગાય ઢોરોના સાંધણો છે,” એટલે કે તેની પાસે પુષ્કલ જરતું જોર હતું. યાદ રાખવું જે અસલ ઇરાનમાં પૈસાની આપ લે સીકામાં નહી પણ ગાય ઢોરમાં થતી હતી.

૫. એને ઇ દૂર ફાજ નામીગ વાંચો.

૬. અવર-આસ્તિશનીહ; સરખાવો ફાર્સી અર-આસ્તા, “એક હાશીઆર ભોમીઓ.” એને અવર-હસ્તિશનીહની બી વાંચી શકાય, “એતેકાદ,” “ટેકાવ,” “ઉંચ જીંદગી.”

૭. માઝદયસ્ત્રની દીન બાબેની એ તકરાર દરમ્યાન તેને વીસ્તારૂપ અને તેનાં રાજ્યના વિદ્વાનોને આપેલા જવાબો.

૮. વેસ્ત વાંચે છે: ઝગ શાન. ઇ ઝક ઇ ગૂબિશન, “તે શબ્દોનો ભાવાર્થ.”

૯. ઝીઅશાન, “તેઓથી,” યાને, વીસ્તારૂપ અને તેનાં રાજ્યના લોકોથી. અનવાજોગ છે કે એ સર્વનામ રાજ માટે બોલતી વખત માત્ર માનને ખાતર બહુ વચનમાં વાપડીઓ હોય.

૧. તે અમશાસ્પદોના શરીરો. સરખાવો ફાર્સી દેહુ, “માણસનું શરીર.”

ફતેહને લીધે, તે વીસ્તારૂપને મીનોઈ^૨ પ્રકાશ તરીકે જાહેર થયાં; (ત્યાર પછી) આ (પ્રમાણે બનીયું) કે, જ્યારે તે ઉપર તેની આવી રીતે નજર હતી ત્યારે, તે મહાન શાહ વીસ્તારૂપ ધુલુઓ;^૩ તેનો જે પેશવા^૪ (હતો) તે ધુલુઓ; તે કે જે સઘલાઓ ઉપર સરદાર (હતો)^૫ તે એલાન^૬ થઈ ગયો; (અને) જે એક ઉમરાવ હતો^૭ તે એક રથના ઘોડાના હાંકનાર પેકે (થઈ ગયો હતો).^૮

(૭૭) “અને તેને, અહુરમઝદના આત્મે, (તેઓને) મરદાનગી ભરેલા શબ્દોમાં^૯ આ પ્રમાણે કહ્યું : ‘ખીહ ના, અએ બુલંદ શાહ વીસ્તારૂપ! કારણ જે તને કાંઈપણ ચીજ માટે અંદેશો કરવા જેવું નથી;^{૧૦} તેઓ (કે જે અમશારૂપ^{૧૧} હો છે તે) તારાં મકાનમાં તને ભય પેદા કરવા માટે^{૧૨} આવ્યા નથી, યાતો અરબરૂપના^{૧૩} કાયદેસરના^{૧૪} અથવા ચતુર^{૧૫} એલચીઓ તરીકે^{૧૬} તારા મકાનમાં તને ભય પેદા કરવા માટે આવ્યા નથી, યાતો

૨. મધનૂ, “મીનોઈ.”

૩. સરખાવો ફાસી^૧ સરઝીદન, “ધુલુ.”

૪. પીશક, અસલ અર્થ, “જે આગલ યા હારોલમાં પેહલો (હતો) તે.”

૫. ઓલા હુરવીરૂપ પત, બોલેબોલ તરબુમો, “જે સર્વોપરી, યા સઘળા-ઓનો વડો (હતો) તે.”

૬. ગદીહિત, અસલ અર્થ, “ગળડી પડીઓ હતો.” સરખાવો ફાસી^૧ ગદીહિત, “ગોલ ફરેલું.”

૭. ઓલ મિન અવરતર નએમગ, બોલેબોલ તરબુમો, “તે કે જે સૌથી ઉંચી જગ્યામાંથી (હતો).”

૮. જાણે તે એક રથના ઘોડાનો સાધારણ હાંકનાર હોય તે પ્રમાણે તે દંગ થઈ ગયો હતો. પહેલવી શબ્દ રસને અવં રથ સાથે સરખાવો. અમશારૂપ^{૧૧} દોનાં ભયાનક તેજથી, વીસ્તારૂપ અને તેના સઘલા દરબારીઓ દંગ થઈ ગયા, અને ધાસ્તીથી ધુલવા લાગીયા.

૯. ઝક ઇ વીરાન ગુમિશન, સરખાવો અવ. વીર, “મરદાનગીવાલો પુરૂષ.”

૧૦. મા-અત લા મદમ તરસિશન.

૧૧. એને તરસાનીદન વાંચવો વધુ દરોઅસ્ત દીસે છે. અવસ્તા, તેરેસ, “ખીહલું.”

૧૨. એ અવસતાનો અરેજત-અરૂપ, ખ્યઓનોનો રાજકર્તા છે, કે જેનો ઇસારો યક્ત ૫, § ૧૦૯, ૧૧૩ અને ૧૧૬ માં, તથા યક્ત ૧૭, § ૫૦ માં, અને યક્ત ૧૯, § ૮૭માં મળે છે. વીસ્તારૂપ પાસથી નવો જરથોસ્તી માઝદયસ્તી દીન છોડવાને માટે વીસ્તારૂપની દરબારમાં અરબરૂપે વીદ્રક્ષ તથા નામખવાસ્ત નામના એ એલચીઓ મોકલીયા હતા તેઓ વિશે હયાં ઇસારો છે. વીસ્તારૂપ અને તેના ભાઈ અધરિવધરિ (ઝરીરે) અરબરૂપનું કેહણુ કબુલ નહી કર્યું. તે ઉપરથી વીસ્તારૂપ અને અરબરૂપ વચ્ચેની પ્રખ્યાત લડાઈ જાળી અને તેનું પરીણામ એ આવ્યું જે ખ્યઓનો ઉપર વીસ્તારૂપના લશકરે જીત મેળવી. યાદગાર-ઇ-ઝરીરાન નામની પહેલવી કેતાબમાં આ દીનની લડાઈનું ખ્યાન આપવામાં આવ્યું છે.

૧૩. આ-દાતગ, “નેમેલો,” “કાયદેસરનો;” વસ્ત પ્રમાણે: અયાતગ, “યાદ આપનાર;” દસતુર પેશોતનજવાલી નકલ પ્રમાણે આશતગ, “મીત્રાચારીભરીયા,” “સુલેહવાલા.”

૧૪. અવરકાર, ૧૫. પએતામઅર.

અરબસ્પના એ ખયેન પેઠે, (તારી પાસથી) લેટો અને ખંડની માગતા, તારા મકાનમાં તને લય પેદા કરવા માટે આવ્યા નથી; યાતો તે નુકસાનકારક ચોર^૧, જે તમામ હુટારો^૨ છે, અથવા તો એક બાહારવટિઆનો^૩ કુતરો, તારા મકાનમાં તને લય પેદા કરવા માટે આવ્યા નથી. (૭૮-૭૯) એ હમો^૪ ત્રણ, બહુમન, અરદીએહસ્ત અને વૃદ્ધિ કરનાર ઇશ્વરનો^૫ આદર (યજ્ઞ) છીએ, જેઓ (આકાશની) બહાર^૬ (તારા) મકાનમાં તારી નજદીક આવ્યા છીએ; એઓને માટેનું તારું જ્ઞાન^૭ ઘણીજ ડાહપણ-ભરી રીતે વગર તરફદારીવાલું^૮ છે; જે તું તારી મીનોઈ દ્રષ્ટિને^૯ મદદ કરે^{૧૦} [યાને, (જો) મીનોઈ ડાહપણ તારામાં હોય તો], (તું) જોશે કે) આ હુનીઆને ભલી માઝદયસ્ની દીનની જરૂર છે^{૧૧}, જે તે સ્પીતમ (ખાનદાન)નો

૧. સરખાવો ફાસી^૧ બાજ વ સાવ, જે શબ્દો શીરદુસી વારે ધડીએ શાહનામામાં વાપડે છે.

૨. વાંચો: ફજ-ઈ-ખૂસ્તાર; સરખાવો પહલવી ખૂસ્તન, “ધાયલ કરવું.” દસતુર પેશોતનજવાલી નકલ પ્રમાણે સગ છે, જે ૬૦ નાં આકાશ માટે પણ વાંચી શકાય. એ પછી જે આંકડો આવે છે તે ધ્યાનમાં લેતાં એને સે “૩” થી વાંચી શકાય. વેસ્ત આ પ્રમાણે તરબુમો કરે છે; “તે જખરદસ્ત ચોર જે (સધલાંને) ઇજા કરે છે તે, (અથવા) તે ગોયા હુટારા જેવો કુતરો, તારાં ઘરમાં લય જગાડવા માટે આવ્યો નથી.”

૩. દસતુર પેશોતનજવાલી નકલ પ્રમાણે તરીનીદાર; એને તરવીનીદાર વાંચવો વધુ ફરોબસ્ત થઈ શકશે, જે સિરૂઝહુ યસ્ત, ફકરા ૨ માં આવતા અવં હાંમ-વધન-તયાઓ શબ્દોનો પહલવી તરબુમો છે. (વળી જુવો રપીથ્વીનની આફરીન, ફકરો ૩ જો). અવં હાંમ વધન-તયાઓ શબ્દનો અર્થ “ફતેહમંદ,” “જખરદસ્ત” છે; ધાતુ વન, “જીતવું.”

૪. એને રાસ્દાર વાંચીઓ છે, જુવો ફાસી^૧ રાહુદાર, “હુટારો,” “પીડારો.”

૫. સે હવા-ઇમ મૂન-અત મદ.

૬. અહુરમઝદ.

૭. એને તરશય વાંચીઓ છે, સરખાવો અવં તરો, તરસ્ચ, “આરપાર,” “ઉપરથી,” “પેલી પાર.” વેસ્ત: “તારા મકાન તુલીક ઉપર.”

૮. ઝરથુસ્ત્ર તરફથી અમશાસ્પદો વીશે જે જ્ઞાન વીક્તારૂપને મલીયું હતું તે વીશે અત્રે ઇસારો છે.

૯. પહલવી, રસ્તકતૂમ, જુવો ફાસી^૧ રસ્તહ, “હુટું,” “ઉદાર.”

૧૦. વીનાગીહ, “દેખાવ,” ધાતુ દી, વીન, બીન, “જેવું.”

૧૧. સરખાવો અવં અવંધહ, સૌં અવસ “મદદ,” અવસતા ધાતુ અથ, “મદદ કરવી.”

૧૨. ગઅતા આવાયદ.

અરથુશ્ત્ર છે તેના સમર્થ કરવાથી^૧ (તેની) પાકીજગીમાં આગલ વધે છે.
(૮૦) અહુનવધ્ય^૨ ગાઇને લણ^૩, અષોઘ જે સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે^૪ તેની
વખાણ કર, અને દેવોને મા આરાધ^૫; કારણકે તારે વીધે અહુરમઝદની
મરણ (તારી મદદથી) આ દીનની ખુલંદી^૬ છે, તે અમશાસ્પદોની ઇચ્છા
(પણ એજ છે), અને ઘીબ યજ્ઞો, જેઓ નેકીના અખશનાર^૭ અને અષો
છે, તેઓની ઇચ્છા (પણ) તારે વીધે (એજ છે). (૮૧) અને જો તું અશો
સ્પીતમાન અરથુશ્ત્રની નેક અને ખાલેસ દીનની વખાણ કરે, તો (તે માટે)
લેટ^૮ અને બદલા તરીકે હમો તને લાંબા વખતનું રાજ અને પાદશાહી,
તથા એક^૯ લાંબી જીંદગી જે ૧૫૦ વર્ષની જીંદગી^{૧૦} (છે) તે આપશું; હમો
તને પવિત્ર વાચા^{૧૧} તથા લાંબા વખતની કીર્તિવંત હેયાતી આપશું, (હમો)
તારી મકસદમાં^{૧૨} હંમેશની મદદ, અને (તે) હંમેશ મદદ કરવામાં લલી ઉંચી^{૧૩}
ચારી તથા ખુલંદ વધારો^{૧૪} (આપશું); અને હમો તને એક બેટો આપશું;

૧. પવન અઉશમૂરિશન.

૨. મુન અવીઝગીહા સાતુનેદ, બોલેબોલ તરજુમો, “જે સ્વચ્છ રીતે
આગળ વધે છે.”

૩. યથા. અહુવધ્યોની પવિત્ર જીંદગી.

૪. અનીયમીત આરાધ, સ્નાય, અવં સુ “ગાવું.”

૫. એટલે, અષેમ વોહુતી પવિત્ર જીંદગી સરોદ સાથે ગા.

૬. અ-આયઝીશનીહ, ગઝિશન, “શ્રાપ”ને અર્થે. ખીબ બોલોમાં બોલીએ
તો “દેવોની સામે શીટકાર નાખ.”

૭. સરખાવો પહલવી અક્રાજદન, અવં ક્રાજ; ફાર્સી ક્રાખ્તન, “ઉંચે કરવું.”

૮. શપીર-દહુક, અસલ અર્થે “લણ-આપનાર.” અવસ્તા હુ-ધાઓંઘહુ,
“સારી અક્કલ ધરાવતું.”

૯. સરખાવો અવં યાન, “લેટ,” “આશીરવાદ.” વેસ્ત એને જાન “જીંદગી”
વાંચે છે, અને તરજુમો કરે છે: “અને આ જીંદગીમાં બદલા સમાન.”

૧૦-૧૧. વેસ્ત તરજુમો કરે છે, “અને ૧૫૦ વર્ષની લાંબી જીંદગીનો અરસો.”

૧૨. વાંચો: અશર-સખ્તનીહ વ રયા હસ્તિશનીહ ઇ દેર; સરખાવો ફાર્સી
અશર-ગુબિશનીહ, વેસ્ત અહુરીશ્વંગ અને રાએ-અસ્તિશનીહ વાંચે છે, જે
અવસ્તા અશિશ-વંગુહી અને રસાસ્તાતને મલતા છે, કે જેઓ પ્રમાણીકપણું અને
સચ્ચાઇના સખુતો, જેને વીશે અત્રે ઇસારો છે, તેઓના મીનોઇ સ્વરૂપો છે.

૧૩. કામગ.

૧૪. મદમ.

૧૫. અક્રાજ-સચિશનીહ

(તેનું) નામ પેશોતન થશે, (જે) અમર્ગ (નીવડશે, જે) આમ બુદ્ધાપા^૧ વગર, બુખ^૨ વગર તથા તરસ^૩ વગર (થશે); (જે) ખાકી તથા મીનોઇ હસ્તીવાદી^૪ બન્ને જીવંતગીઓમાં જીવતો તથા જોરેમંદપ (નીવડશે.) (૮૨) જો તું અષો સ્પીતમાન ઝરથુશ્ત્રની લલ્લી અને ખાલેસ દીનની વખાણુ નહી કરે, તો (તેની) લેટો (તથા) બદલા તરીકે તને હમો (બેહસ્તના મકાન તરફ) ઉંચે લઈ જઈશું નહી, (પણ તારી જીવંતગીને છેડે તારે માટે ફરમાવશું) (કે) ફાડી ખાનારાં પક્ષીઓ^૫, જેઓ કોહતા શરીરોની વાટ જુએ

૭. એ વીશ્વારૂપનો યોગ હોતો, અને આ આગમચેની કરવા પછી લાંબે વખતે જનમીઓ હોતો (જુલો આખ ૫ મો, ફકરા ૧૨). વીશ્વારૂપ યશત, ફકરા ૪ માં એને પેશોતનનું નામ આપવામાં આવ્યું છે. બુન્દહિશન, આખ ૨૯, ફકરા ૫ માં, તથા બહુમન યશત, આખ ૩, ફકરા ૨૫-૩૨, ૩૬-૪૨ તથા ૫૧-૫૨ માં પણ એને માટે ઇસારાઓ છે. બહુમન યશત, ફકરા ૨૬, ૩૭ અને ૩૮ માં કહેવામાં આવ્યું છે જે:-સાતૂનેદ નધયોસંઘ ચેઝત વસ્રઓપ-યશરૂપ મિન શપીર ચકાદ-ઇ-દાઇતીગ ઓલ કંગ-દએઝ ઇ સીયાવક્ષ ઇ ખામીગ કદ, અફશ કાલા વખીદૂનત અધઘ:- “ક્રાજ સાતૂન પેષોતનૂ ખામીગ! ચીત્રોમીયાન ઇ વીશ્વારૂપાન, કયાન ગદા, ઇ દએન રાસ્ત વએરાસ્તાર! ક્રાજ સાતૂન ઓલ દેના અધરાન મતાઆન ઇ લિ અઉહુરમઝદ દાત, લખ્વાર વએરાએ ગાસ વ દએન ખૂદાએધહુ”..... (૩૭) વ મદમ ચેહુમતૂનેદ પેષોતનૂ ખામીગ, વ આતરો ક્રોખાગ, વ અતરો ઇ ગઓશનરૂપ, આતરો ઇ ખૂર-ઝીન-મિત્રો ઇ પીરજગર, ખરા મખીતૂનેદ ઝકે દૂજ ઇ કબદ-અઓજ, ખરા ખફૂનેદ ઝકે અઓજદીસચાર, અધઘ નિશીમગ ઇ શએદાઆન; વ યઝિશન ક્રાજ સાજેન્દ, ખરસૂમ ક્રાજ વસ્તરેન્દ, વ યઝખખૂન્દ દવાઝદહુ-હોમાસ્ત, વ સ્તાયેન્દ લિ અઉહુરમઝદ લેવતા અમેસૂરૂપંદાન, દેના ઝકે લેવીન યમલલૂનમ. (૩૮) ક્રાજ સાતૂનેદ પેષોતનૂ ઇ ખામીગ ઓલ દેના અધરાન મતાઆન, ઇ લિ અઉહુરમઝદ દાત ઓલ અર્વેન્દ વ વેહુ-રદ, અમત દ્રવદાન ઓલા ખદીતૂનત ખરા દાગીનાન્દ, ઓલા-શાન તૂમતૂમીગાન, વ લા અજર્નીગાન.

૧. સરખાવો અવં ઝઉર્વ, ધાતુ ઝર, “કોહવું.”

૨. અવં શુધ, સૌ. શુષ, “બુખ.”

૩. સરખાવો અવં તર્ષન, “તરસ,” ફાસી તિશનગી.

૪. મિન અસ્તાઓમન્દાન મીન-ચ મધનૂગાન.

૫. પહલવી શરીતા, જેનો ખીજો શબ્દ પાતખશા છે.

૬. અવં કહુરકાસ, ફાસી કરગાસ, “ગીડ,” જે હમેશાં પોતાના ખોરાક માટે મુરદાંઓ શોધી કાઢવાને તત્પર હોય છે.

(છે), તેઓ તને નીહાલશે અને આ તારાં (શરીર)નો લક્ષ કરશે, (જ્યારે) તારું લોહી જમીનને પોંદ્યશે, અને તારાં શરીરને (તે વેલાએ) પાણીઓ પુગશે નહીં.^{૧૭}”

(૮૩) એક (મોજે) એ હતો કે જેનો સંબંધ^૨ અમશાસ્પદોના (આ જેહાનમાં) દાખલ થવાથી તેમજ તેઓના બોલવાથી વીસ્તારપના દીન ઉપરના એતેકાદ સાથ^૩ હતો, અને, તે પછી, તેનો^૪ દુઃખદાયક^૫ અંદેશો,^૬ (જે) ખયઓન (તાયફા)ના અરજરૂપને લીધે (ઉત્પન્ન થયલી) કાપાકાપીથી છાંદગીઓની^૭ ભારે ખુવારીને^૮ લીધે, તથા ખયઓનોની તેજ (સરજમીનની) બાહેર^૯ તેની પાછલી હારને^{૧૦} લીધે (હતો); (વીસ્તારપથી) દીન કબુલ થવાને લીધે, અને (તેની સાથે) તે સમજ પડી શકે તેવા સ્વપનાનું ચાલુ રહેવાને લીધે (યઓનમીગ),^{૧૧} કે જેથી વીસ્તારપ અરજરૂપ અને ખયઓનો ઉપરની (પોતાની) ફતેહો જોઈ શકતો હતો.^{૧૨}

૧. નાસ્તીકા માટે એ એક જાતનો શ્રાપ છે, કે જ્યારે તેઓ મરણ પામે ત્યારે તેઓને સાફ કરવા માટે પાણી નહીં મલશે, અને તેઓનું લોહી મટી સાથ બેલધ જશે; એટલે જ, તેઓ પછવાડે કોઈની ખેટાને મુઝી જયા વીના મરણ પામશે.

૨-૨. લેવતા વાવરીહસ્તન.

૩. યાને, વીસ્તારપનો.

૪. પતીસાએ, સરખાવો અવ. પછતિ અને સા “દુઃખ દેવું.” એ શબ્દનો અર્થ પહલવીમાં “શરૂઆત” પણ થાય છે; એમ લખએ તો તરજુમો આ પ્રમાણે થઈ શકે : “અને ત્યાર પછી તેની મુશકેલીની શરૂઆત.” વેસ્ત એને પત્યસાઈ વાંચી “તાબેદારી” અર્થ કરે છે.

૫. હન્દીશિશન; જુવો ફાસી અન્દીશાહ.

૬-૬. વાંચો : ગરાન (“ભારી”), અને અજાન (“એ જાન”). દસ્તુર પેશોતનજની નકલ પ્રમાણે : ગરાનીગિશન, “ભાર,” “માથાપરનો બોજો.”

૭. હુઝવરેશ શબ્દ : લેયદોન “પેલીપાર,” “આરપાર.”

૮. યાને, અરજરૂપની.

૯. વાંચો : પસ દરિશન, પહલવી દરીદન, “ફાડી ખાવું,” “હરાવવું.” અવ. ધાતુ દેરે, “ફાડી ખાવું.” વેસ્ત એને પસ-ગુદાન વાંચે છે, “ખીદમતગાર પેહલવાનો.”

૧૦. સરખાવો અવ૦ ક્રીયા વીશેષણ અવ્યય યઓનેમ, “ચાલુ,” “હંમેશતું.” વેસ્ત એને યોમીગ, “રોજનું” વાંચે છે; એમ લખએ તો તરજુમો આ પ્રમાણે થાય : “હરોજ સમજ પડી શકે એવા સ્વપનાએ.....”

૧૧. પહલવી નીમૂદન. એ વાક્ય આ પ્રમાણે ખુલાસેથી સમજાવી શકાય : “એક (મોજે) આ (હતો), જે તે સમજમાં ઉતરી શકે એવા સ્વપના સાથ જોડાયેલો હતો, જેથી વીસ્તારપને અરજરૂપ અને તેનાં (ગોઠીઆ) ખયઓનો ઉપરની લવીખ્યની ફતેહ (મીનોઈ રીતે) દેખાઈ (આવી).”

(૮૪) બહુ અત્યંત ઊંચ સ્થિતિ અને નહીં ઇબ્ન પામે^૧ એવી પાદશાહી તથા પ્રકાશ અને કીર્તિ^૨ જે તે^૩ ધરાવતો હતો,^૪ તેને લીધે તે શેશન પીણું (ખૂરેશન), જે (પીધા)થી વીસ્તારપે (બેહસ્તની) અખંડ કીર્તિ^૫ અને પ્રકાશ^૬ નીહાલીઆં, તે જીંદગીનાં ચશમામાં,^૭ લલા^૮ મીનોઓનાં મકાનોમાં ઊંચ (મદમ) નજર નાખવાને કાજે^૯, વીસ્તારપને (પીણું) પાવાને માટે, દાદાર અહુરમઝદ તરફથી, વીસ્તારપના મકાન તરફ, નેરીઓસંગ ચઝદનું,^{૧૦} અરદ્દીબેહસ્ત (અમશાસ્પંદ) સાથે એક સાથી^{૧૧} તરીકે, સાથે મોકલવું (થયું).^{૧૨} (૮૫) જેમ દીન બહોર કરે છે તેમ, તે જે દાદાર અહુરમઝદ (છે), તેને નેરીઓસંગ ચઝદને કહ્યું કે:—“અએ નેરીઓસંગ! અનનુમનોના^{૧૩} વડા! તે વીસ્તારપના મકાન તરફ જલદી આગલ વધ^{૧૪}, જે (વીસ્તારપ પાસ) ઢોરોનાં સાંધનો (છે), (અને જે) દુરતા

૧. એને આસીજશનીગ વાંચીઓ છે, “ઇબ્ન વગર,” “દુઃખ વગર.” વેસ્ત એને આ-સચિરનીગ વાંચે છે, “ચાલુ.” વેસ્ત પ્રમાણે વાંચતાં “આગલ વધતી (બાદશાહી)” એવો અર્થ પણ થઇ શકે.

૨-૨. બનફશા-ચ.

૩. સરખાવો અવં રાઝ, “પ્રકાશવું.”

૪. ખયા આઈન; સરખાવો હુઝવારેશ શબ્દ અમન, ફાર્સી-અરબી, અમન, “ઝરો.”

૫-૫ જેથી કરીને તેનો આતમા જીલંદ થાય, અને સ્વર્ગમાંના આતમાઓનાં જીલંદ મકાનમાં જોવાને તે શક્તિવાન થાય.

૬. અવં નઇર્યોસંઘહ, અહુરમઝદના પેગામ લાવનાર ફરેસ્તાનું નામ. એ એક આતશનું પણ નામ છે જે આતશ પાદશાહોના જીવનમાં વાસો કરે છે. અને તેઓને પોતાનાં બાદશાહી કામકાજમાં મદદ કરે છે.

૭. સરખાવો અવં આદિત, અથવા અક્ષત, “દોસ્તી.”

૮. શેદનીદન ઇ બએન હુમ ઝિમાન.

૯. સરખાવો અવસ્તા વ્યાખન જેનો તદન બંધબેસ્તો પહલવી શબ્દ હુન્ગમનીગ છે. વેસ્ત “એકઠાં કરનાર” અર્થ કરે છે.

૧૦. વાઝ, સરખાવો અવં વાઝ, “તાકાત,” અને વાઝિશત “સર્વેથી ચાલાક,” “સર્વથી ઝડપવાલું.” અત્રે વાઝને વાઝીદનનો અનીયમીત આશય^{૧૧} લઇ શકાય; વાઝીદન એટલે “હંકારવું,” “ઉતાવલ કરવી.” અવં ધાતુ વઝ, જુવો વંદીદાદ, બાબ ૨૨, ફકરો ૭ મો: નઇયો સંઘહો અઓચયત યો દધવાઓ અહુરો મઝદાઓ: “નઇર્યોસંઘહ! વ્યાખન પર-આઘિ ઉપ-વઝંધુહ અવિન્માનેમ અઇ-યમઝને, ઇમત સંઘહોઈશિ.—“તે કે જે દાદાર અહુરમઝદ છે તેને નઇર્યોસંઘહ ઉપર એક પેગામ મોકલીઓ: ‘અએ નઇર્યોસંઘહ, અનનુમનોના વડા! તું જા, અઇર્-મનના મકાન તરફ હંકાર, અને તેને આ પ્રમાણે કહે.’” એ ઉપરથી જોતાં આ પહલવી લખાણ, ખરા સાતૂન વાઝનો લાવાર્થ એમ થાય કે: “અએ નઇર્યોસંઘહ! જા, અને વીસ્તારપના મકાન તરફ જલદીથી હંકાર.”

દેશોમાં ઘણા પ્રખ્યાત છે; અને તારે અરદીએહસ્ત (અમશાસ્પંદ) ને આ પ્રમાણે કહેવું જોઈએ, કે: ‘અએ અરદીએહસ્ત, મવકકોલ^૧ (અમશાસ્પંદ)! આ સુંદર જામ, જે બીજા જામો બનાવ્યાં છે તેનાં કરતાં વધારે સુંદર^૨ છે [યાને, એક જામ જે એવું ખુબીવાલું છે કે રાજાઓને લાયકનું^૩ બનાવ્યું હોય (તેવું છે)] તે તું લે, અને (એની અંદર) તારે આપણા શ્રેષ્ઠ (મદમ) હોમ તથા ઉંઘ લાવનાર પાલો^૪ (મંગ) વીસ્તારૂપ હુબુર લઈ જવો જોઈએ, અને તેને છલાછલ ભરીને^૫ પાવો જોઈએ—શાહ વીસ્તારૂપને, કે જેનેથી (મીનોઈ) શબ્દ^૬ કણુલ રાખવામાં આવ્યો છે.” (૮૬) અરદીએહસ્ત, તે મવકકોલ (અમશાસ્પંદે), તેની^૭ પાસથી તે સુંદર જામ લઈને, તે આશીરવાદને લાયક શાહ, કએ વીસ્તારૂપને, તેની અંદર જે હતુ^૮ તે તમામ પાચું. (૮૭) અને તે દેશનો શાહ, આશીરવાદને લાયક કએ વીસ્તારૂપ, જ્યારે તેને પોતાનો પોશાક ફરેગ કીધો^૯, ત્યારે બીછાણે ગયો^{૧૦}, અને

૧. પાતખશાએ “જેને સત્તા આપવામાં આવેલી તે,” “વાજખી.”

૨. મદમ ન્યોગતર.

૩. પવન ખૂદાએહલુ શાયદ કર્દ.

૪. એને મંગ વાંચીઓ છે. ફાર્સી મંગ; જુવો પહલવી અર્દા—વીરાડ નામહુ, બાબ ૧, ફકરા ૩૮ માં, તથા બાબ ૨ જે, ફકરા ૨૨ વીજેરે. વેસ્ત એને સુધ, “વાળ” વાંચે છે, અને પવિત્ર યજ્ઞશત્રેમાં જે વરેસ (ગોઢાનો બાલ) મુકવામાં આવે છે તેને વીશેનો ઇસારો હોય એમ ધારે છે.

૫. પવન હક મદમ ફાજ, એલેએલ તરજુમો, “તેનેથી છલાછલ ભરપુર.”

૬. ઝીઅશ ઇ એલા ગૂબિશન પદીરફતગ. એ શબ્દ તે દીન છે.

૭. યાને, નધર્યોસંઘહ પાસેથી.

૮. પવન હક, “તેમાં જે હતુ તે.”

૯. અમત મિન વસ્તર ફાજ ચેહુવૂત, “જ્યારે તેને (પોતાના) કેપડાં કાઢી નાંખીઆ હતાં ત્યારે.”

૧૦. શકબહોનસ્ત. સૈમેતીક લાપાઓમાં એ શબ્દનો અર્થ “મેલવવું,” “એકઠું કરવું,” “મેહનત કરવી” થાય છે; પણ અવસ્તા વંદીદાદના પહલવી તરજુમામાં અવ૦ સએતે, “તે સુતેલો છે,” એ શબ્દનો અર્થ શકબહોનેદથી કરવામાં આવ્યો છે, જે અર્થ અત્રે લાગુ પડતો હોવાથી હયાં કરવામાં આવ્યો છે.

પુસ્તક ૭ મું, ઝરથોસ્ત-નામાંનો બાબ ૩ જો, ફ. ૮૬-૮૮. ૩૭

હુતઓસને^૧ આ પ્રમાણે સખુનો કહયા:—“અએ હુતઓસ! તું (તે) છે કે જેને, આ (દીન) ઉપરાંત^૨, સ્પીતમાન ઝરથુશ્ત્રનો ચાલાક હુનર^૩ ખંતથી^૪ (મેલવવામાં) સ્પીતમાન ઝરથુશ્ત્રનો ચાલાક હુનર પુગશે, જેથી કરીને (અએ) તું અહુરમઝદની તથા ઝરથુશ્ત્રની દીન શીખવશે.”

(૮૮) એક (મોજેજો) આ હુતો જે આ પ્રમાણે બહિર થયેલો છે:—
“જ્યારે વીસ્તારપે, દીન કબુલ કરીને, અશોઈને વખાણી, ત્યારે દેવો દોજખની અંદર જડ થઈ ગયા હતા, અને એશમ(દેવ) ખ્યઓનોનાં દેશ તરફ ધસીઓ અને ખ્યઓનના કુર રાજકર્તા^૬ અરબરૂપ તરફ (ગયો), કારણ કે તે જમાનાના બુલમગારોમાંના^૭ સર્વથી જબરદસ્તોમાં^૮ તે એક હુતો, (અને) તેઓ સઘલાઓને ઘણાજ લયંકર ગગડાતે કરી^૯ લડાઈ કરવાને^{૧૦} તેને ઉશ્કેર્યા.^{૧૧}

૧. અવં હુતઓસ, વીસ્તારપની બાયડી, કે જેને ગોશ યશત, ફકરા ૨૬ માં, રામ યશત, ફકરા ૩૫ અને ૩૬ માં, તથા અશી યશત, ફકરા ૪૬ માં યાદ કરવામાં આવી છે. નઓદરોના લડાયક કુટુંબની તે નખીરી હતી. ગોશ અને અશી યશતમાં અશો ઝરથુશ્ત્ર નીચે પ્રમાણે કુવા ગુબરે છે; દઝદિ મે વંધુહિ સેવિશ્તે દ્રવાસ્પ, તત આયપ્તેમ, યથ અએમ હુચયેની વંધુહીમ આઝાતાંમ હુતઓસાંમ, અતુમતેએ દએનયાઓ, અતુખતેએ દએનયાઓ, અનવશ્તેએ દએનયાઓ, યા એ દએનાંમ માઝદયનીમ ઝરસ્ચ દાત અપએચ અઓતાત, યા મે વરેઝાનાઇ વંધુહીમ દાત ફસસ્તીમ.

૨. ખરા હુના.

૩. તીજ હુનર, ઝરથુશ્ત્રની, એક પેગામ્બર, લવીખ્ય કહેનાર, શીલસુદ, વૈદ વીગેરે તરીકે “ચાલાકી, ચંખરાકી યા ચતુરાઈ.” સરખાવો અવં શ્વા હુનરા, યસ્ન હા ૪૩, ફકરો ૫.

૪. પવન તૂખશાકીહ.

૫. નિકીઝેદ.

૬. સરખાવો અવં મધર્થ.

૭. અવં સાસ્તર સૌં. શામ્તર, “બુલમગાર”.

૮. મઝવન્તૂમ, બુવો અવં મસ-વનઘતિ.

૯. ઝેશત-તૂમ વાંગ વાંચીઓ છે, સરખાવો અવસ્તા અચિશત, દસતુર પેશોતનજી-વાલી નકલ પ્રમાણે ઝેશતતૂમ વ હુંદ.

૧૦. ફરીશન.

૧૧. સારીનીદ (બુવો પુસ્તક ૧૩ મું, બાબ ૨ જો, ફકરો ૫૦ મો). અવં સાર, અને સારેન્નો; ફાર્સી સાર, “ઉશકેરણી,” “દુઃખ.”

(૮૯) અને હયાં વહી તે ધરાની એલચીખાતું^૧ જે જ્યઓનોના (સરખાર) અરબરૂપની દરબારે આવેલું હતું^૨ તેને એક મોજેને બહેર થયો હતો; જેમ દીનનો આ (ફકરો) જણાવે છે, (કે): “ત્યારપછી તુરતજ,^૩ તેને^૪ એક અનબુમન બોલાવી,^૫ (અને) નહી માફ^૬ કરી શકાય એવો એશમ (દેવ) બહેર થયો^૭; બહુ કે તેની પાસે એક ફાજ^૮ નહી હોય તેમ તેને^૯ વીલાપ કીધો,^{૧૦} અને તે મોટે સાદે આ પ્રમાણે બોલીઓ: ‘અએ તમો કે જેઓ જ્યઓન (લોકો) છો ! તેઓ ઉપર (લડાઈમાં) શેકાયા પછીની (તમારી) હારથી સંકટ પડશે; તે પુરૂષ, સ્પીતમાન ઝરથુશ્ત્ર, જે સઘળાંઓ જનમી ગયાં છે તેના કરતાં વધારે મજબુત છે^{૧૧}, તેનો વીશ્વારૂપના મકાનમાં સમાગમ^{૧૨} થવાથી, ધરાનીઓ ઉપર, ધરાનની બાહેરની^{૧૩} પ્રબળો-માંથી, જ્યઓની પ્રબળે ફતેહ મલશે નહી.’ ” (૯૦) જ્યારે (એમ બનીયું કે) કુર જ્યઓની (રાજકર્તા) અરબરૂપનું સર્વથી બુરૂ^{૧૪} રાજ, જેની વિજ્યાતી^{૧૫} (અસલ) બહોલી (મદમ) હતી, તેમાં ભયંકર ફીસાદ ઉભો થયો,^{૧૬} ચાને, તેમાં એકમેક સામેની ભારે (ફાજ) મારામારીએ, તથા એકમેક

૧. રમ, “લોકોનું ટોલું,” “રસાલો;” સરખાવો અવં હવાંશ્વ, “એક સારો રસાલો” જેને માટે પહલવી શબ્દ હૂ-રમ વાપડવામાં આવે છે.

૨. મતાર, અસલ અર્થ, “આવનાર,” જેઓ આવનારાઓ હતા.

૩. મદમ પવન ઝિમાન, “તે વખતે તુરતજ.”

૪. અરબરૂપે.

૫. હુષ્ટ માણસો માટે બોલવાનો અવસતા શબ્દ દેવત આવે છે તે સાથ આ શબ્દને સરખાવો. લલા માણસો માટે અવસ્તમાં અઓખત આવે છે.

૬. તનાપૂહરગાન.

૭. નિમૂદક.

૮. ફાં ગુરોહ, “ફાજ,” “લડવઈઆઓનું લશકર.”

૯. એશમ દેવ.

૧૦. જુવો અવં ગરેઝ, “મોટે જુમો પાડવી,” “વીલાપ કરવો;” ફાસી^{૧૦} ગઝીદન.

૧૧. ઝક ઇ તગીગતર ગઝા મિન ઝેરખૂનતગ.

૧૨. હમ-હખગીહ; જુવો અવં હખ.

૧૩. સરખાવો અવં તંરસ્ય.

૧૪. સરખાવો અવં અચિશત, જે અક નો ઉતકપ વાયક છે. ઝેશત શબ્દ ધણખર “બદસીકલ,” “કદરૂપ” એવે અર્થે આવે છે.

૧૫. મદમ વશમમૂનત. વેસ્ત એને મદમ વશતમૂનત વાંચે છે.

૧૬. મર-ગઓન ક્ષૂત (યા આશૂત); અવં કુપ, “કાહલું.”

સામેના ઝગડાએ^૧ અને એકમેકની કાપાકાપીએ^૨, તે (રાજ) તદ્દન દબાઈ ગયું;^૩ અને વટ્ટી (જ્યારે) તેના જ્યઓનીઓ કડવાસથી^૪ ઘણાજ બદ થઈ ગયા (હતા)^૫ [યાને, તેઓ ઘણા નબલા પડી ગયા હતા ત્યારે], તે ઘાતકી (પુરુષ), જે લોહી રેડવા માટે^૬ બોલીદરાજ^૭ હતો, તે અતીથ્ય ગુંચવાડામાં પડીઓ,^૮ અને (પોતાની) દૃષ્ટિ પાદશાહીને માટે આ પ્રમાણે કકલાત કીધી:—“જ્યારે તે જ્યઓની (સત્તાને) પોંહચીઓ તેજ વેલાએ ચાલાક હુનર (એક વાર મને) પુગે છે, ત્યાર પછી^૯ તુરતજ જ્યારે તે ઇરાની (સત્તાને) પોંહચીઓ તેજ વેલાએ ચાલાક હુનર (તેને) પુગે છે.”^{૧૦}

બાળ ૪ થો.

વીશ્વારૂપ (પાદશાહે) દીન કબુલ રાખી ત્યારથી^{૧૧}, તે પુંજ્ય ફરોહર-વાલા અરથુશ્તના બેહસ્ત તરફ ગુજરવા^{૧૨} સુધી, કે જ્યારે (તેના) જન્મથી ૭૭ વર્ષ^{૧૩}, (તથા અહુરમઝદ સાથની) ગોફતેગો (થયા) પછી ૪૭ (વર્ષ), અને વીશ્વારૂપથી દીન કબુલ રાખવા પછી ૩૭ (વર્ષ), પસાર થઈ ગયાં હતાં,^{૧૪} (તે અરસામાં) જે મોજેજઓ દેખાયા હતા તે બાબે (આ બાળમાં બ્યાન આવેલું છે).

૧. હમ-રાન, સરખાવા અવ૦ રાન, “લડવખઓ,” સૌં રણ, “લડાખતું મેદન,” ધાતુ રન “લડવું,” ઉશ્કેરવું.”

૨. દસતુર પેશોતનજ વાલી નકલમાં હમ-ખૂરિશનીહ છે તેની વીતી મેં એને હમ-ખૂન-રીજીશનીહ વાંચીઓ છે.

૩. હમ-વશતમૂનત, અસલ અર્થ, “તદ્દન ખવાઈ ગયું હતું.”

૪. વાંચો તાખલ; જુવો ચાલુ ફા૦ તદખ, “કડવું.”

૫. ખૂપ-ગશત, “ઘણો ફેરવાયેલો.”

૬. ખૂન-રાન; ફા૦ ખૂન-રીઝ અથવા ખૂન-ચકાન.

૭. સખુન-વીન, જુવો ફા૦ સખુન-વર, સખુન-રાન.

૮. મદમ ક્ષુદ્રત.

૯. અદીન, “ત્યાર પછી,” “તુરતજ.”

૧૦. એનો અર્થ એ જે ચાલાક ચાતુરાઈ એ એકવાર જ્યારે તે સર્વોપરી હતો ત્યારે જ્યઓ અરજરૂપની ખુબી હતી, પણ હવે ઇરાની જરથોસ્તીઓએ તે મેલવી છે.

૧૧. ફાજ.

૧૨. વીખીઝ. (જુવો પુસ્તક ૭ મું, દીબાઓ, ફ. ૪ થો, સફા ૧૮, સતર ૫ તથા શબ્દ કોષ). એ આખીઝ, “ઉડવું,” “ઉપર જવું” શબ્દનો અપભ્રંશ છે.

૧૩. અસલ નકલમાં એ આંકડો ૫૭ છે જે દેખાઈતી રીતે ૭૭ ની વીતી ભુલથી લખાયેલો છે; બાળ ૨, ફ. ૫૧ ઉપરથી જણાય છે જે અરથુશ્તના જન્મ પછી અને અહુરમઝદ સાથની પહેલી ગોફતેગો વચ્ચે ૩૦ વર્ષ પસાર થયાં હતાં; પહેલી ગોફતેગો પછી અત્રે ૪૭ વર્ષ પસાર થયેલાં જણાવ્યાં છે; તેમાં ૩૦ વર્ષ ઉમેરતાં ૭૭ થાય છે, માટે અરથુશ્તના જન્મ તથા મરણ વચ્ચે ૭૭ વર્ષ પસાર થવાં જોઈએ અને નહીં કે ૫૭.

૧૪. આવઝીદ, અવ૦ વઝ સૌં. વહ, અસલ અર્થ “પ્રકવું,” “જલદીથી ઘસડાઈ જવું.”

(૧) એક (મોજેજે) જે બહાર થયો તે આ હતો કે: “ન્યારે ઝરથુષ્ટ્રે (શાહ) વીસ્તાસ્પના મકાનમાં^૨ દીનના (ગાથા) ગાયા,^૩ ત્યારે નજરે^૪ દેખી શકાતું હતું કે બનવરો (અને) ઢોરો, તથા મીનોઈ આતશો વટીક, જે તે મહેલમાં હતાં, તેઓ ખરાં જીગરની ખુશાલીથી કુદવા લાગ્યાં.”^૫
 (૨) એમાંજ,^૬ વટ્ટી, તે માફક મોટો મોજેજે બહાર થયેલો છે જેને માટે દીન આ પ્રમાણે વર્ણન આપે છે: “સઘલાં બનવરો, અને ઢોરો તથા પવિત્ર જગ્યાઓ ઉપરના આતશોએ ખુશાલી બહાર કીધી; અને સઘલાં સજીગારથી ભરેલા^૭ મીનોઓએ, તથા તેઓના દરજ્જાના (બીજા યજ્ઞો)એ, (પોતાની) શક્તિ બહાર પાડી, (પોતાના મનમાં) આ પ્રમાણે (વમાસીને કે); ‘હવેથી આપણે દીન પાલવાએ કરીને મજબુત થઈશું;’ ન્યારે તે શબ્દો જે સ્પીતમાન જરથુષ્ટ્રથી ઓચરવામાં આવશે, તે તેઓથી સાંભલવામાં આવશે ત્યારે.

(૩) અને એક (મોજેજે) ઝરથુષ્ટ્રે, ન્યાયતું તોલ કરવામાં તથા ચુકાદો આપવામાં, (આતશની) વર નીરંગતું મહાન પ્રાકમં (ખતાવવામાં) કીધો હતો, કે જે (ચુનાહથી) સુકત^{૧૦} અને પાપ તરફ નહીં દોરવાયલી^{૧૧}

૨. માન, અસસ અર્થ “ધર.” અવં નમાન યા દમાન.

૩. સ્ત્રં.

૪. યાને કે, એ બાબદમાં કાંઈ પણ શક સુમેહ રહી શકે નહીં.

૫. આખુરખીહસ્ત.....હૂ-રવાખમનીહ, બોલેબોલ તરબુમો: “ખુશાલી કુડ-વામાં આવી હતી.” આખુરખીહસ્ત, કાં ખુરખ, “રણસીંગકું;” “તુરાઈ;” વેસ્ત, “નાયવું.” હૂ-રવાખમનીહ, અવં ઉર્વાએમન, “ખુશાલી,” “દોસ્તી.”

૬. મિન.

૭. ખૂપ-નીવાદં.

૮. માના-શાન, અસસ અર્થ “તેઓના જેવા,” કાં માના, “માફક,” “જેવા.” વેસ્ત એને માન-હિશાનો વાંચે છે, “ધર છોડી જતા;” હિશતન, “છોડી જવું,” “ટકું કરવું.”

૯. વર પસાખતન.

૧૦. ખુખત.

૧૧. અગિરાયોદ, એટલે, “પાપ તરફ નહીં ખેંચાયલું;” કાં ગિરાયોદન, “લપેટવું;” “વીટાલવું;” “ઢાંકવું.” અવસ્તાની સચ્ચાઈએ સામેત કરવાને માટે પેગામયર સાહેબ અને તેઓના શાગીર્દો વર નીરંગ અથવા બળતી મેહમાંથી બહારમાં પસાર થઈ ગયા હતા તેનો આ ઇસારો છે.

(આતમાની હાલત) દેખાડનાર હતો, કે જેને દીનમાં ખચ્ચીતજ ભેદો તરીકે વર્ણુવામાં આવી છે, અને એવા (ભેદો) ૩૩ તરેહના છે. (૪) (તે) આ રસમ (હતી) જે તે (વખતથી), તે ઇરાની રાજ્યની પડતી^૧ લગી પછુ, ઝરથુશ્ટ્રના શીષ્યો પાળતા હતા; (એ વર નીરંગ પાળવાની) એક રીત^૨ આ હતી કે કોઈ શખસના (શરીર) ઉપર તાવેલું પીતલ રેડવામાં આવતું હતું, જેમ મારસપંદના ભલા ફરોહરવાળા^૩ પુત્ર આદરબાદના (બાબમાં બન્યું હતું), કે જેને દીનના (સવાલો) માટે (એ અખતરો) કરવાથી અને તેમાંથી ફતેહમંદી^૪ સાથે પસાર થઈ જવાથી,^૫ પૃથ્વી ઉપર જ્ઞાનનો ફેલાવો^૬ (થયો હતો); અને એ જાહેર દેખાવ જે આ મહાન મોજેજથી બરપા થયો હતો, તે વીષે ભલી દીનમાં એ બાબદ ઉપર (બોલતાં) આમ પછુ જણાવવામાં આવેલું છે, કે:— “જ્યારે ઘણા (લોકો) તે (મોજેજો) જોશે, ત્યારે તેઓ, તે દરવંદો, તે આતશની વર નીરંગમાં વીશ્વાસ લાવશે.”^૭

(૫-૬) એક મોજેજો ઝરથુશ્ટ્રના આગલાં^૮ કેદ પકડાવા અને વીશ્તારૂપ તથા લોકોને દીન જાહેર કરવા^૯ પછી પ્રસિધ્ધ થયો હતો, તે એ કે જેવી^{૧૦} (દુન્યામાં) ઝરથુશ્ટ્રની દીન જાહેર^{૧૧} થઈ કે તુરતજ વીશ્તારૂપે તે કબુલ રાખી; (જ્યારે) તેને (ઝરથુશ્ટ્રે) એક પાઠશાહથી દીન જાહેર કરવા^{૧૨} વીષે તેને (વીશ્તારૂપને) આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ તું (કે જે) કએ વીશ્તારૂપ (છે)! તે આ

૧. હન-ચપતન, અવ. ધાતુ, સ્વપ્ન યા ચપ “ભાંજ નાખવું”.

૨. આહંગ, જુવો ફા. આહંગ, “કાપદો,” “રસમ.”

૩. ફ-ફવદ્; જુવો અવ. ફવતિ, ફવપિ, “રક્ષક ફરેસ્તો,” ધાતુ વરેત, “બંચાવવું;” અથવા ફા. પરવદ્ન, “શીખવવું,” “કેલવવું;” પરવરીશ—આમુઝ, “શીક્ષક,” “પવીત્રાઈ માટે લડનાર.”

૪-૪. યુખ્તન.

૫. સરખાવો અવ. સ્તેરે, “પાંથરવું” (strew).

૬. હુએમનુનેદ, અસલ અર્થ, “એતેકાદ રાખવો.”

૭. પીશ.

૮. અવર-ગૃબિરનીહ.

૯. અસલ અર્થ, “મુજા” (જુન).

૧૦. અસલ અર્થ, “આવવું.” જેવી દીન દુન્યામાં જાહેર થઈ કે તુરતજ વીશ્તારૂપ શાહે તે કબુલી એજ એક મોટો મોજેજો હતો.

૧૧. પએદાગીહ, અસલ અર્થ, “જાહેરાત.”

મહજબ (હઝેમ) અને આ દીન કે જે (તમામ) સંશયથી^૧ નીરાળી છે તેનો ખબરનો આ વખતે સંઘર;^૨ યાને કે, આ મહજબ અને આ દીન જે છે, તે તું કબુલ રાખ, કે જે હુનરોનો હુનર છે, (અને) જે તારે, અએ શાહ! કબુલ રાખવી જોઈએ, કે જેથી^૩ તું આ ધર્મ^૪ ફેલાવવાથી આ મહજબને મજબુતાઈથી વલગી રહે,^૫ જે પ્રમાણે^૬ એક નવો સ્તંભ^૭ એક ચક્કીને મજબુતાઈથી^૮ ટેકવી રાખે છે, તે પ્રમાણે^૯ તું આ ધર્મનો ટેકો આપનાર^{૧૦} થા.” (૭) અને તે લય-કર લઠાઈમાં ખ્યોનોના (સરદાર) અરબરૂપ તથા ઇરાનની બાહેરના ખીજ લોકો ઉપરની વીસ્તારૂપની ઘણી જીતો દીનમાં બહાર થયેલી છે, જેવી રીતે અરથુશ્ત્રે વીસ્તારૂપને મીનોઈ નજરની^{૧૧} (મદદથી) આગાહી^{૧૨} કરી હતી.

(૮) અને એક (મોજેજે), અરથુશ્ત્રની સંપૂર્ણ લલાઈ તથા તખીખી શક્તિ તથા માણસોના ગુણદોષ પીછાણવાની શક્તિ, તથા ખીજ ધંધાઓનો મર્મ,^{૧૩} કે જે કાયદાના જ્ઞાનમાં અને મીનોઈ નજરથી (જેવાની શક્તિ)માં અવગચનાં (શાયદ) છે, ભેદી રીતે અને તમામ, મેલવવામાં કુશળતા,^{૧૪}

૧. આરૂઝ-ઇગ, અસલ અર્થ, “શક વગરનું,” જુલો ૩૧૦ રૂઝ, “શક.” વેસ્ત એને ખોસકો, “ધંધો,” “પેશો,” વાંચે છે.

૨. હુમ-વખીદુનાય.

૩. અમ્મધ.

૪. મદમ થેખસેતુનાએ.

૫-૫. ચીગુન...ચીગુન, હયાં આ એ શબ્દો વાકયને કેવી રીતે જોડે છે તે ખ્યાન આપવા જોગ છે.

૬. સ્તૂનગ, અવ૦ સ્તૂન, “થાંભલા”, ધાતુ સ્તા, “ઉભું રહેવું;” ૩૧૦ સીતુન, “થાંભલો.”

૭. મદમ થેખસેતુનિશન મદમ થેખસેતુનેદ. આ અવસ્તાની ૬૫ ઉપર છે અને દેખાડે છે કે ખોવાયલા કોઈ અવસ્તાના એક ભાગનો આ પહલવી તરજુમો છે.

૮. અસલ અર્થ, “ટેકો રાખનાર.”

૯. માણસને “અહુ,” “દઝેન,” “ખોદ” અને “રવાન” નામની ચાર શક્તિઓ જણાવેલી છે તેમાંની દઝેન એક છે. એનો ધાતુ અવ૦ દી જેવું છે. એ મીનોઈ નજર, જે નીચલા વાકયમાં મમનૂગ વીનિશનીહ તરીકે બહાર થઈ છે, તેના જેવી કંઈ શક્તિ છે.

૧૦. ચાશીદ, “શીખવું”, અવ૦ ચશ.

૧૧. સરખાવો ૩૧૦ કીર, “યાદદાશ્ત શક્તિ,” “કોઈ ભેદનું જ્ઞાન મેલવવું;” વેસ્ત ગીરકીહ, “યાદદાશ્ત શક્તિ.”

૧૨. વેસ્ત એ શબ્દનો ગુપ્તકીહ વાંચી “ખુદ્દુ કરવું” અર્થ કરે છે. એને અહુ-પતાહ વાંચવો દરોખસ્ત દીસે છે. અવ૦ અહુ, એટલે “દુન્યવી સરદાર અથવા ગુર.”

અને મોહોતને દુર રાખવા^૧ માટે, તથા દેવો અને પરીઓને મારવા માટે, તથા જાહુ અને ધંતરમંતરનો નાશ^૨ કરવા માટેના નીરંગોતુ^૩ દીનમાંથી ખુદહુ^૪ થવાનો; (૬) અને વહી ચમતકારીક નીરંગોમાં^૫, દહોને સાબં કરવા માટે ધોર-દાદ તથા અમરદાદ (અમશાસપંદો)ની (મદદ) માગવા^૬ માટે, અને વરૂઓ તથા (બીજાં) અક્ષત્રો સામે લડવા માટે, અને વર્ષાદનો છુટકો^૭ કરવા માટે, અને કરાંને બંધ કરવા માટે, તથા કરોલીઓ,^૮ તીડો^૯ અને અનાજ, ઝાડપાન અને ગોસપંદો સામેના^{૧૦} બીજા ત્રાસો (સહમ) અટકાવવા માટે; અને બીજી કેટલીક નીરંગોમાં જે ઇરાનના રાજ્યની પડતી સુધી વપડાશમાં હતી; અને હજી સુધી પણ (કેટલીક) નીરંગો છે જે આતશોની મદદથી (કરવામાં આવતા) થોડા મોજેજ સહીત હાલ બાકી રહી ગઈ છે; (૧૦) અને ચમતકારી (વેદક) અરકોમાંથી^{૧૧} (નીપજતાં) ઘણુંક અસરકારક પ્રવાહીઓ,^{૧૨} અને દહોના ઉપાયો, કે જે સારા અનુભવી^{૧૩} વેદોથી (બનેલા) નુસખાઓ^{૧૪} છે, તેઓનું માણસોમાં જાહેર અને આશકારા

૧. મદમ સ્પૂખતન.

૨. અકારીનીદન.

૩. અક્ષ-નિરંગ.

૪. જસ્તન, અવં જદ, “માંગવું,” “પ્રાર્થના કરવી.”

૫. વર્ષાદને અપઓપ દેવ પડતો અટકાવે છે માટે તીસ્તર તેની સામે લડાઈ કરી તેને છોડવે છે. તીસ્તરને તે કામમાં મદદ કરવા માંથ્રિવાણી પઢવાની માણસની ફરજ છે.

૬. પૂન; જુલો ફાં તનન્દુ, “કરોલીઓ,” અવં સૂન, સરખાવો અવં સુનો મધખયાઓસચ, જુલો વંદીદાદ ફગર્દ^૧ ૧, ફં ૧૫ મો. આ ઠેકાણે દરશાવેલી કેટલીક આફતોનો વંદીદાદ ફગર્દ^૧ ૧ લી માં ઇસારો કીધો છે.

૭. મગસ, “મઝર.”

૮. પધતીયારગ; અસલ અર્થ “સામે થવું.”

૯. વેદો જે “અકો” બનાવે છે તેઓ માટે અત્રે ઇસારો કીધો છે. વેસ્ત: “ચમતકારી અરઓમાંના (અરદાયા) ઘણાં વેહતાં પાણીનું.” ઝરથુશ્ટ્ર સાહેબ હરેક ચીજમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ હતા; ટુંકમાં ફરવરદીન યસ્ત પ્રમાણે, આથોરનાન, રથએસ્તાર તથા વાસ્તોશમાં, તેમજ સર્વ માણસ જાતમાં, તેવજી સર્વથી ચઢયાતા હતા.

૧૦. અસલ અર્થ, “પાણીઓ.”

૧૧. ફૂસકાર, સરખાવો ફાં સીગાલીદન, “વીચારવું.” અસલ અર્થ “વીચારવંત.”

૧૨. સરખાવો, ફાં ફરગર્દહુ, “બેલ.” પહલવી, અ-ફગર્દ, “બેલથી નીરાણું,” જુલો દીનકર્દ, પુસ્તક ૪ થું, આખ ૧૨ તથા પુસ્તક ૫ મું, વોલમ ૧૦ મું, સફે ૨૭ મો.

થવામાં, અને (તે સાથે એવા) ઘણા મીનોઇ અને આકાશી અને હવાઈ અને ખનીજ તથા ખીજા હુન્યાને ફાયદો કરનારા લેદો^૧, કે જેનું (જ્ઞાન) માત્ર યજ્ઞદી દાનેશથીજ^૨ કોઈથી મેલવી શકાય, (તેઓનું) બહિર અને આશકારા થવામાં હતો.)

(૧૧) અને એક મોજેજે (તો) અવસ્તા પોતેજ (હતો), કે જે હુન્યાની સર્વથી શ્રેષ્ઠ વખાણુને લીધે^૩ તમામ દાનાઈના લંકારો (હન-ગદીંગીહ)માં સર્વથી અદ્યતા શબ્દો છે.

(૧૨) અને એક (મોજેજે), વીસ્તારપ (પાદશાહ) તરફ, તેને દીન કબુલ રાખી તથા પ્રસાર કીધો^૪ તેના બદલા^૫ તરીકે, અંમશારપ^૬ દો તરફથી પેશોતન જેવા એક^૭ (પુરુષ)નું આવવું, અને તે બખતાવર^૮ શાહથી તે (કે જે) અમર્ગ, સદા જવાન^૯, ખોરાક વીના (જીંદગી) ભોગવતો, મહાન શરીરવાલો,^{૧૦} અને પુર કાવતવાલો તથા સંપુર્ણ ખોરેહવાલો, જોરેમંદ તથા ફતેહમંદ, અને યજ્ઞદોને મલતા આવતા^{૧૧} ખેટાનું^{૧૨} જોવું (હતું). (૧૩) કંગદેજના મુલક ઉપર પેશોતનનો અભયબ પ્રકાશ, જેવી રીતે દાદાર અહુરમઝદે તેને ત્યાં બખશીઓ હતો, ઘણાંજોને તે અદભુત મોજેજથીજ બહિર થયો હતો.^{૧૩}

૧. વાંચો: રાઝ; વેસ્ત: લાફો, “વખાણુ.”

૨. અસલ અર્થ, “દાનાઈ.”

૩. ફાં અએવાઝ અથવા અએવાઝહુ, એટલે “વખાણુ,” “તારીફ.”

૪. અવં નિવએધય, ધાતુ વિદ, “જાણવું”; ફાં નવીદ, “સારા સમાચાર.”

૫. પાતદહિશન, અવં પદતિ અને દા.

૬. પહલવી હુના-મય, “વલી, એવા એક.”

૭. ફાં ફરૂખ, “ભાગ્યશાલી.”

૮. અસલ અર્થ, “જુધાપા વીનાનો.”

૯. રખા તનૂ.

૧૦. યજ્ઞદાન હુમતાગ બરા.

૧૧. યસ્ત ૨૪ માં તથા અત્રે અને જુનદહિશનમાં પેશોતનને વીસ્તારપનો ખેટો ગણીએ છે. એનું ખીજું નામ ચિત્રો-મયાનક હતું, કે જે કંગ-દેઝના મુલકમાં જ્યાં પેશોતન રાજ્ય કરતો હતો ત્યાંની સર્વથી જાણીતી ચિત્રો-મયાન નામની નદી ઉપરથી પડ્યું હતું.

૧૨. આ બાબ સાથે અરથુસ્ત્રે જે મોજેજ પોતાની જીંદગીમાં કીધા હતા તેનું બ્યાન પુરૂં થાય છે. હવે પછીના બાબમાં અરથુસ્ત્રે પોતાના યુજર પામવા પછી જે ચમતકારો દુન્યામાં પ્રગટ કીધા હતા તેઓનું બ્યાન આવે છે. પાછલી કથાઓ પ્રમાણે અરથુસ્ત્રના યુજર પામવા સાથે પણ એક મોજેજે જોડાયેલો છે, જ્યારે બાર્દૂગ-રએશ નામના એક તુરે તેઓનું ખુન કર્યું, ત્યારે તેઓએ પોતાની હારડી તેની ઉપર ફેંકી જેથી તે ખુનીનું મરણ નીપજી. એ પણ અરથુસ્ત્રની મીનોઇ શક્તિઓમાંની એક હતી.

બાબ ૫ મો.

પુન્ય ફરોહરવાલા ઝરથુસ્ત્રના વીસ્તારપ (પાદશાહ)ની જીંદગીમાં(જ) બહેસ્ત તરફ ગુજર પામવા પછી જે મોજેબ્બો જાહેર થયા હતા (તેનું) ખ્યાન આ બાબમાં છે).

(૧) અને એક (મોજેબો) આ (હતો) કે જે વએસ્પોના (ખાનદાન)ના સએતને માટે, ઝરથુસ્ત્રના એક જાણીતા ચમતકારથી, એક રથ તૈયાર કરવાનો હતો, જે દીનથી જાહેર કરવામાં આવ્યો છે, અને તે રથના સંબંધમાં તે મહાન ચમતકારની કીર્તિનું વીસ્તારપને (કાને) પડ્યું, અને વીસ્તારપથી તે રથનું સએત પાસે માંગ્યું,^૧ અને (શાહ) વીસ્તારપને સએતથી આ પ્રમાણે જવાબ (મલવો કે):-“તે રથ એક અષો માણસની (છે) કે જેનું રવાન, સએતની જીંદગીમાં સએતનું (હતું), અને (જેનું) તન, (જે) તે શરીરની જીંદગીમાં તે (અષો) માણસનું (હતું), (તેઓ બન્ને) આ દુન્યામાં દેખાઈતી રીતે સાથે આવ્યાં^૨. ”

૧. વએરાસ્તન, અસલ અર્થ “સણગારવું.”

૨. સએત જેને માટે અત્રે ઇસારો કીધો છે તે ધણુખર વંદીદાદ પરગઈ ૨૦, ફા. ૨ જાની શરેહમાં જણાવેલો સએત હોવો જોઈએ. હયાં એનું ખાનદાની નામ વએસ્પાન આપેલું છે. પહલવી વંદીદાદમાં એને ઇસ્પાન અથવા ઇસ્પાન લખેલું મળે છે. આજ બાબના ૬ ઠા ફકરામાં એ નામ અસલ નકલમાં ઇસ્પાન તરીકે લખાયેલું મળે છે. દીનકર્દના ૭ માં પુષ્ટકમાં જણાવેલો સએત તે અવસ્તાનો પ્રિત નથી, કે જે સાયુઝદ્રિનો ખેટો થતો હતો અને જેના ક્રવણીને ફરવરદીન ચસ્તના ફા. ૧૧૩ માં ઇજવામાં આવી છે. સએતનું રવાન આ મોજેબમાં તેના મરણ પછી આ દુન્યામાં પાછું આવે છે. તે ઉપરથી વેસ્ત ધારે છે કે કાહિસ પાદશાહના વખતમાં એટલે વીસ્તારપની ૩૫૦ વર્ષ પૂર્વે, થઈ ગયેલો એ એક ગોધો હોવો જોઈએ કે જેને ઇરાનની શીમા નજીક રી હતી. આ કથા દીનકરદ સીવાય કેથે આવતી નથી અને એ સએતની રથવાલો મોજેબો ખુલ્લી રીતે સમજી શકાતો નથી.

૩. પસખૂન. સરખાવો અવ. સાખેની, સંઘહ, “બોલવું.”

૪. આ મોજેબનું ખ્યાન વીચિત્ર લાગે છે, પણ ચાદ રાખવું જોઈએ કે પેગામબર સાહેબ એ મોજેબો પેલી દુન્યામાંથી કરે છે; તે કારણસર એઓને કાંઈ ગુજરેલા પુરુષના આતમાની મદદ લેવી પડે છે, પરંતુ શરીર તો જીવતાંનું જ કામમાં લઈ શકાય. હાલના બોલમાઓએ “સ્પીરીચ્યુએલીઝમ”ની વીધ્યામાં જે શોધખોળ કરી છે જેના નીચે આ મોજેબ ઉપર કેટલુંક અજવાળું નાખે છે.

(૨) સ્મૃતનો આત્મા, તે પવિત્ર^૧ નજરવાલા મરદ તરફ તે સ્મૃતના પેલી રથના હાંકારવાથી^૨, તેની દ્રષ્ટિએ તેથી કરીને બહાર થયો હતો^૩; કહેવામાં આવ્યું છે જે, તે (આ પ્રમાણે તેનેથી) દેખી શકાતો હતો, અને ખીણ કોઈ પણ (ચીજ) કરવાથી (એમ દેખી શકાતો) નહિં.

(૩) તે બુલંદ શાહ વીસ્તારપ, જ્યારે દીનને^૪ (તાબેદારીથી) સાંભલવાએ કરીને^૫ તે વખતે તે મોજેબથી વાકેફ થયો, ત્યારે (એ વીચારથી કે) આ ચમતકાર પણ આખી દુન્યાને સ્વચ્છ^૬ આકારમાં અચ્છી રીતે બહાર થાય, અને મજદયસ્ની દીનનું સર્વોપરીપણું (હોકોમાં) વધારે સારી રીતે બહારીતું^૭ થાય, (તેથી) તેને ઇચ્છીકે કે તે (મોજેબે) કેશવરના હોકોને દેખાડવામાં આવે. (૪) તેજ વખતે એક મોટો મોજેબે વીસ્તારપ અને તેની પ્રજાને બહાર થયો, કે (જેને માટે) દીનમાં આ પ્રમાણે જણાવવામાં આવ્યું છે:—“ત્યાર પછી અમણસપંદોએ તે (સ્મૃત)ના રવાનને પ્રકાશિત ગરોથમાન (બહેસ્ત) તરફથી અહુરમઝદની પેદા કીધેલી જમીન તરફ મોકલીયું; તે રોશની તરફથી^૮ વીસ્તારપના રવાન તરફ તે આગલ આવ્યું અને તે, વીસ્તારપ, તેને પોંહચવા રોશનીમાં, વૃદ્ધિ કરનાર દક્ષિણ દીશા તરફ, આગલ વધીઓ.”

(૫) તે (વીસ્તારપ) બહુ બોલનારાઓમાં વધુ બોલનારો^૯ (હતો), તથા

૧. યશરૂખીહ; યશરૂખીકની વટી.

૨. વેસ્ત પણ રાદીનીદન, “હાંકવુ.”

૩. અસલ અર્થ “છે” (ચેહુવૂનેદ)

૪. અસલ મિત, “માંધી.”

૫. સરખાવો ફા. રનવીદન, “સાંભલવું.” અવ૦ મુ, “સાંભલવું.”

૬. દગીઆ; વેસ્ત એને આગલા શબ્દ સાથે ગેહાનીગીહ વાંચી એનો તરબુમો “દુન્યવી હસ્તી” કરે છે.

૭. કરીતુનાગતર; હુઝવરેશ, કરીતૂનતન, ધાતુ કર, “બોલાવવું.”

૮. હુમ-ખૂત-દીદ અથવા હુમ-ખૂદ-અસ્ત, સરખાવો ફાર્સી, હુમ-ખૂદહુ અસ્ત.

૯. ફા૦ યાવગી, “બહુ બોલનાર.” ખાસ કરીને હાલની ફારસી ભાષામાં “વગર અર્થે બોલનાર” માટે એ વપરાય છે. હયાં લખનાર દેખાડવા માગે છે કે વીસ્તારપ શાહ પોતાની રૈયત સાથે કેટલો બોલાતો હતો. વેસ્ત અયાદગીહ શબ્દને ફા૦ યાફૂતન ઉપરથી લઈ “(ફાયદો) મેલવનારોમાં બહુ (ફાયદો) મેલવનાર” અર્થ કરે છે.

સવાલ પુછનારાઓમાં વધુ સવાલ પુછનાર (હતો); અને દરેક જણ કે જેની ઉપર તેની નજર પડતી તેની સાથે તે વાતચીત કરતો અને, તેજ પ્રમાણે^૧, જે કોઈ તેની સાથ વાત કરતું તેને તે ધ્યાનથી^૨ સાંભળતો; જ્યારે તેઓની નજર તે (શાહ)ની ઉપર પડતી, ત્યારે તેઓ ઉભા રહી જતા, અને વીશ્વાસ્પના રવાન તથા તનને તેઓ નમન કરતા.^૩

(૬) આ પછી તુરતજ, (પણ તે) પછી લાંબો વખત વહી ગયો નહી કે, તે^૪ આકૃતપ જનક (દેવ)^૫, વચ્ચેસેપો (ખાનદાન)ના સચ્ચેતના રવાન સાથે, ઉત્તર તરફના પાયમાલી^૬ કરનાર ભાગોમાંથી, ઝડપથી ધસી આવ્યો; (એટલે કે), તે દેવોમાંનો સર્વથી નાશકારક^૭ (દેવ) પોતે સીધા હતો અને તેનાં કરતુકો પણ અતીષયક કાલાં^૮ (હતાં). (૭) અને તે (દેવ) પોતે એટલો દુખી થઈ જઈને સચ્ચેતના રવાનને આ પ્રમાણે કહ્યું:—“જે તારી (રથનો) હાંકનાર (છે), (અને) જે તારો (છે), તેને (યાને) વીશ્વાસ્પને તું સંકટમાં નાખ^૯, ખરાં દીલની દોસ્તીને માટે^{૧૦} તે ઘણો ગુમરાહ^{૧૧} થઈ ગયો છે; અને એમ કરવાથી તું ખુલ્લું પવિત્ર અષોધને લાયક થશે, (અને) નહીં કે આ ખાકી

૧. અચ્છેદુન.

૨. મદમ.

૩. અસલ અર્થ, “દેખાડ્યું.”

૪. અમત નો અસલ અર્થ “જ્યારે” થાય છે.

૫. વાંચિ: ઇ આદ્રંગ ઝદાર, “જે સંકટનો લાવનાર છે.”

૬. એટલે, અહરેમન.

૭. મિન અપાખતર નએમગ ઈ આદ્રંગ; સરખાવો ફાં આદ્રંગ, “ગમગીની,” “નાશ,” “મોટી આકૃત.” વેસ્ત એ શબ્દને આઝંદ વાંચી એનો અર્થ “લયંકર” કરે છે. એ શબ્દ અધરવદ બી વંચાય; ફાં અધરિ “ઉત્તર તરફનો પવન.”

૮. આદ્રંગ-તૂમ મિન શચ્ચેદાન.

૯-૯. સિહા સિહા, એટલે “બહુજ કાળું.”

૧૦. સરખાવો ફાં ખારી, “સંકટ,” “દુઃખ;” ફૂશ-ખારી એજ શબ્દનો મજબુત થયેલો આકાર છે. વેસ્ત ખુદ આયદ, “પોતે આવે છે.”

૧૧. વાંચિ “ખૂપ હમ-હખગી.” વેસ્તબી એને ખૂપ હમ-હખગીહ વાંચી, એનો અર્થ “સારી સોખત અથવા સંગત” કરે છે; એ શબ્દો ખૂપ હમીશગીહ બી વાંચી શકાય, યાને “હમેશ લગી.”

૧૨. વાઝનિગનીવટી વાઝનીહ લખાયેલો છે. ફાં વાઝન, “ઉધું,” “કમનસીબ.” વેસ્તવું વાંચણ: ખ્વારગ, “પોષણ.”

દુન્યાની (માયાવીક^૧) ચીજોથી; યાને (તે^૨) બધી હુયાત ચીજોમાં^૩ (કાંઈ) પણ (દુન્યવી) ફાયદા^૪ કાજે નહી, પણ અપોઈના (પાતાના) પયારને માટે સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે^૫.

(૮-૯) જ્યારે તેને તે શબ્દો ધયાંનથી^૬ સાંભલીઆ, ત્યારે વચ્ચેસપ (કુટુંબ)નો સચેત તે ગાડી^૭ નઝદીક^૮ ઉભો રહ્યો, અને તે આ શબ્દોમાં^૯ બોલીઓ કે:—“અએ બલવાન શાહ વીસ્તારપ! (તારી) અપોઈને લીધે હું આ વગર હાંકનારે (હંકરાતી)^{૧૦} રથ તને ભેટ આપું છું; અપોઈના (તારા) પયારને^{૧૧} ખાતર, જે હસતી ધરાવનાર ચીજોમાં^{૧૨} સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે; આટલું હું તને અપોઈને લીધે (આપું છું) કે જે અપોઈને માટે શ્રેષ્ઠ (છે), અને આટલું હું તને રવાનને માટે (આપું છું) જે રવાનને માટે શ્રેષ્ઠ (છે).” (૧૦) સામતી રીતે હેતાં,^{૧૨} તેને તે ભેટ લીધી કે જેનો (અમદ) અંગિકાર તેને ત્રણ વાર બહેર કીધો^{૧૩}.

(૧૧) ત્યાર પછી તે રથ બે રથ થઈ ગઈ (ચેહવૂન્ત), એક^{૧૪} મીનોઈ અને બીજી^{૧૫} દુન્યવી; અને તે દુન્યવી (રથ) માં બુલંદ કચે-વીસ્તારપ

૧. સાઇગ-આઆમંદ, યાને, “માયાવીક” અથવા “ક્ષણભંગુર,” “દુન્યવી;” વેસ્ત, “બંચાવનાર.”

૨. યાને, અપોઈ.

૩. હાંકતાન પાહલુમ.

૪. નીરમદ ઈ ગએતા. નીરમદ શબ્દ પહલવી ભાષામાં અવારનવાર એક આથોરનાંને આપવામાં આવતી આશોદાદ, યા એક પંથકમાં તેના ભાગને માટે વાપડવામાં આવે છે.

૫. અપોઈ પ્રમાણે ચાલવું એ કાંઈ દુન્યવી ફાયદો મેલવાય છે તે માટે નથી પણ અપોઈના માત્ર પયારને માટેજ છે; સદગુણનો બદલો માત્ર સદગુણ પોતે છે.

૬. મદમ.

૭-૭. પહલવી, વાશ, અવ૦ વાશ, સૌ૦, વાહ, લેતીન, વેહિકુલમ, Waggon, “ગાડી;” અવ૦ ધાતુ વઝ. “લઈ જવું” ઉપરથી એ શબ્દ નીકલીઓ છે. વેસ્ત એને લેવીન-વક્ષ વાંચી “પેહલો બખશનાર” અર્થ કરે છે.

૮. અએદૂન પવન ગૂબિશન.

૯. બોલેબોલ અર્થ; “હાંકનાર વીનાની (બરા) રથ;” દેખાઈતી રીતે આ રથ અપોઈનું કાંઈક અલંકારી બયાન છે.

૧૦. અએવાચ.

૧૧. એટલે કે, સદગુણોમાં.

૧૨. હમીહ. ૧૩. ઘણું ખૂં તો અત્રે વીસ્તારપ ત્રણ મરતબે “અપેમ વોહુ”નો પાક કલામ ભણીઆ હોય એમ દીસે છે.

૧૪-૧૪. “ઝકાય.....ઝકાય,” “એક.....બીજી” એવા અર્થ થાય છે.

અરાં જીગરની ખુશાલી^૧ (અને) લકતી ભાવથી નોદરોનાં^૨ ગામ તરફ (હંકારી) ગયો, અને તે મીનોઈ (રથ)માં વઝેસપના (ખાનદાનના) સચેતનું^૩ રવાન બેહસ્તના મુકામ તરફ (હંકારી ગયું).

(૧૨) એક (મોજેજે) આ (હતો) કે જે ઝરથુશ્ટ્રથી દીન કબુલ રાખવા પછી ૫૭ મે વર્ષે, અને (દુનીઆના) સાતે કેશવરોમાં દીનના આવવાને વખતે જાહેર થયો (હતો); (અને) તે (મોજેજે) વીસ્તારપની જાંઘળીમાં દીનની સોધમાં (જુદા જુદા) કેશવરોમાંથી હબુખ^૪ (ખાનદાન)ના ક્ષયોશ્ત્ર તરફ (લોકોના) આવવાથી આ પ્રમાણે^૫ જાહેર થયો હતો; કે જે પ્રમાણે દીન કહે છે:—“તે બે (મોટા આગેવાનો), કે જેઓના નામો આ પ્રમાણે છે—સ્પી-તુઈશ અને એરેઝુરારસ્પ—તેઓ અક્ષલની સોધમાં હબુખ (ખાનદાન)ના ક્ષયોશ્ત્ર આગલ હોડતા આવ્યા.” (૧૩) અને અવસ્તા ઉપરથી માલમ પડે છે કે જ્યારેખી કોઈ આટલો પ્રતાપ અને ચમત્કાર કે જે ઝરથુશ્ટ્રે^૬ વીસ્તારપને અને (તેના) લોકોને (દેખાડયાં), અને (આટલો તેજ અને પ્રતાપ) કે જે ઝરથુશ્ટ્રની ખરી પેગામખરીની ગવાહીમાં^૭ અમશાસ્પંદોનાં આસમાન ઉપરથી વીસ્તારપ (શાહ) તરફ જમીન ઉપર ઉતરી આવવામાં (દેખાડવામાં આવ્યાં હતાં), અને પેશોતન અને સચેતની રથ તથા બીજા બાળદોમાં થયલા (ચમત્કારો), કે જે ઉપર દરશાવેલા છે, (તે સઘલા) કોઈ જોતું, તે વારે અહુરમઝદની આફરીનમાં ઝરથુશ્ટ્ર તરફથી (જાહેર થયલા) સખુનો સંપૂર્ણ^૮ કબુલ

૧. હૂ-રવાખમનીહ.

૨. ખૂનદહીશનના લખનાર પ્રમાણે નોદર, એ માનુશચીહરનો ખેટા થતો હતો, અને વીસ્તારપની પેડે એ પણ કયાન્યાન વંશનો હતો. વીસ્તારપની બાઈડી હુતોશ પણ નોદરનાં કુટુંબની નખીરી હતી.

૩. એ હબુખ ખાનદાનના ક્ષયોશ્ત્રને વોહુ ક્ષત્ર ગાથાના ૧૭ માં ફકરામાં યાદ કરવામાં આવ્યો છે. એ દે જમાસ્પ (જમાસ્પ હકીમ)નો ભાઈ થતો હતો અને એની ખેટી હોવાથી સાથે ઝરથુશ્ટ્ર પરણ્યા હતા. ઝરથુશ્ટ્રના પેઢલા ચેલાઓમાં એ એક હતો.

૪. અઈફ્રનીહ; વેસ્ત એનો અર્થ “એક હાલત” કરે છે.

૫. ખૂનદહીશન પ્રમાણે એ બે મોટા સાહેબો કદધકશ અને વીદધકશ નામના કેશવરોના વડા દસતુરો હતા. એઓ બંને ભાઈઓ હતા અને ઉસપાંસનીના ખેટાઓ હતા. ફરવરદીન યશ્તના ૧૨૧ માં ફકરામાં એઓની ફવશીઓને આરાધવામાં આવી છે.

૬. અસલ અર્થ, “ઉપર,” મદમ.

૭. ગઓઝાસીહ, અસલ, ગઓ-આગાસીહ.

રાખતું.^૮ (૧૪) અને, જેમ અવસ્તામાં જાહેર છે તેમ, (જુદા જુદા) કેશવ-રોના દાનેશમંદ પુરૂષોને, તે પ્રકાશ અને તેજનો ચમતકાર, કે જે ઉપર જણાવવા પ્રમાણે દેખાડવામાં આવ્યો હતો, તે જો જાહેર થયો ન હતો; અને આટલો બધો પ્રતાપ અને ચમતકાર, જે તેઓને (તેનેથી) જાહેર થયો^૯ તેની સાથે જો શાહ વીસ્તારૂપ અને પેલા કેશવરોના દાનેશમંદ પુરૂષોએ આ અવસ્તા જોયા ન હતો, તો (તે હોકાએ તે અવસ્તા) તજી દીધાથી અને તેને^{૧૦} નહીં માનવાથી^{૧૧} એ (લજ્જતરો) આપણા^{૧૨} વખત સુધી જારી ન રહ્યાં હોતે.^{૧૩}

બાબ ૬ થી.

મોજેબઓ કે જે વીસ્તારૂપના (ગુજરાત) પછી તે ઇરાનના રાજ્યની પડતી^{૧૪} (આવી તે અરસામાં) જાહેર થયા હતા (તેનું બયાન આ બાબમાં આવેલું છે).

(૧) વર (નીરંગ) ના એતેકાદમાંથી^{૧૫}, તથા બીજી અવસ્તાની નીરંગોનાં સંપાદન થવામાં, અને ઉંચા આતશ બેહરામોની મોટી શક્તિ અને દીનને લગતાં બીજાં ઘણા કીર્તિમંદ^{૧૬} કાર્યો, જેનો સીલસીલો^{૧૭} જરથોસ્તના ચેલાઓ સાથે છે, તે ઉપરાંત (જવિત) વીસ્તારૂપ (ના મરણ) પછીથી તે ઇરાનના રાજ્યની પડતીના વખત સુધીમાં બીજા (ઘણાં) મોજેબઓ જાહેર થયા હતા.

૮. યાને કે, દીન કબુલ રાખી અને મઝદની આરાધના કીધી. આ ફકરો એ મોજેબ શા સમયસર કરવામાં આવ્યા હતા તે દેખાડે છે. એ ચમતકારોની મતલબ કાંઈ નામના મેલવવાની યાતો ભોલા લોકોને આજી નાખવાની ન હતી, પરંતુ એકજ ખોદાની માન્યતા અને તેની આરાધના તરફ પ્રજનનું મન દોડાવવા માટે એ ચમતકારો દેખાડવામાં આવ્યા હતા.

૯. ઓલ ઓલા-શાન અઝશ પએદાગ.

૧૦. એટલે, અવસ્તાને.

૧૧. ફારસીમાં આવર દારતન એટલે “ઇમાન લાવવું,” “માનવું,” “એતેકાદ લાવવો” આવે છે. અવી-આખર દારતન એનેથી ઉલટું “શક લઈ જવો” થવો જોઈએ.

૧૨-૧૩. બોલેબોલ તરબુમો “આપણા વખત સુધી (હયાત) ચાલુ રહ્યા ન હોતે.”

૧૩. હન-ચપતન. ૧૪. વાવરીગાનીહ.

૧૫. વેસ્ત વરીચ-ગારીહ, “દીનીક કીયાઓ”.

૧૬. અસલ અર્થ, “સાથે જોડાયેલું”.

પુસ્તક ૭ સુ, ઝરથોશ્ટ-નામાંના બાબ ૫ મો, ફ. ૧૪; બાબ ૬ મો, ફ. ૩. ૫૧

(૨) સીકંદરથી થયેલી પાયમાલી (જે ઇરાન દેશને) પુગી હતી, તે પછીથી ઘણી (ચીજો) તેઓની પરાગંદેહ હાલતમાંથી ત્યાર પછીના^૧ રાજકર્તાઓએ^૨ ફરીને એકઠી કરી હતી; તેઓમાંના એક (રાજકર્તાએ એક સંગ્રહને) શપીગાનની તેજેરી (ગંજે શપીગાન)માં^૩ અનામત સુકવાનો હોકમ કીધો હતો.

(૩) (એ અમતકારોમાં એક આ) પણ (હતો), (કે જેથી) મોટા^૪ રાજકર્તાઓ અને (વડા) દસતુરો, જેઓ જુદે જુદે હીંગામે અને જુદે જુદે ઠેકાણે દીન અને દુન્યાના સુધારાને^૫ ખાતર અકેકની પુઠે^૬ આવીયા, તેઓની કીર્તિ^૭ અને નામો, તેમજ (તે ખુરા) આશમોગ જુલમગારો, કે જેઓ નજરે^૮ પડીઆ છે અને જેઓતું દીન અને રાજ્ય તથા દુનીઆના નાશને માટે^૯ જુદે જુદે વખતે આવવું જાહેર અને જાણીતું હતું (તેઓનાં નામોની નોંધણી^{૧૦} જણાયેલી છે).

૧. યાને, યુનાની શાહનશાહ સીકંદર.

૨. એ એસારો અશકાનીઅન રાજ વલખસ પેહલો, તથા સાસાનીઅન વંશના રાજ અરદશીર અને શાહપુર નામના રાજાઓ માટે છે.

૩. એ એક તીજેરીતું નામ છે જ્યાં કયાનીઆન શાહ વીસ્તારપના હુકમથી ગાયના ચામડાં ઉપર સોનેરી હરેકે લખેલી અવસ્તા અને અંદની એક ભરોસેદાર નકલ તામાશે અનામત મેલી હતી. એ નામનાં બીજાં વાંચણો ગંજ-ઇ-શપીગાન, ગંજ-ઇ-શરપીગાન, તથા ગંજ-ઇ-સ્પાન છે; વધી દીનકર્દ, પુસ્તક ૫, બાબ ૮ માં ગંજ-ઇ-ખુદાયાનખી લખેલો મલે છે. પહલવીમાં પારસી જરથોસ્તીઓના પવિત્ર પેહરણુ સુદરેહ માટે શપીગ શબ્દ વાપડવામાં આવે છે. એ કારણથી ગંજ-ઇ-શપીગાનનો અર્થ અસલી ઇરાનના “ જરથોસ્તી બસ્તેકુસ્તીઆન (ના ધાર્મિક જ્ઞાન)ની તીજેરી ” થાય.

૪. મદમ.

૫. અસલ અર્થ “સણુગારવું”, “તૈયાર કરવું.”

૬. આખર આખર.

૭. આક્રીહસ્તન.

૮. જુલો ફાસી પદીદ, “દેખઇતું.” વેસ્ત એને પતીત વાંચી, “પશ્ચાતાપ” અર્થ કરે છે. પદીદ શબ્દ ખાસ એ અર્થે વપડાયેલો હોય તેમ લાગે છે, જોકે અનવાજોગ છે કે નકલ કરનારે ભુલથી એ બે વાર લખી દીધો હોય.

૯. યાને દીન, રાજ્ય તથા બીજી દરેક ચીજની પાયમાલી માટે.

૧૦. યાને, અપકીર્તિ તથા નામોની ટીપ.

(૪) એ પ્રમાણે રાજકર્તાઓમાં અસપંદયારનો ખેટો બહુમન^૧ (હતો) કે જેને માટે અવસ્તામાં આ પણ લખાણ મલે છે:—“બહુમન રાસ્ત અને મહાદયસ્નોની અનબુમનનો^૨ સર્વથી શ્રેષ્ઠ સમારનાર^૩ (હતો).”

(૫) અને (વડા) દસતુરોમાં શયેનવ^૪ (હતો), જે પ્રમાણે તેને માટે પણ તે આ પ્રમાણે કહે છે કે:—“દીન (બહિર થયા) પછી ૧૦૦ વર્ષ થશે કે જ્યારે શયેનવ અવતરશે, અને (તેની શરૂઆત પછી) ૨૦૦ વર્ષ થશે જ્યારે તે ગુજર પામશે; તેજ પહેલો મહાદયસ્નાન થશે કે જેની છાંદગી ૧૦૦ વષ સુધી લખાશે, અને જે આ ધરતી ઉપર ૧૦૦ ચેલાઓ સહીત ચાલશે.”^૫

(૬) પાયમાલી કરનારા (રાજા)ઓમાં સીકનદર (હતો), જેને માટે પણ દીનમાં આ પ્રમાણે બહિર છે:—“બહુવુ^૬ કે (અએ) તે જે એશમ દેવ^૭ (છે), તે અનદીથપણે^૮ એકે એક પ્રાણી ઉપર તદન ઉજજડ^૯ કરનારા શ્યાલાઓ (તું દુખ) પાડશે, તે કે જે પુરી કીર્તિવાલો દુષ્ટ^{૧૦} સીકનદર છે.”

૧. બહુમન તે અસપંદયારનો ખેટો હતો અને વીસ્તારપનો પૌત્ર હતો. અસલ ધરાનના કયાનીયાન વંશના પાદશાહોમાં એ છેલ્લો હતો. એવું નામ અવસ્તામાં આવ્યું નથી. અસપંદયાર તે શાહનામાનો બળીતો પેહલવાન છે. એની પછી અવસ્તાના કયાનીયાન વંશનો છેડો આવે છે.

૨. અવ૦ હુ-બહુમન.

૩. કેરદારતૂમ.

૪. એ કવદીન યસ્તમાં જણાવેલો સયેન છે.

૫. આ કકરો કવદીન યસ્ત, § ૬૭ માંથી લીધો છે. સયેનહે અહૂમ સ્તૂતો અપએનો કવધીમ યજ્ઞમહદે, ચો પઓધર્યો સતો-અએથર્યો કક્ષતત પઠતિ આય એમા, “હમો અહૂમ સ્તૂતના ખેટા પવીત્ર સયેનના કવધીને આરાધીએ છીએ જે આ જમીન ઉપર ૧૦૦ ચેલાઓ સહીત પહોલો નજરે પડીઓ.”

૬. એ અએશમ તે નાશકારક ગુસ્સાનો દેવ છે, જેને ખ્રાસ્તીઓની બાઇબલમાં એસમોદીઉસના નામથી ઓલખવામાં આવ્યો છે.

૭. નીહાનીહા; વંદીદાદ, પરગર્દ ૧૯-૧ માં મર્ધઓનેમ શબ્દ આવે છે, જેનો પહલવીમાં નીહાન રૂબિશનીહ તરબુમો કીધો છે, યાને “છુપી રીતે ચાલતો;” તે ઠેકાણે એ શબ્દ સીજ યાને મોતના દેવને લાગુ પાડ્યો છે. વેસ્ત એને અપશીમાન ગેહાનીહા વાંચી, “પશ્ચાતાંપ નહી કરતી દુન્યા” એવો અર્થ કરે છે.

૮. વાંચો: હુમ-અયાવગ, જુવો કારસી યાવગી, “ખેટ”, “નાશ.” કારસીમાં યાએહ શબ્દ છે જે ઉપરથી એને હુમ-અયાઝગ વાંચી એનો અર્થ “ધુળવુ” થઈ શકે. વેસ્ત એને હુમ-અયાઝકો વાંચી એનો અર્થ, “તેજ મતલબતું” કરે છે.

૯. મર; અવસ્તા મધ્ય.

(૭) વડા ધર્મશુરોમાં (નીચલા ચાર હતા):—અરેઝવાઓ,^૧ કે જેના નામનો અર્થ^૨ “સ્વચ્છ વાચા” (છે), તથા સુતો સ્પાદાઓ^૨ કે જેના નામનો અર્થ “વૃદ્ધિ કરનાર સુરભેદ (છે),” તથા જ્યંઘહાઓ^૩, કે જેના નામનો અર્થ “સમુદ્ર ઉપરનો (મવજ્જોલ) સરદાર” (છે), તથા સ્પેન્તો ખ્રવાઓ^૪, કે જેના નામનો અર્થ “વૃદ્ધિ કરનાર દાહપણ” (છે).

(૮) જે પ્રમાણે તેઓને માટે, પણ, તે આ પ્રમાણે કહે છે કે:—“હું (યાને અહુરમઝદ) તારૂં જાહેર થવું,^૫ તથા તે (ચાર વડા ધર્મશુરોની) કીર્તિની નીશાનો^૬ જાહેર કરું છું:—‘જ્યારે આ તારી મઝદયસ્ની દીનની (સ્થાપણા) પછી ૪૦૦ વર્ષ વીતી જશે, કે જે અરસામાં (ખચેન) અધર્મીપણાનો છેડો આવશે^૭, અને હાડમંદ હુન્યાના લોકો સંખ્યાબંધ^૮ ગ્રહો તેમજ સેતારાઓનો તથા જેઓ એક સદી લગી મારા છે^૯—એક મધ્યમ કદપના^{૧૦} પ્રમાણે માણસ જાતમાં ત્રીસ વર્ષ સુધી^{૧૧} થઈ ગયા છે—

૧—૪. ક્રવરદીન યશ્ત, ફકરા ૧૧૫ માં જણાવેલા આ ચાર વડા ધર્મશુરો છે:—અરેઝવાઓ સ્પેન્તો સ્પાદાઓ અપઓનો ક્રવષીમ યઝમઘદે, જ્યંઘહાઓ સ્પેન્તો ખ્રવાઓ અપઓનો ક્રવષીમ યઝમઘદે, છેલ્લાં બે નામો અવસ્તા જખાનનાં મુળાક્ષરોમાં લખ્યાં છે અને તેઓ ૬ થી એક વચનમાં છે.

૫. વિજરીશન, “સમજણ.”

૬. એ શબ્દ અત્રે અહીં, “સરદાર” વાંચીઓ છે; વેસ્ત એનો તરણુ મો “દરયાઈ હસ્તી” કરે છે.

૭. પચેદાગીહુ ધ લક “તારો દેખાવ.”

૮. વ ઓલા-શાન આશકારગીહુ દક્ષગીચ.

૯. લેલીઆ થેહુત્તન, સરખાવો ફાસી^૬ શબ્દ શબ્દ શુદ્ધન, “છેડો આવવો.”

૧૦. પવન મર પચેદાગીહુ, મરનો અત્રે અર્થ “સંખ્યા” થાય છે; અવ૦ મર “ગણવું.”

૧૧. વેસ્ત આ ફકરા ઉપર ટીકા કરે છે: “જો યુનદહિશન, બાબ ૩૪, ફા૦ ૭-૮ માં જણાવેલી તારીખો ખરી હોય તો દીનના પેહલાં જાહેર થવા અને સીકનદરના મરણ વચ્ચે ૨૭૨ વર્ષ પસાર થવા જોઈએ અને એમ લેતાં દીન પછીનું ૪૦૦ મું વર્ષ ઇસ્વી સન પૂર્વે ૧૬૫ મે સાલે પડવું જોઈએ. એક એક પછી આવતા એ ચાર વડા દસતુરો એક સદીથી વધુ વખત સુધી દીનને જારી રાખે છે અથવા તો ૧૦ માં ફકરામાં કહ્યું છે તેમ દીનની લગભગ ૬ ઠી સદી સુધી.”

૧૨. મયાન મીનિશન; અસલ અર્થ, “મધ્યમ વીચારવું.”

૧૩. અસલ અર્થ, “૩૦ શયાલા”. વર્ષને માટે જ્યાં પહેલવી શબ્દો વાપડયા છે, સાલગ તથા ઝિમિસ્તાન; એઓના અર્થમાં કાંઈક ફરક હોવો જોઈએ જે અત્રે ખુદ્યો સમજ પડતો નથી.

(એક તો) પવિત્ર અરેઝવાક છે અને પેલા બીજા તેઓમાંના ત્રણ જના, જેઓ (માણસાઈ) હસ્તીઓમાં^૧ સર્વથી પવીત્ર છે, જેઓ તે જમાનાના સર્વથી બુદ્ધ (મદમ) સરદારો^૨ અને શ્રેષ્ઠ દસ્તુરો^૩ છે તેઓનો દેખાવ જોશે,” (૯) અને વધુ આ (જણાવ્યું) છે, જે:—“પાંચમી અને છઠ્ઠી સદીઓમાં મઝઢયસ્ની દીનને તેઓ કીર્તિવંત કરશે; આ ચાર જનના આઠ્યા સીવાય કોઈ પણ (માણસ પોતાનું) રવાન બચાવી શકશે નહીં;” [(એની) સમજણ (આ કે), દરેક જન^૪ આ ચાર-અરેઝવાઓ તથા સ્ત્રુતો સ્પાદાઓ તથા જ્ય-ધહાઓ તથા સ્પે-તો પ્રવાઓની—મીનોઈ બાંહેધરીથી ઉભા રહેશે, કે જેઓ પવિત્ર માંથવાણી પ્રમાણે આ સઘલા ચારોની^૫ મનસ્ની, ગવસ્ની તથા કુનસ્ની શોધશે^૬.]

(૧૦) અને રશન રએષ^૭ (રાસ્તીને જખમી કરનાર) તે જમાનાનો આશમોગ^૮ (હતો), કે જેમાં^૯ ઇનસાફને બહુ ઇજા પોંડયતી; અને આ પણ (અવસ્તામાં) જણાવેલું છે કે:—“તેઓ કે જે બધા તે લલા મીનોની પેદાયશને લગતા છે અને તે (ચાર મોટા) પુરૂષો, (જેઓ) અરેઝવાક અને પેલા બીજા ત્રણ છે, તેઓ ઉપર પુર^{૧૦} લડસો રાખે છે તેઓને તેને^{૧૧} (હાથે) મુસીબતો પહોંચશે.

(૧૧) અને તે જમાનાને^{૧૨} સમારનારાઓમાં પાપક ખાનદાનનો અરદેશીર^{૧૩} હતો કારણકે એને માટે પણ (અવસ્તામાં) આ પ્રમાણે જણાવ્યું છે:—“તે કયો બલવંત શાહ અરદેશીર છે, જે જબરદસ્ત

૧. હુઈતાન.

૨. મદમ રદતૂમ.

૩. દસ્તોબરતૂમ.

૪. ઓલા-શાન લા અધશ.

૫. અધશ.

૬. ઓલા-શાન કોલા.

૭. અસલ અર્થ, “ઇચ્છુ.” બવીહૂન્દ.

૮. દીનકંઠ, પુસ્તક ૩ જી, દસતુરજી પેશોતનજીની આવૃત્તિ, વોલમ ૫, ફકરા ૧૯૮ માં એનો ઇસારો મળે છે, કે જે ફકરામાં ઉપર કહેલા શએનવ સામિની તેની દસ નસીહતો દરશાવી છે.

૯. અવં અધેમઓગ.

૧૦. એટલે, જે જમાનામાં.

૧૧. મદમ.

૧૨. એટલે રશન રએષથી; પહલવી, મિન ઝક બએશીદારીહુ બીશત હુવા-અન્દ.

૧૩. અવં અધવિગામની વડી અવબામ; અસલ અર્થ “જમાનો,” “વખત.”

૧૪. ધરાનના સાસાનીઅન વંશનો જાણીતો સ્થાપક; જુલો પ્રસ્તાવના, પહલવી “કારનામગ ઇ અત ક્ષત્ર ઇ પાપગાન”નો મારો તરજુમો. એને કએ-અરેતક્ષત્ર કહેલો છે કારણ જે એ કયાનીઆનોના ખાનદાનથી ઉતરી આવેલો હતો.

(છે), જે ફરમાન આપનાર (છે), જે દબદબા ભરેલા હથયારવાળો^૧ (છે), જે તે સરદાર કે જેના મકાનમાં ભલી^૨ અને તેજવંત^૩ અર્શિશવંગ (યજ્ઞ) એક કન્યાના રૂપમાં^૪ ચાહે છે, જે સદગુણી (છે), જે ઘણી (કબલ) બહાદુર (હુ-રઝોસ્ત) કહવાલી (છે), જે ખુબસુરત (લઝાયક) પોષાકમાં સારી રીતે સજ થયેલી (છે), જે સાચી (છે), કીર્તિવંત^૫ અને ઉમદા ખવાસવાલી (આઝાદ) (છે)? (૧૨) તે કયો (સરદાર) છે કે જે લડાઈ (અતીંક) શરૂ થતાં પોતાની બાબુઓના (કૌવતથી) પોતા માટે ફીરોજ ચાહે છે; તે કયો (સરદાર) છે કે જે લડાઈ શરૂ થતાં પોતાની બાબુઓના (કૌવતથી) પોતાના શતરૂ-ઓની સામે થાય છે?”^૫

(૧૩) તનૂસર^૬ તેના મદદનીશ જેવો (થશે) કે જેઓને માટે પણ તે (દીન) કહે છે:—“ ઝરથુસ્ત્રે તેને^૬ ફરીને આ પ્રમાણે પુછ્યું:

૧. શક્રત ઝમેન. ૨. અવં વંધુહિ, એ અશીનો જાણીતો વીરેપણ છે.

૩. આ વીરેપણો મોટે ભાગે અશીશવંગ યજ્ઞને ક્રવરદીન યશ્ત, ફકરા ૧૦૭ માં લાગુ પાડવામાં આવ્યા છે. જેઘહ ન્માને અપિશ વંધહુધ સીર ક્ષોઘ-દિન ક્રવરઝેત, કધનીનો કેહુર્પ, સીરયાઓ, અપમયાઓ. હુરઝોધયાઓ ઉસ્કાત યાસ્તયાઓ ઝેરેઝવધયો રઝેવત-ચિત્રેમ આઝાતયાઓ.

૪. કનીગ કેર્પ. ૪. અસલમાં ક્રાખુઈહ, “સંપત્તિ” શબ્દ છે. કદાય એ ફીરજીહ “ફતેહ” હોય.

૫. આ ફકરો પણ ક્રવરદીન યશ્ત, ફકરા ૧૦૭ ના પહેલવી તરજુમા ઉપરથી લીધો હોય એમ દીસે છે:—યો અઝગતો ઝેરેઝવયાઓ હુવઝેઝબ્ય બાઝુબ્ય, તનુચે રવા અઝેપિશ્તો; યો અઝગતો ઝેરેઝવયાઓ હુવઝેઝબ્ય બાઝુબ્ય, હુમેરેચેમ પધતિ યૂધિશ્તો; એ ઇસારો ઝબઉવંતના ખેટા કરેસ્ત પેહલવાન માટે છે.

૫. ઘણું અર્થ એ નામ તનૂ-સર (અસલ અર્થ, શારીરીક હસ્તીનું માથું) અથવા તનૂ-ગીર (અસલ અર્થ, વાળવાળું શરીર), અથવા તોસર યા તનસર હોય એમ લખવામાં આવ્યું છે. એ તનૂ-સર પહેલા સાસાની શાહનશાહ અરદશીર બાબેગા-નનો વડો વજર તથા દસતુરાન દસતુર હતો. તેને મોટે ભાગે દીન સુધારી અને ખોવાયેલા અવસતાના પુષ્ટકો પાછા ભેગાં કરી, તેને હાલ જેવી રીતે આપણે જાણીએ છીએ તેવા આકારમાં મુકી તેનો પહેલવી જગ્યાનમાં તરજુમા કરાવવામાં તેનો મોટો હાથ હતો એ આ ફકરા ઉપરથી માલમ પડે છે. તનૂ-સરે પદશખારગર અને તખરીસ્તાનના પાદશાહ ગુશનરૂપશાહ ઉપર એક ધર્મ સંબંધી પત્ર લખીઓ હતો જે હાલ સુધી આપણને જલવધ રહ્યો છે. એ પહેલવી પત્રનો ઇબ્ન અલ મુકાફા નામના આરબ લખનારે અરબી ભાષામાં તરજુમા કરીઓ હતો જે હાલ મોજુદ છે. (જુવો એ બાબદ ઉપર દારમસ્તેતેતું લખાન જુરનાલ આઝીઆતીક, ૧૮૬૪, સફા ૧૮૫-૨૫૦ અને ૫૦૨-૫૫૫, તથા “તખરી-સતાનના શાહ ઉપર તનૂ-સરતું લખેલું કહેવામાં આવતું પહેલવી પત્ર” એ બાબદ ઉપરના મારા વીધયો જે મેં રાયલ એશીઆતીક સોસાયટીની મુબઈની સાખા આગલ વાંચીઆ હતા). આ કાગળ ઉપરથી જણાય છે જે તનૂ-સરતું શરીર (તનુ) વાળ (વરેસ) થી ભરાઈ ગયું હતું, જે ઉપરથી બનવાળોગ દીસે છે જે એતું નામ તનુ-વરેસ હશે જેનો અપભ્રંશ તનૂ-સર થયો હોય.

૬. અહુરમઝદને.

‘જે દેશને દેવો (સઘલી) લલી વસ્તુઓથી દુર રાખે છે તેને માટે સર્વથી વધુ તનદરોસ્તી બક્ષનાર કોણ છે? ખુરાઓ તથા બુઠાઓને કેળવણી આપવાને દસ્તુરની ગાડી કોણને આપવામાં આવી છે?’ (૧૪) અહુર-મઝદે તેને (ઝરથુસ્ત્રને) આ પ્રમાણે જવાબ વાલીઓ: ‘તે મહાન પુરૂષ^૧ દેશને સમારેલું રાખવા (માગે છે), જે પોતાની (સત્તાની હદ) ઓલંગી ગયો નથી^૨ [યાને કે, તે લલાઓને ધબ પહોંચાડતો નથી], જે લલાં ફરમાનવાલો છે [યાને, તે (માત્ર) સારા ફરમાનો(જ) બાહર પાડે છે], જે^૩ એક ઉમરાવી કુટુંબથી ઉતરી આવેલો^૪ છે અને એક દસ્તુર છે, જે લડાઈ કેમ કરવી તેથી (સારી પેઠે) માહીતગાર (પતકાર) છે, અને દેશમાં કીર્તિવંત તથા અથો (મરદ છે); તે^૫ દેશનો મોટો સુધારક (સજ્ય કર્તા) છે.^૬, (૧૫) અને હું તને બહાર કડું છું કે પાયમાલીની આશમેગી એક ચોપગાં વડૂ મીસાલ છે, કે જે^૭ દુન્યાને અવ્યવસ્થામાં મેલે છે^૮ [યાને, તે પોતાની હીલચાલથી તે (દુન્યાના લોકોને) આડે માર્ગે લઇ બંધ છે,] અને એ તે છે જે તાલેવંતોને ત્રાસ આપે છે^૯ [યાને], એક ખુની હાથે^{૧૦} [તેની દોલત હુટી લીએ છે], ને ઉંચ રહેઠાણો^{૧૧}, દુન્યાના (લોકોના રહેવાના) મકાનોને, ઘોંટાલામાં મેલે છે. (૧૬) પણ ખુરી^{૧૨} દેવપરસ્તી (અને) અપ્રમાણીક નાલેશી ઉપરાંત બચંકર ઝગડો^{૧૩} ખચીત તે દેશમાં વ્યાપી રહે છે; અને જ્યાં સુધી તેઓ (લોકો) તે દસ્તુર જે મીનોઇ-રાહુતુમા છે. જે

૧. અવિસ્પાદ^૧.

૨. દેખ્યું નહીં.

૩. અવં સાસ્તર સૌં પાસ્તર, “રાજ કર્તા.” ઓલેઓલ અર્થ, “એક દેશનો રાજકર્તા તેને તનદરોસ્ત રાખવા માટે છે.”

૪. અરકુતગ, અસલ અર્થ, “(હદની બાહર) નહી ગયલું.”

૫-૫. આઝાદ તઓખમગ.

૬-૬. એટલે જે, તે (પુરૂષો) દેશના સર્વથી સરસ સમારનારા યા સુધારકો છે.

૭. મૂન ઝક ગેહાન ક્રાજ ચેહુખનેદ ઓલ વર્તગ તાશિશનીહ.

૮. વીમારીનેદ; ફાં બીમાર પણ કોઇક વેલા “કુખ,” “સંકટ” એવે અર્થે વપડાય છે.

૯. ખુનિશન દસ્ત; દોં વેસ્ત એને ખુનીઆન દસ્ત વાંચે છે, યાને “ખુનીને હાથે.” કદાચ એ ખૂનીગાન દસ્ત હોય, યા ખૂન ચેહુખન દસ્ત “લોહીનો ગગરતો હાથ.”

૧૦. મદમ કંતરૂનિશનીહ.

૧૧. વાઓ: દએવ-નીયધરિન.

૧૨. અવારૂન અનારતીહ, “અપ્રમાણીક ઝગડો,” “કુટ મારામારી,”

સુભાળીત^૧ વક્તા, જે સાચો ઉપદેશક છે, જે અશો તનૂ-સર (છે), તેને કબુલ^૨ નહીં રાખે ત્યાં સુધી તે લયંકર ઝગડો, યુરી દેવપરસ્તી અને અપ્રમાણીક નાણેશી (તે દેશમાંથી) દુર થતાં નથી.^૩ (૧૭) અને જ્યારે અશો તનૂ-સર, તે સુભાળીત વક્તા અને સાચા ઉપદેશકને, તેઓ (પોતાના) ધર્મના વડા તરીકે કબુલ રાખશે, ત્યારે દેશના તે (લોકો) જેવો છુટકારો^૪ ઇચ્છે છે તેવાજ તેઓને તે મલે છે, અને ઝરથુશ્ટ્રી દીનથી (મિન) માણસોને ગેરકાયદે આડે માર્ગે લઇ જવાથી^૫ (તે છુટકારો તેઓને મલતો) નથી.”

(૧૮) અને દીન સમારનાર આદરબાદ, માહરેસપંદનો બેટો, ક્ર્યાનની^૬ (ઓલાદ)નો એક નખીરો હતો, (અને તેના) કુટુંબ સાથે ઇરાની ખોરેહના ઉંચ જોડાણના ખવાસ^૭ માટે દીનમાં (આ પ્રમાણે) પણ જાહેર છે:—
“જ્યારે તુરાનીઓના નખીરાઓ અને ઓલાદવાલાઓથી^૮ અષોઘ બુલંદ થશે,^૯ જ્યારે ક્ર્યાન લોકોથી (તે) ઉંચે થયલી જાહેર થશે^{૧૦} [યાને, જ્યારે

૧. પૂરે ગૂફતાર; પૂરે એટલે “સંપૂર્ણ,” “પૂરેપૂરું,” “તમામ.”

૨. ચેહબુન્દ પદીરિશન, “તેઓ કબુલાત આપે છે.”

૩. અવીસાઇહેદ, અસલ અર્થ, “નાશ પામે છે.”

૪. બએશાઝીનિશનીહ.

૫. લા આઈનીનગ.

૬. ક્ર્યાન નાફ. એ ક્ર્યાનો ઇરાની શીમા ઉપર વસતો એક તાયફો હતો જે જાતે તુરાની હતો. તેઓ ઇરાનીઓ સાથે મીત્રાચારી ધરાવતા હોવા જોઈએ અને તેઓએ જરથોશ્ટ્રી ધર્મ અપત્યાર કીધો હતો એમ અષો ઝરથુશ્ટ્રના લખાણ ઉપરથી દીસે છે. દીનકર્દના આ લખાણ ઉપરથી માલમ પડે છે જે આદરબાદ માહરસપંદાન એ ક્ર્યાન ટોલામાંથી ઉતરી આવેલો હોવા જોઈએ. ઇરાનીઓને શકે ઉત્તપન થતો હશે કે ક્ર્યાન જેવા તુરાની લોકોથી ઉતરી આવેલો એક નખીરો આદરબાદ માહરસપંદાન આટલી બધી પરહેજગારી અને દીનની દાઝ કેમ દેખાડી શકે; તેથી દીનકર્દનો લખનાર પોતાના ટેકામાં આ ફકરામાં આવેલો ગાથાનો વાક્ય ટાંકે છે. એ વાક્ય હા ૪૬-૧૨ નો પહલવી તરજુમો છે (જુવો વેસ્ત, સફો ૨૬૨.) દોઠ વેસ્ત એ શબ્દોને ક્ર્યાન નાફ નહીં વાંચતાં પુરસીશ્ત વ વાચ વાંચી, “સવાલો અને વચનો” અર્થ કરે છે.

૭. ચીગૂનીહ.

૮. નફતગાન; ગાથાનો પહલવી તરજુમો આપતાં ડોઠ મીલસ એને નફતેશો વાંચે છે. નાફાન અને નફતગાન એ અવસ્તા નસ્તયએશ નફશુયાનો પહલવી તરજુમો છે, એ બન્ને શબ્દો સૌઠ નામ શબ્દ સાથે સંબંધ રાખે છે જેનો અર્થ “નસલ” થાય છે.

૯. લાલા ચેહમતુનેદ.

૧૦. ગૂફત; અવસ્તા અઓબ્યએશુનો પહલવી તરજુમો હોય.

તે ત્યાં તેઓથી? કબુલ રખાયલી છે], ત્યારે અષોઘની હાડમંદ હુન્વાને સંપુર્ણ? મનસ્વીથી? તેઓ આગલ વધારે છે, અને હુજને (તેઓ) તંગીમાં? લાવે છે?; અને, અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર! તેઓ (યાને તે તુરે તથા ક્રયાંન લોકો), પણ (હમ), બહુમન (અમશાસ્પંદ) ઉપર આધાર રાખે છે?; (અહુરમઝદના?) કલામોમાં તેઓની ખુશાલી છે). (૧૬) ઝરથુશ્ત્રનો જન્મ હમો જેઓ અમશાસ્પંદો છીએ તેઓથી છે; હમો જેઓ અમશાસ્પંદો છીએ તેઓ તને આ પ્રમાણે બક્ષેશના કરનારા છીએ.”

૧. એટલે, ક્રયાંનીથી.

૨-૨. એ અવસ્તા આરમ્ભતિનો પહલવી તરજુમો છે, જેનો અર્થ “નત્રતા”, “લક્ષિ” થાય છે.

૩-૩. અવસ્તા શ્વક્ષંધહા શબ્દનો એ તરજુમો હોય એમ લાગે છે. હાલના મોજુદ પહલવી તરજુમામાં એ શબ્દનો અર્થ ‘પવન વૃક્ષાગીહ’, યાને “કાશેશથી” આપયો છે.

૪. અવં અઘ્થિ મોઘસ્ત.

૫. આ શબ્દ ગાથામાં મલે છે, હયાં જતો રહયો છે. આ આખો વાક્ય જે ગાથામાંથી ટાંકીઓ છે તે એટલા માટે અગત્યનો છે કે તે દેખાડે છે કે જે શાહદતોને પૂરાણા અવસ્તામાંથી દીનકર્દના લખનારે ટાંકી છે તેઓ સીદ કરે છે કે તે જમાનામાં અવસ્તાની જુદી જુદી આવૃત્તિઓ હતી અને તેઓના પહલવી તરજુમાઓ પણ અનેક હતા. આપણી પાસે જે અવસ્તા અને પહલવી રહી ગયાં છે તે માત્ર તેઓમાંની એક આવૃત્તિ છે. વળી કોઈ વેળા લખનાર પોતાનો તરજુમો પણ આપતો હોવો જોઈએ. આ અવસ્તા વાક્ય અને તેનો પહલવી તરજુમો આપણી પાસે નીચે પ્રમાણે જલવાઈ રહ્યાં છે:—

અવસ્તા.

હયત ઉસ અપા નપ્તએષૂ નશ્પુયા તૂરહયા ઉઝજેન્ ક્રયાનહયા અઓ-જ્યએષૂ આમંતોઘષૂ ગએથાઓ ક્રાદો શ્વક્ષંધહા અત ઈશ વોહૂ હેમ અઘ્થી મોઘસ્ત મનંધહા અએઘ્થયો રફેઘાઈ મઝદાઓ સસ્તે અહુરો.

પહલવી.

અમત લાલા યશરાએઈહ મિન નાફાન વા નફતગાન ઈ તૂરાન અઓજેદ પવન ક્રયાનાન ઝકે ગૂફત [અઈઘ તમા પદીરિશન ચેહૂવૂનેદ], પનવ ખૂન્દગ મીનિશ્તીહ ગેહાન ક્રાજ ચેહૂખૂન્દ પવન વૃક્ષાગીહ; અએદૂન ઓલા-શાન હમ પવન વહૂમન કંતૂન્દ [પવન ક્રાફનીહ]. ઓલા-શાન ઝકે ઇ અઉહરમઝદ રામીનીદારીહ ચેમલેવૂન્દ [ઝકે મનદવમ ચેમલેવૂન્દ ઝીઅશાન રામીનીદારીહ અઝશ ચેહૂવૂનેદ].

(૨૦) આદરબાદ^૧, કૃષ વક્ષનો^૨ નખીરા હતો (અને) નેક બખત (હતો); એને માટે પણ કહેવામાં આવ્યું છે કે:—“તે લોખંડી જમાનો^૩ કે જેની અંદર તે (મહાણ) પુરૂષ અવરેથબાઓ^૪, સંપત્તિનો સમારનાર, પવી-ત્રાધને વધારનાર, સંસારમાં^૫ એક ચઢતો દરજ્જો લોગવનાર, માહરેસ્પંદનો પુત્ર આદરબાદ (છે તે) જનમશે:—“હું દીનના સુધારક આ (અએ) કે જે પવિત્ર ફરોહરવાલો અવરેથબાઓ હતો તેને પણ યાદ કરું છું”^૬”

(૨૧) અને મીનોચેહેરના^૭ નખીરા, અને આદરબાદના નયાગાન, નેક બખત વકએદગ-દહ^૮ને (માટે) આમ કહેવામાં આવ્યું છે:—“અવરેથબાઓ તે (વકએ

૧. આદરબાદ, શાહપૂર ખીજના રાજ્યમાં જાણીતો થયો હતો જેને ઇ. સ. ૩૦૭-૩૭૯ માં રાજ કર્યું.

૨. એ નામ ક્રવરદીન યશત, ફકરા ૧૦૯ માં આવે છે: કૃષવક્ષહે અપઓનો ક્રવધીમ યજમધદે. એ આદરબાદનો ન્યાગાન હોય એમ લાગે છે. શબ્દોને છેડે આવતો પહલવી તૂમ પ્રત્ય કોષક વાર અવં તેઓખ્મના ખીજાં રૂપ તરીકે વપરાય છે. એમ લેતા એ શબ્દોનો અર્થ “કૃષવક્ષનાં કુટુંબનો” થાય.

૩. સરખાવો ફાર્સી ફલાદ, “પોલાદ”. પહલવી લખનારાઓ પ્રમાણે દુન્યાં ત્રણ તબક્કામાંથી પસાર થઈ ગઈ છે, (૧) સોનરી, (૨) રૂપાનો અને (૩) ત્રાંખાનો; હાલ આપણે એથા યાને લોખંડી જમાનામાં છીએ જે છેલ્લો તબક્કો છે.

૪. આ નામ અવસ્તા હરફે લખેલું મળે છે. આ અને ઉપલા ફકરાઓ ઉપરથી દીસે છે જે આ અવરેથબાઓ તેજ પુરૂષ છે જે આદરબાદ માહરેસ્પંદના ખેટા અરથુશ્ત તરીકે જણાયેલો છે. “અંદોએ” આદરબાદ” નામની પંદનામાની કેતાબ આદરબાદ પોતાના આ ખેટા અરથુશ્તને કેળવણી આપવા માટે લખી હતી. સાસાની પાદશાહ શાહપૂર ખીજે, જે ઇસ્વી સન ૩૦૯-૩૭૯ માં રાજ કરી ગયો, તેનો દસતુરાન દસ્તુર તથા વડો વજીર આદરબાદ હતો. અવસ્તામાં, ક્રવદીન યશત હા ૧૦૬ માં, રાસ્તરે વંધહંતના ખેટા અવરેથબાઓને યાદ કરવામાં આવે છે. દો. વસ્તે એ અવરેથબાઓને આદરબાદ માહરેસ્પંદના ખેટા અરથુશ્ત જેનું નામ પણ અવરેથબાઓ હતું તેની સાથે બેલી નાખે છે. આ અનુમાન કણુલ નહીં રાખવાને માટે મુખ્ય બે કારણો છે. (૧) ક્રવદીન યશતમાં આપેલાં નામોની ટીપ, જ્યાં સુધી એ નામો આપણે જોલખી શકીએ છીએ ત્યાં સુધી, તે શખસોના જમાનાને અનુક્રમે આપી હોય એમ લાગે છે. એ સખખને લીધે રાસ્તરે વંધહંતનો ખેટા અવરેથબાઓ પેગામબર પછીના નઝદીકના વખતમાં કોઈ માટે પુરૂષ થઈ ગયેલો હોવો જોઈએ. (૨) ક્રવદીન યશતમાં આવતાં નામોમાં કોઈપણ સાસાનીયન જમાનાને લગતું હોય એમ દીસ્તું નથી. જે આદરબાદના ખેટા અરથુશ્તને એ યશતમાં યાદ કરીઓ હતે તો અરદશીર બાબગાન અને તનૂ-સર જેવા ધર્મના સમારનારાઓને જરૂર યાદ કરીધા હોત.

૫. હનજમનીગ.

૬. એ ક્રવરદીન યશતમાંથી ટાંકેલું છે.

૭. હુનદહિશ્ત, બાબ ૩૩ માં, આદરબાદ, તેમજ ખીજ દસતુરોની, વંશાવલી આ માનુશચીહરથી ઉતરી આવેલી જણાવેલી છે. એ માનુશચીહરને કોષક વેલા કયાનીયાન શાહ માનુશચીહર સાથે બેલી નાખવામાં આવે છે પણ એ બે શખસો ભુદાજ છે.

૮. આ નામ કેમ વાંચવું તે સમજ પડતું નથી. કદાચ એ વકએદગ-દા હોય, અવં વખેદો-દા. એ નામ ખીજે કેડે મલતું નથી અને એ શખસ કોણ હતો તે કહેવું મુશ્કેલ છે. જમીઆદ યશત, ફકરા ૪ થામાં વખેદકએ નામ એક પહાડને માટે આવે છે.

દ્રગ,—દહ)થી (અવતરેલો) હતો” ; અને એ (વકએદુગ—દહ)થી દીનના શત્રુઓ અને મોટા નાસતિકો, જેઓને મઝહબીબી^૧ કહેલા છે, (તેઓ) પણ (અવતરશે). (૨૨) તેઓને માટે પણ એમ કહેવામાં આવ્યું છે જે:—“અએ ઝરથુશ્ત્ર! મારી આ દીન ઉપર સાવચેત^૨ નેગાહ રાખજે [(યાને), તેની ઉપર અતી (કબ્દ) લક્ષ આપજે] તે વખતે કે જ્યારે ઘણા (લોકો), અધર્મીઓની શીખવણી ઉપરથી, આશ્વનના અષોઘ અને પેશાને ગુનાહથી નીરાલો (મોઢથી) બોલીને બહાર કરશે (ખરા), પણ^૩ (ખરેખર તો) તેઓ (એ ચીજેથી) અજ્ઞાન છે અને તેઓને ઝાઝી પાલતા નથી.” (૨૩) મઝહયસ્ની દીનમાં આ (બહાર છે) કે:—“દીનને પુખ્ત રીતે પાલજે અને તેઓ, યા (વ) તેઓમાંનો કોઈબી, જેઓ^૪ તમામ હાહમંદ દુન્યાને ખરાબ કરનારા છે^૫, અને અષોઘ જે હસ્તી ધરાવનાર પ્રાણીઓના સર્વથી સ્ત્રેસ્તને માટે છે તેના નેમેલા કાયદાઓ^૬ પાલતા નથી^૬, તેઓને માટે મુકતી ઇચ્છજે; અને મઝહયસ્નોની દીન એવી છે; (પણ) તેઓ પોતાની બતને છુટાપણું આપે છે, તેઓ પોતાને માટે કામોને બહાર કરે છે, અને પોતાનાઓને (તેનો) હીસસો

૧. મઝહય નામના નાસ્તીકના મેન્નાઓ; માની કે જેને ઇ. સ. ૨૭૬-૭૭ માં મારી નાખવામાં આવ્યો હતો તેનો એ શીખ્ય થાય એમ માનવામાં આવે છે. મઝહયને ઇ. સ. ૫૨૮ માં મારી નાખવામાં આવ્યો હતો. આ ફકરા ઉપરથી દીસે છે જે માની તથા મઝહય ઉપરાંત તેઓની બે સદી અગાઉ એક ત્રીજે મોટા નાસ્તીક શીલસુદ્ધ ધરાનમાં થઇ ગયો જે આદરઆદ માકરસ્પંદના વખતમાં જણાયેલો હતો. એ માનીનો કોઇ શાગેરદ હોય.

“મઝહક કહેતો હતો કે, ખુદાની મેહરબાનીથી સધલા માણસો સરખી પંકતીએ જન્મ લીએ છે, કોઇ પણ પોતા સાથે માલમતા, બીજાઓ કરતાં બસતી ધરાવનારો ખુદરતી હક લાવતું નથી. માલમતાની માલેકી તથા લગન એ ખુદાની મરજી ઉપરાંત માણસોએ હસતીમાં આણેલી અવસ્થાઓ છે. ખુદાની મરજી તમામ બધી વસતુઓને બધાં માણસોમાં સરખી રીતે વહેંચવાની છે તથા અમુક માણસને અમુક બાયડી આપવાની વીરૂધ્ધ છે. જે કામોમાં માલમતાની માલેકી તથા લગનનો રેવાજ છે તેમાં માણસો પોતાના બત ભાઇઓ પાસ ખોટી રીતે રહેલી તમામ વસતુઓમાં ભાગ લઇ પોતાના ખુદરતી હકો ભોગવી શકે. બ્યલિયાર, અનીતી, ચોરી, એ કાંઇ ગુનાહો નથી, પણ એ સંસારમાં ખુદરતના કાયદાઓ ફરીને સ્થાપવાના પગલાંઓ છે. તે દુધ, પતીર તથા ઇંડાં સીવાયના બીજા બતના માશના ખોરાકથી પરહેજ રહેવા તથ. પોષાકની સાદાર્થનું શીક્ષણ આપતો.” (જુલો રોલીનસન, સફે ૩૪૩).

૨. હુમીનિશન, અસલ અર્થ “ખરાં દીલથી.”

૩. વ.

૪-૪. ખોલેખોલ તરજુમો, નાસ્તીકો “જેઓ હાહમંદ દુનીઆમાં સામે થનારા થય છે તેઓ.”

૫. આહન-આઓમંદ, ખોલેખોલ અર્થ “નીયમસરના.”

૬. અગિરફિતાર, “પકડાયા વગરના.”

બહે છે. (૨૪) બાધ જોરાક્રીના (સવાલ) વીશે તેઓ સંભાલ રાખે છે, જેથી તેઓ એમ કહે છે કે જોરાક્ર (માણસની) ભુખના પ્રમાણમાં જ લોકોને આપવો; પ્રજા ઉત્પત્તિ માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે વંશનું ઉત્તરવું તેઓ માતા તરફથી બહાર કરે છે; અને વડના જેવા^૧ હવસ વીશે તેઓ બહાર કરે છે કે, જેથી કાંઈ વડનો મીસાલ તેઓ કરે (તે) પોતાની ઇચ્છાઓને રસતો આપવા સારૂ તેઓએ કરવું જોઈએ; તેઓનું બચ્ચું વડનાં બચ્ચાં પેઠે, માતા પ્રમાણે છે. (૨૫) કુટુંબનો સીલસીલો તેઓ માતાથી ગણે છે; ઢારોની પેઠે તેઓ એક બાઈડીને ખરીદે; જે બચ્ચાં (તેઓને પેટે) પુત્ર-ભાઈઓ તરીકે (અવતરે છે) તેઓને તેઓ જવાન અબજાઓ^૨ પાસે લઈ જાય છે, (અને કહે છે જે):—‘તમને આ (બચ્ચાંઓ) માતા તરીકે (એલ અમીહ)^૩ હમોએ અર્પણ કરીયાં છીએ, તમારે માતા સીવાય બીજી કોઈ પણ રીતે એઓ સાથે સંબંધ રાખવો એ બનવાજોગ નથી!’ વર(નીરંગ)ની કીયા જ્યારે કોઈ તેને બહાર રીતે શરણુ થાય છે [જેમાં તે પોતાને (શુનાહથી). છોડવે છે] ત્યારે પણ તેઓ તેમાં ઇતબાર રાખતા નથી; તેઓ પોતાના બચ્ચાંના બાબમાં જોટા સોગંદ ખાય છે^૪, જેથી મીથ્રોદ્રુજ^૫ (યાને કોલ તોડવાનો શુનાહ) તેઓથી ઘણો (મદમ) પેદા થાય છે, અને વળી તેઓ પોતાના બાબમાં પણ (જોટા સોગંદ ખાય છે).”

૧. અસલ એખારતમાં ગુગી^૬ હુ ખુનેન્દ, “તેઓ દુષ્ટપણે વડની પેઠે વરતે છે.”

૨. આવી જાતના માતા તથા ખેટી સાથના જોડાણથી જે બાલક અવતરે તેને માટે આ “ખેટો-ભાઈ” શબ્દ ખુદરતી રીતે વાપડી શકાય.

૩. ખર, ફા. ખર, “એક જવાન અબજા”, ઘણું ખરું અવસ્તા ખરેથ્રિ ઉપરથી નીકલેલો એ શબ્દ છે. ખરનો અર્થ “સોડ” અથવા “ગોડ” પણ થાય છે જે અવસ્તા વરને મલતો છે. કોઈ પારકા દેશની શીલસુશી, જેમાંથી લગનની માટેખરી નીકળી ગઈ હોય, તેવી શીલસુશીનો પ્રસાર આ જમાનામાં ધરાનમાં થયો હોય એમ દીસે છે.

૪. પહલવી અમ, “માતા”.

૫. બોલેબોલ તરણુમો, “પોતાના છોકરાંઓ બાપે તેઓ ખીજાઓને ઠગે છે”. આ ફકરા માટે વેસ્ત કહે છે:—અવસ્તાના પહલવી તરણુમામાંના આ ઇસારો ચોથી અને પાંચમી સદી, જ્યારે નાસતીક વીચારો લોકોમાં જાયજ હતા અને ખરો જરથોશ્ટ્રી ધર્મ પડી લાગે હતા, તે વેળાના ધરાની લોકોની હાલતને ઘણો લાગુ પડતો છે. એ બધી હમોશા શુલામગીરીને લાગુ પડે છે.

૬. મીથ્રોદ્રુજનો શુનાહ એટલે કોલ તોડવાનો શુનાહ તેમાં જોટા સોગંદ ખાવાનો શુનાહ પણ સમાઈ જાય છે.

(૨૬) કોળાદના બેટા અમર્ગ રવાનવાલા ખુસરોએ^૧ દીન સુધારી (આરાસ્તારીહ) તેને માટે તે^૨ અત્રે જણાવે છે જે:—“જ્યારે તેઓ (દુન્યાના લોકો અષોઘમાં) પછાત પડે છે, ત્યારે એક (મહાણુ) પુરૂષ જન્મશે જે અષો, અમર્ગ રવાનવાલો (થશે), જે એક જેબદાર જમાનવાલો^૩ (અને) વીદ્વાન પુરૂષ (નીકળશે), કે જેના વચનો સાંભળવાને લોકો એકઠા (થશે), યાને કે, જેથી કાંઈ તે બોલશે તે સત્તાથી બોલશે, (અને) જ્યારે તે ધનસાક્ર આપે છે ત્યારે તે એવી રીતે આપે છે કે શુનેહુગારોને(જ) તે શીક્ષા કરે. (૨૭) ખચીત^૪ તે દબાણુ^૫ કરે છે; તે અનુમનમાંથી તે યોદ્ધાને નીહાલનારાઓ, જ્યારે એતેફકે (તેઓની) સનમુખ તે પોતાને મેલે છે, ત્યારે તેઓ તુરતજ ખુશી થઈ જાય છે^૬; જે પ્રમાણુ હાલ જેઓએ દીનને લગતું ડાહપણુ ફેલાવી નાખ્યું છે તેઓ સંકટના છોડવનારા સ્પીતમોના (અરથુસ્ત્ર)ને

૧. ખુસરો ૧ લો જેને ધરાન ઉપર ધ૦ સ૦ પ૩૧ થી પ૭૮ સુધી રાજ કીધું. એના આપ કોળાદના રાજ્યમાં મઝદગનામનો મોટો દીન દુશમન ઉભો થયો જેનું ચલન દરબારમાં બહુ હતું. પરંતુ મઝદગના છુટા વીચારો જેમાં તે પૈસો તથા મીલકત, ખોરાકો તેમજ કુટુંબ કબીલો સરખે ભાગે દરેકને વહેંચી આપવા શીખવતો હતો તે ધરાન જેવા ધાર્મિક દેશને માફક આવ્યા નહીં. પરીણામે દરબારના ઉમરાવો તથા મોટા દાનેશમંદ મોએદો મઝદગની સામે થયા અને તેને મારી નખાવ્યો. ખુસરો તે વેળા ગાદીવારેસ શાહગઢો હતો અને મઝદગની શીલસુરી તોડવાને તેને મોટો ભાગ લીધો. મઝદગે જે સવાલ ઉભા કીધા હતા તેના નીરણુય આણુવાને તેને દાનેશમંદોની અનનુમન બોલાવી. મઝદગ અને તેના અધર્મી શીલસુદ્દેનો એ અનનુમને તકરાર ચરી છેડો લાવ્યો (ધ૦ સ૦ ૫૨૮-૯). આજ વખતે અવસ્તાના ૨૧ તુસકોના પહેલવી તરણુમા અને શરેહની છેલ્લી આવૃત્તિ થઈ હોય એમ માનવામાં આવે છે.

૨. દીન.

૩. હૂઝવાન-ખીનીદાર; સરખાવો અસલી ફા૦ ખીનીદન “સનગારવુ” અવ૦ ખન, “પ્રકાશવુ.” ડો૦ વેસ્ત એનો તરણુમો “સખુનને કથુલ રાખનાર” કરે છે.

૪. વચ્ચિ: આસ્તાન, સરખાવો અવ૦ આધધિશત, “લણુજ ખચીત;” અને ફાર્સી આસ્તાન, “અસલના વખતમાં.”

૫. પ-ફપારેદ, પવન ફપારેદની વટી, સરખાવો ફાર્સી ફપાર્દન, “દાખવુ,” “દબાણુ કરવો.” ડો૦ વેસ્તનો તરણુમો:—“(દીનને) શુચવાડામાં નાખનારાઓ હમેશાં શુચવાડો કરે છે (પેચ શારીદન) તેની તે વીરલાને ધારતી છે.” આ ફકરો શુચવાડા-ભરીઓ છે.

૬. બોલેબોલ તરણુમો, તુરતજ તેઓ પોતાની એક લીએ છે.

લીધે સંકટના છોડવનારા (સીજ-દાગ) છે, તે પ્રમાણે તે માણસો જેઓ અશોને મારનાર હતા તેઓળી સખી (દાતાર), (તથા) દુખના ભંગ કરનાર તેનેથી થાય છે.”

(૨૮) નવશીરવાનને^૧ માટે પણ, આશમોગોના સરદાર ઉપર જીત મેલવવાને વીશે, તે (દીન) આ પ્રમાણે જાહેર કરે છે:—“અએ સ્પીતમના (ખાન-દાનના) ઝરથુસ્ત્ર! સામતી રીતે લેતાં હું તને કહું છું કે તેઓના જમાનામાં તે (શખસ) જે એક જાણીતો મીત્ર છે તે એક નાસ્તીક (થશે) અને તે અષોનો^૨ તેમજ દ્રવદોનો સર્વથી મોટો ઠગ^૩ (નીવડશે); નવશીરવાન લશકરોનો સરદાર^૪ (અને) પ્રાણીઓ, તે પ્રાણીઓ જેઓ અષો છે, તેઓને ઉંચ પંકતી ઉપર મુકનાર (અદ્રાજ) થશે, જેથી તેઓ^૫ પોતાના રવાનને અમગ^૬ બનાવવાને કાજે પોતાના ખરે કામે જશે; કારણ કે સંઘલાં સાચાં કાર્યોનો મદાર,^૭ અને રાસ્ત જવાઓ ઓચરનાર નવશીરવાન (પાદશાહ) છે.”

૨૯. અને ઇરાન સરજમીનની પાદશાહીના અને દીનના તારાજ કરનારાઓના આવવાની ઇધાની માટે એક નામીચો મોજેજો થયો હતો, (જે વીશે) તે આ પણ કહે છે:—“ત્યારે, અએ ઝરથુસ્ત્ર! જ્યારે દેશને ખરાબ કરનારના (આવવાની) પહેલી નીસાની જાહેર થાય છે, ત્યારે દેશમાં જીલમ-ગારો વધુ કીનાથી મારનારા અને અક્ષમાવાન^૮ થાય છે; અને તે સખબને

૧. કેસરા નવશીરવાન યાને નવશીરવાન આદેલને માટે અતરે ઇસારો લાગે છે. એ પાદશાહોની દીનની ઉન્નતિ માટે ધણું કરીકું હતું.

૨-૨. યશરૂખ-ગન.

૩. હુએનાદાર; અવં હુએના, સૌં સૈના, “લશકર.” એ શબ્દ ખએનાદાર, “સીનગારનાર”, “સુધારક”, “પ્રકાશ લાવનાર” બી વાંચી શકાય. અવં ખન “પ્રકાશવું.” ૩૦ વેસ્ત એને અયુખતાર, “કાણુ રાખનાર” વાંચે છે.

૪. યાને, દુનીઆના લોકો.

૫. અનઓષગ-રૂખાંન (અમગ^૬ રવાનવાલો); એ નવશીરવાન નામનું પહેલવી રૂપ છે; એ શબ્દ એ અર્થ દેખાડે છે.

૬. પતવસ્તાર, “સાથે જોડનાર”, “સંબંધમાં લાવનાર.”

૭. આપણા વીચાર પ્રમાણે યુનાહની માફી બખશવી એ એક ખરો પાદશાહી ગુણ છે.

લીધે જેઓ દેશને ખરાબ કરનારા (છે) તેઓ ઘરને, ગામડાંને, શેહરને તથા દેશને અને હરકોઈ જગ્યા જેમાં દેશના ખરાબ કરનારને કાંઈ પણ શીક્ષણ મલે, તેને ઇબ્ન પોંહચાડે છે; અને તેથી તે શખસ જે દીધાં દ્રષ્ટિવાલો^૧ અને હોશિયાર (છે), તે તેની દેશની ઉપર તપાસ રાખે છે, જેથી કરીને તેના બુદ્ધિબળથી દેશને જ્ઞાન મલે.

(૩૦) ત્યાર પછી જ્યારે દેશના ખરાબ કરનારના (આવવાની) ખીજ નીસાની બહાર થાય છે.....^૨.

(૩૧) ત્યાર પછી જ્યારે દેશના ખરાબ કરનારના (આવવાની) ત્રીજી નીસાની બહાર થાય છે, ત્યારે આયોરનાન વર્ગ^૩ વગર સમજે^૪ તાહેલું કરે છે [યાને કે, તેઓ કાંઈ પણ ચીજ અકલથી બોલતા નથી]; તે સખ-સર^૫ તેઓ (લોકો) તે (આયોરનાનોને) કબુલ રાખતા નથી, અને, તે પણ, જ્યારે તેઓ સાચું બોલતા નથી ત્યારે; (પણ) દેશના ખરાબી કરનારાઓ તેઓ ઉપર એતેકાદ રાખે છે; અને એ કારણસર જેઓ દેશને ખરાબ કરનારા (છે) તેઓ ઘરને, ગામડાંને, શેહરને તથા દેશને, અને હરકોઈ જગ્યા જ્યાંથી તે દેશના ખરાબ કરનારને, કાંઈ પણ શીક્ષણ મલે, તેને ઇબ્ન પોંહચાડે છે; અને તેથી તે શખસ જે દીધાં દ્રષ્ટિવાલો અને હોશિયાર (છે), તે તેની ઉપર તપાસ રાખે છે, જેથી કરીને તેના બુદ્ધિબળથી દેશને જ્ઞાન મલે.

(૩૨) ત્યાર પછી જ્યારે દેશની ખરાબી કરનારનાં આવવાની ચોથી નીસાની બહાર થાય છે, ત્યારે ઇજેલા આતશો^૬ અનદીથ થઈ જાય છે^૭ અને પરહેજગાર પુરૂષો પણ (તેમજ) થાય છે, જેથી તેઓ તે આતશો ઉપર, ચોકી રાખતા નથી; તેઓ રદ્દ^૮ આગલ પવીત્ર આખ^૯ લઈ જતા નથી; તેઓ (કે જેઓ) દેશની ખરાબી કરનારા (છે), તેઓ (જેર) પકડવા

૧. વીનાગ, “જેવું”; અવ૦ વિન, ફારસી ખીનીફત, “જેવું.”

૨. અસલ નકલમાંથી એ ફકરો જતો રહ્યો છે. એ ફકરામાં નાશ કરનારના આવનારની ખીજ નીસાનીનો અહેવાલ આપેલો હશે. દો. વેસ્ત ધારે છે જે એ નીસાની રથએસ્તાર યાને લડવધ્યાઓની ખરાબીની હોવી જોઈએ.

૩. અ-વિચીદાર, “અવીવેકી.”

૪. હુના રાએ મા, બોલેબોલ અર્થ “આ કારણથી કે

૫. અવખરીશનીહ; અસલ ફારસી, અવખાર, “લશમ કરી નાખતો આતશ.”

૬. અવસ્તા ધાતુ વઝ, “ઉડવું.”

૭. યાને, દીનનો ધર્મચુર, પૃથ્વી ઉપર બોદાનો પ્રતિનીધી.

૮. જ્યોસ; અવ૦ જ્યોસ, “પાણી, દુધ વીગેરે જે ચઝદોની કીયામાં મુકી તેઓને અર્પણ કરવામાં આવે છે.”

થકી^૧ રહેને આશોદાદ આપતા નથી; અને તે સખબસર વલી તેઓ કે જેઓ દેશના ખરાબી કરનારા (છે) તેઓ ઘરને, ગામડાંને, શહેરને તથા દેશને, અને હરકોઈ જગ્યા જેમાંથી તે દેશના ખરાબ કરનારને કાંઈપણુ શીક્ષણ મલે તેને, ઇજ્જત પહોંચાડે છે; અને તે શખસ જે દીર્ઘ ઋષિવાલો અને હોશીઆર (છે) તે તેની ઉપર તપાસ રાખે છે, કે જેથી કરીને (તેના) ખુદ્ધીબળની મદદ વટે દેશને જ્ઞાન મલે.

(૩૩) ઇરાની રાજ્યની પડતીને^૨ માટે પણ તે આ પ્રમાણે કહે છે કે:—“અએ ઝરથુશ્ત્ર! તે બદીનો કરનાર^૩ પોતે તે દેશના લોકોને શુભરાહીની^૪ હાલતમાં મેલશે, જેથી કરીને તે મજબુત પાદશાહતની હસ્તીથી (હઠત) જેઓ જીવે છે તેને તે તદ્દન ટુકડા કરી નાખશે; અને ત્યારે^૫ તે પરજગાર પુરૂષોનો સંપુર્ણ મારનારો છે, ત્યારે^૬ તેઓનો તે પોતાની મરજી પ્રમાણે પાયમાલ કરનાર છે. (૩૪) અએ ઝરથુશ્ત્ર! તે બદીનો કરનાર વલી ત્યાર પછી લાંબો વખત જીવશે નહીં^૭; તે ઉપરાંત, તેના વંશવેલાનો પણ અંત આવે છે^૮ [એટલે, તેઓ પાયમાલ થાય છે]; વલી, અંધારી દુનીઆ જે લયાનક^૯ દોજખ છે, તેમાં તે રવાન પડે છે; અને ખુદ તેઓના^{૧૦} (બદ) કર્મોને લીધે, (અને) સમુલ્લસુ^{૧૧} પોતાનેજ લીધે, જ્યારે તેઓ તે આશ્રવન^{૧૨} જે મીનોઈ સરદાર (છે), જે લપકાદાર વક્તા^{૧૩} (છે), જે સાચા સખુન ઓચરનાર (છે), જે અશો (છે), તેને કબુલ રાખતા નથી, ત્યારે તેઓના શરીરને નહીં વર્ણુવી શકાય તેવું^{૧૪} દુઃખ ખમવું પડે છે.

૧. ખરા વળીદુન, “જોર પકડવાને માટે;” “આબ જોરની કીયા કરવાને માટે.”

૨. હુનયપિરન. ૩. મર.

૪. ઓલ વદગ; અવ૦, વરેત “ઉલટું કરવું.” ૫-૫. “અદીન...અદીન.”

૬. લા દેર આખર દેર-ઝીવેદ, “ત્યાર પછી લાંબો વખત, તે લાંબો વખત જીવતો નથી.”

૭. નસેન્દ, અવ૦ નસ, “કાહવું.”

૮. આદ્રંગ; જીવો બાબ ૫ મો, ફકરો ૭ મો, નોત ૭ મી.

૯. એટલે, જેઓ જીરાઓ છે તેઓના. ૧૦. હરવિસપીન.

૧૧. આસ્રવન; અવ૦ આશ્રવન. વેસ્ત એને અસ્રુન, “ખાંધીખાતું” વાંચે છે. પહલવી અસ્રુનતન, “ખાંધવું.” ૧૨. પૂર-ગુફતાર.

૧૩. અદાદ, અસલ અર્થ “આગળ નહીં અપાયલું” યા જાહેર થયલું”. વેસ્ત એનો અર્થ “કદગો દેખાવનો” કરે છે. અસલ નકલમાં અશત જેવો આકાર છે; એની પછી અપાદીહ શબ્દ આવે છે તે લખવામાં લખનારે કાપ ખાધી હોય અને પછી તે શબ્દ પાસે ખરો લખીઓ હોય અને એ ખોટો આકાર છેકી નાખતાં જીલી ગયો હોય એમ બનવા જોગ છે. એ શબ્દ વગર પણ અર્થ એસે છે.

(૩૫) તે બદ્દીનો કરનાર, અએ ઝરથુશ્ત્ર ! આ તમામ હાદમંદ દુનીઆની દુન્યવી અને મીનોઈ સરદારી, જેને માટે હું આટલો સરસ રીતે લાયક છું^૧, તેની તરફેણમા^૨ તે^૩ હીમતથી (ફ્રાજ) સામને થાય છે; (વળી) દુષ્ટ (અને) ખોટા ઉભા કીધેલા ધર્મેને પસંદ^૪ કરવા યા કબુલ રાખવાની સામે તે થાય છે; તથા (સઘળા) દાદખાહો^૫ જેઓ દોષીત હોય યા નીરદોષ હોય^૬, જેઓ ગામડાંઓમા^૭ (પોતાના) અસલ સગાંવહાલાંઓને દુર વસવા દધને તેઓને ઘણાં ગરબઉ^૮ અને કંગાળ બનાવે છે, તેઓના છુટકારાની^૯ સામને (તે છે.)

(૩૬) અને જે દેશ ઉપર વહી અહરેમન ભટકે છે, તે દેશના લોકોને તે દરદ અને ખીજી મુસીબતોથી નાશ કરે છે; અને વળી (બરા) તે દેશ નઝદીક કંગાળ ઝગડો, વળી, શુનાહલરી ખુત પરસ્તી, (અને) વળી, દુષ્ટ નાલેશી ઉત્પન્ન થાય છે. (૩૭) અને ત્યાં સુધી^{૧૦} તે (દેશના લોકો) તે કે જે (તેઓનો) મીનોઈ સરદાર, વક્તા, સાચો ઉપદેશક તથા અશો છે, તેને પોતાના આધારનાન તરીકે (ઓલ) કબુલ રાખે^{૧૧} નહી, ત્યાં સુધી તે દેશમાંથી તે કંગાળ ઝગડો, અથવા શુનાહલરી ખુત પરસ્તી અથવા દુષ્ટ નાલેસી નાખુદ^{૧૨} થતાં નથી; અને ત્યારે તેને (એમ) કબુલ રાખે છે, ત્યારે તે દેશો ત્યારે તેઓ માગે ત્યારે છુટકારો મેળવે છે, અને, અએ ઝરથુશ્ત્ર ! ખીજી તેઓ તરફની કોઈ ગેર^{૧૩} રીતે (તેઓને એ છુટકારો મલતો) નથી.”

(૩૮) અને (ઉપર) કહેલું છે તે એક વર્ણન છે^{૧૪} કે જેમાં ઘણી ચીજો (છે) જે ખેદકારક^{૧૫} (છે), (અને) જે વીશતારૂપના (જમાના) પછીથી તે ધરાની રાજ્યની

૧. અધ્યક્ષ લિ શપીર શાયીમ. જુવો ફાસી^૧ શાયીદન, “અધ્યેસતુ થયુ,” “લાયક થયું.”

૨. પવન, અસલ અર્થ, “માટે.” ૩. એટલે કે, ઉપર કહેલો મીનોઈ સરદાર.

૪. દએના-તાશીરનીહુ વિચીર કંઠન વદ, ઓલેઓલ તરજુમો, “જે દીન દુષ્ટ છે તેની બનાવતની પસંદગી.” હયાં તાશીરનીગની વડી તાશીરનીહુ જુલથી આગ્યો છે; અવ૦ તશ, “આકાર આપવો,” “બનાવવું.”

૫. પતકારદારાન, “દાદખાહ.” ૬. દવન્દાનીચ યશરઆનીચ.

૭. દુર-હસ્તીશન વિસ, પોતાનાં કુટુંબથી દુર રહેતા તાલેવંત લોકોને આ શબ્દ લાય પાડીઓ છે. જેઓ પોતાના સગાવાહલાંથી દુર રહી, તેઓ સાથ સંબંધ રાખતા નથી, અથવા તેઓને મદદ કરતા નથી.

૮. દુનીયાઝાનિચ વળીફનાન્દ. ૯. બરા-દહિશનીહુ.

૧૦. પીશ મિન ઝક વદ અમત. ૧૧. ચેહુબ્દ પદીરિશન.

૧૨. અવિસાઇહેદ, અસલ અર્થ, “નાશ પામે છે.”

૧૩. આધનીનગી મિન ઝક. ૧૪. નિસંગ-ધ.

૧૫. નિક્રીહિત; ફાસી^૧ નક્રી, “આપ.”

પુસ્તક ૭ મું, ઝરથોશ્ટ-નામાંનો બાબ ૬ થો, ૬. ૩૫-૩૯; બાબ ૭ મો. ૬૭

ધરાન સરજમીન ઉપર પડતી તુલીકના અરસામાં, અવસ્તા પ્રમાણે (બનતી) આવી છે;^૧ દેખઈતું છે કે જે કંઈ તેમાં લખવામાં આવ્યું છે તે દુનીઆના લોકોની જાણમાં આવ્યું છે. (૩૬) અને ઉપર (કહ્યું) તેની આ પણ ઉંચ ગવાહી^૨ છે:—“ અને વીશતાસ્પના (જમાના) પછીથી તે ધરાની રાજ્યના છેડા લગી જે બનાવો બનીઆ, કે જે અવસ્તામાં જાહેર કીધા છે, તે જે ન બનીઆ હોત, તો અવસ્તા ઉપરનો એતેકાદ, જે પણ વળી હાલના વખત સુધી આવો એક બજાનો (ચાલુન) હતો, અને (હવે પછી) બીજી બચીત (ઝિમજ) રહ્યો, (અને) જેમાંથી વીશતાસ્પના (વખતથી) આગળ ચાલતાં પાદશાહો અને દસ્તુરોમાં પાયમાલી અને નાશ વીશે તેને ઘટતે કેકાણે જાહેરાત છે, તેનો (હાલ) સુધી આપણ સાથે સીલાસીલો રહ્યો હતો નહીં.^૩

બાબ ૭ મો.

ધરાની સલતનતની ધરાન દેશમાં પડતી પછીથી તે ઝરથુશ્ટ્ર સુધીના હજારાના અંત, અને ઝરથુશ્ટ્રના^૪ નખીરા હોશેદરના^૫ પેદા થવા લગી જે મોજેજો ખુદલી રીતે (પએદાગ) જાહેર થયા હતા, તેઓની અભયખીનું (બયાન આ બાબમાં આપીયું છે).

૧. પવન ચેહૂવૂનેદ ચેહૂમતૂનિશન.

૨. ગએકાસ, ગએ-આકાસની વટી; અવન ગૂપ અને કસ; ફાસી^૬ ગવાહી

૩. એ વાક્યની મતલબ આ કે ઝરથુશ્ટ્રના મરણ પછીથી તે લખનારના જમાના સુધી એક પછી એક થઈ ગયલા મહાન પુરુષોને લગતી અગમચેતીઓ ખરી પડી છે, અને તેથી ખાતરી થાય છે કે હવે પછીના બનાવો બાબે ઝરથુશ્ટ્રે જે લખીશ્ય દરશાવ્યું છે તે પણ ખરું પડવું જોઈએ.

૪. ઝરથુશ્ટ્રતાન (જમ સ્પીતમનો સ્પીતમાન થયો છે), એટલે ઝરથુશ્ટ્રના ખાનદાનનો, તેમ આ શબ્દ બનીઓ છે, માતા તરફથી તો હોશેદર ઝરથુશ્ટ્રથી ઉતરી આવેલો કહેવાય એ નીચલાં લખાણ ઉપરથી સીદ્ધ થાય છે.

૫. પેગમખર સાહેબને તેઓની જીંદગી દરમિયાન ૩ બેટાઓ હતા અને તેઓ પાછલ તેઓ બીજ મેલી ગયા છે તેમાંથી ૩ બેટાઓ હવે પછી અવતરશે. એ છેલ્લા ત્રણમાંનો પેહલો હોશેદર છે.

(૧) એક તો જ્ઞાન માટેના એતેકાદનો^૧ ચમતકાર હોતો જે અવસ્તામાં અરખોથી (ધરાનને) તાબે કરવાની અગાઉના (હજારાની) નવમી અને દસમી સદીથી જે બનાવ બન્યા હતા તે વીશે જાહેર (છે.) (૨) તે હાલનો દેખાવ (છે) જે (ધરાનની ચાલુ) હાલતનો દેખાડનાર છે; જેવો કે, ધરાન દેશમાંથી ધરાની સલતનતની નાણુદી, અને છુટા વાલવાલી (ખજા)^૨ ના તથા ઉંચા હુનરવાલા ક્રીસ્તીઓના^૩ રાજ્યથી ધરાનીઓના સઘલા કાયદા^૪, કાનુનો અને રીતી-ઓનું નાશ પામવું. (૩) અને વલી (જેવી કે) (તે) સાથ કાયદાઓની ભેલમ-ભેલ^૫, અને તે માન્યતાવાલા ધર્મો^૬ જેઓ બળવાન^૭ છે તેઓનો એકમેક સાથનો સમાગમ^૮; અને તેઓની સાથ દુરાચરણીઓ^૯ તથા હલકા^{૧૦} તથા સીધા^{૧૧} અને તે વખતના જખમી થયલા^{૧૨} આદમીઓનું આવવું, અને તે વખતમાં સારાં કુટુંબનાં^{૧૩} તથા પ્રખ્યાત^{૧૪} લોકોનું નાશ પામવું અને પાયમાલ થવું.

(૪) ડહાપણની ખસલત, જે દીનની સાચાઈ તથા શરમાલપણું, અને નીમકહલાલી તથા શાંતપણું, અને સખાવત એ વતરોગેના બીજા સદગુણો દેખાડે

૧. વાઘીગાનીહ, “આસથા,” “વીશવાસ.”

૨. વિજ્ઞાન વર્સ; આ બાબના ૪૭ માં ફકરામાં એઓને તુકી^૧ યા અરખ દેવો કહ્યા છે. તેઓ પૂર્વ દીશા તરફથી ધરાનમાં આવ્યા હતા. બહમન ચક્ત, બાબ ૨ જે, ફકરા ૨૨, ૨૪ અને ૨૮, અને બાબ ૩ જે, ફકરા ૧, ૬ અને ૧૩ માં જણાવ્યું છે જે દીનના પહેલા હજારમાં તેઓ ધરાન ઉપર ચઢાઈ લઈ આવશે.

૩. રોમની પૂર્વની શહેનશાહતનાં ક્રીસ્તીઓની હયાં વાત છે.

૪. રસ્તગ; ફાર્સી, રસ્તહ, “રસ્તો”, “કાયદો”.

૫-૫. અગવીન હુમદાદગીહ વ પતવનદીહિચ. ૬. વાવરીહસ્તન.

૭. ઓલ અવરતર પાધગ. આ ચાર દીન દોઠ વેસ્તના ધારવા પ્રમાણે જર-થોસ્તી, ખસલામી, ખ્રીસ્તી અને ચાહુદી યાતો છુતપરસ્તી હોવા જોઈએ. હાલ ધરાનમાં બીહાઈ ટોલો છે તેવો કોઈ ટોલો અસલ થઈ ગયલો હોવો જોઈએ કે જેમાં જુદા જુદા ધર્મ પાલનારાઓનો લાઈચારો કરવામાં આવતો અને જુદા જુદા ધર્મોના સીધા-તોની ભેલસેલ કરવામાં આવતી.

૮. જુવો ફાર્સી કવન યા કુવન, “કુકર્મ કરનારો”. ૯. ખૂદગાન.

૧૦. જુવો ફાર્સી તીરેહ, “અધારો”, “અનજાણો”, “ગદલો”, “સંકટમાં સપડાયેલો”.

૧૧. આઝીદગાન; જુવો ફાર્સી આઝીદન, “છળ કરવી”, “ભોકવું”.

૧૨. ખૂનીગ, “કેચ કુટુંબ યા તોખમના”. ૧૩. પએદાગ, “જાણીવું”.

(છ)¹, કે જે ભોગવવાએ ઉંચ દહાપણની ખસલતને સણગાર છે, તેનું ધરાન દેશ તરફથી ખીબ પારકા મુલકો તરફ જવું². (પ) અને અધર્મી³પણું અને બુઢાઈ, અને ઠગાઈ, અને નાલેશી, અને ઝગડો,⁴ અને દોંગાઈ, અને નીમકહરામી, અને અશાંતી, અને કંબુસાઈ અને એ વતરોગેના ખીબ દુરગુણો, જેના બેડાણથી માણસની ખસલત⁵ હલકી પડે છે⁶, અને આતશ, પાણી અને જમીનના અમશાસપ⁷દોની સંભાલ મુકી દેવામાં⁸ છે તેઓનો વધારો અને જોર⁹. (૬) અને અધર્મીⁱપણું¹⁰ તથા યુતપરસ્તીનો બુલમ, અને છુટાપણાનું ઝોણું¹¹ થવું¹², અને માણસના તનમાં લોભનું પુશકલ¹³ વધવું, અને બહુના બાબમાં નાસ્તીક વીચારોનો¹⁴ ફેલાવો,¹⁵ અને ખુદાની¹⁶ દીનને દાખી દેવાની¹⁷ લોકોની પુશકલ મરજી¹⁸.

(૭) માણસોની એક ખીબ ઉપરની¹⁹ સત્તાનો નાશ, શેહરોનું¹⁶ ભારે સંકટથી¹⁷ પાયમાલ થવું, અને પારકા મુલકોના હુબટ રાજકરતાઓ, જેઓ એક ખીબની સામને છે, અને (તેઓનું) ભારે જખમી કરવું¹⁸; ગાયઢોરોનું મારીઆ જવું (ઝનિશન); અને ધરાની દેશોમાંથી ખુશી ખુરમીના મીનોનું હઠી જવું,¹⁹ અને તે સરજમીન ઉપર શોક અને રૂદન (શીવન વ મુઈ) તથા વીલાપ (સ્તઓદીયાન) અને ધીંગાણાનો ફેલાવો; અને અનહદ²⁰ અજ્ઞાનપણું²¹.

૧. નિમૂદન. ૨. ફૂદ વશતન.

૩. સરખાવો ફાસી સિતુર્ગ, “તોછર,” “મારામારીખર,” “મોહુ;” “બુરસાવાલુ.”

૪-૪. ખવારદન છ હુએમ. ૫. શેહફૂના પાહરીજીહ.

૬. કબદીહ વ ચીરીહ, “પુષ્કલતા અને સખતાઈ.” વસ્ત એને કબદી (ઘ) વિચીરીહ વાંચે છે, “પુષ્કલ ચુકાદાઓ.” ૭. અક-દએનીહ.

૮. વાંચો: કમીહ ઇ આઝાદગીહ. ૯. વેશ પાતક્ષાએઈહ.

૧૦. જવીત દાદિસ્તાનીહ. ૧૧. પૂરીહ.

૧૨. યઝદાન, “ખુદાઈ હસ્તી.” ૧૩. મદમ સ્તૂખીહ: ફાસી સ્તૂહ.

૧૪. કબદ ગિરાયિશનીહ. ૧૫. અએવગ મદમ તનિદ.

૧૬. જીવાગાન ફસ્તાગાન, “વસ્તીવાલી જગ્યાઓ.” ૧૭. મૂસ્તી-અઈ ગિરાન.

૧૮. ગિરાન રએષ.

૧૯. પઝદીગીહ, સરખાવો અવ૦ પઝદુ, ફાસી પઝદિ, “કાડો.” એ ઉપરથી, “અવઈ જવું,” “નાશ.”

૨૦-૨૦. અવન્દિશન કઉદનીહ; સરખાવો ફાસી કઉદની, “મુરખાઈ;” વસ્ત એને અવન્દિશન કદીહ “નહી મલે એવું કદ,” વાંચે છે.

અને શારીરીક નબલાઈ^૧ અને કમનસીબી^૨ અને માણસોની જીંદગીનું ટુંકું થવું. (૮) અને (વલી) એકમેકથી ઉલટી કીસમના કાયદાઓનો^૩ વધારો,^૪ અને બલેમગારોથી^૫ નાસતીકોની પસંદગી, અને (તે બલેમોથી) ઉંચી ખસલતના અને દાનેશમંદ પુરુષોનું રદ થવું, અને ગરીબાઈ^૬ તથા મરકી તથા ખીજાં સંકટોનું જલદીથી અને ઘણું આવવું,^૭ અને ભાગતુટ^૮ તથા ગુચવાડાભરી હાલત^૯ જે ધરાની રાજ્યના અંદરના પરગણાં અને (તેને) લગતા ભાગોમાં ફાવી નીકલે છે. (૯) અને ખુદાની દીન તરફ નાસ્તીકપણું રાખવું;^{૧૦} લલી દીન પાલનારાઓની નાકાવતી^{૧૧} અને દુખ^{૧૨} અને નાલેશી, અને દીનના ફેલાવો કરનાર લોકનું રડવું^{૧૩} અને જખમ થવું,^{૧૪} અને ધરાન દેશના મોટા ભાગમાંથી લલાંકામોનું મોટે ભાગે ખીગડી જવું તથા નાશ પામવું. (૧૦) ખીજું ઘણું દુખ જે આ બે સદીઓના અરસામાં પડેલું^{૧૫} અવસ્તામાં વર્ણવામાં આવ્યું છે, જેમાંનું (કેટલુંક) પસાર થઈ ગયું છે, (કેટલુંક હાલ) નજરે પડે છે, અને જેમાંનું (કેટલુંક), જેમ દેખાઈતું (પએદાગ) છે, તેમ આવે છે.

(૧૧) અને આ પણ તેઓ માટે વર્ણન છે, જેને માટે દીન આ પ્રમાણે કહે છે:—“એ જમાનો છે જે લોખંડ સાથે ઘણો મીશ્રીત છે [યાને, હરકોઈ તરફથી નજર કરીએ^{૧૬} તો એ લોખંડનો છે], કે જેમાં જેરેમંદ^{૧૭}

૧. નસીત ઝૂરીહ; વેસ્ત: “હસ્તી ન ધરાવતું જોર.”

૨. અસલ અર્થ: “નસીબ કે જેને ફટકો પડીએ હોય;” વેસ્ત: “કરમાયણું નસીબ.”

૩. આધન ધ સરાદગ સરાદગ; અસલ અર્થ, “ભુદી ભુદી ભતના;” આધનની વીતી ખીજુ વાંચન વેસ્ત સુચવે છે, હુએન “લશકર.”

૪. કખદીહ. ૫. અસલ અર્થ, “વચમાં,” “માંહિ.”

૬-૯. ઝૂદ ઝૂદ રસિશનીહ ધ નીયાજ (જુખમરો); વેસ્ત ઝૂદની વીતી ઝુઓત વાંચી “જેતીનું તંગીમાં આવી પડવું” કરે છે.

૭. સરખાવો અવં શકપ યા ચપ, “ભાંજવું.” ૮. વદર્ગ તાશિશનીહ.

૯. આઝદીહ દાશતગી; સરખાવો અવં ઝૂદ, “અવસ્તાનો ખોટો ખુલાસો કરનાર,” “નાસ્તીક.”

૧૦. અવં નિ-ઝધરિન, ફાસી નિઝાર, “દુખલું થઈ ગયલું.”

૧૧. સરખાવો, ફાસી ગદી, “કમનસીબી.”

૧૨. ખુસગીહ; અવં ખુસ, “ખુશ પાડવી.”

૧૩. ખૂસ્તૂગીહ; અવં ખદ, “ખોડવું;” સરખાવો ફાસી, ખૂસ્તન, “નાશ કરવો.”

૧૪. મખીતુત યેગવીમનેદ. ૧૫. ફૂસ્તગ, અસલ અર્થ, “ખાજી,” “ખોરદુ.”

૧૬. સૌં સુરા “સ્થુલ.” સરખાવો ફાસી, સેતુર્ગ, “જાહે,” “મજબુત શરીરવાલું.” વેસ્ત એનો અર્થ “મજબ” કરે છે.

આરબુમંદ^૧ નાસતીકો તેઓમાં^૨ જનમલેશે. (૧૨) તેઓનું જોર આ છે કે બન્ને શીક્ષણ તરફ તેઓની કબુલાત^૩ આંધલી છે;^૪ તેઓની આરબુમંદી આ કે જ્યારે પણ તેઓને ફાવે ત્યારે તેઓ કોઈ પણ ખીજા (માણસ) ને ઇજા કરે છે; જ્યારે જવાન^૫ માણસોની સંક્રમાં^૬ કોઈ જઈફ મરદ દેખાવ દીએ છે, ત્યારે તે (જવાનીઆઓ), તે દુષ્ટ જમાનો, કે જેમાં તે (જઈફ) આદમી જે એક દાનેશમંદ પુરૂષ^૭ છે તેને જનમ લીધો છે, તેની ખુરાઈને લીધે, તેની સાથે દુશમનાઈ રાખે^૮ છે [યાને કે, એક (જરથોશ્તી) ધાર્મિક મંડલના^૯ વડા દસતુરો તરફ તેઓ મીત્રાચારી રાખતા નથી].

(૧૩) “તેઓ (લોકો) ખુશામદીલરીઆ સખુનો બોલે છે^{૧૦} [યાને, મીઠા શબ્દો વાપડે છે], તેઓ ખુરા છે^{૧૧} અને શુન્યવાડાલરી^{૧૨} લાખા વાપડે છે, જેમ કરી તેઓ મોબેદો અને દસતુરોના શીક્ષણ (ઉપર શંકા ઉત્તપન કરી) તેઓને રદ કરે છે; અને તેઓ દુન્યવી સત્તાને ધાર્મિક સત્તાથી છુટી પાડી નાખે છે^{૧૩}, અને પાદશાહી તથા મોબેદીના (પેશાઓ)ને તેઓ દુષ્ટ હોય એમ કલંક લગાડે છે, પણ (જ્યારે તેઓ બંને) છુટા હોય ત્યારે તેઓને સારે નામે^{૧૪} ઓળખે છે. (૧૪) જે કાંઈ તેઓ બોલે તે હમેશા^{૧૫} ખુરૂ^{૧૬} છે; અને તે દેશ

૧. જવાસ્તાર. ૨. અશ બએન. ૩. પસંદ.

૪. અવીનિશન કોલા ૨ આઈનનગ; વેસ્ત, “એવોનું કબુલ કરવું” એ બન્ને શીક્ષણો (આઈનગ) ઉપર આધાર રાખતું નથી”.

૫. સરખાવો અવં વશિન.

૬. વાંચો: કંકુ, જુવો અવં કંકુ, “ટાલું,” “સલા; અથવા ફાસી” ગુરોહ, “ટાલું.” વેસ્ત ગલગ “ટાલું”.

૭. ફંઝાનગ અવં ફં અને ઝન, “જાણવું.”

૮. અ-દૂસ્ત; અવં જુશ, “ચાહવું.”

૯. વાંચો અએર્પતિસ્તાન દસ્તોબરાન; અત્રે અએર્પતિસ્તાન શબ્દને દખી-રિસ્તાન, “જ્ઞાત મેળવવાનું ખાતું” એનેથી ખાસ છુટા પાડીએ છે.

૧૦. આઝાદ યુબિશનીહ; આઝાદીહ, “વખાણ,” “છુટાપણ.”

૧૧. સરખાવો ફાસી અર્થ ઝખાની.

૧૨. પૂરદગીનીદાર; સરખાવો ફાસી પરદક, “શુન્યવાડાલરેલા સખુનો.” એ પૂર્તગીનીદાર થી વાંચી શકાય, અવં પોઉરૂ અને તક “બેહવું,” જે ઉપરથી “શુભાખીત.”

૧૩. સિગૂન્દ, હુઝવરેશ ધાતુ સિગ, “કાપવું.”

૧૪. હૂ-નામ; વેસ્ત અવો હુમ વાંચે છે, “(જેવો) છુટા (હોય), તેઓને સાથે (અવો હુમ) લાવે છે.”

૧૫. સરખાવો અસલ ફાં હુકરમચીય. ૧૬. અગીહ; વેસ્ત, “ખરાબી.”

કે જ્યાં એક ઇનસાફનો કરનાર હતો^૧ તેને તેઓ નાશકારક^૨ ચેહ^૩, (એટલે) હોજખ, તેમાં ફેંકી દે છે, અને તેમાં જેથી તેઓ કરે છે તે તેઓ^૪ સઘલાઓ માટે એક ઇન્ટ છે; જ્યાંસુધી તેઓ પોતાની (ખુરી) ^૫ દીનના સ્મરણથી પોતા ઉપર અત્યંત (ખરા) ખુરાઈ આણે છે ત્યાંસુધી, તે (ખન્ને), એક તો તે કે જે નાસ્તીકની ખુરાઈથી પેદા થયેલી ^૬ દુષ્ટ પ્રજા છે, (અને) બીજી તે કે જે સર્વથી બદ વફ, સંકટ ^૭ તથા નાશથી ભરપુર છે. (૧૫) તેઓ જાં (આ દુનીઆમાં) એક બીજાને મારશે, એક મીત્ર બીજાને (મારશે) જે તેનો મીત્ર છે; તેઓ તે (તે મીત્રની) પાસથી તેના કામો (બદલો) લુચાઈથી ખુચવી લીએ છે^૮ [એટલે કે, જ્યારે તેઓથી બને ત્યારે તેની માલમતા લુટી લીએ છે], અને જે કોઈ તેના બદલામાં તેને પુષ્કળ આપે^૯ તેને તે (માલમતા) અર્પણ કરે છે; અને જ્યારે (તેઓ તેમ કરતા) નથી, ત્યારે કોઈ ચોરીમાં હુમશરીક^{૧૦} થાય તેને બોલાવે છે અને તેની પાસે (ઝકે ઝકાય) તે દરવીશ માણસને લુટાવે છે, જેથી તેઓ તેની માલમતા (ખવાસ્તગ) ઉપર ત્રાપ મારે, અને જ્યારે તે ફરીઆદ કરે ત્યારે તેને હાંકી^{૧૧} કાઢે છે.” (૧૬) (અને વળી લખવામાં આવ્યું છે કે):—“તારે માટે હું (અહુરમઝદ) હયાં (આ દુનીઆમાં) એક મીત્ર છે તેને માટે (આવો) મીત્ર, એક ભાઈ છે તેને માટે ભાઈ, એક પીતા છે તેને માટે બેટો, અને બેટો છે તેને માટે પીતા

૧. દાદોખર. ૨. ગનરાગની વટી, અવં અંઝ, ધાતુ, અંગ, “દુઃખ દેવું”

૩. વર, અવં વરંઘહુ, “વર નીરંગ.”

૪. વાંચો: હુમ-અશાન. વેસ્ત અમીયાન, “અચકીઆ વગર.”

૫. પવન અઉશમૂરિશન મદમ યેગવીમૂન્દ; બોલેબોલ તરજુમો, “ધાર્મિક બંદગીઓ (યા મંત્રો) જે ઉપર તેઓ લઈસો મુકે છે તેઓની મદદથી” એટલે જે તેઓના દુષ્ટ ધર્મોના ફરમાનો મુજબ ચાલીને.

૬. દૂષવિકૃત; વિકૃતન, “બી નાખવું.”

૭. વોઇધેન, અવસ્તા હરફે આ શબ્દ લખીઓ છે: અસલ અર્થ “આફત.”

૮. વાંચો: ઝખ્નેન્દ; આગલ દસ્તુરો ઝફ્નેન્દ વાંચતા હતા. ખાલદી લખામાં ઝખ, “ખરીદવું,” “લુટવું.” અસલ નકલમાં ઝીવેન્દ છે, અવં દિખ, ફાસી, ઝીવ, “હાથ,” “ઝાંઝાઈ.”

૯. પતિશન, “પુષકલ ખોરાક,” તેની ઉપરથી એ નામસાધીત ક્રીયાપદ થયે છે.

૧૦. નિશીન-જન યા નિશીન-જન; વેસ્ત નિશીન-જન વાંચે છે. નિશીન-જન, “એટલે મારવામાં સામેલ” ફાસી નિશીન.

૧૧. રીવીનેન્દ; અવં ધાતુ રિચ “નાખી દેવું,” “છોડી દેવું” અને રીજીનેન્દ બી વાંચી શકાય; જુવો અસલ ફાસી, રીઝીદન, “છુડાવું,” “લાગીને ટુકડા થઈ જવા,” “કાઢવું.”

પણ પેદા કરીશ નહીં;^૧ મારી સલાહ લઈ અને મારામાં એતેકાદ રાખી તેઓ ઈચ્છવા લાયક જગ્યાઓમાં રહે^૨ [યાને, જ્યાં તેઓને (રહેવું) જોઈએ ત્યાં તેઓ રહેશે], અને જે પોષાકમાં^૩ તેઓએ ચાલવું જવું જોઈએ તેમાં તેઓ ચાલશે; અને પોતાનો માર્ગ છોડી^૪ તેઓ એતેકાદનો રસ્તો પકડશે, અને મારી ઓલખમાંથી નીકળેલાં વૃદ્ધિ કરનાર (અવર્જન) જ્ઞાનને તેઓ જાહેરાત આપશે.

(૧૭) આ^૫ જે આપણું વૃદ્ધિ કરનાર જ્ઞાન છે તે આપણે હલકા માણસ (કસ)ની સરસાઈ અને મોટાઓના પડવાને લીધે તે હસ્તી ધરાવતું પીછા-ણીએ છીએ; મોટો કેળવણીને લીધે ગરીબો^૬ કરતાં વધારે મોટો છે, જેથી તે (ગરીબ માણસ), તેટલાં માટે, હરેક વાટે^૭ જીલમગારોના હાથ હેઠલ દબાયલો^૮ રહે છે. (૧૮) મીનોએને માટે વીચારવાએ કરીને^૯, એક માણસ મીનો થાય છે, જીલમગારની માફક (વરતવાએ) તે કવી^{૧૦} થાય છે, દેવોની ખસલત તરફ ઢલવાએ માણસ દેવ થાય છે, અને કવીના ગુણો ધરાવવાએ તે યુરાઈની પુઠે ચાલનાર થાય છે^{૧૧}.”

(૧૯) ત્યાર પછી, જ્યારે નેક ખસલત અને ડહાપણ ઇરાન દેશમાંથી દૂર થાય છે [યાને, તેઓ નાબુદ થાય છે], ત્યારે પાયમાલી^{૧૨} અને વલી શીઆલો, જે દેવોની પેદાયશ છે, જે દેવોને પુજનારાઓ છે, તે ઇરાન સરજ-મીન ઉપર મુસીબતો (વોઈઘન)ની નઝદીકીમાંથી એકદમ ધસી આવે છે, અને તેથી વરસાદ થોડો પડશે, તથા છુપી રીતે આગલ ચાલતું અને છાનુમાનું હલલો લાવતું દરદ, એટલે જે, મરકી વધશે; એ પ્રમાણે શુભરાહ બુદ્ધિવાલા

૧. વ લા. ૨. માનિશન થેહૂવૂદ.

૩. ઘરહામગ; સરખાવો ફાસી^૬ ઘર હમ કદન, “સાથે મુકવું.” “પેહેરવું.”

૪. સરખાવો ફાસી^૬, ‘જૂસારદન’, “છોડી દેવું.”

૫. ફકરા ૧૭ અને ૧૮ માં આવેલું લખાન અહુરમઝદનાં શબ્દો હોય એમ લાગતું નથી. ૬. કસ.

૭-૮. પવન ફોલા મન્દવમ-ઇ પવન પાએ ઈઓલા સાસ્તાર થેહૂવૂદ. બેલેબોલ તરબુમો, “દરેક ચીજમાં તે જીલમગારના પગ આગલ (ખડો) રહેશે.”

૯. મઈનૂગ માનાગ.

૧૦. અસલ એ એક પાદશાહી ખેતાબ હતો; કયાનીઆન પાદશાહો એ નામથી ઓલખાતા હતા; પાછલથી જ્યોને મીનોઇ અંધાપો હોય તેઓને એ નામથી ઓલખવામાં આવ્યા.

૧૧. ઓલ ફજન હુખ્તેદ. ૧૨. લેવીત-મન્દવમાહ, “પાયમાલી.”

આદમીઓ જેઓ પાપી છે, તેમજ દુરાચરણી નાસ્તીકો, સાથીઓ તરીકે^૧ ધસી આવે છે. (૨૦) (દેવોના) લસવાની પેઠે તેઓ આ પ્રમાણે બરાડા મારે છે:—“અએ રાજા!^૨ લશમ કર અને નાશ કર, કારણુ જે લશમ અને નાશ કરવું એ તારું (કામ છે); (પવીત્ર) આતશનો^૩ નાશ કર અને સ્ત્રીઓ-વરેઝને^૪ જેઓ બચાવે છે, તથા અષો પરહેજગાર દરવીશ આદમીને રસતો દેખાડે છે, તેઓનો તું ખોરાક મીસાલ લશમ કર.” (૨૧) એટલે જે, તેઓ તેઓને (ખીજાઓથી) સમુલગ્ના છુટા પાડે^૫ છે, અને તેઓને ખરાબ કરે છે; તેઓનું જ્ઞાન જે તેઓની દોલત તે તેઓ લઈ જાય છે; જાણવું જે જ્યારે તેઓની દોલત તેઓ પાસથી લુટી લીએ છે, ત્યારે તેઓનું જ્ઞાન જતું રહે છે.^૬

(૨૨) “અને, અએ સ્પીતમ ખાનદાનના સાચા^૭ અશો નર! તે જમાનામાં મારી ઇચ્છા તારા આવવાને માટે^૮, યા રવાનના (પેલી દુન્યામાં) જવાને માટેની માન્યતા પંથરાવા માટે નથી; એટલે જે, એક સાચા વકતાને^૯ લાવવાની અને તેને રસતો દેખાડવાની (તે વેલા) જરૂર નથી; તે હલકા ખવાસના^{૧૦} નાસ્તીકો (તે જમાનામાં) આ તારો શબ્દ, જે અવસ્તા અને ઝંદ છે, તેનો નાશ કરશે [યાને કે, તે (શબ્દો) ને અશક્ત કરી નાખશે;^{૧૧}] તે હલકા ખવાસના નાસ્તીકો દુન્યવી લંડાર જે તેઓએ પેદા કીધા તેના પુયારને માટે તે પોતાના આતમાને ઇજા દેશે.”

૧. પવન હમ-હખગીહ, અવન હખ, “મીત્ર.” સરખાવો ફાસી^૧ હમ-ખાહ, “હમ શહેરી.” ૨. યાને, દેવોનો શાહ.

૩. એ પવીત્ર પાક કીધેલો આતશ છે કે જે આતશ કહેણામાં રાખવામાં આવે છે.

૪. પતેત કરાવનાર યા તાખેદારી લાવનાર આથોરનાનને એ એલકાખ લાગુ પાડ્યો છે, અથવા તો “તેઓ જેઓને અહુરમઝદ તરફની તાખેદારી (સ્ત્રીઓ-વરેઝ) એક રક્ષક સમાન છે.”

૫. ફૂશગાફતન; જુલો અવન શકપ યા અપ; ફાસી^૨ શિકાફતન, “લાંબવું,” “ફાડી નાંખવું.”

૬. અશાન ખતૂ ખોદ યેહુત્તેદ, અસલ અર્થ “તેનું ડાહપણ લઈ જવામાં આવે છે.”

૭. સરખાવો ફાસી^૩ ફૂસ્ત-ઇ-વીઝહ, “એક સાચો મીત્ર.”

૮. યાતૂનિશન, “આવવું.” ૯. મિત્રોગુ, “ખ્યાર તથા મીત્રચારીનો વકતા.”

૧૦. ફૂદગ; જુલો ફાસી^૪, ફૂતાહ, “હલકું.” વેસ્ત એને કર્દગ વાંચી “સપુણ” અર્થ કરે છે. અવસ્તાનો ખરો લાવાર્થ ઉધો વાલનારા, ખીજા ધર્મના હલકા ખવાસના શીક્ષકોને માટે અત્રે એ ઇસારો છે.

૧૧. નિઝાર, “પાતલું,” “દુબલું.”

(૨૩) અને નવમી અને દસમી સદીઓ માટે તે આ પ્રમાણે જાહેર કરે છે:—“અમે સ્પીતમ ઝરથુશ્ત્ર ! જ્યારે તે જમાનો ચાલુ રહેશે, ત્યારે એમ બન્ને કે^૨ ઘણા થોડા નાસ્તીકો રહો અને દસતુરોની અશોધ વીશે, અને થોડા (દેવોની) ખુરાઈ વીશે, ઉપદેશ કરશે^૩, અને (એવું ખોટું ડાલ ઘાલી) તેઓ પાણીઓ સુકવી^૪ નાખશે, અને ઝાડપાન કરમાવી નાખશે^૫ અને તમામ સંપત્તી જેતું જાહેર થવું અશોધથી છે તેનો નાશ કરશે.^૬”

(૨૪) તેને, ઝરથુશ્ત્રે, ત્યાર પછી ફરીને તેને આ પ્રમાણે પુછીઉં:—“અમે ઝરથુશ્ત્ર ! જ્યારે તેઓ પાણી સુકવી નાખે છે, અને ઝાડપાન કરમાવી નાખે છે, અને તમામ સંપત્તી જેતું જાહેર થવું અશોધથી છે તેનો નાશ કરે છે, ત્યારે તેમ (કરવા)થી^૭ તેઓને તેઓ શું આપે છે?” (૨૫) અહુર-મઝ્દે તે ઉપરથી (તેને) જવાબ આપીઓ:—“અમે ઝરથુશ્ત્ર ! આ (ચીજો) તેઓને તેઓ આ પ્રમાણે આપે છે, જ્યારે તેઓ (પોતાનાં) છોકરાં બચ્ચાં માટે તથા સગાંઓ માટે કાંઈ ચીજ વધારે મોટી જાહેર કરે છે^૮, જેવી (તેઓ) પોતાના આતમા માટે (ધરંછે), જેથી તેઓ પોતા માટે, [એટલે, તેઓના પોતાના આતમા માટે] પુષકલ બદલાની તરફેણમાં બોલે છે^૯. (૨૬) તે ઉપરાંત, તેઓ કવીઓ^{૧૦} અને કરપનો^{૧૧}, (તેમજ) ખેડુત જે જીઆરત કરનાર (છે)^{૧૨}, તથા તેજ ઘોડા ઉપર સવાર થયેલો પુરૂષ જે (તેઓમાં) એક લડવધયા તરીકે જાણીતો^{૧૪} (છે) તેને તે બદલો આપે છે. જેવી^{૧૫} રીતે કે આપણે આ દુનીઆમાં જે

૧. કદં, અસલ અર્થ, “જે તેઓએ કીધું.”

૨. બોલેબોલ તરજુમો, દીન “આ પ્રમાણે કહે છે.” પહેલવી ફકરો આ પ્રમાણે વંચાવો જોઈએ: અમત ઝક અવીખામ સાતૂનેદ, હના ચેહમતૂનેદ, સ્પીતામાન ઝરતુશ્ત્ર! અધ્ધ કબદ અહુરમોગ રદીહ વ દસ્તોખરીહ યશરૂખીહ ચેમલેહૂનેદ.

૩. ચેમલેહૂનેદ, “બોલશે.”

૪. સરખાવો ફાસી, નાસીદન, “દુખલું થવું,” “કાઠી જવું.”

૫. જુઓ ફાસી, ખૂસીદન, “સુકવી નાંખવું,” “સોસઈ જવું,” અથવા ખૂસીદન, “કરમાઈ જવું,” અવં હુરક, “સુકકું.”

૬. અવં નસ, “કાઠી જવું.” ૭. પવન ઝક.

૮. નકુશાઆન, એ શબ્દ ખવીશાનને અર્થે વપડાયેલો છે.

૯. તેઓ, યાને ખોટા મીનોઈ ભોમીઆઓ અને દસ્તુરો, તેઓની ખુશામદ કરે છે, અને એવી રીતે તેઓના જમાનો પાસથી પોતાની આશોદાદ કઢાવી લીએ છે. મોખેદી ટોળાંની પડતી માટે આ ઇસારો હોય એમ લાગે છે.

૧૦. મોખેદો પોતાનું લવાજમ કઢાવી લેવા સધલું બોલે છે અને નહીં કે પોતાના ખેહદીનોના રવાનના ફાયદા કાઢે.

૧૧-૧૨. એઓ મીનોઈ રીતે “આંધલાં” અને “ખેહરાં” છે.

૧૩. અનશૂતા-પાહ; પસુ, ફધુ; અવં ફધુયંત, “કરકસરીધું;” ફધુ, “વધારો કરવો.”

૧૪. અએવાજહુ ની વડી અએવાજ-અએ. ૧૫. ચીગૂન,

(આપણા કરતાં) મોટો છે તેને ગોસ્તનો કડકો વેંહચીએ છીએ (એવા વીચારથી) કે તેઓ આપણને સત્તા (શરીતાઈ) બક્ષે; જેમ આપણે તેને અત્રે (આ હુનીઆમાં) ગોસ્ત (લેટ) આપીએ છીએ કે જેને આપણે બહુ ચાહીએ છીએ.”^૧

(૨૭) અએ ઝરથુશ્ત્ર! બીનશીખેલા^૨ લોકોમાં, વલી એક પાપી પુરુષની દોલત, અત્રે (આ હુનીઆમાં) ઘરમાં^૩ એક બુલંદ સણુગાર^૪ છે, [(બણુવું જોઈએ) કે, આપણે સુસ્તકીમ મતો ધરાવ્યે છીએ^૫, કે જેનો અંગીકાર ઘણાજ બહેર કરવામાં આવે છે^૬, જે પ્રમાણે એક બીનદોલતવાલો પરેહજગાર સખશ, એક લાયક અશો પુરુષ, જેની બહેર પવિત્રાઈ ફરજે અને શુભ કર્મોને માન આપવાની છે^૭, તેને તોલ કરે છે (તે પ્રમાણે)].”

(૨૮) તેને (ઝરથુશ્ત્રે) ફરીને મને આ પ્રમાણે પુછીઉં:- (“અએ અહુરમઝદ!) શું અત્રે (આ હુનીઆમાં) તે જમાનામાં અહુરમઝદ પરસ્ત ધર્મનું શ્રેષ્ઠ રીતે બહેર થવું કેટલું પણ થશે^૮ [એટલે કે, શું કેઈ પણ શખસ ખરેખર અહુરમઝદ પરસ્ત ધર્મ પાલશે^૯]?”

(૨૯) અહુરમઝદે જવાબમાં આ ઉપરથી કહ્યું:- (“હા) થશે, અએ ઝરથુશ્ત્ર! એવાં ઉચ્ચ તબેહના^{૧૦} (માણસોથી) તે આદમીઓમાં હયાં થશે જેવા કે બોલીદરાજ દીન ચાશીદારો, અને તેઓ વલી આ હાડમંદ હુનીઆમાં ખરેખર કમ (ખરૂસ) દોલતવાલા^{૧૧} આદમીઓ થઈ ગયા છે; અને હું^{૧૨} ને

૧. એ આખા ફકરાઓનો અર્થ સમજવો કઠણ છે. ઝરથુશ્ત્રે પુછેલા સવાલનો જવાબ જે અહુરમઝદ અત્રે આપે છે તે બધેસતો નથી. મતલબ એમ લાગે છે કે ભેટો ઘણી ખરી એવા પુરુષોને આપણે આપીએ છીએ કે જેઓને આપણે ચાહીએ છીએ અથવા જેઓનું ધ્યાન આપણી તરફ ખેંચવા માંગીએ છીએ. આ બે સદીઓ જોયો માટે જ્યાં લખાણ છે તેમાં લોકો બીજાઓની ખુશામદ કરી ભેટો મેલવશે. આવા ગુનાહભરીયાં કામથી પાણીનું સુકાઈ જવું, ઝાડપાનનું કરમાઈ જવું અને આતશનું યુગ્મન જવું થશે.

૨. અન-આરાસ્તન, અસલ અર્થ, “અસ્વચ્છ”; સરખાવો, પહલવી આરાસ્તન, ફાર્સી પએરાસ્તન, “સણુગારવું.”

૩. વાંચો: પવન મીયાન માનિશનીહ. જે આપણે એને પવન મીયાન મીનિશનીહ વાંચીએ તો એનો અર્થ, “મધ્યમ વીચાર પ્રમાણે” થાય.

૪. બુલંદ વએરાઈશનીહ.

૫. દીનાઈ સ્તમ્બ અદ્દનીમ. ૬. ઇ પતીરિશિન ગૂબિરનતર.

૭. ફનામિશન; અવં ફ-નમ, “વાંકુ વલવું.” ૮. હુધત.

૯. અસલ અર્થ, “અહુરમઝદ પરસ્ત દીનનું શું કેઈનામાં રેહવું થશે.”

૧૦. મદમ. ૧૧. એ અનદગોગ ખવાસ્તગ “થોડી દોલત” વાંચીયું છે.

જલેમગાર શખસો તેઓને પણ મરકી લાવનાર અને મોત ફેલાવનાર, ઇજા અને જાદુગરીથી (ભરપુર તરીકે), કહે છે; અએ ઝરથુશ્ત્ર ! તારા સીવાય; તેઓ અપોઈને, સર્વથી વધુ, સર્વથી ચીવત રીતે, અને સર્વથી મકમપણે^૧ જેમ આપે છે. (૩૦) તારી સાથે જે દરજ્જે સમાગમમાં છે, અને જેઓ જલેમગારોથી અનજાણા છે, તેઓ આંધલાં છે; અને જે દરજ્જે તેઓ સાથ સમાગમમાં^૨ છે, અને સમજણથી વીચાર કરે છે, તેઓ દેખતા છે; અજ્ઞાન તે નાસ્તીકો છે, જેઓ નજીક રહીને, તેઓની સામે દુશ્મનાઈ ઉભી કરે છે, જેથી તેઓ આમ કહે છે: ‘તું જે જાહેર કરે છે તે હમને દેખઈતું છે કે, તું તે જાહેર કરે છે તેમ નથી;’ તેને વીશે તેઓ આ પ્રમાણે કહે છે કે: ‘તાડું જે કામ છે તે માડું નથી [એટલે, મારેથી તે થવું જોઈએ નહીં], ને વલી એ તાડું પણ (કામ ખરેખરું જોતાં તો) નથી [એટલે જે, તારે પણ તે કરવું જોઈએ નહીં], કારણ કે તે અપોઈ નથી [યાને, તે ભલું કામ નથી].’ (૩૧) કારણ કે, અએ સ્પીતમ ઝરથુશ્ત્ર ! તે (શખસ) કે જેને માટે તુંને પણ ખબર છે, તે આ તારા સખુને અને વીચારો માટે પેદા કરવામાં આવ્યો છે, હયાં જેથી કાંઈ હોય તેનો વીચાર કરનાર હોશેઢરતું તે ચીત્ર, છે સખબ કે પોતાના આત્માના (ખાકી) મલી જવાએ કરીને તે પુરૂષ જે અપો છે યા તે કે જે એમ નથી તે જાહેરમાં આવે છે.”

(૩૨) અને એમ પણ તે કહે છે કે:—“અએ સ્પીતમ ઝરથુશ્ત્ર ! હું તને જાહેર કરું છું કે તેઓ કે જેઓ નવમી અને દસમી સદીઓમાં જનમ^૩ લીએ છે,^૪ તેઓ લોભના દરજ્જે થશે, (અને) તે (દેવી)ના ગર્ભસ્થાનમાં તેઓ આકાર લેશે, તેઓ કે જેઓ દુરાચળીઓને પોતાની મોટાઈથી સર-હારીમાં અથવા તેઓના ચેલા (પરોપાએઈહ) થવામાં પોતાની કીર્તિથી મદદ કરશે.”

(૩૩) તેઓને માટે એમ પણ તે જણાવે છે જે:—“તે માણસો મારવાને માટે વધારે લાયક છે; અહુરમઝદે તેને^૫ આ પ્રમાણે કહ્યું:—‘તે (દેખઈતા) અશો આદમીઓ, જેઓ મારાં દરેક (પ્રાણીને તેઓમાં રોગ ફેલાવી) મારી

૧. અર્વન્દાગ-આઓમન્દીહાતર; સરખાવો અવન્અઉવન્ત, “લડવઈઓ.”

૨. યોલેયોલ તરજુમો, “જેઓ સાથ તેઓ વહેવારમાં છે તેઓનો જ્ઞાનથી વીચાર કરે છે.”

૩-૩. અસલ અર્થ, “આવતું.” ૪. ઝરથુશ્ત્રને.

નાખવા કાળે^૧ દુનીઆમાં^૨ નસો લઈ જાય છે, તેઓ ઇબ્તકારક (છે); તેઓ આતશો અને ઉંડાં વેહતાં^૩ પાણીઓનો નાશ કરે છે; તેઓના શરીરો પણ પાણીના ખાળોચીઆં^૪ (છે), જેઓ કમકમાત ભરીઆ દેખાવના (છે, અને) દશ દેનારાઓને તેઓ વધારે મદદગાર થઈ પડે છે; તેઓ કે જેઓ નસો પકડનારા ગુનેહગાર પુરૂષો (દ્રવંદ) છે.^૫ (૩૪) તેઓને માટે હું તને, અચ્ચે સ્પીતમ ઝરથુસ્ત્ર ! કહું છું કે એ પેલી નવમી અને દસમી સદીઓમાં તેઓ જનમશે^૬ કે જેઓ દુજની ઓલાદ છે, અને ગનામીનોના ધુરા સાથીઓ^૭ છે; દસ દેવયસ્નો કરતાં તેઓમાંના એકનેથી મારવો એ વધારે સબવાર છે;^૮ અને તેઓ પણ મારી (પોતાની પેદાયશ)ના, મારા પોતાના દીનનાઓને મારી નાખે છે, કે જેઓના નાશ^૯ બાજે તેઓ આ પ્રમાણે કહે છે:—“જે તેઓ માટે જીવવું અવશ્યનું હોય, તો (તેઓએ) હમારી રીત પ્રમાણે (જીવવું), પણ (વ) તેઓ દુષ્ટ છે, અને મોટાઈમાં ઓછા થતા જાય છે.”^{૧૦} (૩૫) વધુ ખરાબ (ચીજ)^{૧૧} તો વલી એ (છે) કે, મોટા અને નાનાઓને (લેલી નાખવાનો) તેઓ ગુનાહ કરે છે; જેઓ તને ગના (મીનો) જેવો^{૧૨} (ધુરો) ચીતારે છે, અચ્ચે અશો ઝરથુ-

૧. વાંચો: પવન કોલા નસ્તન (અવં નસ) ઈ લિ. વેસ્ત: પવન કોલા દસ્તૂર, “દરેક વડા દસ્તૂર પ્રમાણે.”

૨. નસા અથવા સુરડાંને બરોબર કીયા વગર લઈ ન જવું એ અસલી ધરાનીઓમાં મોટા ગુનાહ સમાન લેખાતું હતું. વંદીદાદ પ્રમાણે એવા ગુનેહગારને ઠાર મારવામાં આવતો. ૩. ગીરાન તચિશન.

૪. દો. વેસ્ત પણ એને મયા-વખદૂન વાંચે છે, ફાસી આખ-ગીર “પાણીના ખડદા.”

૫. ચેહમતૂન્દ, અસલ અર્થ, (આ દુનીઆમાં) “આવે”, “પોહ્યે.”

૬. રિશગાર, “મારી નાખનારા”; અસલ અર્થ, “જખમ કરનારા”; સરખાવો ફાસી રેશગાર, રેશ, “દુષ્ટ”; એટલે, “ધુરાં કામ કરનારા”. દો. વેસ્ત એને રેશગાર, “જખમ ઉત્તપન કરતા” વાંચે છે. ૭. ઝનિશનતર.

૮. ઝનિશનાઓમન્દીહ, અસલ અર્થ, “નાશ”. ૯. કાહેન્દ.

૧૦. વદતરીહની વડી વતરીહ. જેમ આગલ ચાલતાં સમજાવવામાં આવ્યું છે તેમ એ પેશુપાએઈહ અને પસુપાએઈહના ગુનાહ તે મોટાઓ તરફ તોછડાઈ અને હાથ હેઠલનાઓ તરફ ખરાબ વર્તણૂક હોવાં જોઈએ.

૧૧. ગત્રાગ-વારગ; વારગ, સરખાવો ફાસી, વારેહ, “મલતું આવતું”, “માફક”; એટલે, અહરેમનને મલતું આવતું. જનાગ હુલગ, “મારતો (અને) નાશ કરતો” બી વાંચી શકાય; હુલગ, સરખાવો ફાસી, હુલક, “નાશ કરતું”, “પાયમાલ કરતું” દો. વેસ્ત એને ખલકો, “એક નીરજીવ ચીજ” વાંચે છે અને તરજુમો કરે છે: “તે ગુનાહ જે તું ને મારે છે, તેને તેઓ નિરજીવ (ખલકો) કહે છે.”

શ્ત્ર! તારા અહુરમઝદ પરસ્ત ધર્મ પાલનારાઓને જેઓ મારી નાખે છે તેમને તેઓ મરદાનગીવાલા^૧ તરીકે પીછાણે છે. (૩૬) અએ ઝરથુશ્ત્ર! તને (નામથી યાદ કરીઆ) વગર^૨ તેઓ મારી યસ્ત અને નીયાયશની કીયાઓળી કરે છે^૩ અને (વલી), અએ ઝરથુશ્ત્ર! તારી આ યસ્તને સર્વથી ખુરી અને તારી આ નીયાયશને સર્વથી દુષ્ટ ગણે છે; તારા આ બે આશીરવાદ, અવસ્તા અને ઝંદ, જે હું મીનોઓમાં સર્વથી વધુ વૃદ્ધિ કરનાર છું તેને તને બહેર કીધા, તેને પણ સર્વથી બદ તરીકે ગણે છે. (૩૭) સર્વથી ખુરી કાપાકાપી, (યાને) હદ વગરની^૪ ખુનામ-રકી,^૫ માણસોને માટે સર્વથી શ્રેષ્ઠ કાર્ય હોય એમ તેઓ ઉતેજન આપે છે^૬, જેઓ એવાં કમકમાતભરીઆં કામથી ખુશાલીનું (ઉત્પન્ન થવું છે) એમ બહેર કરે છે;^૭ મીનોઘ મકાનોના (સુખને) પણ (પોતા માટે) તેઓ નાશ કરે છે;^૮ પોતાના રવાનને પણ તેઓ પાયમાલ કરે છે;^૯ આ દુનીઆંની શારીરીક હસતીઓનો તેઓ નાશ કરાવે છે; પોતાના આતમાને માટે તેઓ વીલાપ^{૧૦} પેદા કરે છે; અને વલી દીન, જેની ઉપર^{૧૧} ભલી દીન પાલનારાઓ, જેઓ તેજ જમાનાના સર્વથી દુષ્ટ લોકો સાથે લેલાયલા છે, તેઓને રસતો દેખાડવાની^{૧૨} રીતી^{૧૩} રચાયલી છે, (તેનો તેઓ નાશ કરે છે.)”

૧. નીવાગ; નેવ, “પેહલવાન”, “હિમાયતી”. વસ્ત એને વ જનાગ, “અને તે મારનાર”, વાંચે છે.

૨-૨. ખરા મિન લક ઝક-ઘચ ઈ સિ યઝિશન વ નીયાયશન આફ્રીનેન્દ. અસલ લખાણ વાક્યને અંધખેસ્તું કરવા મેં સુધાયું છે. વસ્ત એને ખરા મીન લક ઝક-ઘચ ઇ લગાન વનદિશન આઝારીનેન્દ, વાંચી અર્થ કરે છે: “તેઓ તે (ફરજી)નેખી હરકત કરે છે, જે તારા લોકોએ (લગાન) અભવવી જોઈએ”.

૩. સરી-તર. ૪. અવ૦ રએશ. ૫. સરાયેન્દ, અવ૦ શ્રા, “પોપણ કરવું”.

૬. અમતની વડી મૂન. ૭. એન્ચીનેન્દ.

૮. એટલે, દોજખમાં શીક્ષાને તે પોતે આધીન થઈ બેહશ્તમાં પોતાના રવાનના સુખનો તેઓ નાશ કરે છે.

૯. ખૂસિશન, અવ૦ ખૂધ, યા ખુસ, “રડવું”.

૧૦. મદમ મા, અસલ અર્થ, “જેની ઉપર (છે).”

૧૧. રાયીનીદન, ૧૨. આઘનીનગ.

(૩૮) અને આમ પણ તે^૧ કહે છે કે:— “ઝરથુસ્ત્રે અહુરમઝદને આ પ્રમાણે પુછીયું:— ‘જેઓ લશકરી તાલીમને^૨ લાયક ન હોય તેઓને માટે હમારે શી ચીજ ફરમાવવી જોઈએ, યાને કે, તેઓ પાસે લડાઈના હથીઆર^૩, સીપાહો, અને કોઈ બંચાવ કરનારા નથી, અને તેઓને દુઃખ દેનારાઓ પુષકલ છે (તેઓને શું કરવું જોઈએ)?’ (૩૯) અહુરમઝદે આ પ્રમાણે જવાબ આપીઓ:— ‘તે મજબુત મનશક્તીવાલા^૪ પુરૂષો જેઓની અંદર બુદ્ધિબલ વગરનું થવાની^૫ ખાસીઅત^૬ છે, જેઓ લશકરમાં જોડાઈ શકે તેવા છે^૭, જેઓના દુઃખ દેનારાઓ પુષકલ^૮ છે, તેઓનું તાકાત તારે ખીલવવું જોઈએ.’”

(૪૦) અને તે વખતના યુરા માણસો પાસથી સત્રાના ચાલી જવા વીશેષી આ પ્રમાણે તે જાહેર કરે છે, કે:— “ઝરથુસ્ત્રે આ પ્રમાણે પુછ્યું: ‘અએ અહુરમઝદ! તે કએ યા કરપન, જે સર્વથી ખરાબ રાજકરતા છે, તે શું ફરીથી લલાઓ સાથે મલી જાય છે^૯?’ (૪૧) અહુરમઝદે જવાબ આપીઓ: ‘(હા), અએ ઝરથુસ્ત્ર! તે પણ (મલી જાય છે).’ (૪૨) ઝરથુસ્ત્રે તેને આ પ્રમાણે પુછ્યું: ‘અએ અહુરમઝદ! તે (શખસ) કે જે લલી પાદ-શાહીનો છે તે શું ફરીથી કએસર^{૧૦} અને ખાકાન^{૧૧} જેવા લલા (શાહ-

૧. દીન.

૨. બોલેબોલ તરબુમો, “હથીઆર ફેરવવામાં”, પવન દાર-સ્નેશ (સ્નેશ દારીહુની વતી); પવન કાર ઈ દએનીહુ બી વાંચી શકાય, “ધાર્મિક પ્રાક્રમો માટે;” અથવા દાર ગદ્દહુ, સરખાવો ફાસ્તી^૧ દાર કદ્દ, “એક થાંબો જેની ઉપર કાંઈ સોના રૂપાંની નીશાનો લટકાવી તીર અંદાજીને ટાંકવા કેહતા અને પછી જો તીર લાગે તો ઇનામ દાખલ તે આપતા.” એ ઉપરથી દાર ગદ્દહુ એટલે “લશકરી કસરતો યા પ્રાક્રમો” થઈ શકે. વેસ્ત : પવન દિગૂશ, “ગરીબ હોવાને લીધે.”

૩. અવઝાર. ૪. તોશત મીનિશન; સરખાવો અવ૦ તેવિધિ; તોશીન મીનિશન વાંચવું વધુ ઠીક દીસે છે.

૫. પવન હૂશ મૂન લા હુધત. ૬. દક્ષિણ, અસલ અર્થ, “ધવાની.”

૭. પવન રૂપાહુ તૂખાનીગ હુવા-અન્દ, બુદ્ધિબલ ન હોય તો પોતાથી બનતું કરી શારીરીક બલનો વધારો કરવો. ૮. અફશાન કબદ બીશીદાર.

૯. એટલે, “શું તે આખરે મુધરી સારા રાજકર્તાઓની સંક્રમાં આવે છે.”

૧૦. એ પૂર્વ રોમની શાહનશાહતનો “કેસા” યા “સીઝર” નો મહાન એલકાબ્થ ધરાવનાર રાજા માટે ઇસારો છે.

૧૧. એ અસલની મોટી ચીનાઈ શાહનશાહતના રાજાનું નામ છે. મતલબ એ કે ખરાબ રાજકરતાઓ પાછા સુધરશે કે, અને ઇરાનના સાધારણુ નાના રાજકરતાઓ છે તે પાછા “કએસર” તથા “ખાકાન” મીસાલ મોટા થશે કે ?

નશાહો) સાથે મલી જાય છે?" (૪૩) અહુરમઝદે જવાબ આપીઓ "(હા) અએ ઝરથુશ્ત્ર! તે પણ (મલી જાય) છે'".

(૪૪) તેજ બુરાઓને? માટે એમ પણ તે કહે છે:—"જ્યારે તેઓ સુધ્ધીમાં હોય છે અને (જ્યારે) તેઓ સમજે છે, ત્યારે તેઓ અષોઘના (સખુનો) કરતાં ગુચવાહો ઉત્પન્ન કરનારા વચનોને^૧ વધુ પસંદ કરે છે, એટલે કે, ભલું કામ અને પરહેજગારી કરતાં (તે કામ થા સદગુણુનો) બદલો^૨ તેઓને વધુ ઠીક લીસે છે; રોશની કરતાં અંધારું તેઓને બહુ ગમે છે,^૩ અને (બેહુશ્તની) ઉંચી જેહાન કરતાં (દોજખનો) ઉંડો ગાર તેઓને (વધુ ગમે છે); તેઓ મુશકેલી ઉભી કરે છે. (૪૫) તેઓને માટે, પણ, હું તુને કહું છું કે: 'ઉછલતો' સર્પ^૪ જે વરૂ અને સીહની પેઠે (છે) તેનાં કરતાં તેઓ વધુ મારવા લાયક છે; જ્યાં સુધી^૫ તે શખસ, જે અષો ચીત્રો-મયાન^૬ (છે), તે (પોતાની) ફતેહમંદ ગુરૂજ^૭ સહીત આવે નહી ત્યાં સુધી, તેઓ ક્રીના અને કપતમાં ચાલુ આગળ વધશે. (૪૬) તે (ચીત્રો-મયાન) ત્રણ (ગણા) પચાસ^{૧૦} માણસો સહીત કુચ કરી આવે છે, જેઓ (તેના) શાગેરદો (છે), જેઓ મજબુત,

૧. જુવો ફકરા ૩૭ થી ૩૯.

૨. ગોમર્ગ; સરખાવો ફાર્સી ફોર્મક, "ઉખાણુ," "ગુચવાહા ભરીઉ લખાણુ." વેસ્ત એને ગલીમગ, વાંચી "કહેવતો" અર્થ કરે છે. આ માણસો કાયદો જાણે છે, પણ બદ નિશ્ઠાથી તેનો ખોટો અર્થ કરે છે.

૩. પારગ; સરખાવો ફાર્સી ખારેહુ યા પારેહુ, "લાંચ," "બદલો."

૪. અવાગીનેન્દ, "મદદ કરવી." ૫. શરૂપ, જુવો ફાર્સી શરૂપ, "કુદતું."

૬. ગઝ; સરખાવો ફાર્સી ગઝા, "કરડતો સર્પ." ૭. અમત.

૮. એ નામ જુદી જુદી રીતે લખવામાં આવે છે. દૌં વેસ્ત સુચવે છે કે અસલ રૂપ ચીત્રો-મેહાન છે, અવં, ચિત્રો-મએથનેમ, "પ્રજના ધરવાલો," એ એલકાળ કંગદેઝમાં વેહતી એક નદીને તથા તે દેશના વડા ધર્મગુરૂને લાગુ પાડવામાં આવ્યો છે. પેશાતન, તે વીશતારૂપના એક ખેટાનો, એ એલકાળ છે. એમ માનવામાં આવે છે કે એ અમર્ગ છે અને કયામતને દીવસે પાછો આવશે તથા ધરાન દેશમાં તેનો દીન ફરીથી જારી કરશે.

૯. વઝર, સરખાવો અવં વઝર.

૧૦. એટલે જે, ૧૫૦. આ આંકડો બહુમત યશત, બાબ ૩, ફકરા ૨૭, ૨૯ અને ૪૨ માં આપવામાં આવ્યો છે. વ ક્રાજ સાતૂનેદ પેંથો-તનૂ ઇ બામીક લેવતા ૧૫૦ ગાંધ્રા ઇ યશરાએ મૂન હાવિશત ઇ પેંથો-તનૂ હુવા-અન્દ, પવન સિહા સમૂર જામક પવન મઈનૂગ શપીર યખસેનન્દ. વેસ્ત તરજુમો કરે છે: "પચાસ ત્રગડીઓ." અસલ અર્થ, "પચાસ ત્રગડીઓ."

બુલંદ, પોતાની ફરજો^૧ અને ધાર્મિક મતો ઉપર ચોકાસી રાખનારા (છે), જેઓ પોહલાં ખલાં^૨, મજબુત બાબુવાલા અને ઘણા લોકપ્રીય (છે),^૩ જેથી કરીને કાલા^૪ (રૂવાંતાવાલાં પોષાકમાં સજ થયલું) તેઓનું બહુ કદ (છે)^૫, જેને લીધે (અઘધ) તે દેવો અને ગુનેહગારો તેઓથી બીડે છે. (૪૭) અને તે પેલા ખુરા ગનામીનોને, તેની ઓલાદ^૬ કે જેનો તે પીતા^૭ છે તેની સહીત, તે લોભનો દેવ, કે જેને, જેમ દેખઈતું છે તેમ, તે દુજ સંપૂર્ણ પરસ્તેશથી પુજે છે^૮, તેને તે (ચીત્રા-મયાન) મારે છે; અને (તેના ચેલાઓ) માંના તેઓ, જેઓ ઘોડેસ્વાર થઈને પોતાની ઉમદા નોકરી “ઉપર આગળ વધે છે, તેઓ છુટા વાલવાલા તુરકી દેવને^૯, આરખોને તથા કીસ્તી રૂમીઓના શેદાસ્પનેથી^{૧૦} મારે છે.

(૪૮) “અને મોટે ભાગે માણસોને તે (તેઓની) ફરજ બાબે શીક્ષણ^{૧૧} આપે છે, સંતોશી અને અસંતોશી (એ બંનેને); તે જે વીચાર બહાર

૧. અસલ અર્થ, “કામ,” “ધર્મ.”

૨. ક્રાખૂ-સૂપત; અવ૦ સુપ્તિ; સૌ૦ શુપ્તિ; સરખાવો ફાસી^૧ સૌદ્રત, “ખાંધ.”

૩. કબ્દ મિલીઆ; સૈમીતીક શબ્દનો અર્થ, “લોકપ્રીય,” “પ્રજાપ્રીય.”

૪. સિહાકગૂનીહની વડી સિહાકગૂનીહ છે; અસલ અર્થ “કાલા રંગમાં.” દો. વેસ્ત એને કબ્દ મિલીહ વાંચી, “ઘણું વાલવાલા” અર્થ કરે છે. પણ વાલતું વણું ન થોડા બોલ પછી બુદ્ધ આવે છે.

૫. સ્તમ્ભ; એ અવસ્તા શબ્દ છે; વેસ્ત: “ખરબચડું.” ૬. હામાન, “પ્રાણીઓ;”

૭. અબ્બ; “પીતા” પહલવીમાં સાધારણ રૂપ અબ્બ છે. દો. વેસ્ત એને ૩ અબ્બ, “ત્રણ દાંખલીઓ” વાંચે છે. એ ત્રણ તે, “તુરકી દેવો,” “અરબો” અને “શેદાસ્પ;” ફાસી^૧ અબ્બ, “દાંખલી.”

૮. યહેદ પવન અગવીન યહિશન. ૯. બુલંદ પીશગીહ.

૧૦. તુરકીઓને એ પ્રમાણે કહેવામાં આવતા હતા; એઓ અસલ તાતાર દેશના રહીશ હતા જેઓ પછવાડેથી યુરોપ જઈ વસીયા. હાલના “ઓતોમન” તુરકીઓ હજી હસ્તીમાં આવ્યા હતા નહીં.

૧૧. બહુમન યશત, બાબ ૩, ફકરા ૩, ૫, ૮, ૨૧ માં એ નામ શેદાસ્પીહ તરીકે લખવામાં આવ્યું છે. એમ ધારવામાં આવે છે કે કોઈ બાઇ-ઝેનતાઇન શેહેનશાહ યા સરદાર જેને ધરાનીઓને હરાવ્યા તેના નામનો આ ખોટો ઉચ્ચાર છે. એ શેહેનશાહ થીઓદોઝીઅસ હોય એમ સુચવવામાં આવ્યું છે. પુર્વ બણીના રોમનોને ધરાનીઓ ફિરાસીયાકીગ નામથી ઓલખતા હતા.

૧૨. આખિહિશન, અવ૦ હુય, “રસ્તો દેખાડવો;” અસલ આહુચીદન “શીખવવું.”

કરે છે તે વીચાર સાથે જે શખસ એકમત થતો નથી તેનેથી તે^૧ ખુશી થતો નથી; (પણ) જે શખસને, અથે ઝરથુશ્ત્ર! તે દીન (ઉપર એતેકાદ) આપી શકે છે તે સંતોષથી જીવે છે.^૨ (૪૬) તેજ (પુરુષ)ને (દીનની) ગુરૂજથી તે ખુલ્લું^૩ કરે છે, તે તેજ^૪ (શખસ) છે જે (પોતાનાં) હાથોએ સુખી થાય છે,^૫ (જેનું) સુખ તેને પોતાની મજબુત બાબુઓ વડે તથા પોતાના જવાનીનાં જોરે^૬ કરીને રાખવાનું છે. (૫૦) અહુરમઝદની દીનને લીધેજ (ખરા) કૌવત અને ફતેહ હોય એમ તે જાહેર કરે છે, અને તે કૌવત અને ફતેહને લીધે સઘલા (લોકો) તેને માન આપે છે^૭; જ્યારે તે (માહન પુરુષો) આવશે જેઓ ઝરથુશ્ત્રના (હવે પછી જનમનારા) બેટાઓ^૮ છે, જેઓ દુનીઆને ફરીને સજીવન કરશે, (જેઓ) મોત વગરના તથા અમર્ગ આદમીઓ પેદા કરશે, જેઓ હંમેશે હમેશના (વખત) લગી જીવ અને પયાસ વગરના થશે.”

(૫૧) અને ઝરથુશ્ત્રના એક હઝારામાં દસ સદીઓનું લવીખ્ય^૯ તથા ઝરથુશ્ત્રના બેટા હોશેદરના (આવવાની) ખબર વીશે એમ પણ તે જાહેર કરે છે, કે:—“જ્યારે તે સદી કે જે અહુરમઝદ પરસ્ત દીનની પેહલી (છે), (અને જે) જ્યારથી ઝરથુશ્ત્ર (અહુરમઝદ) સાથની ગોફતેગો માટે આગલ (ફાજ) વધીઓ ત્યારથી શરૂ થાય છે તે પુરી થાય છે, ત્યારે (તે પેહલી સદીને માટે) શું સરજેલું^{૧૦} છે? (પર) ત્યારે અહુરમઝદે જવાબ આપ્યો: ‘સુય’ (થોડા વાર) ઉભો રહે છે.”^{૧૧} (૫૩) એ પછી આવતી બીજી, ત્રીજી,

૧. એટલે, તે ગુરૂ. ૨. બોલેબોલ અર્થ, “સંતોષથી ચાલે છે.”

૩. મસ્તીનેદ; સરખાવો અવં મસુ, ફાસી^૧ મહુ; જે ઉપરથી, “મોટું કરવું.”

૪. હની-હમ.

૫. ખ્યારીહિદ ખ્યાર દારતન; સરખાવો, અવસ્તા ખાથ્ર, “આસાયશ.”

૬. જીવો અવં તેવિધિ, “તાકાત.”

૭. ફ-નામેદ, “નમે છે,” “માન આપે છે.” અવં નમ.

૮. એ ત્રણ છોકરા તે હોશેદર, હોશેદર માહ અને સોપીઓસ, જેઓ દુનીઆને સજીવન કરવા ઝરથુશ્ત્ર પછી દર એક હજારે વર્ષને અંતરે આવે છે.

૯. ખરીનગ; સરખાવો ફાસી^૧ ખરીન ફરહાંગ, “ફાલ,” “એક લવીખ્યા પોથીનું” નામ જે તેહમુરસ્પે લખી હોય એમ ધારવામાં આવે છે.”; ખરીન દાયર, “આકાશ,” “પૃથ્વીનો ગોલો.” દો. વસ્ત એનો અર્થ ખરીનગ, “જીદા પડવું” કરે છે.

૧૦. ખરીન; જીઓ ઉપલી નોટ.

૧૧. બીજો અર્થ, “સુય પોતાને છુપાવી દીએ છે.” સરખાવો ફાસી^૧ શબ્દ નીહુમખીદન, અર્થ “ઉભું રહેવું,” “ઢાંકી દેવું,” “સંતાડવું.”

ચોથી, પાંચમી, છઠી, સાતમી, આઠમી, નવમી તથા દશમી^૧ સદીઓને માટે શું સરજેલું છે? (૫૪) ત્યારે અહુરમઝદે જવાબ આપીઓ: ‘સુર્ય ઉભો રહે છે.’

(૫૫) “ત્યાર પછી, જ્યારે દસમી સદીના (આખેરનાં) ૩૦ વર્ષ પૂરાં નહીં થાય^૨ [યાને કે, જ્યારે ત્રીસ વર્ષ અધુરાં રહે (લાખવાર) છે], ત્યારે એક કન્યા જેનું (નામ) શેમીગ-અબુ^૩ છે તે પાણી તરફ^૪ આગલ વધે છે; તેણી, જે તે પ્રખ્યાત હોશ્તેદર^૫ની માતા છે; ઉર્વીજ^૬ને પેટે અવતરેલા, અરથુશ્ત્રના બેટા ઇસદવાસ્ત્રના કુટુંબ સાથે સગપણ ધરાવનાર ક્રાન્યના (બેટા) વોહુરઓઅથી^૭ તે ઉતરી આવેલી છે. (૫૬) ત્યાર પછી તે પાણીમાં બેસે છે અને તે પીએ છે; અને તેણી પેલાં ઉચ્ચ પ્રકારનાં (મદમ) બીજ પોતાના

૧. દસમી સદીની નીસાનીઓ તો હવે પછી વર્ષુવામાં આવી છે.

૨. અ-રાન્દગની વટી અ-રાનગ; અર્થ, “પસાર નહીં થયલું.”

૩. શેમીગ-અબુ યાને “બાણીતા બાપ વાલી છે;” એટલે જે ઝવારિશ નામના પ્રખ્યાત બાપથી ઉતરી આવેલી. અવ૦ સૂતદ-ફ્રેધિતું એ પહેલવી ૩૫ છે.

૪. કાંસુ સરોવર તરફ.

૫. ક્રવરદીન યશત, ફકરા ૧૨૯ માં એને ઉપશ્યત એરેત “(યુજરેલાંની) હાડકાંને પાછા ઉભાં કરનાર,” “સજીવન કરનાર” કહેલો છે; જે કન્યાને પેટે એ અવતરે છે, તેનું નામ સુતદ-ફ્રેધિ, યાને “બાણીતા બાપ વાલી” છે. સદદર ખૂનદહિશમાં એનું નામ બદ્દ આપેલું છે. એમ કહેવામાં આવ્યું છે જે કાંસવ સરોવરમાં સ્નાન કરતાં અરથુશ્ત્રનું શુન, જે ત્યાં સચવાઈ રહેલું છે, તેથી તેને ગર્ભ રહે છે અને તે એક બેટાનો જનમ આપે છે.

૬. દેખાઈતી રીતે અરથુશ્ત્રની ત્રણ બાયડીઓમાંની એક એ છે. અરથુશ્ત્રની બાયડી હવેલી તે ક્રપઓશ્ત્રની બેટી હતી. તેનું નામ ક્રવરદીન યશત, ફકરા ૧૩૯ માં આવે છે. એ સીવાય અવસ્તામાં પેગામખર સાહેબની બીજી કાષ્ટએ બાયડીનું નામ આવતું નથી. વિજરગદ્-ઇ-દએનઇગ નામની કેતાબમાં બીજી બે બાયડીઓના નામે ઉર્વીજ અને અનીજખરેદા આપીયાં છે. બ્રહ્મ ખર્ તો અત્રે દીનકર્દમાં અઉર્વિજ નામ છે તે એ બેમાંની પહેલી બાયડીનું હોવું જોઈએ અને તે ઇસદવાસ્ત્રની માતા હતી. ઇસદવાસ્ત્રને એક બેટો હતો જેનું નામ અરનિજ-ઇ-બીરાદાન હતું.

૭. અરથુશ્ત્રની જીંદગીમાં તેને જે ત્રણ પુત્રો અવતરીયા હતા તેમાંના સર્વથી વડાનું નામ ઇસદવાસ્ત્ર. તે આથેરનાતેનો વડો હતો અને મોખેદાન મોખેદ થયો હતો. જ્યારે દીન ૧૦૦ વર્ષ તુલીક પૃથ્વી ઉપર ચાલી ત્યારે તેમરણ પામીઓ. અરથુશ્ત્રના બીજા બે બેટાઓમાં અઉર્વતદનર, શુરજીગર અને ખુરશીદચીહર, લખાઈઓ હતા.

૮. ક્રવરદીન યશતમાં જણાવેલા ક્રાન્યના ત્રણ બેટાઓ માનો તે એક છે. તે ઇસદવાસ્ત્રના ખાનદાનનો છે.

શરીરમાં ગ્રહણ કરે છે^૧, (તે બીજ) કે જે અષો ઝરથુસ્ત્રે નાંખીયાં તેનાં છેલ્લાંનો ત્રીજો ભાગ હતો; અને તે છોકરો પેટમાં રહ્યો કે જેનું નામ વક્ષીનીદાર ઇં યશરાએઈહ, “અષોઈનો વધારો કરનાર”^૨ (છે). (૫૭) જોકે તે માત્ર ૧૫ વર્ષની છે^૩, તો પણ તે કન્યા મરહના સમાગમમાં આવી નથી^૪, અને ગર્ભ રહ્યો ત્યાંથી તે પેલો (હોથેદર) જનમીઓ ત્યાં સુધી પણ (મરહના સમાગમમાં આવી નથી).

(૫૮) જ્યારે તે (માહન) પુરૂષ ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે પોંહયે છે, ત્યારે સૂર્ય આસમાનની વચમાં ૧૦ દીવસ અને ૧૦ રાત્ર લગી સ્થીર ઉભો રહે છે,^૫ અને અસલ (ક્રાજ) પેદાયશના (વખતમાં) જે જગ્યા ઉપર તેને પેદા કરવામાં આવ્યો હતો^૬ તે જગ્યા ઉપર પાછો ફરીને આવે છે, જેથી કરીને ચાર સ્થળોમાંથી^૭ એક સ્થળમાં તે રહે છે, અને સાતે કેશવરો ઉપર (પોતાની) બલતી રોશની ફેંકે છે.^૮ (૫૯) અચ્ચે ઝરથુસ્ત્ર! તેઓને માટે, પણ, એમજ છે; એવી હાલતોમાંથી^૯ તેઓનું જાહેર થવું છે, જેથી કરીને તેઓ (લોકો) જાણે કે આ તે હજારો છે જે તેઓને માટે ઠેડવવામાં^{૧૦} આવ્યો છે જેઓ આ ઉંચ (મદમ) દીન સાંભલવાએ કરીને જાણીતા થયલા^{૧૧} છે; આમ તેઓ પણ (છે) જેઓને માટે તે વેળાએ લોકો જાણતા નથી^{૧૨} કે તે એક અજાણ જેવી ચીજ છે^{૧૩}.

(૬૦) ત્યાર પછી, જ્યારે તે (માહન) પુરૂષ ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે પુગે છે, ત્યારે લલી પાદશાહીવાલા અને ખરી ઉદારતાવાલા^{૧૪} અમણાસપંદો

૧. ફ્રેજેઃ બુવો, ક્રૂખ્તન યા અક્રૂખ્તન, “સલગાવવું.”

૨. વક્ષીદાર-ઇં-યશરાએઈહ; અવસ્તામાં આવવું ઉશ્યત-એરેત નામનો એ બીગડેલો આકાર છે.

૩. એ “ઉંમરે પુગવાનો વખત” તે વાર ધારતા હતા. પંદર વર્ષની ઉંમરે એક માણસ પુર ખીસેલો આદમી તરીકે ગણાતો.

૪. લેવતા ગબરાઆન બરા વિક્ચીદ પ. બરા ચેગવીમૂનેદ.

૫. ક્રતૂમ ક્રાજ બરહીનીદ,

૬. બોલેબોલ તરબુમો, “ચાર આંગણમાંની એક આંગણ.”

૮. તાપેદ. ૯. મિન અએદુન. ૧૦. બરીન.

૧૧. પવન વશમમૂનિશન વશમમૂનત.

૧૨. જ્યારે આ નીશાનીઓ ન દેખાય, ત્યારે લોકોએ જાણવું જે એ ક્રષોર્ગદ કરનારના આવવાનો ખરો વખત હજી આવ્યો નથી.

૧૩. મન્દવમન્દ ઇં જવીતર હુઈત.

૧૪. હૂ-દહુગાન; અવ૦ હૂ-દાઓ; સરખાવો અસલ શાસી હૂદેહ.

સાથે તે ગોફતેગો કરે છે; તે બીજે દીવસે^૧, જે એક પ્રકાશિત દીવસ છે, ત્યારે આ બહાર થાય છે કે બહુ, શારીરીક હુન્યાં (અહ) સંકટથી રહીત^૨ અને કવી તથા કરપનોથી છુટી છે [યાને કે, યજ્ઞદાનને લગતી બાબદોમાં બેહરી યા આંધલી નથી], અને સંકટ વગરની^૩ (છે) [એટલે જે, યજ્ઞદાનને લગતી ચીજોથી તેને પોતાને છુટી કીધી નથી], અને તે જીંદગીથી ભરપૂર થાય^૪ છે [એટલે જે, તે વરષાદવાલી થાઇ છે], અને ભલી દાઘતિ નદી^૫ ઉપર આવેલાં ઇરાનવેજમાં બુદે બુદે સ્થળે પાણી^૬ ફરીને દેખાવ દીએ છે^૭.

(૬૧) નવમી અને દસમી એ બન્ને મોટી સદીઓની આ ખાસીઅતો છે; જે બનાવો બનવાના છે તે વીષેની ભવીષ્ય વાનીઓનું ખરાંપણું, જે બનાવો (દેના) બની ગયા છે તે ઉપરથી નક્કી થાય છે; અને એ બે મોટી (સદીઓ)માં બનવાના બનાવો જે નજદીક આવી પુગા છે તે ઉપર વર્ણવામાં આવ્યા છે તેઓ વીષેની (ભવીષ્ય વાનીઓની,) શાબેતીઓ (આપણી પોતાની) આંખે નજરે પડે છે^૮.

બાબ ૮ મો.

મોજેબ કે જે ઝરથુસ્ત્રના હબારાના ખતમ થવા, અને હુશેદરના આવવા પછીથી, તે હુશેદરના હબારાના ખતમ થવા તુલીક (થયા હતા), તે વીશેનું (બયાન) તે વખતના^૧ જ્ઞાનમાંથી (આ બાબમાં આપવામાં આવ્યું છે.)

૧. ફ્રદાગ; એટલે જે, તેની ૩૧ મી સાલગરેહના દીવસ ઉપર; “કયામતના દીવસની સહવાર.”

૨. અમૂસ્ત. ૩. અનસહોનિશન.

૪. પૂર ખયાદાદીગ ચેગવીમૂનેદ; દો. વેસ્ત એને પૂર ખયા દાદીગ વાચે છે, “જીંદગીથી ભરપૂર પેદા થયેલો.”

૫. ઇરાનવેજની એક નદીનું એ નામ છે; અવસ્તામાં એને વંધહુ દાઘતિ, એટલે “ભલી પેદા કીધેલી” કહી છે.

૬. મયા. ૭. ચેગવીમૂનેદ. ૮. ગઓકાસ; ફાસ્તી ગવાહ, “શક્તી.”

૯. મિત્ર આગાસીહુ ઇ હુમ જિમાનગ.

પુસ્તક ૭ મું, ઝરથોશ્ટ-નામાંનો આખ ૭ મો, ફ. ૬૧, આખ ૮ મો, ફ. ૧. ૮૭

(૧) હુશેદરના ચમતકારો શારીરીક આકારમાં (તેના) જનમ વેલાએ, (તેનો) પ્રકાશ અને વચનો અને કાર્યો;^૧ દસ દીવસ સુધી આકાશના મધ્યમાં ખોરશેદનું રેહવું;^૨ ચાર ભયંકર^૩ જતોના દરજ્જેનું નાશ પામવું; ઝાડપાન માટે વાદલ વીનાનાં^૪ ત્રણ ઝરાઓનું ઉત્તપન થવું; બદફેલી અને ખામી^૫ તરફના શોખનું નબળું થવું^૬; જોડાનના^૭ બંદોનું મજબુત થવું; પારકા મુલકોની ભલી મીત્રાચારી ભોગવવી^૮; દીનની ફીલસુફીમાં પુષકલ વધારો થવો^૯; અને માઝદયસ્ની દીનની સંપત્તિની મોટાઈની ખુલંદી પામવી,^{૧૦} (જે દરવંદીને) હોશેદરથી મારવા કાજે કેટલીક જાતના શીક્ષા કરવાના કોરડાઓ^{૧૧} છે.)

૧. વેસ્ત: “જનમ માટે, તનનો પ્રકાશ, વચનો તથા કાર્ય”.

૨. વેસ્ત: “ખડો રેહતો”.

૩. સરખાવો ફાસી^૧ ઝન્દહ, “ભયંકર”, “ફૂલ”; વેસ્ત એને ઝંગ વાંચે છે, અવસ્તા ઝંગ્ર, “પગ”; અસલ નકલમાં ઝ-ઝંગ છે, “ચોપચ”.

૪. વાંચો: અન-અવર-ગીરીહ, અવં અગ્ર અને ગધય^૨; સરખાવો ફાસી^૩ બ અગ્ર ગિરિકૃત, “વાદલાંવાલું”; એ ઉપરથી આખા શબ્દનો અર્થ “વાદલાં વગરનું”.

૫. ફેહી-ખૂત વ અઘખી-ખૂત, સરખાવો અવં છુધતિ, “મુતિ”; અસલ અર્થ “અતીથ્યતાની મુતિ અને બદીની મુતિ.” વેસ્ત: “પુષકલતા અને તંગી”.

૬. નિઝારીહસ્તન, સરખાવો અવં ઝર, “ખુદું થવું”; ફાસી^૪ નિઝાર, “ફૂલ”, “ફૂકાલીયુ”.

૭. પતમાન, ફાસી^૫ પએમાન; એટલે, “શાંતીનો વધારો.”

૮. રામીહસ્તન, “મોજ લેવી”; કદાચ “અન-આય” દેશોને ભલી મીત્રાચારીને મોજ”.

૯. મેહ-વક્ષિસ્નીહ, અસલ અર્થ, “(વીલામાં) પુષકલ વધ”.

૧૦. મઝૂનીહા ઇ ચારાન, જુવો અવં મઝેન (મઝ, “ખુલંદ”) “મોટાઈ”, અને ફાસી^૬ ચાર જે લા-ચારમાં આવે છે.

૧૧. માર-જન, સરખાવો અવં અસ્ત્રાંમ-મધરીમ, “ચુનેહગારોને શીક્ષા કરવાનું હથિયાર”. હોશેદરે પોતાનાં દીનીક હથિયારોથી ચુનાહ અને બદીને ફૂનીઆ-માંથી મારી કાઢીઆં.

(૨-૩) તેજ હજારાની પાંચમી સદીમાં સાત સાલના મહરકૂષ (નામના) જાદુગરનું^૧ જાહેર થવું (હતું); તે જાણવાજોગ^૨ સાલમાં આ સઘલાં કેશવશે જે સાત છે તેમાં મહરકૂષના શયાલાતું આવવું અને નજદીક

૧. અવ૦ મહરકૂષ (જુલો વેસ્તરગાર્દનાં છુટાં મલેલાં અવસ્તાના લખાણોનો સંગ્રહ. ૮, ફકરા ૨). પહેલવી મરકૂસ શબ્દ નીચલાં લખાણોમાં મળે છે:- વંદીદાદનો પહેલવી તરજુમો, ફગર્દ ૨, ફકરા ૨૨ વગેરે; મીનો ખેરદ, બાબ ૨૭, ફકરા ૨૪ થી ૩૩; દાદીસ્તાન-ઇ-દીની, બાબ ૩૭, ફકરા ૯૪ થી ૯૬; અને એ ઉપરાંત અવાર-નવાર દીનકર્દમાં મળે છે. મોટી જીનદહિસ્તમાં તેને માટેનું લખાણ આ પ્રમાણે છે:-

અમત હુઝારગ ઇ અઉષીદર રેઝેષા ચેહૂતેદ, મરકૂસ સીજ-ચીહરીહ મિન તઓખમગ ઇ તુર-ઇ-આતુગરઝેષ. ઇ ખુનીહ ઇ ઝરતુહશત ચેહૂતેદ, ઓલ પઝેદાગીહ ચેહૂમતેદ; પવન યાતુગ દઝેન-ઇહ વ પરીગ-કામગીહ સહમગૂન મત્રા, ઇ મરકૂસાન કરીતેદ, વખીદુનેદ; ઝ-શનત પવન ઝિમિસ્તાન ઝક ઈ સદ, વ પવન હમીન ઝક ઈ ગમ, લેવતા અમર વર્ક વ તકર્ગ દહિશનીહ અવસા-ઈનીદાર; આનગુન હુમાગ મર્ફમાન અચારગ આતાશ અવિસાઝેનદ; વ આખર લખવાર આરાયિશનીહ ઇ મર્ફમ વ ગઝોરપેનદ મીન વર-ઇ-યિમ-કર્દ ચેહૂતેદ, દેના કારરાઝે પવન નીહૂફતગીહ કર્દ યેગવિમુતેદ. અર્થ:- “જ્યારે હોશદરના હજારનો છેડો આવે છે, ત્યારે ઝરયુશ્તના ખુની તુર બરાદરગ-રઝેષનાં કુટુંબનો (નખીરો), મરકૂસ દેખાવવાજો (નાશકરી) મરકૂસ દેખાવ દેશે; જાદુગરોની દીનથી અને જીતપરસ્તીથી તે સખત વરસાદ વરસાવશે, જેને તેઓ મહરકૂસાનના નામથી ઓલખે છે; ત્રણ સાલ લગી બરફ અને અધાયલા વરસાદના ચાલુ પડવા સાથના થંડા શયાલાઓ તથા તપતા ઉનાલાઓથી તે પાયમાલી કરનારો થશે; આ પ્રમાણે તમામ માણસો ગરમીના તપોટાથી લાઇલાજ મરણ પામશે, અને આખરે માણસજાત તથા ગાય ઢોરનું ફરીને સમારવું વરે જન્મ કરદ થી થશે; આ સખખ સર તેને એક છુપી (જમીનની સપાટી હેઠલની) જગ્યાએ બાંધવામાં આવ્યો છે.”

પહેલવી મરકૂસાનને ખાલદી મલકોસ, “પાનખર રતુનો વરસાદ” ઉપરથી નામ સાધીત વીશેષણ તરીકે આવેલો ધારવામાં આવ્યો છે, અને સેમીતીક લોકોની જગરેલની દંતકથા સાથ ઇરાની લોકોની શીયાલાથી દુનીઆ નાશ પામવાની કથાની સરખામણી કરવાની કોશેશ કરવામાં આવી છે. આ વીચાર સામને મોસીઓ હાલેવી તરફથી ખે વાંધા ઉઠાડવામાં આવ્યા છે: એક આ કે, “મલકોસ” એ મૂલેજ હીજુ શબ્દ છે, અને ઝેરેમેક નથી; અને બીજો આ જે, “મલકોસ” નામથી જણાયેલો વરસાદ ફાયદાકારીક છે અને તે રતુની પછવાડે પડે છે; જે દિવામાં એ વરસાદ આવતો જાહેર કીધો છે તેમાં કારતારનો આભાર માનવામાં આવ્યો છે કે તેને એ વરસાદ પેદા કીધો. એ વરસાદને જગરેલ સાથ સીધો યા આડકતરો સંબંધ નથી. વલી સર્વથી મોટો વાંધો તો આ છે કે ઇરાની કથામતો મહરકૂસ એક આદમી યા જાદુગરનું નામ છે જે ત્રાસદાયક શયાલાઓમાં કરાં તથા બરફ વરસાવે છે.

૨. અઝેન શનત ઝક ઇ સૂખ (સૂખ એટલે “જાણીતું”, અવ૦ સૂ, “સાંભળવું”)

પોહયવું, ત્રણ શયાલામાં અને તે ચોથામાં, મહરૂષ જાગરના^૧ પેલા શયાલાઓની સખતીથી^૨, માણસ જાત તથા ગાય ઢોરોનું મોટે ભાગે મારીઆ જવું^૩; અને લલા ચઝોની^૪ ઘરકતથી તે ચોથા શયાલામાં મહરૂષની મરદ^૫ ઓલાદનું^૬ મરણ પામવું^૭ (હતું.) (૪) જમશેદના વરનું^૮ ઉંઘડવું^૯, તેમાંથી^{૧૦} માણસ જાત તથા ગાય ઢોર (જાનવરો)નું બહુર આવવું, અને (એથી કરીને) માણસ જાત તથા ગોસપંદોનું ઘણીજ સરસ રીતે^{૧૦} તેઓ-માંથી^{૧૧} તમામ^{૧૨} સજીવન^{૧૩} થવું.

૧. અત્રે યાતૂગ-ઈની વડી યાતૂગીહ વપડાયો છે. અસલ નકલ પ્રમાણે વાંચીએ તો તરજુમો આ પ્રમાણે થાય: “મહરૂસની જાગરની (માંથી નીપજતાંપરીણામ)નું.”

૨. શક્રતીહ. ૩. અવિસાધન.

૪. દહુમાન આક્રીનનો એ ઓલેઓલ તરજુમો છે. “દહુમાન આક્રીન વલી એક કાયદેમંદ લણુતરનું” નામ છે, જે બીજી રીતે આક્રીને અમશારપંદને નામેબી ઓલખાય છે.”

૫. એને ગૂશન બી લખવામાં આવે છે, અવં વશિન^૧ (“નર પ્રાણી”), ધાતુ વરેશનો એ ઘણો ખરો પહલવી તરજુમો છે.

૬. વાંચિ: ઝાગાન, સરખાવો ફાસી^૧, ઝાગ ઉ ઝીક, “છોકરાં બચ્યાં” અસલ નકલ પ્રમાણે એને ઝાધશન, “જનમ” બી વાંચી શકાય; પહલવી ઝાદન; અવં જન, “જનમ” આપવો.

૭. અવસ્તા વંદોદાદ ફરગદ^૧ બીજી, ફકરા ૨૫ થી ૪૨ માં એ વરને માટે લખાનથી બ્યાન આપીઉં છે તે વાંચિ. એ લખાનમાં અહુરમઝદ યમ (જમશેદ) ને એક “વર” બતાવવા કાજે નીચે મુજબ હુકમ કરે છે:—“આઅત તેમ વરેમ ફેરેનવ, ચરેતુ-દ્રાજે કેમ-ચિત પઘતિ ચથુશનાંમ, હુથ તઓખમ ઉપ-ખર પસ્વાંમચ, સ્તઓરનાંચ, મપ્યાનાંમચ, સૂનાંમચ, વયાંમચ, આથ્રાંમચ સુથ્રાંમ સઓચેન્તાંમ. આઅત તેમ વરેમ ફેરેનવ ચરેતુ-દ્રાજે કેમ-ચિત પઘતિ ચથુષનાંમ, નરાંમ અઘવિ-ક્ષાઘથને; ચરેતુ-દ્રાજે કેમ-ચિત પઘતિ ચથુષનાંમ, ગવાંમ ગાવયનાંમ.....” અહુરમઝદ જમશેદને એક સાવત્રી જગતની મુસીબત જે લવીખમાં બનવાની છે તેને માટે સાવચેત કરે છે, કે જે મુસીબત માણસોના પછાત ભાગને આ દુનીઆમાંથી સાફ કરી નાખશે. એટલા માટે માણસો, જાનવરો, ઉરવરો વગેરે જેઓ સખત શયાલાઓથી નાશ પામશે તેઓની જગ્યા રાખવા લલી પેદાયશના સુટી કાઢેલા નમુનાઓ રાખવા કાજે આસરા તરીકે એક વર બાંધવાને જમશેદને હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો.

૮. અખુમખિશન; પહલવી ખુમખિશન, “એક બરણીમાં (ખુમખ) ભરવું” અથવા સંતાડવું.”

૯. એટલે જે, તે વરમાંથી. ૧૦. અવીરતર.

૧૧. મિન ઓલા-શાન ચેહુવૂન્તન. ૧૨. પૂરી, પૂરીગની વડી.

૧૩. રૂખિશનીહ, “પંથરાવવું,” “ફેલાવવું,” “આગલ વધવું.”

(૫) એ શયાલાઓ પછી ગોસપંદોના દુધ બાળે^૧ પુષકલ અને પુરતો વધારો^૨, અને (તે) દુધમાંથી માણસને મોટા જથ્થામાં ખોરાકનું પોંહચવું^૩, અને ગોસપંદોના તનમાં દરદતું^૪ નહીં થવું^૫, દુનીઆનું ભરપુર થવું અને ફરાખી^૬, અને એક થઈ ગયલી^૭ માણસ જાતની કીર્તી^૮, તથા સંખાવતનું ખુલંદ (રખા) વધવું (હતું). (૬) અને માણસ જાતમાં તંગીનું ઘટવું (નિઝારીહ) (હતું), જે પ્રમાણે દીન જાહેર કરે છે, કે:—આ પ્રમાણે, વલી, અએ ઝર-થુશ્ત્ર ! તે (માણસ), જે (પોતાની ભેટોને) કબુલ રાખનાર^૯ (છે) તેના કરતાં જોકે (અમત) વધારે કમનસીબ^{૧૦} હોય, તોપણ તે બખશીશના કરનાર જેવો છે કે જે, હાદમંદ દુનીઆમાં, પોતાની ભેટોથી (બરા) સંખાવતમાં આટલો આગલ (છે); તે (પુરૂષ)ને યાદ કરવામાં આવે છે.”^{૧૧}

(૭) અને આ પણ, તે (દીન) જાહેર કરે છે, કે:—“જ્યારે તે શયાલા ખતમ થશે,^{૧૨} જેને માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે તે ભારે ઝાંકલથી ભરપુર^{૧૩} થશે અને નાશકારક^{૧૪} (નીવકશે), ત્યારે આમતેમ ભટકતાં^{૧૫} અને કાળા રંગના વેહશી જાતવરો^{૧૬} માઝદયસ્નો તરફ આગલ વધશે, અને તેઓ એમ બયાલ

૧. મદમ ઝકં ઇ.

૨. કબ્લ વ રખા અવજૂન; વેસ્ત: “પુષકલ અને મોટા વધારો.”

૩. જુવો અવં શા, સૌં ત્તા “ઉછરવું,” “પોષણ કરવું.”

૪. ખૂબિનગીહ, સરખાવો ફાસી ખૂચીદન, “વીલાપ કરવો.”

૫. કમ; “થોડું,” “ઓછું.”

૬. ફરાખીહ, જુવો ફાસી ફરાખ, “ઓહલું,” “પુષકલ.”

૭. હમખાજદગ, સરખાવો ફાસી હમ-ખાજ, “સાથી;” અસલ અર્થ “માણસ જાતનો ગાથીઓ.”

૮. ખનીદીહ, અવં ખન. “પ્રકાશવું.” ૯. પતીરફતારતર.

૧૦. ફશત વખત-તરની વડી ફશ-વખતર, ફાસી ખદ-ખખત-તર.

૧૧. ઝકં પવન મીનિશ્ન કનૂનેદ, અસલ અર્થ, “તે મન યા વીચારમાં રહે છે.”

અસલ નકલ પ્રમાણે ઝકં પવન માનિશ્ન કનૂનેદ, “તે મકાનમાં રહે છે.”

૧૨. સચેદ, અવં સચ, “જવું,” “ગુજર પામવું.”

૧૩. વસ-તકર્ગ, “ઘણાં ઝાંકલવાણું,” “ટીપાતાં બરફથી ભરપૂર;” સરખાવો વંદીદાદ, ફગદ ૨, ફકરા ૨૨ નો પહલવી તરજુમો: મદમ ઝોલ અહુ ઈ અસ્તાઓમંદ ઝકં ઈ સરીતર ઝિમિસ્તાન ચેહમતૂનેદ, મૂન મિન ઝકં સ્તહમગીહ ઝીઅશ વસ-તકર્ગ મૃતગ ઝિમિસ્તાન, એનો અસલ અવસ્તા વાક્ય આ પ્રમાણે છે:—આવ અહમ અસ્તવતેમ અધેમ ઝેમો જંઘહેન્ટુ, યહમત હય સ્તઓ ઝૂરો ઝયાઓ.

૧૪. મરેચીનીદાર, “નાશ કરનાર,” અવં ઝૂરો. ૧૫. ફાખૂ-રફતાર.

૧૬. દદાન વાંચવો વહુ દરોખસત દીસે છે; સરખાવો ફાસી દદ.

કરશે કે હવે પછીથી માઝદયસ્નો હમને વધુ વાર ધીકકારશે નહી, (પણ) એક કે જે તેઓનું પોતાનું ફરજદ^૧ (છે) તેની માફક, એક બેટા માફક, માઝદયસ્નો આ પ્રમાણે ગોસપ^૨ હોને ઉછરશે^૩ કે જેઓ ઘણા (ખોરાક) આપનાર અથવા ઉપયોગી, (તથા) ધીકારથી રહીત પચાર સહીત^૪ છે.

(૮) “તે પછી, (બેહેસ્તના) સર્વથી ખુલદ ભાગમાંથી, અરદીબેહસ્ત (અમશાસ્પદ) માઝદયસ્નોને મોટે સાદે બોલાવશે^૫ અને (તેઓને) આ પ્રમાણે કહેશે^૬ :—‘તમો માઝદયસ્નો (અહુરમઝદને પુજનારા) છો^૭; (તમારામાંનો) કેઈ જેમ ગોસપ^૮ હોને અગાઉ જાણે કરતો હતો તેમ હવે કરશે નહી. (૯) યજ્ઞોને સારી ભેટો અરપન કરવા તમારે સલાહ આપવી જોઈએ^૯, તે પુરૂષને માટે તમારે કીર્તિની સલાહ આપવી જોઈ; ‘તમો માઝદયસ્નો થઈ^{૧૦} ગોસપ^{૧૧} હોને જાણે કરો છો? (અને) જેઓથી તમને ફાયદો થાય છે^{૧૨} તેઓને તમો કાપો છો? (અને) તે^{૧૩} તમને આ પ્રમાણે કહેશે [યાને કે, તમારી મદદને લીધે તે તમને આ પ્રમાણે કહેશે]:—‘તમો માઝદયસ્નો છો, તમારા (તનની) સુખાકારી માટે મને તમો (માત્ર) તેજ (વખત) અગાઉ ખાશો, કે જ્યારે^{૧૪} મને દેડકાઓ અને લોહીઆર ગીલોરીઓ^{૧૫} ખાશે.’^{૧૬} (૧૦)

૧. ઝાક, જુવો ફાસી ઝાક. ૨. મદમ દેઝ્નદ.

૩. હુ-દાગ, એટલે દુધ વીગેરે જેવી દુનીઆને ફાયદો આપનારી ચીજોને પુષકલ પેદા કરનાર.

૪. અક્રીનીહુ ઝંશારમ, “કીનાના સેજ પણ અંશ વીનાનો પ્યાર,” સરખાવો અવં કચેના અને ઝંચોશ.

૫-૫. મદમ બરા કરીતૂનેદ વ અઝેફ્ન ચેમલેલૂનેદ.

૬. વેસ્ત: “તમો અહુરમઝદની પરસ્તેશ માટે છો.”

૭. વાંચિ: વહુ-દહિરન પવન ચેઝત. અસલ નકલ પ્રમાણે વહિરન પવન ચેઝત, “યજ્ઞો માટે વધારો.” વેસ્ત: વહિરન પવન દાત, “બેટામાં વધારો.”

૮. સરખાવો અવં અહુમાઈ તન્વો વઝદવરે, “તેનાં તનને માટે કિર્તિ યા પ્રકાશ;” અવં ધાતુ વંઘહ, સૌં વસ, “પ્રકાશવું.”

૯. માઝદયસ્ન હુવા-ઇતની વટી માઝદયસ્ન-ઇત.

૧૦. ઝક, મિન ઝોલા-શાન ઝોલ લકૂમ અધયયારીનીદ.

૧૧. એટલે જે, સધલાં ઢોરોની જાત.

૧૨. યાને કે, ઝેહરી સર્પો મને ખાવાનું શરૂ કરે તે અગાઉ.

૧૩. ગઝ વ ખૂન-કખા, “વીછુ તથા લોહીયાર ગીલોરીઓ;” સરખાવો. અવં વઝગ, અને કહુપુ, ફાસી ગઝ અને કખૂ.

૧૪. જુવો અવં ગંઘ, સૌં ઘસ, “ખાવું,” પોતાના હજારાની પાંચમી સદી પછી હોશદર દુનીઆને નવી કરવાને શરૂ કરશે, જ્યારે ઢોરોનું માણસોથી જાણે થવું અટકશે, તથા ઢોરો પોતાને ખુદરતી માટે મરશે, અને તેઓના મુરદાં માણસો ખાશે નહી, પણ પૃથ્વી ઉપરના ઝેહરી સર્પો તેઓનો ભક્ષ કરશે.

તમે (માઝદયસ્નો તરીકે) ભઠ્ઠી ભેટો આપવાની સલાહ આપો છે, (તનને માટે) સુખાકારીની સલાહ આપો છે અને માઝદયસ્નાનો તો ગોસપંદોને જળે કરે છે, અને તેઓમાંના જેઓથી તમને કાયદો હાંસલ થાય છે તેઓને પણ તેઓ કાપે છે; તમે માઝદયસ્નો છે, (તમારા તનની) સુખાકારી માટે મને તમે (માત્ર) તેજ (વખત અગાઉ) ખાશો કે જ્યારે મને દેડકાઓ અને લોહીઆર ગીલોરીઓ ખાશે.”

(૧૧) માઝદયસ્નો ખુશીથી^૧ ઢારોને કાપે છે, અને માઝદયસ્નો ખુશીથી ઢારોને જળે કરાવે છે^૨, અને જ્યારે તેઓ^૩ (તેમને) જળે કરે છે ત્યારે તે ઢારો (પાતાની હાલત ઉપર) સંતોશથી (રહે છે)^૪; અને માઝદયસ્નો વગર આંચકીએ ગોસપંદોને ભક્ષ કરે છે, અને જ્યારે તેઓ તેમને ભક્ષ કરે છે ત્યારે ઢારો સંતોશથી (રહે છે.) (૧૨) અને ત્યાર પછી જ્યારે ભલા યજ્ઞો (ઇનસાફ માટે) ઉભા રહે છે^૫, ત્યારે, જળે કરનારા અને જેથી કાંઈ તેઓએ જળે કરીયું હોય તે, તથા ખાતકીઓ અને જેથી કાંઈ તેઓએ કાપીયું હોય તે, તથા ભક્ષ કરનારા અને જેથી કાંઈનો^૬ તેઓએ ભક્ષ કરીઓ હોય તે સઘલાંનો (તેઓથી) સામતો ઇનસાફ^૭ કરવામાં આવે છે.”

(૧૩) અને આ પણ તે જાહેર કરે છે, કે:—“તે સદી જે પાંચમી (છ) તેનો છેડો આવશે, ત્યારે માઝદયસ્નોના ધર્મને માટે, ખીબા હબારામાં, જેઓ ધરતી ઉપર તે વેલા જીવતા^૮ હશે તેઓમાંના સઘલા, દુષ્ટ^૯ તેમજ અશો બંનેમાંથી, ઇરાન દેશના બે ત્રતીઆંશ ભાગ^{૧૦} જેટલા અપો થશે, અને એક ત્રતીઆંશ ભાગ જેટલા દુષ્ટ રહેશે, અને તે પ્રમાણે તુરાનીઓ પણ જેઓ ઇરાનની આસપાસ (છે), અને ઇરાનની આસપાસના જે લોકો ઇરાનનીઓ નથી તેઓ પણ રહેશે^{૧૧}; (જેઓ) હાદમંદ દુનીઆમાં

૧. ખૂસીન્દીહા.

૨. ખૂરીનેન્દ, અવ૦ ધર “કાપવું,” “નાકું પાડવું;” ફાર્સી ખૂરીદન.

૩. એટલે, મઝદયસ્નીઓ. ૪. ખૂસીન્દ.

૫. ચેહુવન્દ. ૬. મૂન-ચેશ, “કંઈપણ ચીજ.”

૭. પાયીદ, જુલો ફાર્સી પાયીદન, “તપાસવું,” અથવા પાય, “પદવી,” “પગથીઉ.” વસ્તુ: “(તેઓથી) તપાસવામાં આવે છે.” ૮. ધરા સચેદ.

૯. વાંચો: અહૂમગ; અહૂમ જે અસલ નકલમાં છે તે કદાચ અહૂ મ અસ્તાઓમન્દની વડી હોય.

૧૦. એને દ્રવન્દાંનીય વાંચવો વધુ દરોઅસ્ત દીસે છે.

૧૧. સરખાવો અવ૦ દ્ર-ચિદ્. ૧૨. એટલે જ, તેઓ હાલ છે તેમ તેઓ રહેશે.

(હસ્તી લોગવશે) તેઓના રેહડાણોમાં અત્રે^૧ જે વધારે^૨ (છે તે) હાલ-નીજ પેઠેજ એક સરખો રેહશે.”

(૧૪) અને આ પણુ તે^૩ જાહેર કરે છે, કે:—“તે હજારો કે જે માઝ-દયસ્તોની દીનને માટે પેહલો છે તેનો છેડો આ છે, ત્યારે (તેની) પહેલી સદીની અખેરીએ^૪ શું સરજેલું છે^૫ ? (૧૫) તે ઉપરથી અહુરમઝદે કહ્યું કે:—‘ખોરશેદ ઢંકાઈ જશે^૬, (૧૬) અને બીજી અને ત્રીજી અને ચોથી, પાંચમી, છઠ્ઠી, સાતમી અને આંથમી, નવમી તથા દસમી સદીને છેડે શું સરજેલું છે? (૧૭) તે ઉપરથી અહુરમઝદે જવાબ આપીએ કે:—‘ખોરશેદ ઢંકાઈ જશે.’

(૧૮) જે વેલા દસમી સદીના (છેલ્લાં) ત્રીસ સાલ^૭ બાકી રહે છે, ત્યારે એક કુમારીકા^૮ જેનું (નામ) શપીરઅણુ (છે), યાને કે, તે (કે જે) લલા હુશેદર માહની માતા (છે), તં પાણી તરફ આગલ ચાલે છે વોહુ-ક્ર્યાનનો બેટો વોહુ-રઓય,^{૧૦} જેનો ઇસદવાસતરનાં કુટુંબ^{૧૧} સાથે સંબંધ

૧. આ દુનીઆમાં. ૨. મસ-અવજૂનીગીહ.

૩. દીન. ૪. આખર, એટલે જે, “(પહેલી સદી) પછી.”

૫. જુવો દીના-ઇ-મઝતુગ-ઇ-ખત્રુ, બાબ ૨૭, ફકરા ૧૦:— પવન ખરીહ વ જિમાનગ વ વચેર ઇ ખરીન સાતૂનેદ. પહેલવીમાં ખરીન નો અર્થ “ખુદા,” “નસીબ,” “સરજત,” “ખુલદ,” થાય છે.

૬. મદમ નિહૂમ્બેદ, આ અસલના દસતુર સાહેબોતું વાંચન છે; જખાં-સનાશીને આધારે હાલ એને નિ-ખૂમ્બીત વાંચવામાં આવે છે, અવં ખૂમ્બ, “ખરણી.” પોલ હોર્ન એને નિહૂમ્બીદન અથવા નૂહૂમ્બીદન વાંચી, નિહૂદતનમાંથી નીકલેલો ધારે છે.

૭. અસલ અર્થ “ત્રીસ શીયાલા.”

૮. અ-રાન્દગ, “રહયું હશે” ની વડી અ-રાનગ આવેલો છે; વેસ્ત “પસાર નહી થઇ ગયલાં”. સરખાવો ફાસી રોઝ રાન્દન, “દીવસ પસાર કરવા.”

૯. એ કુમારીકા અત્રે જણાવેલી અવસ્તામાં જણાવેલી વંધહુ-ફેદ્રી છે, જેનાં નામનો પહેલવીમાં શપીર-અખ્ર તરજુમો કીધો છે, ફાસીમાં તેણીને વેહુ-પદ અથવા વંહુ-ખદ નામ આપવામાં આવ્યું છે. એ અવસતા નામનો અસલ અર્થ “સારાં માખાપની” થાય છે. એમાં ફેદ્રી શબ્દ પતર, પિતર, “પીતા”ની નારી જતી છે. શપીર-અખ્રનો અસલ અર્થ “એક લલા પીતાવાલી”. વંધહુ-ફેદ્રી તે ઉદ્યત-નેમઘહ (પહેલવી અઉશીદર-માહ)ની માતાનું નામ છે, જે લવીખ્યના ત્રણ પેગમખરો જેઓ દુનીઆને નવી કરવા જનમશે તેઓમાંનો એક છે. (જુવો કવરદીન યસ્ત, § ૧૪૨.)

૧૦. વોહુ-રઓય ઇ કહાનીઆન, જેને કવરદીન યસ્ત, ફકરા ૯૭ માં ક્ર્યાનના બેટા વોહુ-રઓયહ તરીકે જણાવવામાં આવ્યો છે. ક્ર્યાનને એ બીજા બેટા પણુ હતો, જેઓના નામો અશો-રઓય તથા વરેરમો-રઓય છે. ચોઇશત (ગોશ્ટ ક્ર્યાન) પણુ તેજ કુટુંબનો હતો. એઓ દીનના પેહલા શીખવનારાઓમાંન. હોય એમ લાગે છે. ૧૧. વાંચો: ઇ ખએન દદગ.

છે, જે (ઇસદવાસતર) ઝરથુશ્ત્રનો બેટો (છે), અને જે (પેગામબર સાહેબની બાયડી) અઉર્વિજથી^૧ ઉતરી આવેલો છે તેનેથી તેણીની આલાહ ઉતરી આવી છે^૨ (૧૯) ત્યાર પછી તે પાણીમાં તેણી બેસે છે અને તે^૩ પીએ છે; તેણી (પાતાના) તનમાં^૪ પેલું ઉંચ (મદમ) બીજ સારી પેઠે ગ્રહણ કરે છે જે હવેલીને^૫ માટેના તેના છેલ્લાં બીજ, જે પવીત્ર ઝરથુશ્ત્ર બાહર કાઢી નાખે તેમાનું બીજું છે^૬; અને તે (બીજ તેના)માં^૭ તે બેટો પેદા કરે છે જેનું નામ વક્ષીનીદાર ધનિયા-યિશ્ન (અહુરમઝદની “આરાધનાનો ખીલવનાર”) છે, [યાને કે, (ખાદા માટે) ભેટો (ત્યારે) વધે છે]. (૨૦) જે કે તે ૧૫ વર્ષની ઉમરની છે,

૧. ઝરથુશ્ત્રને તથા બાયડીઓ હતી, જેઓના નામો, ઉર્વિજ, અર્નિજ અને હવેલી હતાં; એમાંની પેલવી તથા છેલ્લી પાદશાહુ ઝન હતી, અને બીજ ચકર ઝન હતી. ઉર્વિજ, જે એક પાદશાહુ ઝન હતી તેનેથી ઇસદ વાસતર જનમીઓ હતો. એ તથા ભવીષ્યનાં પેગામબરનાં ચમતકારીક જનમે વીશે પહેલવી ખૂન્દહિશન મોટી આશ્ચિત્તિમાં બાબ ડર, ફકરા ૮ માં નીચલું લખાણ મલે છે:—અદીન ૩ બરા (બેટાઓ) ઝરતૂહશ્ત્ર, ચીગૂન અઉશીદર, અઉશીદર—માહુ વ સઓગશા-નસ, મિન હવેલી ચેહુવૂન્ત; ચીગૂન ચેમલેહુનેદ અધધ: “ઝરતૂહશ્ત્ર ૩ યાવર ઓલ નઝદીગીહુ હવાવી નીશા હુમાધ વઝહૂન્ત, કોલા યાવર ઝક તઓખમ ઓલ ઝિમીગ વઝહૂન્ત; નધયોસંગ ચેઝત રશનીહુ વ ઝૂર ઇ ઝક તઓખમ મેકખૂન્ત, વ પવન નિગાસ દારિશનીહુ ઓલ અનાહીત ચેઝત અવિરપાદ; અવગામ નકશા ઓલ માતર ઝુમીજેન્દ; દલદલદ ક્રવાહુર ઇ યશરોખાન પવન પાતગીહુ ઝુમાદ યેગવીમૂન્દ (જુલો S. B. E., પુસતક ૫ મું, સદે ૧૪૪), સરખાવો દીનકર્દ, પુસતક આઠમું, બાબ ૧૪ મો, ફકરો ૧૩ વીજેરે).

૨. ક્રાજ-તઓખમગ, “આગલ થઈ ગયલું વંશ”.

૩. એટલે જે, કાંસવ સરોવરના પાણીને.

૪. મદમ લાલા પડ-તણૂ મૂન ચેહુવૂન્ત; સરખાવો અવ૦ પડ, “ભરપૂર” તથા તણૂ; પડ-તન, “હમેલદાર”. અથવા ઝક શૂસ્ત્ર (જુલો અવ૦ છુદ) મદમ લાલા ક્રવદ, “(ઝરથુશ્ત્રના) જીલંદ ફરોહરને લગતાં પેલાં ઉંચ બીજો તેણી પીએ છે.” વેસ્ત પ્રમાણે: ઓલા ઝક શૂસ્ત્ર મદમ લાલા ક્રૂન્ત. “તેણી તે તોખમો બહુજ પ્રકાશાવે છે.”

૫. અશ ઓલ હવાવ ખૂન; અત્રે હવેલી એ ઝરથુશ્ત્રની પાદશાહુ-ઝન (હકદાર બાયડી)નું નામ છે. વેસ્ત: અશ ઓલ અવો ખૂન ઝક ક્રાજ શેદગૂનાં, “(તે) અસલ નાંખતો હતો.”

૬. અત્રે ક્રાજ શેદકૂનેદની વટી ક્રાજ શેદકૂનાં આવ્યો છે.

૭. બએન ચેહુવૂનેદ, અત્રે આ સઘલાં દીનને લગતાં લખાણો તથા આગાહી-ઓમાં ભવીષ્ય કાલની વટી ઈતિહાસીક વર્તમાન વાપડીઓ છે.

૮. રાદીહુ; એની સાથે અવસ્તા રાધતિ શબ્દનો અર્થ સરખાવો.

તોપણ આદમી જાત સાથે તે કન્યાએ તે વખત અગાઉ સોજત કીધી નથી^૧; તે વખત પછી પણ, જ્યારે તેણીને હમેલ રહે છે^૨ ત્યારથી તે તેણી જનમ આપે છે ત્યાર પછી પણ^૩ (તેણી તેમ કરતી નથી).

(૨૧) “જ્યારે તે પુરૂષ ત્રીસ વર્ષની ઉમરનો થાય છે, ત્યારે વીસ દીવસ તથા રાતની દરાજી સુધી ગગનનાં^૪ મધ્ય ભાગમાં ખોરશેદ સઘલાં કેશવરો (ખંડો) જે સાત છે તે ઉપર પોતાની બલતી રોશની નાખતો સ્તંભ ખડો રહે છે.”^૫

(૨૨) આજ^૬ પ્રમાણે વલી જેઓ આ ઉંચી દીન ઉપર ધયાન પુગા-ડવાએ કરી જાણીતા થયલા છે તેઓનું જાહેર થવું છે^૭ [યાને કે, (હોકોએ) જાણવું જોઈએ કે (તેઓ માટે) એક હજારો સરજેલો છે^૮]; આજ પ્રમાણે, વલી, તેઓ^૯ જેઓને માટે (છે), ત્યારે (હોકોએ) જાણવું જોઈએ કે એ એક જુદી ચીજ છે^{૧૦}.

(૨૩) “જ્યારે^{૧૧} તે પુરૂષ ત્રીસ વર્ષની ઉમરનો થાય છે, ત્યારે અમ-શાસ્પદે: સાથે^{૧૨} મીજલસમાં બેસે છે, જે ભલી પાદશાહીવાલા ખરા ઉદાર^{૧૩} છે; બીજો દીવસ^{૧૪}, જે એક પ્રકાશીત દાહડો છે, તેમાં જાહેર છે કે જાણે^{૧૫} તનોમંદ હુનીઆ ગુચવાડાથી રહીત^{૧૬} અને કીક તથા કરપનની^{૧૭} (હાજરી) વીનાની છે [યાને કે, યજ્ઞદાનને^{૧૮} લગતી ચીજો તરફ આંધલા તથા

૧. વંચિ: લેવતા ગબરાઆન ખરા વિપરીદ; સરખાવો અવ૦ ધાતુ વિપ.

૨. આપૂસ્તન; સરખાવો અવ૦ આપુથ્ર, અપુથ્રો-જન; ફાર્સી આપસ્તન “હમેલદાર.” ૩. પીશ મિન ઝક વદ અમત ઝક લાલા ઝરખૂનેદ.

૪. પવન બાલેસ્ત ઇ ઝક આસીમાન, બાલેબોલ તરજુમો, “આસમાનના સર્વથી ઉંચાં ભાગમાં;” અવ૦ ખરેઝીરત, તથા આસમાન. ૫. ખરા પેગવીમૂનેદ.

૬. દીનમાં આગમજથી જાહેર થયલા ભવીખ્યના ત્રણ પેગામખરાનું જાહેર થવું અને જનમવું.

૭. અત્રે, ફકરા ૨૨ માં, વેસ્તનો તરજુમો તદન જુદોજ છે.

૮. હુઝનઘોગ-ઝિમ ખરીન. ૯. ભવીખ્યના પેગામખરા.

૧૦. એટલે કે, તેઓનો જન્મ જે એક જુદીજ ચીજ છે, (યાને બીજા શબ્દોમાં) જે એક ચમતકારીક બનાવ છે.

૧૧. અત્રે “આ પણ તે (દીન) કહે છે કે :-” લખવામાં આવ્યું નથી.

૧૨. હમ પૂર્સેદ. ૧૩. હૂ-દાગાન. ૧૪. ફદાગ ખએન યોમ.

૧૫. પએદાગ ખરા અમતતી વટી ખરા પએદાગ અમત.

૧૬. અ-મૂસ્ત, એ કદાચ અ-મસ્ત હોય; સરખાવો અવ૦ મરેદ, “દાખવું,” અથવા ફાર્સી મૂસ્ત “કંગાલ.”

૧૭. એટલે જે, હમનખરદો, હુશમનો. ૧૮. મનદવમ ઇ યજ્ઞદાન.

જેહરા^૧ (માણસો વીનાની છે), અને સંકટ વીનાની^૨ [યાને કે, યજ્ઞદાનને લગતી ચીજોથી તેને^૩ પોતાને છુટી કીધી નથી], અને જાંદગીથી ભરપુર થાય છે^૪ [યાને કે, તે ઉપર વરસાદ વરસતો થાય છે]^૫, અને ઇરાન-વેજ, જ્યાં ભલી દાઇતી નહીં (છે), તેમાં ફરીને જુદી જુદી જગ્યાએ પાણી (આવે છે)^૬.

બાબ ૯ મો.

જે મોજેજઓ હોશેદરના હજારાના ખતમ થવા અને હોશેદર માહના આવવા પછીથી, તે હોશદર માહના હજારાના ખતમ થવા તથા સોશીઓ-સના આવવા તુલીક બનીયા હતા (તેનું બયાન) તે જમાનાના જ્ઞાનમાંથી (આ બાબમાં આપવામાં આવ્યું છે.)

(૧) હોશેદર માહના શારીરીક આકારમાં (તેના) જનમ^૭ વેળાના ચમત-કારો, (તેની) કીર્તિ તથા શબ્દો તથા કાર્યો, વીસ હીવસની દરાજી સુધી આકાશના મધ્યમાં ખોરશેદનું રેહવું;^૮ અને ઢોરોમાં સર્વથી મોટા પ્રમાણમાં^૯ દુધનું^{૧૦} આવવું^{૧૧}, જે પ્રમાણે તે (ફકરો)^{૧૨} કહે છે કે એક હજાર આઠ મીઓ માટે માત્ર એકજ નાની ગાયને^{૧૩} દોહવામાં આવશે [યાને કે, એક હજાર આસામીઓને (પુરું પહે) એટલું દુધ તે આપશે]; અને ભુખ અને તરસની તંગી માટે તે કહે છે કે માત્ર એક પીણામાં^{૧૪} ત્રણ રાત સુધી એક

૧. લા ફૂર વ લા ફૂર, સરખાવો ફાસી^૧ ફૂર તથા ફૂર; અવં કું, કેવીતા અને ફરેન. ૨. અ-નસહોનિશન. ૩. હાદમંદ દુનીઆં યા તનહોમંદ હરતી.

૪. વ પૂર ખયા દાદ યેગવીમૂનેદ; બોલેબોલ તરજુમો, “અને જાંદગીઓ મોટી સખીઆમાં પેદા કરવામાં આવે છે.”

૫. વેસ્તનો તરજુમો આ પ્રમાણે છે: “કે તે બોહલુ થયું છે, અને ઇરાનવેજ જ્યાં ભલી દાઇતી નહીં છે તેમાં જુદી જુદી જગ્યાએ ફરીને મોહું થયું છે.”

૬. જુવો પુસ્તક ૧૩ મું, સફે ૫૮, નોટ ૨.

૭-૭. જુવો બાબ ૮ મો, ફકરો ૨ જે, ફૂતનોટો. ૮. બોલ અવરતૂમ અવજૂન.

૯. સરખાવો અવં પએમન, પયથંહ; ફાસી^૧ પીમ.

૧૦. યેહમતૂનીદન. ૧૧. દીનનો.

૧૨. અઝે, સરખાવો અવં અઝિ (વંદીદાદ, ફરગદ^૧ ૯, ફકરો ૩૭, અઝેયાઓ), ધાતુ અઝે, “ચરવું”; પહલવી શરેહ મુજબ એનો અર્થ “ત્રણ વર્ષની ઉમરની ગાય” થાય છે.

૧૩. વંચિ: પયન, અવસતા પિ, “પીવું,” “પોષણ કરવું”; અથવા પિરન, “ખાણું”, અવં પિથવ.

(શખસ) સંતોશ પામે છે^૧; (અને) જેથી કોઈ એક સીના (છાતી)ના^૨ કદનો માંસનો કડકો ખાય તો તેને માટે તે ત્રણ દીવસ અને રાત્ર સુધી બેઠાંએ તે કરતાં પુરતો છે. (૨) ખુઠાપાની^૩ નખળાઈતું ઝોછું થવું^૪, અને જીંદગીની લંબાઈ યા વધારો^૫, ઉમરાવી ખવાસ (અધરીહ) અને શાંતીનું વધવું^૬, તથા દુનીઆમાં સખાવત અને ખુશાલીની સ્થિતાઈ.^૭ (૩) જે પ્રમાણે દીનનો આ (ફકરો) કહે છે, કે: “તારા છેલ્લા હબરામાં પેહલાં દસ સાલ^૮ ગુજરશે^૯, ત્યારે અહુરમઝદની ભક્તિ કરનારા એક બીજાને^{૧૦} આ પ્રમાણે પુછવાને લલ-ચાશે; ‘ગોસપંદો કે જેઓ સારી રીતે પેઢાયથ આપે છે તેઓને લીધે આપણે આગલ હતા^{૧૧} તેનાં કરતાં શું’ (હાલ) આપણને આપણે વધારે લાંબો વખત સુધી ટેકવી રાખીએ છીએ^{૧૨}, જેથી આપણને થોડા ખોરાક અને વધારે ઝોછા (કમ) લુગડાંની અગત પડે છે? આ ઢોરોને લીધે, આપણે આગલ ખ્યાર (અહણુ કીધો) હતો તેનાં કરતાં શું’ (હાલ) વધારે સંપૂર્ણતાથી^{૧૩} મેલવ્યો છે? ખુઠાપાને લીધે (વાળ જે) આગલ ઉગી ગયા હતા (તેમાંના) કરતાં વાળ જે (હાલ) ઉગ્યા છે તેમાં શું આપણે વધુ ઉદાર (છીએ)? શું આપણી બાઈડીઓ તથા છોકરાંઓના વીચાર અને વચનો અને કાર્યો આગલ હતાં તેના કરતાં હાલ વધારે નીરમલ^{૧૪} (છે)? (૪) અને શું એવી પણ એક ચીજ હતી કે જે કોઈ સ્વચ્છ કાર્યોને માટે તૈયાર છે તે (પોતાનાં) બાલકની કેળવણીમાં પછાત

૧. સીર ચેહુવૂનેદ. ૨. સીનગ મસાએ; ફાર્સી સીનહ, “છાતી”.
૩. વાંચો: કમીગીહુ ઝરમાનીહ, બોલેબોલ તરબુમો, “ખુઠાપાનું ઝોછું થવું”.
૪. વેશીપ. ૫. જુવો અવં વહિશત, “સર્વથી શ્રેષ્ઠ”.
૬. અસલ અર્થ “શયાલા”. ૭. ખરા સચેદ, અવં સચ, “આગલ વધવું”.
૮. અવો હુમપૂસીનેદ, બોલેબોલ તરબુમો, “તેઓને એકમેકને પુછાવવામાં આવશે”. ૧૪ ચીગૂન પાશ ચેહુવૂનેદ.

૯. દેર-વરેસ્પતતરની વટી દેર-વરેસ્પતર લખીઓ હોય તેમ વાંચો; સરખાવો અવસ્તા દરેધો-વારેથમન; વારેથમન એટલે “દાલ” યા “ખંચાવતું સાંધન”, ધાતુ વર, “ખંચાવતું”; એ ઉપરથી એ શબ્દનો અર્થ “લાંબો વખત ખંચાવ આપતું” થાય છે; પહેલવી વરેસ્પત એટલે “ખંચાવતો ધણી.” એ વાક્યનો બોલેબોલ અર્થ આ જે: “આપણે આગલ હતા તેનાં કરતાં જીંદગીને લાંબા વખત સુધી ખંચાવતા શું વધારે સારા ધણીઓ છીએ”. વેસ્તતું વાંચણ: સર-વસિ અતર, “વધારે વાળવાળા માથાંના”.

૧૦. ખૂદગતર, “વધારે સંપૂર્ણ રીતે”.

૧૧. ફરહીહાતરની વટી, અસલ અર્થ, “વીચાર શક્તિ તથા મોટાઈથી ભરપૂર”.

૧૨. અવીઝ-કાર (અવીઝગ-કારની વટી) આરાધહેદ.

પડી ગયો છે^૧, અને (તે માટે તેની) શીક્ષા ઠેડવવામાં આવી છે? શું (હાલ) કોઈ (શખસ) એક કરપનને દુજની^૨ પેઠે ગણે છે; (તે કે જે) અષોઘ વગર, અષોઘના કાંઈ પણ ખ્યાર વગર (છે), તેને તેની સર્વથી ખુરી મનશક્તિને લીધે શું કોઈ મારી નાખે છે? (૫) જેમ સાચા સખુન બોલનારા^૩ અસલી અહુરમઝદ પરસ્તો તરફથી સાંભલવામાં આવ્યું હતું^૪ તેમ, શું અત્રે આ જગતમાં નઝદીકમાંથી (નઝદ) મરકી દફે^૫ થશે? (૬) અને હવે જ્યારે આપણામાંનો મોટો ભાગ^૬ પણ આ શીક્ષણના^૭ આટલા બધા ટેકે આપનારા^૮ છીએ, ત્યારે શું આપણે અષોઘને^૯ સર્વથી વધુ દ્રઢતાથી^{૧૦} તથા સર્વથી વધુ ઉતકથાથી^{૧૧} પવિત્ર રાખીએ છીએ [યાને કે, શું આપણે ધાર્મિક અને ખુબીવંત કાર્યો કરીએ છીએ]?

(૭) તે^{૧૨} આ પણ બહાર કરે છે કે જેઓને તેઓ માંચડા^{૧૩} ઉપર ફાંસી ચઢાવી મારી નાખશે તેઓ સીવાય^{૧૪}, તથા જેઓ બુદ્ધાપાને લીધે મરી જશે તેઓ^{૧૫} સીવાય કોઈ પણ (મા) તે છેલ્લા હબરામાં (આ દુનીઆમાંથી) ગુજર પામશે નહીં (હા). (૮) જ્યારે તેનાં હબરાના ત્રેપણ વર્ષ બાકી રહે છે, ત્યારે દુધ અને તરકારીમાં મીઠાશ અને ચરબી એટલાં સંપૂર્ણ^{૧૬} છે કે માણસોને માંશની^{૧૭} કાંઈ પણ જરૂર ન પડવાને લીધે, માંશ ખાવાનું છોડી^{૧૮} દેશે, અને દુધ અને તરકારી તેઓનો ખોરાક થશે. (૯) જ્યારે ત્રણ

૧. સરખાવો અવસ્તા ઉરઝંદ, “ગ’દીલાઈ”.

૨. દૂજ-આધનીનગ; અથવા દૂજના વર્ગનો.

૩. રાસ્ત ક્રાજ ગુફતારાન. ૪. પવન વસ્તમૂનિશન વસ્તમૂનત.

૫. અ-સીજગીહુ થેહમતૂનેદ, બોલેબોલ તરબુમો, “મરકી વીનાની હાલત આવી પોંહ્યે છે”.

૬. મરક, “સંખીઆમાં”, અવં મેરે, “ગણવું”; ફાર્સી મર.

૭. દાદિસ્તાન.

૮. મસ-દાસ્તાર, “જેઓએ દીન ટેકવી રાખવાને સર્વથી વધુ મેહનત કીધી હોય તેઓ”. ૯. યશરાએહલુ યશરાયીનમ.

૧૦. વાંચો: અરશગ-આઓમ’દીહાતર; જુવો હુઝવરેશ શબ્દ અરજ અથવા અરશ, “દ્રઢ,” “મક્કમ.” વેસ્ત એને અરશગ-આઓમ’દીહાતર વાંચી “વધારે ગડબડયા” અર્થ કરે છે.

૧૧. ત્વક્ષાકીહાતર, સરખાઓ અવ. થવક્ષ, “મેહનત કરવી.” ૧૨. દીન.

૧૩. દાર-સ્નેશ, સરખાવો અવં દાઉર તથા સ્નઘથિશ, એનો અર્થ “બોકવાના હથીઆરથી” અથવા “ભાલાઓથી (અવં દાઉર, ‘ભાલો’) બોકાને.”

૧૪. ઝંકાએ મિન ઝંક. ૧૫. મૂન મિન ઝેરમાનીહુ બરા વદીરેન્દ.

૧૬. સ્પૂરીગીહુદ. ૧૭. બસયા “ગોસ્ત,” “માંસનો ખોરાક.”

૧૮. શેદગૂનાંદ.

વર્ષ બાકી રહે છે, ત્યારે હુધનો ખોરાક પણ તેઓ તણ દેશે, અને તેઓનો ખોરાક અને પીણું પાણી અને તરકારી થશે.

(૧૦) અને તેના તે હજારના અરસામાં ઝોહાકનું^૧ બંદીખાનામાંથી છુટવું^૨, ઝોહાકને ઠાર મારવાને માટે કેરસારપનું ઉઠવું,^૩ (જગતને) નવી કરવાના કાર્યમાં^૪ સોશીઓસને મદદ કરવા સાડું કબ્જેખુસરો તથા તેના સાથીઓનું આવવું, અને ગાથામાં^૫ જાહેર કીધેલા ખવાસ અને કાયદાથી માણસ જાતનું મોટે ભાગે સુધરવું^૬; અને બીજા કેટલાક અમતકારો અને અભયબીઓ કે જેનું તેના તે હજારમાં પ્રગટ થવું જાહેર કરવામાં આવ્યું છે^૭ (તે સધલું થશે).

(૧૧) અને આ પણ તે જાહેર કરે છે, કે: “જ્યારે તે હજારો, કે જે માઝદયસ્ની દીનને માટે^૮ બીજા છે, તેનો છેડો આવે છે^૯, ત્યારે તેની પેહલવી સદીને છેડે શું સરજેલું છે? (૧૨) તે ઉપરથી અહુરમઝદે આ પ્રમાણે કહ્યું કે: ‘ખોરશેદ ઢંકઈ જશે.’ (૧૩) અને બીજી અને ત્રીજી અને ચોથી અને પાંચમી, છઠ્ઠી અને સાતમી અને આઠમી, નવમી તથા દસમી સદીને છેડે શું સરજેલું છે? (૧૪) તે ઉપરથી અહુરમઝદે કહ્યું કે: ‘ખોરશેદ ઢંકઈ જશે.’

(૧૫) અને જ્યારે તેની દસમી સદીના ત્રીસ સાલ બાકી રહે છે^{૧૦} ત્યારે તે કુમારીકા જેનું (નામ) ગૂબાક-અખુ^{૧૧} છે, જે (દીનનો) ગવાહી આપનાર^{૧૨} સોશીઓસ છે તેની માતા છે, એટલે જે (તે) રસ્તાનો દેખાડનાર

૧-૧. રાનગ બંદી ઇ દહુગ, સરખાવો ફાર્સી રાન, “હાંકનું,” “બાહેર કાઢવું.” જુઓ ઝંદ ઇ વહૂમન યસ્ત, બાબ ૩ જો, ફકરા ૫૫ થી ૬૧; પૂનદ-હિશન, બાબ ૨૯ મો, ફકરા ૭ થી ૯; દાદિસ્તાન ઇ દીનીગ, પુર્વેશ ૩૬ મી, ફકરા ૯૭ મો; એ ફકરાઓમાં ઝોહાક, કેરસારપ વીગેરેને લગતું લખાનથી બચાવ આપ્યું છે.

૨. સરખાવો અસલ ફાર્સી ઉકપતતા; અવ૦ ઉઝ તથા પત.

૩. પવન ક્રષ-કેરદીહ કેરદારીહ; અવ૦ ક્રષ-કેરેત, “સજીવન કરવું.”

૪. ગાસાનીગ, “ગાથામાં આવેલું” યા ગાથાને લગતું.”

૫. નીવારિશન, “શણુગારવું”; અવ૦ નિ-વર, “સોભાયમાન કરવું.”

૬. પએદાગ. ૭. પવન દએન મઝદયસ્નાન.

૮. બરા સએદ, “સપુણું રીતે પસાર થઈ જાય છે.”

૯. અ-રાનગ, “નહી પસાર થયલું,” “રહી ગયલું.”

૧૦. અવ૦ અરેદત-ફેદિ, “ગવાહી આપનાર પીતાવાલી”નો આ પહેલવી તરજુમો છે. જુઓ વેસ્તનો તરજુમો, સફા ૧૧૫, નોટ ૧. ૧૧. ગૂબાર.

છે ? જેથી તે એખના બખશનારનું સામે થવું ^૨ તદ્દન દૂર થાય છે ^૩, તે પાણી તરફ આગલ ચાલે છે; તેની ઓલાદ ^૪ કુયાનોથી ઉતરી આવેલા વોહૂરઓચથી (છે), જે ઝરથુશ્ત્રનો (ખેટો ઇસહવાચ) જે (પેગામબર સાહેબની બાયડી) અઉવીજથી પેદા થયેલો છે તેની સાથે સંબંધ રાખે છે. (૧૬) તે કુમારીકા, જેનું નામ જબરહસ્ત ^૫ છે, તે એટલી તો જબરહસ્ત છે કે એક પ્રસવથી ^૬ તેણી તેને જનમ આપે છે કે જે સઘલી ચીજોને જરહસ્ત કરે છે, (જેવી કે) માણસ જાત તેમજ ^૭ દેવે તરફની ઇજા.” (૧૭) ત્યાર પછી જ્યારે તે કુમારીકા પંદર વર્ષની (ઉમરની) થાય છે ત્યારે તે પાણીમાં તેણી બેસે છે, અને તે ^૮ તેણીને તે આપે છે ^૯ કે જેનું નામ ^{૧૦} ફેટહમંદ કાયદો કરનાર (છે), વલી (તેનું) નામ શરીર બનાવનાર પણ (છે) ^{૧૧}; એવો કાયદો કરનાર કે જે તમામ તનહોમંદ જીવોનું બહું કરે છે, અને એવો શરીર બનાવનાર કે જે તનહોમંદ આદમીઓને માટે, શરીર ધરાવતાં અને જીવવાલાઓને, એકસરખી

૧. નિમૂદાર, “એક કામ કેમ કરવું તે “દેખાડનાર;” યા “બતાવનાર.”

૨. અઘમ-દત પદત્યારગ.

૩. બરા ખુદન, “તદ્દન યા સંપૂર્ણ રીતે લઇ જવું”.

૪. અફશ કાજ તઓખમગ, બોલેબોલ તરજુમો, “તેણીની આગલી વંશાવલી.” જુઓ બાગ ૮ મો, ફકરા ૧૮-૧૯, ફૂટનોટો.

૫. હુર્વિસ્પ તરવીનીદાર, સરખાવો અવ૦ વીસ્પ તઉર્વઘરિ, “તમામ નાશ કરનાર,” જુવો અવસતા કુવરદીન યસ્ત, ફકરા ૧૪૨:—કન્યાઓ અરેદત ફેઘ્યો અખઓન્યાઓ કુવખીમ યજમઇદે, યા વીસ્પ તઉર્વઘરિય નામ; અવથ વીસ્પ તઉર્વઘરિ યથ હા તેમ ઝીઝનાત, યા વીસ્પ તઉર્વયાત દએવા-અતય તખએશાઓ મપયાઅતય, પઘતિશતાતએ જએ-કર્ષતહે તખએશઘહો. દીનકર્દમાં જે પહલવી લખાન આ ફકરામાં મલે છે તેમાં અવસતાના છેલ્લા ત્રણ શબ્દોનો અર્થ કીધો નથી.

૬. પવન ઝેરખૂનિશન, અસલ અર્થ, “જનમ આપવાએ કરીને.”

૭. ઝક-ઇચિ..... ૫ ઝક-ઇચ. ૮. પાણી.

૯. ઝક બએન દહેદ, “તે (કન્યા)માં દાખલ કરે છે.”

૧૦-૧૦. સરખાવો અવસતા કુવરદીન યસ્ત, ફકરા ૧૨૯: યા અંઘહુત સઓ-બ્યાંસ વેરેઘજ નામ, અસ્તવત-એરેતસચ નામ, અવથ સઓબ્યાંસ યથ વીસ્પમ અહૂમ અસ્તવતેમ સાવયાત; અવથ અસ્તવત-એરેતો યથ અસ્તવાઓ હા ઉશતનવાઓ અસ્તવત-ઇથેજઘહોમ પઘતિશતાત.....વલી જુઓ વંદીદાદ, ફરગર્દ ૧૯, ફકરા ૫ મો. તનૂ-કેરદાર, એ અવસતા અસ્તવત-એરેતો ને માટે છે

પુ૦૭મું, ઝરથોસ્ત-નામાંનો બાબ ૯ મો, ફ. ૧૬-૧૮ અને બાબ ૧૦ મો, ફ. ૧. ૧૦૧ રીતે^૧ મોટી^૨ ફરાખી^૩ ઇચ્છે છે. (૧૮) તે વખત અગાઉ^૪ અથવા તો ગર્ભ^૫ રહ્યા પછી, અથવા તો તેણી જનમ આપે છે તે અગાઉ, તેણીએ માણસો સાથે સંબંધ રાખીએ હોતો નહીં.^૬

(૧૯) જ્યારે તે પુરૂષ (સોશીઓશ) ૩૦ વર્ષની (ઉમરનો) થાય છે, ત્યારે ખોરશેદ આસમાનની સર્વથી ઉંચી ટોચ ઉપર ત્રીસ દીવસ અને રાત સુધી સ્તંભ થઈ ઉભો રહે છે, અને તે જગ્યા જે તેને માટે સરજેલી છે ત્યાં તે પાછો આવે છે.^૭

બાબ ૧૦ મો.

હોશેદર માહના હજારના છેડા અને તે ફાયદેમંદ ફતેહ મેલવનારના^૧ આવવા પછીથી, તે સોશીઓસનાં^૨ ૫૭ સાલ સુધી, અને દુનીઆમાં ક્રષો-ગર્દની^૩ બખશેશ (થઈ ત્યાં) સુધી, જે મોજેબઓ થયા હતા (તેઓનું બયાન આ બાબમાં આવેલું છે.)

(૧) સોશીઓસના મોજેબઓ તેનાં તન, પ્રકાશ અને કીર્તિ બાબે તે^૪ આ પ્રમાણે કહે છે:—“જ્યારે હોશેદર માહના જમાના (સાલો)ની ગર-દેશોમાંથી છેલ્લી ગરદેશનું^૫ બનવું (મોબુદ થાય છે), તે વેળાએ તે શખસ સોશીઓસ જનમશે^૬, જેનો ખોરાક મીનોઈ થશે, જેનું તન ખોરશેદના

૧. ચીગૂન હુમ. ૨. મદમ.

૩. અ-સિજહ, અસલ અર્થ, “ખલલ વીનાનું,” “છળ વીનાનું,” એટલે સેહલાઈ યા સુખ.

૪. ઉપર જે અવસતાનો ફકરો ટાંકીઓ છે તે પ્રમાણે એ તમામ શારીરિક પ્રાણીઓના નાશની સામે થશે, અને તેઓની ખાકી તેમજ મીનોઈ સંપત્તિ આગલ વધારશે. ૫. તેણી કાંસવ નદીના પાણીમાં ખેડી તે અગાઉ.

૬. જુઓ બાબ ૮ મો, ફકરો ૨૦, ફૂતનોટો.

૭. અસલ અર્થ, “જે સરજતથી નક્કી થયું હોય તે.”

૮. સૂતાઓમંદ પીરૂજગર.

૯. દુનીઆની કેઆમત તથા ક્રષોગર્દ કરનારા ત્રણ પેગમબરોનો છેલ્લો.

૧૦. અવ૦ ક્રષો-કેરેઈતિ જેને વીશે કવરદીન યસ્ત, ફકરા ૫૮ અને યશન હા ફર, ફકરા ૩ માં ઇસારો છે. ૧૧. દીન. ૧૨. વર્દિશનીહ.

૧૩. એટલે કે, બાબ ૯, ફકરા ૧૫ થી ૧૯ માં સુચવેલી તારીખ કરતાં ૨૮ સાલ પછી.

જેવું (થશે) [યાને કે, તેનું શરીર જેટલો ખોરશેઠ પ્રકાશીત છે તેટલું પ્રકાશીત થશે]; આ પણ, કે “તે સઘલી બાબુએથી છ આંખોથી^૧ જુવે છે, (અને) દુજથી (ઉત્પન્ન થયલાં) સંકટોનો ચારો તે આબાહ પામી જાય છે.”

(૨) અને આ પણ, કે^૨ “તે કયાની ખોરેહ ધરાવશે^૩, જે ફતેહમંદ (છે), અને જે બાહદુર ફરેહન^૪ જ્યારે તેને ઝોહાકને^૫ મારીઓ ત્યારે ધરાવતો હતો;” અને ક્રંચસ્યાન તુર^૬ (અફરાસીઆબ)ને જ્યારે તેને મારીઓ ત્યારે કચે ખોસરો^૭ તે ધરાવતો હતો; અને દ્રવે ઝઆનાગાગને^૮ ક્રંચસ્યાને મારીઓ ત્યારે તે (ક્રંચસ્યાન) તે (ખોરેહ) ધરાવતો હતો; (અને) અશોઈ કે જેની મદદથી અશોઈની દુનીઆમાંથી દુજને કચે વીસ્તારપ^૯ હાંકી કાઢશે તે (અશોઈ)ને તે સંપૂર્ણ રીતે વલગી રહેશે^{૧૦} ત્યારે તે (કચે વીસ્તારપ) તે ધરાવશે.^{૧૧}

(૩) અને આ પણ, કે “તેના પાંચ સાલમાં બે પગવાલી જાત^{૧૨} તથા બીજાઓની આહરેમંદીનો^{૧૩} નાશ થશે, અને માંદગી તથા બુઢાપો, મોહત તથા દુખ^{૧૪}, અને જીલ્લાત, નાસ્તીકપણું તથા ખુરાઈના બીજાં સઘળાં સંકટોનો નાશ^{૧૫} (થશે); તાજ તરકારી^{૧૬}, (અને) તમામ જગતમાં ખુશાલીનો ચાલુ વધારો થશે; સત્તર વર્ષ સુધી તરકારીનો ખોરાક, ત્રીસ વર્ષ સુધી પ્રવાહીનો ખોરાક તથા દસ વર્ષ સુધી મીનોઈ ખોરાક ખાધામાં આવશે.”

૧. એટલે કે, સાધારણ માણસજાત કરી શકે તેનાં કરતાં ત્રણ ગણું વધારે પૂરતી રીતે તે જોઈ શકે છે.

૨. આ, પણ, દીન જાહેર કરે છે.

૩. લેવતા ચેહુવૂનેદ, ખોલેખોલ અર્થ, “સાથે થશે.”

૪. જીવો દીખાવો, ફકરો ૨૫. ૫. જીવો દીખાવો, ફકરો ૨૬.

૬. જીવો દીખાવો, ફકરો ૩૧ અને ૩૯. ૭. જીવો દીખાવો, ફકરો ૩૯.

૮. મોટી છુન્દહિશન, ખાખ ૪૧ ના હામસ્તેતેના તરજુમા પ્રમાણે “તે એક અરબ સરદારનું નામ છે કે જેને અસલના વખતમાં ઈરાન ઉપર ચઢાઈ કીધી, અને જ્યાં સુધી ઈરાનીઓએ તેનો નાશ કરવા અફરાસીઆબને બોલાવ્યો નહી ત્યાં સુધી તેને ધણુઓને દુષ્ટ નજરથી મારી નાખીઆ.” (જીવો વેસ્ત, સફા ૧૧૫-૧૧૭).

૯. જીવો દીખાવો, ફકરો ૪૧. ૧૦. હજીતે.

૧૧. જીવો ઝમયાદ યશત ફકરો ૯૨-૯૩.

૧૨-૧૩. દોઝગાન તઓખમગ દ્રજહુ.

૧૩. અન-આવિશન, અસલ અર્થ, “પ્રકાશ વીનાનું,” અથવા “અશક્ત થયલું.” સરખાવો ફાસીઆબ, “અલકાટ,” હીરાનું “પાણી.”

૧૪. અવ૦ તિખશ, “દુખ દેવું.” ૧૫. હમીશગ અઉવર ઝરીન વાફિશન.

(૪) અને જેઓ વીખ્યાત, કીર્તિવંત તથા શક્તિવાલા હતા તે સઘલાઓની મોટાઈ, કીર્તિ તથા શક્તિ તેમાં લેગી મલશે કે જે તેઓ કરતાં^૧ ઉંચે દરજ્જેનો થશે, અને તેઓમાં કે જેઓ તેના (થશે); જ્યારે ઘણાં ધનસાક્ષી^૨ અને કુશળ (પુરૂષો)ને આગલ મદદ કરવામાં આવશે^૩ અને (તેઓને) ઝલકતા તથા શક્તિમંદ (બનાવવામાં આવશે); અને તેઓની શક્તિ તથા કીર્તિથી તમામ દુજ્ઞે અને (તેઓનાં) પેહલવાનોને^૪ હરાવવામાં આવશે.^૫ (૫) દાદારની મરજી પ્રમાણે, તેના^૬ (સોશીઓસના) ફરમાન મુજબ અને તેના હમશરીકોની મદદથી^૭ સઘલી આદમ જાત એક્યતાના એખલા પાયા ઉપર^૮ ઉભી રહેશે.

(૬) (તે) ૫૭ સાલને છેડે, નાપાક અહુરેમનનો નાશ થશે, અને લવીખ્યની તનહોમંદ હસ્તીનો ક્રધોગર્દ થશે.^૯ (૭) તમામ લલી પેદાયશે અશોઈ અને પૂરતાં સુખથી^{૧૦} ભરપુર થશે.^{૧૧} (૮) જે પ્રમાણે દીન જાહેર કરે છે, કે, જ્યારે તે હજારો પુરો થશે કે જે અહુરમઝદ પરસ્તોના દીનનો ત્રીજો છે, ત્યારે તે અહુરમઝદ પરસ્ત, જેનું નામ ફતેહમંદ છે, તે શ્રેષ્ઠ ખસલત,^{૧૨} સદગુણી હાલત^{૧૩} (તથા) લલી

૧. ધ મદમ આન, ૨. સરખાવો કંઈ, “ન્યાયી,” “નીરદોષ,” “ઉમદા.”

૩. હૂ-સોચીહસ્ત, અવં સચ, “આગલ વધવું.”

૪. ગૂદ્-અશ, સરખાવો ફાસ્તી ગૂદ્, “પેહલવાન.”

૫. વાનીહેદ, અવં વન, “જીતવું.”

૬. ઓલાની વટી અત્રે ઓલ વપડાયલો છે. ૭. અવઝારીહ.

૮. મદમ અએવગ હમીહ ચેગવીમૂન્દ. અએવગ હમીહ, “એક્યતા.”

૯. ક્રષકેરેત તતુ-ઈ-પસીન ચેહૂનેદ. ૧૦. અવં પોઉરૂષએત.

૧૧. નિવારી-હેન્દ, “સણુગારથી યા આભૂપણથી ભરેલું થશે.”

૧૨. પવન વંદ હુએમની વટી પ વન્દ હુએમ વાંચીઓ છે; ઓલેઓલ તરજુમો, “ફતેહમંદ ખસલતવાલું.”

૧૩. વાંચો: નોગ વરિચ, સરખાવો ફાસ્તી અર, “દેખાવ.”

ચાલચલનવાલા^૧ એક હબર હમશરીકો તથા કુમારીકા^૨ સહીત કાંસુ (નદી) ^૩ માંથી આગલ ચાલશે; જે બુરા માણસો તેઓ ઉપર બસતી ગુબરે છે અને તેઓને પાચમાલ કરે છે તેઓને તેઓ મારશે.

(૬) “ત્યારે તે અહુરમઝદ પરસ્તો મારશે, અને તેઓનો કોઈ મારનારો નહીં (થશે). (૧૦) ત્યારે તે અહુરમઝદ પરસ્તો હુનીઆમાં ક્રેષોગર્દના (થવા) માટે તતપર થશે^૪, હમેશ લગી જીવતા (થશે), અને હમેશ વૃદ્ધિ કરનારા (થશે). અને તે સાહેબ^૫ માટે હમેશાં આતુર (રહેશે). (૧૧) ત્યારે હું જે અહુરમઝદ છું તે (મારી) મરજી મુજબ હુનીઆમાં, અમર્ગ, હમેશ વૃદ્ધિ કરનાર અને દાદારને માટે આતુર ક્રેષોગર્દ કરીશ.

પુસ્તકે ૭ મું પુરું.

૧. હૂરાસ, અસન્ન અર્થ, “ભલા રસ્તાનો.”

૨. વાંચો: બેગર, સરખાવો અરબી બિગર યા બાગરહ, “એક કુમારીકા.”

૩. એક દરીઆનું નામ છે જેને સીસ્તાનમાં આવેલા હામૂન દરીઆ સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે. જુઓ પૂનઢહિશન, બાબ ૧૩, ફકરો ૧૬; બાબ ૨૦, ફકરો ૩૪; બાબ ૨૧, ફકરો ૬-૭. ૪. કામગે થેહુવૂન્દ. ૫. અહુરમઝદ.

Glossary of Select Words.

𐎧𐎠 (ainā) Bk. VII, Chap. III, § 84,
p. 32, l. 4; n., "spring," "𐎠𐎧𐎠;"
comp. Pers.—Ar. عَيْن (ain) "A
spring."

ܐܠܗܐ (*alēvâchih*), Bk. VII, Chap.
 IV, § 11, p. 40, l. 9; *n.*, "praise,"
 "ܐܠܗܐ;" Pers. *اِله* (*alēvâz*)
 "praise," "fame;" Av. *𐬀𐬎𐬎𐬌* "to
 speak."

اگیرایید (agirâyîd), Bk. VII, Chap. IV, § 3, p. 37, l. 7; v., "free," "uninvolved," "تجلی سوسایمان," "جلی" comp. Pers. گراییدن (girâyîdan). "to involve;" "to wrap round".

गुरूह (a-gurūh), Bk. VII, Chap. III, § 89, p. 34, l. 7; n., "a retinue of followers," "crowd," "अभिधनसमूह-ना रसोदो," "ठोडु;" Pers. *gurgūh* ("a squadron.")

འཕྲུལ་པ་ (andarg-gasht), Bk. VII,
Chap. III, § 60, p. 21, l. 8; n.,
“interior opening;” “ཡ་ཤུག་ (མཛ.)”

யாவா (ayāvagān), Bk. VII, Chap.
V, § 5, p. 43, l. 7; *adj.*, "talka-
tive," "உலகை யுடைய," Pers. *یاوگی*
(yāvagi) "talkativeness."

अयिव्यास्ता (ayivyâsta), Bk. VII, Chap.
VI, § 11, p. 51, l. 10; n., "high-girt,"
"हृदये प्रपदा आधिल," "लडाधने माटे

“to put on.”

عرق (argihâ), Bk. VII, Chap. IV, § 10, p. 40, l. 4; n., "(medicinal) essences," "extracts," "عرق;" comp. Pers. عرق (*ark*), a technical expression for a certain class of medicinal essences.

अव्यस (avbars), Bk. VII, Chap. III, § 14, p. 6, l. 1; न., "distraction," "व्यव्यस"; see Vol. XIII, Bk. VI, E, Chap. XXVII, p. 12, l. 1; and the glossary, s. v.

अवारस्तिशनिह (avar-âstishnih), Bk. VII, Chap. III, § 75; n., "divine guidance," "भीतिशे वेदगुमार्ग," comp. Pers. باراستا (bar-âstâ) "a skilful guide."

अवर्कहस्तिष्णिह (*avarkhastishnih*), Bk. VII, Chap. III, § 68, p. 25, l. 5; n., "heavy affliction", "समत् संहत;" Av. rt. *अवर्क* "to beat," "to extirpate," Pahl.—Persian *khastan* "to wound"

اسپانوار (aspánvar), Bk. VII, Chap.
III. § 66, p. 24, l. 1; n., “शरत्त
मैलः,” “race-course,” comp. Pers.
اسپانوار (aspánvar); Av. 𐬰𐬀𐬭𐬀
“horse.”

- ed to himself," "જો પોતાજ તે;"
comp. Av. *-māh-māh* or *-māh-māh*
-māh (see Yasht V, § 62.)
- ખૂન (khūnishna), Bk. VII, Chap.
VI, § 15, p. 53, l. 2; *adj.*, "murder-
ous," "ખૂન;" Pers. خون (*khūn*)
"blood."
- ખૂન-કર્બા (khun-karbā), Bk. VII, Chap.
VIII, § 9, p. 87, l. 7; *n.*, "bloody-
lizards," "જોઈયાર ગોઈયાર;"
Av. *-māh-māh* Pers. کربا (*karba*).
- ખૂશનંદ (khūshnēnd), Bk. VII,
Chap. VII, § 23, p. 71, l. 9; *v.*,
"wither," "કરમાવી નીચે છે;" Pers.
خوشیدن (*khūshīdan*), "to wither;"
comp. Av. *-māh-māh* "dry."
- ખૂન-નૂશાગ (khūn-nūshag), Bk. VII,
Chap. III, § 5, p. 3, l. 6; *n.*, "rela-
tions," "સાથ વસાઈ;" lit., "those
who had sucked the breasts of
of women of the same family."
Pers. خون (*khūn*) "blood and
نوش (*nūsh*), "to drink"
- ખૂપ-ગાશ્ત (khūp-gasht) Bk. VII,
Chap. III, § 90, p. 35, l. 2; *v.*, "much
perverted," "બહુ જુર-સામી આવી
ગયો;" comp. Pers. خوب (*khūb*)
"much" and Av. rt. *-māh-māh* "to
turn."
- ખશબ (khshûft), Bk. VII, Chap.
III, § 90, p. 35, l. 1; *v.*, "disturbed"
"વમાસણમી પડીયો;" Av. *-māh-māh*
"to decay."
- ગાઠકાસિહ (gaôkâsîh), Bk. VII, Chap. V,
§ 13, p. 46, l. 4; *n.*, "evidence,"
"witness," "ગાઠકાસિહ;" originally
gaô-âkâsîh, Pers. گواہی (*gavâhi*)
- ગાર્દિહદ (gardihêd), Bk. VII, Chap.
III, § 76, p. 29, l. 2; *v.*, "tumb-
led down," "became dizzy,"
"ગાઈડી પડીયો," "ભ્રમણ થઈ ગયો;"
comp. Pers. گردید (*gardîdah*),
"revolved;" Av. rt. *-māh-māh* "to
turn."
- ઝાદ (zad), Bk. VII, Chap. III,
§ 19, p. 8, l. 4; *adv.*, "possessed
of the devil," "આગામી આગેય;"
comp. mod. Pers. زاده بود (*zadā-
bûdan*) "to be possessed of the
devil."
- ઝિરિહ રેગલા (zîrîh regalâ), Bk. VII,
Chap. III, § 54, p. 19, l. 4; *n.*,
"shoe," "ઝેરિહ;" comp. mod. Pers.
زیر پا (*zîr-pâ*), "a shoe," Av. *-māh-māh*
and *-māh-māh*
- ઝાયઝાય (zâyâê) Bk. VII, Chap. 3,
§ 54, p. 19, l. 5; *v.*, "thou shouldst
produce," "તારે પેલા કરવું જોઈયો;"
comp. Av. *-māh-māh* "to produce,"
Pers. زاید (*zâyîdan*), "to bring
forth."
- જાદયિમ (jadyim), Bk. VII, Chap. III,
§ 50, p. 17, l. 10; *v.*, "solicit," "માગ-
વું;" comp. Av. *-māh-māh* "to request";
Pers. جستنی (*justan*) "to seek."
- તાકહાલ (tâkhal), Bk. VII, Chap. III,
§ 90, p. 35, l. 2; *adv.*, "bitter"
"કડવું" "કુપા થાય;" comp. mod.

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY,
NEW DELHI

Catalogue No. 891.52/300 - 24186.

Author— Guntana, D.D.J.

Title— Dinkard. Vol. 14.

Borrower No.

Date of Issue

Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.